

Opća povijest ragbija

Igre slične ragbiju u starih naroda

Počeci igre slične današnjem ragbiju datiraju od davnina. Prema djelima nekih povjesničara igru sličnu ragbiju poznавали su stari Kinezi (dinastija Han 200. g. prije naše ere), Španjolci, Egipćani i Grci. Sport ove vrste kao pra ili pred oblik današnjeg ragbija poznat je nizu divljih plemena kao što su Maori, Filipinci, Polineziani, Eskimi i drugi.

Igre loptom obložene kožom bile su također sastavni dio sportskog odgoja mladih Grka u Sparti, a služile su im kao izvrsno sredstvo za čeličenje najprije vojnika, ali i inače za razvijanje refleksa, stvaranje i održavanje borbenog duha.

Neka ne čudi što se u Rimljana, nakon osvajanja Grčke, razvio interes za taj sport i što su ga njegovali zabave radi, ali i kao dobar stimulans za dušu i tijelo u pripremama za nove vojne pohode. U Rimljana se razlikuju dvije igre. Prva je *HARPASTUM* koji se kao gimnastička vrsta mnogo igrao po kućama u poznatim zatvorenim dvorištima. Za harpastum su karakteristična dva elementa današnjeg ragbija: nošenje lopte i formiranje skupa. Druga varijanta igrala se napuhanim mjehurom (follisom) i vrlo je slična modernom nogometu. Igrala se najviše u Toscani, još tamo od srednjeg vijeka. Ovu igru zvali su *CALCIO* i igrala se nogama, ali se lopta mogla gurati i rukama.

U Francuskoj se igralo loptom u svečanim prilikama na crkvenim trgovima ili na livadama između dva sela i pri tome su neodredena pravila tadašnjih igara »*CHOULE PICARTE*« i »*SOULE BRETANNE*« dovodila do oštih i grubih okršaja, koji su se znali pretvarati u prave male ratove između selâ. Cilj obih igara bio je unošenje lopte u »protivničko selo«. Pri tome su se služili i kratkim batinama, bilo za guranje, bilo za zaustavljanje smionog protivnika. Sve to je dovodilo do zabrana i protesta protiv ovakvog loptanja, ali istovremeno i do sve veće popularizacije tih igara u gradu.

Kroz cijeli srednji vijek igrale su se slične igre loptom s nešto modificiranim običajima i pravilima, zavisno od kraja iz kojeg su potjecale.

Izgleda da je ipak firentinski calcio bio najsličniji današnjem ragbiju, mada je moderni ragbi zadržao neke karakteristične elemente harpastuma: trčanje s loptom i skup. Te se karakteristike ne mogu naći ni u jednoj drugoj modernoj igri osim u ragbiju i njegovim izvodima (američki nogomet).

Nastanak ragbiju u Velikoj Britaniji

Rimsku tradiciju igranja loptom prihvatili su na Otoku rimski legioni stacionirani na području današnje Velike Britanije, iako povjesničari ističu da se jedan oblik ragbija igrao u Irskoj i prije dolaska Rimljana.

Prvi spomen ragbija u Engleskoj je iz »*History of London*« Willima Fitzstephena (oko 1175), koja govori o gradskim mladićima koji su jednom godišnje, pokladnim utorkom, išli na livadu igrati loptom. U Engleskoj je tijekom vremena loptanje uhvatilo toliko maha da

je kralj Eduard II 1314. godine zabranio svaku takvu igru pod prijetnjom novčanih kazni ili zatvora.

U 13. i 14. stoljeću igralo se tako da je 20 do 30 igrača sa svake strane nastojalo odnijeti ili odgurati loptu prema cilju. Igralo se na trgovima, pa se dešavalo da gledaoci i slučajni prolaznici postanu akteri igre. Takve zabave radi velike galame zabranio je Richard II 1388. godine.

Henrik VIII i Elizabeta I donose zakone protiv ragbija budući je zbog brutalnosti postao opasan. Međutim, povjesničari tvrde da se usprkos svim zabranama igralo ne samo na ulicama Londona krajem XVI stoljeća već su bile vrlo poznate i popularne utakmice u Chesteru i Derbyu igrane na pokladni utorak.

U Škotskoj je bila popularna igra »CROSS OF SCONE« koju je opisao Sir Frederick Morton Eden u »Statistical Account of Scotland«, gdje se, između ostalog, kaže: »Svake godine momci i oženjeni postrojili bi se na suprotnim stranama, bacili loptu i onda igrali od dva sata do zalaska sunca. Onaj koji je imao loptu u rukama trčao je s njom dok ne bi bio sustignut od protivničkog igrača, i onda, ako se mogao istrgnuti, oslobođao se onih koji su ga držali i nastavljao trčati; u protivnom, bacao je loptu a da pri tom nitko nije smio loptu udarati nogom.«.

»HURLING TO GOAL« je igra koju opisuje Moor 1823. godine u kojoj dvadeset ili trideset igrača sa svake strane pokušavaju odnijeti loptu prema cilju protivnika. Cilj je označen s dva snopa granja ili kolčića u razmaku od nekoliko desetina metara. Širina »golova« je 6 i 8 metara. Loptu je u igru ubacivala neutralna osoba. Veoma sličan ovoj igri je »CAMP-BALL«, što se osvjedočeno igrao u istočnim grofovijama.

Nepoznati umjetnik viktorijanskog doba ovjekovječio je prizor uličnog loptanja

Na selu se igralo slično, a igra se zvala »HURLING OVER COUNTRY« Joseph Strutt, engleski povjesničar sporta, daje jednostavan opis igre iz 1801. godine: »Kada se igrala utakmica, na polju je bio stanovit broj natjecatelja, a stajali bi između dva gola na udaljenosti od oko 100 metara. Gol je obično bio sačinjen od dva štapa zabodena u zemlju na udaljenosti od par metara. Lopta, napravljena od napuhanoj mjejhura i presvučena kožom, upućivala se sa sredine polja i cilj svake strane bio je donijeti je do protivničkog gola.«

Općenito govoreći, većine ovih formi preživjele su stoljeća usprkos najvećim protivljenjima, postajući sve

popularnijima među masama; bila je to jeftina zabava, prikladna njihovom ukusu. Sve ove igre s loptom, bez obzira na različita imena i način kako su opstale u Britaniji od rimskih dana, imaju zajedničku nit u elementu nošenja lopte. Druga važna karakteristika je da su bile posebno popularne u pučana.

U situacijama masovnog skupa, koji su sadržavali »CAMP-BALL« i »HURLING TO GOAL«, mogu se prepoznati zamaci modernog discipliniranog skupa. Karakteristično je da su golovi većinom jednako udaljeni, a formiranje igrača po parovima može se uzeti za prethodnicu modernog poretka linije. To navodi na zaključak da su igrači u igri imali označena mjesta, a igra je imala određeni minimum pravila; zabranjeno je bilo hvatanje ispod struka — »nisko obaranje«, dok je danas dopušteno i efektnije je nego tzv. »visoko obaranje«..

Gruba i surova igra naših predaka oplemenjivana je dugovjekim procesima u kojima su tvrde karakteristike postupno dobijale supstitute u modernim omekšanim ekvivalentima. No unatoč toj evoluciji, ragbi po svojim glavnim crtama ima velike sličnosti s igrama koje su se igrale stoljećima i dade se naslutiti da je vjerojatno najstariji od svih popularnih momčadskih sportova današnjice.

Pojam modernog ragbija vezan je uz ime jednog od najpoznatijih koledža osnovanog 1567. godine iz grada Rugby u grofoviji Warwick u Srednjoj Engleskoj. U tom je koledžu, kaže predaja, student WILLIAM VEBB ELLIS prilikom jedne utakmice potrčao uhvativši loptu, iz čega se kasnije razvio najosnovniji element igre — nošenje lopte. Bilo je to 1823. godine, pa se baš ona uzima kao godina nastanka modernog ragbija.

U to vrijeme loptu se smjelo samo gurati, bilo nogama, bilo rukama, ali ne i nositi, a što je W. V. Ellis

uzeo loptu u ruke nije ni najmanje zbumilo njegove protivnike, nego su ga obaranjem pokušali zaustaviti. Konzervativna engleska publika s oduševljenjem je prihvatala ovu novost i od tog momenta može se reći da započinje povijest modernog ragbija. Međutim, treba istaći da ragbi toga doba — igra se po dvadeset igrača u svakoj momčadi — vrlo malo sliči na pročišćenu i »humaniziranu« igru koju danas poznajemo. W. V. Ellis je stekao povjesne zasluge za taj početak, ali nije samo njegova inspiracija dovela do nove igre.

Jedan od važnijih razloga je i taj što je škola u Rugbyu imala u svom sklopu vrlo širok teren, što nije bio slučaj s ostalima koledžima u Engleskoj: igralište je bilo dugačko 110, a široko 70 metara. Tako prostrani teren omogućivao je brzo prenošenje i razvijanje igre, a okolnosti da se lopta mogla nositi u trku po takvom terenu davala je nove, vrlo velike taktičke mogućnosti. Na čelu koledža od 1778. godine nalazio se dr Thomas, koji je poticao svoje đake da igraju na takozvanim velikim terenima; izgleda je dr Thomas inače dobro shvatio kako pozitivne efekte može imati sport u razvoju i formiraju dječaka. Konačno, uspjehu i afimaciji »RUGBY SCHOOL« pridonijelo je i to što su djeca uživala u ovoj igri i što su je nastavili igrati i onda kad bi napustili školu.

Ako je sve i krenulo iz Rugbya, bilo bi nepravedno ne spomenuti i neka druga sveučilišta u kojima su prakticirali slične igre — MALBOROUGH, CLIFTON, CHELTENHAM i WELLINGTON.

Elementi, propozicije i pravila igre na pojedinim koledžima sve se više međusobno približavaju, ali osnovni princip — igrati bez nošenja lopte — ostaje i dalje sporan i izaziva žučljive rasprave. Kao posljedica tih neslaganja, u drugoj polovici 19. stoljeća konačno se

odvaja ragbi od nogometa. Klubovi pristalice »DRIBBLING CODE« objedinjuju se 1863. godine u organizaciju pod imenom »FOOTBALL ASSOCIATION«, današnji nogometni savez Engleske, dakle u sljedbenike ideje po kojoj se lopta može u igri gurati i dodavati samo nogom.

Prva pravila pisana su u sklopu samog koledža 1846. godine i nazvana »THE LAWS OF FOOTBALL AS PLAYED AT RUGBY SCHOOL«. Bila su vrlo kratka i općenita. Tih trideset i sedam normativa nisu predstavljali pravila igre, već se tu više radilo o preciziranju i odlučivanju o nekim aspektima propozicija. Temeljna pravila igre čuvana su na način što su ih daci i sami ragbijaši usmenom predajom prenosili s generacije na generaciju, te su bila dobro poznata.

Kako se ragbi razvijao i širio u Engleskoj, pravila su doživljavala različite interpretacije, pa je s vremenom došlo do toga da je svaki klub imao svoja »pravila«. Da bi sredili to stanje, E. H. Ash, sekretar »Richmonda«, i B. H. Burns, sekretar »Blackheta«, 24. decembra 1870. godine uputili su engleskoj štampi pismo čije su posljedice doatile povijesne dimenzije. Tekst je glasio: »Među pristalicama ragbija već duže vremena prevladava mišljenje da bi se svi oni koji se bave ovim sportom trebali pokoravati istim pravilima, budući da su razlike u njihovoj interpretaciji postale velike. Svaki klub na svom terenu igra prema svojim pravilima, tako da gostujuće momčadi nikad ne znaju kojih se pravila treba pridržavati. Stoga se nadamo da će nam se priključiti svi klubovi koji žele igrati ragbi u namjeri da napravimo nova pravila jednaka za svih. Molimo sekretare klubova čije su želje jednake našima da nam se javе.«.

Dana 26. januara 1871. godine došlo je do povijesnog sastanka u PALL MALL restoranu u Londonu, na kojem

su pristalice »CARRYING CODE«, tj. pobornici igre u kojoj se lopta može gurati i dodavati rukama i nogama, osnovali RUGBY FOOTBALL UNION, i danas živući ragbijaški savez Engleske. Sastanku je predsjedavao E. C. Holmes, kapetan »Richmonda«. K tome nazočne su bile 33 osobe, uključivši predstavnike 21 kluba, od kojih sedam i danas postoje; drugi su se ugasili, ali je njihova uloga u osnivanju Rugby Football Uniona bila golema i, moglo bi se reći, odlučujuća.

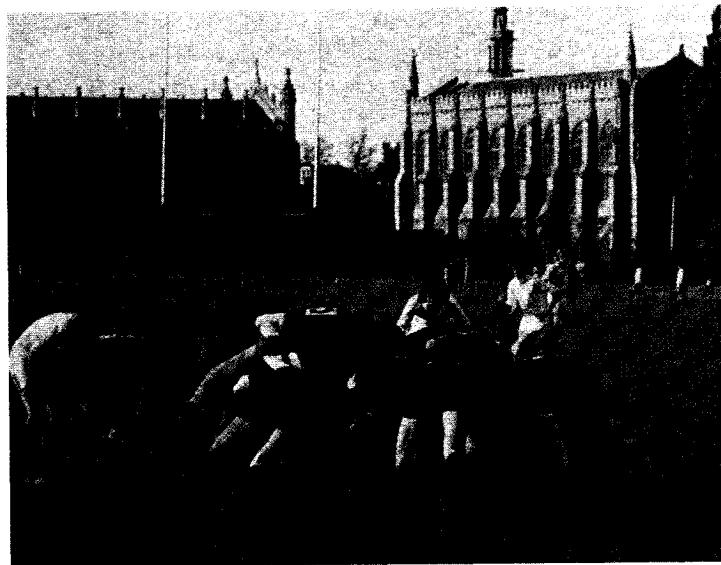
Izgleda da sastanak nije dao pravila, iako je to bila osnovna namjera pri sazivanju, ali je postignuto puno više — osnovan je Savez. Uz to date su osnove na kojima će se novi Savez razvijati i rasti. Bilo je i teškoča; članovi mladog Saveza ni nakon tri sastanka nisu uspjeli riješiti zbrku oko pravila. Jedan slučajan događaj zasigurno je umnogome utjecao na daljnji razvoj situacije. Igrač i funkcionar L. Maton je 1871. godine na utakmici slomio nogu i tako prisilno dobio dosta slobodnog vremena. Uz pomoć A. Ruttera i E. C. Holmesa odlučio je izraditi i sastaviti pravila. Napravili su prijedlog što ga je 24. lipnja 1871. godine prihvatala izvanredna skupština RFU.

Ova bi storijska ostala vrlo nepotpunom da se ne kaže nekoliko riječi o krizi koja je 1893. godine gotovo sve odnijela u propast — o krizi profesionalizma. Ragbi, rođen u koledžima, njegovani i razvijani po sveučilištima, pretežno su igrali mlađi iz dobrostojećih društvenih slojeva. Međutim, proširenje na industrijske regije Engleske Yorkshire i Lancashire izazvalo je naglu demokratizaciju, što je rezultiralo raznovrsnim posljedicama. Za one koji su radili u tvornicama, ovakva vrsta rekreacije bila je skupa, pa se otvorilo pitanje umanjениh zarada igrača i zbog igranja i zbog treniranja. Da bi se kompenziralo izgubljeno vrijeme i troškovi, igračima su pojedini klubovi sa sjevera počeli ilegalno

davati novac. Ovo je bio težak prekršaj, gotovo zločin protiv amaterizma, i to je trebalo nekako raščistiti. U toku godišnje skupštine Rugby Uniona, održane 20. septembra 1893. godine, dva predstavnika Yorkshirea su otvoreno zatražila da se sankcionira davanje pravedne nagrade igračima za izgubljeno vrijeme. Rowland Hill, generalni tajnik Saveza, zatražio je da se prijedlog stavi na glasanje, a sam je predložio da se glasa protiv. Na kraju dramatične sjednice prijedlog dvojice Yorkshirana je odbijen sa 282 protiv 136 glasova. Time je, toga momenta dobivena odlučujuća bitka za amaterizam. Ali na tome se nije stalo, došlo je do loma; dvadeset i dva velika kluba iz Yorkshirea odlučila su odmah napustiti Rugby Union i stvoriti NORTHERN UNION. Osnovana je RUGBY LIG, što sve zajedno nije bilo bez posljedica za postojanost Rugby Uniona. Od 481 uredno učlanjena kluba ostala su u Unionu 244. Ovako duboke nesuglasice uzdrmale su iz temelja engleski ragbi i 1903. godine je izgledalo da se nalazi na samrtničkoj postelji. Međutim, on se čvrsto držao protiv svih nedaća i na kraju, iako s velikim gubicima, ipak trijumfirao nad frakcijom Northern i njenom Ligom ragbija. Ono što je ostalo od Lige igra se i danas (s 13 igrača), ali je poprimilo sva obilježja profesionalnog sporta. Odlukom suda u Haagu 1970. godine zabranjeno mu je da u nazivu upotrebljava riječ »ragbi«, te se zove IGRA XIII.

Širenje ragbija u Evropi

Zamah ragbija na Otku nije mogao mimoći »stari« kontinent, tako da je prvi klub u Le Havre, u Francuskoj, osnovan već 1872. godine. Francuska je brzo prihvatile moderni ragbi, popularizirala ga i konačno u nj unijela svoje specifične nacionalne kvalitete. Tako su

Monumentalno zdanje koledža u gradu Rugby; tu, između ovih zidina, nastao je ragbi

Francuzi, igrajući maštovit i živ ragbi, sustigli svoje učitelje te stekli privilegij da kao jedina evropska zemlja — uz tradicionalne ragbijaške moćnike — bude sudionik najpoznatijeg turnira zvanog »Kup pet nacija«.

Ako se ovome doda niz trijumfalnih turneja francuske nacionalne momčadi po Novom Zelandu, Australiji i Južnoj Africi, onda je jasno da se ragbi, posebno dobar ragbi, više ne igra samo u zemljama Britanske zajednice naroda. Osim u Francuskoj, klubovi se u prošlom stoljeću osnivaju u mnogim gradovima Njemačke, Italije, Španjolske, Čehoslovačke, Rumunjske i Švicarske.

ske. Godine 1900. osniva se ragbi savez Njemačke, 1914. Rumunjske, a 1920. Francuske.

Malo je zemalja u Evropi u kojima se danas ne igra ragbi.

Širenje ragbija u svijetu

Polovinom XIX stoljeća stanovništvo masovno emigrira iz Engleske; iseljavaju zbog teške ekonomskе situacije u domovini i traže posao ili komad zemlje na nепreglednim ravnicama i bespućima SAD, Kanade, Južne Afrike, Australije i Novog Zelanda. Odnoseći sa sobom sav svoj imetak, ponijeli su i svoje navike i običaje. U duhu te opće ekspanzije sedamdesetih godina ragbi se javlja i u ovim zemljama i tako praktički »osvaja« cijelu planetu.

U SAD ragbi je poprimio elemente lokalnog mentaliteta, te se pretvorio u veoma atraktivnu, popularnu ali, na žalost, potpuno profesionaliziranu igru, koja u nesmiljenoj trci da svojom spektakularnošću zadovolji gledaće sve više gubi onaj osnovni čisto sportski smisao. Danas je to potpuno drugi sport zvan američki nogomet. Osim ovog, slični izvodi ragbija egzistiraju u Kanadi — kanadski nogomet, u Australiji — australski nogomet, te u Irskoj — gaelski nogomet.

Međutim, sam ragbi se brzo širi na zemlje Britanske zajednice naroda. Kao posljedica sve veće popularizacije ragbija, 1886. godine osniva se u Londonu INTERNATIONAL BOARD, asocijacija ragbijaških federacija Škotske, Irske i Velsa. To je danas međunarodno udruženje osam zemalja — Engleska, Vels, Škotska, Irska, Australija, Novi Zeland, Južnoafrička Republika i Francuska. Ova institucija igra vrlo važnu ulogu u svijetu ragbija.

Po dva predstavnika navedenih zemalja se svake godine prve subote mjeseca svibnja sastanu u Londonu i tom prilikom rade na esencijalnim pitanjima ragbija: od pravila igre do opće politike sporta i posebno njegova razvoja. U Australiji, Kanadi, Novom Zelandu i Južnoafričkoj Republici i danas je ragbi jedan od najpopularnijih sportova. Anomalija je da International Board izravno uključuje samo osam zemalja i ne može se opravdati time što je u RFU učlanjeno klubova ili kompletnih saveza iz 17 zemalja, te kao počasnih članova daljnih 15 zemalja.

Vrste ragbija

Uz već spomenute slične sportove, koji se igraju na pojedinim lokalitetima (američki, kanadski, australski i gaelski nogomet), ragbiju je najbliža igra XIII. Njezin nastanak opisan je u prethodnom poglavljju.

Ragbi XIII

Prvobitna pravila igre su prilagođena potrebama profesionalnih klubova, iako ga danas igraju i amateri. Broj igrača u skupu smanjen je na 6, pa momčad ima samo 13 igrača. Igrač koji je oboren s loptom, ili ne može loptom dalje igrati (držan), ne mora ispušтati loptu, već stječe pravo da započne akciju na mjestu gdje je bio zaustavljen. On loptu polaze na zemlju, te je nogom gura natrag suigraču, koji je prihvaća i započinje novu akciju. Čim lopta dotakne zemlju, igrati smije i protivnik ispred njega. On pokušava uhvatiti loptu ili je gurnuti suigraču koji ima pravo stajati iznad njega. Svi ostali igrači moraju biti iza ovih igrača najmanje 5 metara. Ako lopta izide izvan igrališta, igra se nastavlja skupom. Kad spojka ubaci loptu u

skup, mora se povući iza svojih igrača i sačekati da lopta izide iz skupa. Udarci lopte nogom su rijedi. Igrač koji je oboren i drži loptu ne gubi je već nastavlja akciju. Pretežno igra XIII igra se rukama. Ne-posredni kontakti igrača su učestaliji i oštiri. To povećava atraktivnost igre i zanimanje gledalaca. Mogućnosti taktičkih varijanti su manje, a više je izražen udjel kvalitete pojedinaca. Igra se u Engleskoj (Rugby Football League), Francuskoj (Jeu à XIII), Južnoafričkoj Republici, Australiji i Novom Zelandu. Od 1970. godine Međunarodni sud u Haagu zabranio je upotrebu imena Rugby XIII pa se danas zove IGRA XIII.

U više navrata bilo je organizirano i prvenstvo svjetska.

Ragbi IX

Ovo je takozvani mini ragbi namijenjen prvenstveno mlađim uzrastima kao prelazna faza do ragbija XV. Svaka momčad ima 9 igrača od čega su 4 igrači skupa — prva i druga linija sastoje se od po dva igrača. Ovisno o uzrastu, utakmica traje dva puta po 15 ili po 20 minuta. Igra se na polovini igrališta, tako da su linije zgoditka predstavljene linijama »5 metara na velikom igralištu«. Linije auta su linija zgoditka i linija 10 metara normalnog igrališta. Za igru je karakteristično da se za loptu koja izide van igrališta ne formira skup-aut, već se 10 m od aut-linije formira skup. Poslije postignutog zgoditka slijedi pretvaranje, ali uvijek na isti gol sa sredine.

Sva ostala pravila su ista kao i u ragbiju XV.

Bez sumnje dječaci vole mini ragbi, jer razvija vještine trčanja, dodavanja i pogotovu kontakta, a to su glavni elementi normalnog ragbija, koji su ovdje prilagođeni njihovom uzrastu, tj. bliži su svijetu dječaštva.

Ragbi VIII

Prilagođen je uzrastu pionira i omladinaca. Pravila su modificirana — pojednostavljena. Momčad ima 8 igrača (3 igrača skupa, spojka, otvarač, centar, krilo i branič), a u toku utakmice dopuštene su izmjene. Igra se na polovini igrališta, između linije zgoditka i linije 10 metara. Prostor zgoditka omeđen je linijom 5 metara i aut-linijom. Skup igra u formaciji 2—1, a pri ubacivanju sudjeluju 3 igrača. Lotru ubacuje spojka koja odmah zauzima svoje mjesto iza igrača koji sudjeluju pri ubacivanju. Ako lopta ode izravno u aut, u igralište se ubacuje s linije koja prolazi mjestom odakle je lopta upućena u aut. Povratni se udarac izvodi s linije zgoditka, a protivnici moraju biti od nje udaljeni najmanje 10 metara. Poeni se postižu isključivo zgoditkom; u nekim zemljama zgoditak postignut u sredini vrijedi više od onog postignutog sa strane. Sudac na kraju utakmice može dodijeliti dodatne poene za disciplinu, korektnost i druge odlike iskazane u igri.

S obzirom na to da se igra pretežno rukama, bez većih zahtjeva u pogledu taktike igre, ragbi VIII je pogodan posebno za početnike i omladinu, jer se u toj igri uspješno uvježбавaju osnovni elementi tehnike — igra rukama, obaranje, djelomična igra i udarci nogom.

Ragbi VII

Igra se kao i ragbi XV na cijelom igralištu, s tim da se isključivo igra rukama. Svaka momčad ima po sedam igrača, a utakmica traje 2 x 7 ili 2 x 10 minuta. Primjenjuje se kao dopuna za pripremu igrača i za svladavanje individualne tehnike. Često se organiziraju posebni turniri uz sudjelovanje velikog broja momčadi.

Poznati turniri ragbija VII organiziraju se u Nizozemskoj, Ujedinjenim Arapskim Emiratima i zemljama Pacifika. Najveći i najpopularniji je turnir u Hong-Kongu, koji se organizira svake godine uz sudjelovanje velikog broja zemalja Azije, Australije i Evrope.

Ragbi za žene

Zadnjih desetak godina u svijetu se sve više igra i ženski ragbi po pravilima ragbija XV. Ova igra posebno je popularna u SAD, gdje postoji oko 100 klubova, te u Nizozemskoj, Engleskoj, Francuskoj, Švedskoj i Danskoj.

Ženski ragbi, te ragbi IX, VIII i VII spadaju pod upravu nacionalnih saveza ragbija XV, koji brinu o pravilima igre, njihovu razvoju i organiziranosti.

Formiranje FIRA

Razlike u shvaćanjima principa amaterizma između Engleske i Francuske produbljavaju se u drugom i trećem desetljeću ovog stoljeća. Na koncu su toliko narasle da je došlo do potpunog odvajanja i zamrzavanja odnosa među tim zemljama. Da bi se aktivirao i proširio ragbijaški pokret, kraj potpune nezainteresiranošt i inertnosti International Boarda, Francuska uz pomoć Njemačke pokreće inicijativu za formiranje jedne nove svjetske ragbi organizacije. Tako 2. 1. 1934. godine održan je u Parizu sastanak kojem su, osim Francuske i Njemačke, prisustvovali još delegati Katalonije, Nizozemske, Italije, Čehoslovačke, Portugala, Rumunjske i Švedske. Sudionici sastanka podržali su datu inicijativu, te su tom prilikom zacrtali osnovne smjernice za budući rad i organizaciju. U vrlo krat-

kom vremenu pripremljeni su svi materijali prijeko potrebni za formalno djelovanje, i na drugom sastanku u Hannoveru 24. 3. 1934. godine službeno je formirana Federation Internationale de rugby amateur (FIRA), tj. Međunarodni savez ragbijaša amatera. Na ovoj sjednici novoosnovanom Savezu su se pridružili još Belgija i Španjolska.

Najviši organ Saveza je Kongres koji se sastaje svake godine u drugoj zemlji članici i na njemu se donose vitalne odluke važne za djelovanje ove organizacije.

Ove godine, u Parizu je na uspomenu pedesetogodišnjeg postojanja ove institucije održan 42. kongres; prekid je nastupao samo za vrijeme dvaju svjetskih ratova.

U hijerarhiji Saveza niži organi su Upravni savjet, Tehnička komisija, Administrativna potkomisija i Nadzorni odbor. Oni su savjetodavni i izvršni organi.

FIRA iz godine u godinu organizira prvenstvo za seniore i omladince, vodi brigu o unapređenju rada stručnih kadrova (treneri i suci) te prati razvoj pravila igre i njihovu primjenu. Kup šampiona igrao se do pred desetak godina, ali zbog velike razlike u kvaliteti između klubova predstavnika zemalja sudionica te velikih troškova nije se održao.

Danas je u FIRA-i učlanjeno 27 zemalja: Belgija, Bugarska, ČSSR, Danska, Finska, Francuska, Izrael, Italija, Jugoslavija, Luxemburg, Mađarska Republika, Maroko, Mauricijus, Meksiko, Nizozemska, SR Njemačka, DR Njemačka, Obala Slonovače, Poljska, Portugal, Rumunjska, Senegal, SSSR, Španjolska, Švicarska, Švedska, Tunis.

U toku su dogovori o pristupu Argentine, Kanade, Japana i Norveške, koji su izrazili takve želje.

TABLICA 1

Ragbi u svijetu**AFRIKA**

Zemlje	Godina osnivanja saveza	Član svjetske federacije	Broj klu- bova	Broj igrača
1. BOCVANA	—*	—*	2	100
2. EGIPAT	—	—	1	25
3. GANA	—	—	3	200
4. JUŽNOAFRIČKA REP.	1889.	IB	1028	220769
5. KAMERUN	—	—	2	100
6. KENIJA	1921.	—	11	600
7. LIBERIJA	—	—	3	100
8. MALAVI	1922.	—	3	100
9. MALGAŠKA REPUB.	—	FIRA	54	2720
10. MAROKO	1956.	FIRA	13	1900
11. MAURICIJUS	1976.	FIRA	3	100
12. NIGERIJA	—	—	6	400
13. OBALA SLONOVAČE	1960.	FIRA	11	100
14. REUNION	Uključen u FFR	—	12	420
15. SENEKAL	1962.	FIRA	8	547
16. SEYCHELLSKI OTOCI	—	—	2	60
17. SVAZILEND	—	—	2	100
18. TANZANIJA	1953.	—	1	30
19. TUNIS	1970.	FIRA	20	2127
20. UGANDA	—	—	1	30
21. ZAMBIJA	1900.	—	13	300
22. ZIMBABVE	1895.	—	30	1000
AFRIKA UKUPNO:		1229	232458	

* Nije osnovan savez ili nije član nijedne svjetske federacije.

AMERIKA

Zemlje	Godina osnivanja saveza	Član svjetske federacije	Broj klu- bova	Broj igrača
1. ARGENTINA	1899.	—	198	21000
2. BAHAMSKI OTOCI	1962.	—	2	100
3. BARBADOS	1964.	—	1	50
4. BERMUDA	1964.	—	5	420
5. BRAZIL	1972.	—	22	1200
6. ČILE	1948.	—	25	2500
7. DJEVIČANSKI OTOCI	—	—	2	60
8. DOMINIKANSKA REP.	nema podat.	—	10	300
9. EKVADOR	—	—	1	30
10. GUADELOUPE	Uključen u FFR	—	1	50
11. GVAJANA	—	—	1	50
12. JAMAJKA	1959.	—	8	200
13. KAIMEN	1972.	—	3	60
14. KANADA	1925.	—	192	9800
15. MARTINIK	Uključen u FFR	—	10	310
16. MEKSIKO	1912.	FIRA	13	280
17. PARAGVAJ	1968.	—	8	380
18. PERU	—	—	1	40
19. SAD	1975.	—	1009	65450
20. STA. LUCIA	—	—	1	30
21. TRINIDAD I TOBAGO	—	—	10	350
22. URUGVAJ	1951.	—	14	1300
23. VENEZUELA	1973.	—	9	400
AMERIKA UKUPNO:		1546	104360	

AUSTRALIJA I OCEANIJA

Zemlje	Godina osnivanja saveza	Član svjetske federacije	Broj klubova	Broj igrača
1. AUSTRALIJA	1949.	IB	250	10000
2. NOVIZELAND	1892.	IB	1000	170000
3. KUKOVI OTOCI	—	—	3	200
4. FIJI	1913.	—	600	11000
5. FRANCUSKA POLINEZIJA	Uključena u FFR	—	11	600
6. NOVA KALEDONIJA	Uključena u FFR	—	9	500
7. PAPUA — NOVA Gvineja	—	—	5	200
8. SOLOMONSKI OTOCI	—	—	10	300
9. TONGA	1923.	—	80	3000
10. WALLIS I FUTUNA	—	—	1	30
11. ZAPADNA SAMOA	1927.	—	10	350
AUSTRALIJA I OCEANIJA UKUPNO:		1979	196180	

AZIJA

Zemlje	Godina osnivanja saveza	Član svjetske federacije	Broj klubova	Broj igrača
1. BAHRAIN	1972.	—	1	150
2. BRUNEI	1975.	—	8	500
3. FILIPNI	—	—	1	30
4. HONG-KONG	1952.	—	8	350
5. INDIJA	1980.	—	150	7000
6. INDONEZIJA	1971.	—	5	100
7. IRAN	—	—	1	30
8. IZRAEL	1971.	FIRA	14	500
9. JAPAN	1926.	—	3000	180000
10. KATAR	—	—	1	65
11. KUVAIT	—	—	1	60
12. LIBANON	—	—	1	60
13. MALEZIJA	—	—	28	850
14. MUSKAT I OMAN	—	—	1	40
15. REPUBLIKA KOREJA	—	—	25	1500
16. SINGAPUR	—	—	18	750
17. SRI LANKA	1978.	—	15	300
18. TAJVAN	—	—	10	300
19. TAILAND	1939.	—	40	1400
AZIJA UKUPNO:		3362	194335	

EVROPA

Zemlje	Godina osnivanja saveza	Član svjetske federacije	Broj klubova	Broj igrača
1. ENGLESKA	1871.	IB	1702	300000
2. FRANCUSKA	1920.	IB i FIRA	1746	187268
3. IRSKA	1879.	IB	210	10000
4. ŠKOTSKA	1873.	IB	116	25000
5. VELS	1881.	IB	578	40000
6. ANDORA	—	—	1	50
7. AUSTRIJA	—	—	1	50
8. BELGIJA	1931.	FIRA	42	2937
9. BUGARSKA	1967.	FIRA	12	1000
10. ČEHOSLOVAČKA	1926.	FIRA	32	2950
11. DANSKA	1950.	FIRA	21	1925
12. SR NJEMAČKA	1900.	FIRA	68	3957
13. FINSKA	1982.	FIRA	4	250
14. DR NJEMAČKA	1948.	FIRA	21	1200
15. GIBRALTAR	1971.	—	5	150
16. MADARSKA	—	—	7	200
17. ITALIJA	1928.	FIRA	314	19000
18. LUKSEMBURG	1973.	FIRA	3	120
19. NIZOZEMSKA	1932.	FIRA	101	6000
20. NORVEŠKA	—	—	2	100
21. POLJSKA	1956.	FIRA	20	2200
22. PORTUGAL	1957.	FIRA	40	2500
23. RUMUNJSKA	1914.	FIRA	198	16880
24. ŠPANJOLSKA	1923.	FIRA	181	11530
25. SSSR	1966.	FIRA	260	18500
26. ŠVICARSKA	1971.	FIRA	20	1000
27. ŠVEDSKA	1931.	FIRA	56	2500
28. JUGOSLAVIJA	1954.	FIRA	23	2560
EVROPA UKUPNO:		5784	659727	

REKAPITULACIJA

	* Stanovništvo %	Broj zemalja	%	Broj klubova	%	Broj igrača	%
AFRIKA	8,4	22	21,15	1229	8,84	232458	16,8
AMERIKA	13,9	23	22,12	1546	11,12	104360	7,5
AUSTRALIJA	0,6	11	10,58	1979	14,26	196180	14,1
OCEANIJA	56,8	20	19,23	3362	24,19	194335	14,0
EVROPA	20,3	28	26,92	5784	41,61	659727	47,6
SVIJET:	100	104	100	13900	100	1387060	100

Svi podaci za zemlje FIRA su iz 1984. godine, a za sve ostale zemlje iz 1983. godine.

* Podaci iz 1960.

Pregled pokazuje da su klubovi u Africi i Evropi najmasovniji.

U odnosu na broj stavnika, ragbi je najpopularniji u Australiji i Oceaniji, te Evropi, a najmanje u Aziji i Americi.

TABLICA 2.

Delegati ragbi saveza u FIRA

Jugoslavija je član FIRA od 23. IX 1964. godine

Upravni savjet:^{*}

- † Živko Skroza 1969—1977.
- Damir Dumanić od 1977.

Tehnička komisija:

- Branimir Alaupović 1965—1972.
- Siniša Tartaglia od 1972.

Administrativna komisija:

- Mihovil Rađa od 1979.

* U organizacijskoj hijerarhiji FIRA prvi organ iza Kongresa.

TABLICA 3.

Dobitnici priznanja FIRA

Medalja FIRA

BRONČANA:

- Branimir Alaupović 1973.
- † Živko Skroza 1974.
- Siniša Tartaglia 1976.
- Damir Dumanić 1981.

SREBRNA:

- Siniša Tartaglia 1981.

ZLATNA:

- † Živko Skroza 1977.

Medalja za zasluge:

BRONČANA:

- † Branko Štimac 1975.

Ragbi na olimpijadama i regionalnim igrama

Na početku ovog stoljeća ragbi dobiva svoje mjesto i na modernim olimpijskim igrama. Nalazi se u programu četiriju olimpijada: 1900, 1908, 1920. i 1924. godine.

Na tim igrama nastupile su Francuska, Njemačka, Velika Britanija, SAD, Australija i Rumunjska. U finalnim susretima postignuti su ovi rezultati:

- Pariz, 1900: Francuska — Njemačka 27 : 17
- London, 1908: Australija — V. Britanija 32 : 3
- Antwerpen, 1920: SAD — Francuska 8 : 0
- Pariz, 1924: SAD — Francuska 17 : 3

Do sada su, dakle, Francuska, Australija i Sjedinjene Države stekli naslov olimpijskog pobjednika. Francuzi su dobili privilegij da kao jedina reprezentacija iz Evrope sudjeluje na velikom ragbi turniru »Pet nacija« uz reprezentaciju Velsa, Irske, Engleske i Škotske. Ovaj turnir se igra po jednostrukom bod-sistemu redovito od 1883. godine; nije se igralo jedino za vrijeme I i II svjetskog rata. Do sada su najčešće pobjedivali Velšani — 21 put; slijede Englez — 18 puta, Škoti — 12 te Irči — 9 puta. Francuzi su trijumfirali svega sedam puta.

Zbog različitih problema, natjecanje nije završeno u sedam navrata, a 16 kupova završilo je na način da su dvije ili više zemalja dijelile prvo mjesto.

Ragbi se igra na regionalnim igrama Pacifika, Mediterana, Azije i Kariba.

Na Drugim mediteranskim igrama 1955. godine u Barceloni ragbi je prvi put na programu, a u Splitu 1979. godine na Osmim mediteranskim igrama po drugi put.

Od ukupno 15 zemalja, koliko ih je na ovom natjecanju sudjelovalo, 6 ih je igralo ragbi. Sudionici su bili podijeljeni u dvije grupe, »A« i »B«, koje su igrale u Splitu i Makarskoj, te postigli slijedeće rezultate:

Grupa »A«

Tunis — Jugoslavija	0 : 23
Francuska — Tunis	104 : 0
Jugoslavija — Francuska	6 : 86

Grupa »B«

Španjolska — Maroko	8 : 16
Italija — Španjolska	16 : 9
Maroko — Italija	7 : 10

U borbama za poredak sastali su se:

Tunis — Španjolska	0 : 63
Jugoslavija — Maroko	7 : 22
Francuska — Italija	38 : 12

Konačan redoslijed je bio: Francuska, Italija, Maroko, Jugoslavija, Španjolska i Tunis.

Godine 1984. na Devetim mediteranskim igrama u Casablanci ragbi je opet na programu. Ponovno je pobjednik Francuska, a Jugoslavija nije sudjelovala.

Godine 1979. ragbi se igra na prvenstvu Južne Amerike. Redoslijed je bio: Argentina, Urugvaj, Čile, Brazil i Paragvaj.

Ragbi je zastavljen i na prvenstvu Kariba i s ponekim prekidima igra se od 1966. godine. Na ovim igrama nastupile su Barbados, Trinidad i Tobago, Jamaika, Gvajana, Martinik, Bahamas i Bermuda.

Od 1978. godine igra se povremeno i prvenstvo Azije. Godine 1980. u finalu na Tajvanu Japan je pobijedio J. Koreju rezultatom 21 : 12, a za njima su se plasirali: Hong-Kong, Tajvan, Malezija, Tajland, Sri Lanka i Singapur.

Ragbi je redovito na programu igara Južnog Pacifika. U zemljama ovog regionala ragbi je tako razvijen da u pogledu popularnosti gotovo nema konkurencije, a bez obzira na veličinu zemalja i broj stanovnika, igra se vrlo kvalitetan ragbi. Zato neka nikoga ne čudi svojevrsna senzacija — Italija je 1980. godine na turneji po Pacifiku igrala neriješeno sa selekcijom Kukova Otočja. Ova nezavisna zemlja sastoji se od petnaest otočaka ukupne površine od 233 km^2 sa svega 21 tisućom stanovnika.

Povijest ragbija u Jugoslaviji

Od prvih početaka do drugog svjetskog rata

Vjerojatno je da se i na području današnje Jugoslavije u srednjem vijeku loptalo slično kao i drugdje po Evropi. Vojnici, studenti i trgovci prenosili su duh igre iz zemlje u zemlju. O tim davnim počecima, na žalost, ostalo je u nas malo zapisa; no postoje dva traga kao nedvojbeni dokazi da se igralo i da su izrečene tvrdnje istinite.

Iz godine 1462. datira dokument kojim Malo vijeće Dubrovnika zabranjuje loptanje na teritoriju svoga grada. Drugi dokument je iz 1735. godine kojim generalni providur Venecije za Dalmaciju Zorzi Grimani zabranjuje loptanje na trgu ispred katedrale Sv. Duje u Splitu; kazna protiv izgrednika je dva mjeseca zatvora. Već iz ova dva akta, iako su u razmaku oko 270 godina, vidi se kako je loptanje stjecalo pravo građanstva. Naime, dok ga se prvim aktom potpuno zabranjuje, drugim se izriče zabrana samo za igranje pred katedralom, jer su igrači svojom temperamentnom igrom na tako frekventnom mjestu vjerojatno smetali građanstvu, a posebno crkvenim velikodostojnicima. Iz dokumenata se ne dâ zaključiti kako se igralo, ali sigurno je to bila jedna vrsta firentinskog »calcia«, gdje se lopta gurala rukama i nogama, pa je od svih srednjovjekovnih igara bila najbliža današnjem ragbiju.

Slijedeći pisani dokument u vezi ragbija vrlo je zanimljiv, a nastao je iz čiste zablude. F. Bučar, u želji da popularizira nogomet i da ga predstavi javnosti, izdao je 1893. godine izvod iz pravila igre. Kako nije znao da se u to vrijeme naziv »football« upotrebljavao za ragbi, a da se za nogomet koristio naziv »football-association«, Bučar, polazeći od pogrešne postavke, opisuje u stvari ragbi, trudeći se da tekst prilagodi onome što je sam znao o nogometu.

Prvi susret Jugoslavena s ragbijem kao sportskom igrom zabilježen je izvan granica zemlje. Studenti iz Srbije koji su prije i za vrijeme prvog svjetskog rata boravili u koledžima Velike Britanije, a poslije rata se opet tamo našli, upoznali su ragbi i uključili se u momčadi svojih koledža. Oni su u tom razdoblju toliko napredovali u toj igri, da su 11. 4. 1918. godine kao studentska reprezentacija Srbije pobijedili studentsku reprezentaciju britnskih dominiona rezultatom 8 : 3.

Poslije prvog svjetskog rata mnogi studenti se vraćaju kući i u domovini nastavljaju igrati ragbi. Godine 1919. osnovan je prvi ragbijski klub u Šapcu na inicijativu Marinka Đorđevića-Moše. Klub dobija ime »Beli orao«, a postojao je do 1923. godine. U tom vremenu održan je niz susreta između dviju momčadi toga kluba. Najpoznatiji igrači bili su: Vlado Šijaković, Momčilo Melić, Miloš Mihajlović, Žika Ilić, Mile Radović, Ljuba Stojković, Sava Bojić i Marinko Đorđević. Nisu jasni razlozi zbog čega je ovaj klub prestao djelovati, kad se zna da je godinu prije njegova rasformiranja osnovan klub u Beogradu, a Šapčani su k tome na svom polju, zvanom »Dudara«, imali uređeno igralište, što čak i za današnje pojmove predstavlja optimalan preduvjet opstanka i napredovanja.

Slično je bilo i sa sekcijom ragbija pri poznatom beogradskom sportskom društvu »Jugoslavija«, koju je

osnovao bivši nogometničar Jovan Ružić. Ovaj klub imao je 1923. godine vidnu aktivnost, jer, kako piše »Politika« od 22. 11. iste godine, »Jugoslavija« je igrala s mornarima engleskog ratnog broda, a spremala se i za susret s reprezentacijom Budimpešte. »Politika« od 10. 12. 1923. godine donosi komentar utakmice »Jugoslavija« — »Kombinirani Englezi« 3 : 3 (3 : 0).

U ovim člancima hvali se ragbi, razuvjjerava se javnost u pogledu navodne grubosti, a navodi se da »Jugoslavija« ima toliko igrača da može sastaviti i tri momčadi. Iako se izravno ne naglašava, ali s obzirom da se radi o kontaktima s pripadnicima engleske vojske, može se zaključiti da se igrao ragbi XV. »Jugoslavija« je obnovila svoju djelatnost 1955. godine. Bez većih uspjeha natjecala se u prvenstvu Beograda, a 1959. godine se ponovno ugasila.

Po pričanju Miloša Bašina, poznatog slovenskog sportskog radnika iz Ljubljane, ragbi se tridesetih godina igrao i u Sloveniji, u Primorskoj. Taj dio Slovenije bio je tada pod Italijom i ragbi su igrali slovenski studeneti koji su ga naučili na sveučilištima u Italiji.

Ragbi ponovno u Jugoslaviji

Pedesetih godina novi pokušaj, i, kako izgleda, ovog puta s puno više sreće. Taj je pokušaj vezan za ime Dragana Maršičevića, koji je 1953. godine bio sekretar Saveza sportova Jugoslavije. Maršičević je pozitivno odgovorio predsjedniku francuske tadašnje ragbi XIII federacije (dan danas je to igra XIII) i aktivno je sudjelovao u organizaciji susreta kojeg je ova federalna predložila. Dvije jake francuske momčadi, selekcija Provance (departmani na Mediteranu) i studentska

ПОЛИТИКА

ВЛАДИСЛАВ РИБНИКАР, СОКРАН
РУДНЯК, ЈАСКОВАЦ, ДАВИД
ДАРКО РИБНИКАР, УРЕДНИК
речник, издавач: С. МАГИСТРАЛ
Директор: Др. СЛОЈСИДАН РИБНИКАР,
Милош Јанковић и Јован Танковић

Редовно 550. | РУДНЯК И АДМИНИСТРАЦИЈА | Београд, Уторак 23. Октобар 1931. | КОПИЈАТА ЗА ВОЈАН ЧЕЧЕ
Дајте књигу 20. За годину - плаќајте 10 дина | БРОЈ 1 АПРЕЛ

СПОРТ.

РАГБИ. МОЂИНОВАНИ ЕНГЛЕЗИ—ЈУГОСЛАВИЈА 3:3(0:3).

Пред овим бројем гледачала, што је врло чест случај за интерес према спорту фотографијама, одржана је горњи мат. Игра је остаћа нерешена.

У оба полувремена домаћи су били чешко најбољици у свим деловима игре, сасвим у расу у руке, у коме су Енглези гостите неколико врло лепих момената. А тај исто и у заустављају играча, јер су атлетски бољи од домаћих, гости су биле чешко најбољици. У другом деловима игре: брзином, пророријашу, дриблингом, шутом Југославија је била најбољица. Њен пак, изјек лажни од противничког, са врло много вештине је износио житу и отпуштао нападе који нису добијали своје решење, јер је одбрана гостију весумњично разоравала срећу покушаје.

Игра је била фер, то јест уколико је чешко могуће у једној игри у којој је доминирао чештвено и обарање противничка.

Vjerojatno prvi službeni natpisi o ragbiju u nas

reprezentacija Francuske, odigrale su u našoj zemlji četiri utakmice. Prvi susret je održan u Beogradu 26. 9. 1953. godine na stadionu JNA, a tri ostale utakmice u Novom Sadu, Subotici i Ljubljani. Ove susrete pratilo je veliki broj gledalaca, a već po prvim reakcijama moglo se zaključiti da se sport veoma dopao i da je sjeme palo na dobro tlo.

Razdoblje ragbija XIII od 1953. do 1963. godine

1953.

Opće zadovoljstvo izazvano prikazanom igrom rezultiralo je osnivanjem prvog kluba. Na inicijativu Maršićevića, Markovića, Bedenikovića i Stanojlovića sazvana je 1. 11. 1953. godine osnivačka skupština na kojoj je ragbi dobio toliko priželjkivanu službenu promociju, osnovana je sekcija u sklopu sportskog društva »Partizan«.

Vrijedno je spomenuti prvi sastav uprave kluba: Vladimir Marković, Zvonko Bedeniković, Berislav Stanojlović, Vladeta Dragutinović, Nikola Milovanović, Jovan Knežević, Jovan Mileusnić, te Boris Blažević kao trener i jedini poznavalač ragbija. Blažević je doselio iz Rumunjske gdje je igrao u više klubova, a bio je i omladinski reprezentativac te zemlje.

»Partizan« je klub s vrlo čudnim životnim tokom. Imao je odličnu momčad, koja je tri puta zaredom osvajala prvenstvo države, a jednom kup Jugoslavije. I na međunarodnom planu u susretima s renomiranim francuskim momčadima imao je mnogo uspjeha. No kao da sve to nije bilo dovoljno; problem igrališta i neadekvatan rad s mlađim uzrastima bili su sudbonosni, pa

Dragan Maršićević, inicijator osnivanja RK »Partizan« i Ragbi saveza Jugoslavije

je tako do tada vrlo uspješan klub 1963. godine prestao s radom.

Iste godine u Beogradu se osniva ragbijaški klub »Radnički« pri istoimenom sportskom društvu. Najveća blagodat u radu ovog kluba bilo je vlastito igralište, koje su koristile i druge beogradske momčadi.

»Radnički« je bila momčad solidnog igračkog potencijala i s uspjehom se natjecala s ondašnjim klubovima u Beogradu i Zemunu.

Beograd 1. 5. 1954. godine, stadion JNA. Momčad »Partizana«
Stoje slijeva: Milovanović, Čonkić, Dimitrijević, Skoknić, Bojanović, Maksimović, Mileusnić, Milojević, Lubardić
Ćuće slijeva: Dragutinović, Aranicki, Arsenijević, Stojiljković, Andrić i Stanojlović

Momčad »Radničkog« snimljena 1960. godine

Stoje slijeva: Bjelanović, Hadžić, Čuk, Porej, Rat, Vasiljević i Karara

Čuće slijeva: Marić, Canjko, Stefanović, Petrović, Stanković i Predić

1954 — 1955.

Ove su dvije godine u razvojnem smislu bile toliko uspješne da takav tempo nije bilo moguće održati.

Naime, 1954. godine, čak istoga dana — 17. 1. — osnivaju se u Pančevu ASK (iste godine mijenja ime u »Jedinstvo«) i Akademski ragbi klub »Mladost« u Zagrebu.

Od prvih dana postojanja Pančevci bilježe solidne rezultate. Oni su u tridesetogodišnjoj povijesti bili pet puta seniorski prvaci i šest puta pobjednici kupa. Posvemu se mogu ubrojiti među najuspješnije i najuzornije kolektive.

Česti su kontakti koje klubovi ove regije održavaju s rumunjskim momčadima, a »Pančevo« posebno. Ovo je razlog da je baš ovaj klub bio poznat kao onaj koji njeguje »rumunjsku školu« čvrste igre i maštovite »linije«.

Klub je, kao i sportsko društvo čiji je član, više puta mijenjao ime: od »Jedinstva« u ISP (Industrija stakla) Pančevo, a onda u današnje »Dinamo«. Imena kluba i ljudi u njemu su se mijenjali, ali je jedan čovjek ostao u pančevskom ragbiju. Od prvih dana do danas Miloš Radonjić je član ovog kluba. I ne samo to. Stalno na važnim funkcijama svojim nespornim radnim vrlinama davao je velik doprinos u radu Saveza. Uz Radonjića stoji i ime Dušana Novakova, uspješnog igrača, još boljeg trenera kluba i saveznog kapetana, te trenera seniorske i omladinske reprezentacije.

Mnogo je pojedinaca koji su svojim radom pridonijeli uspjehu ovog kluba, ali Sokrat Ivanovski i Miodrag Branković, uz spomenuto dvojicu, sigurno su najistaknutiji.

Nije stoga nikakvo iznenadenje da je baš iz ove sredine poniklo više reprezentativaca od kojih Stančević i Kesić imaju najveći broj nastupa u seniorskoj reprezentaciji naše zemlje. Stančević je, osim toga, dugo i uspješno nosio i kapetansku traku.

Akademski ragbi klub »Mladost« najstariji je klub u Hrvatskoj i jedan od najpостојанијих u doprinosima za brži prosperitet ragbijja u nas. Iz njegovih redova po-

RK „Dinamo“

Stoje slijeva: Novakov, trener, Jeftić, Reljić, Jakovljev, Apostolovski, Cvetković, Stamenković, Kerić, Vuk, Stančević, Radonjić, predsjednik
Čuće slijeva: Bogdan, Zakić, Stanković, Pešić, Kesić, Tepić, Dragomirov, Ošljanac, Mihailović

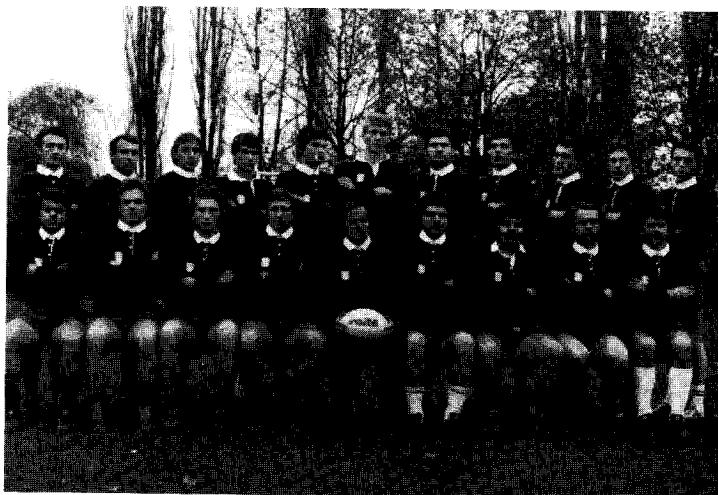
nikao je veliki broj igrača-studenata koji su kasnije, vraćajući se sa studija, donosili u zavičajne krajeve svemoćnu jajoliku ideju i, kakve li simbolike, predavali je onome do sebe kao u nedostizno razvijenoj »liniji«.

Inicijativu za osnivanje kluba u Zagrebu poveli su, borili se za nju i ostvarili Miljenko Finderle, Branko Štimac, Branimir Štimac i Rajko Müller. Prvi trener bio je prof. Nikola Kopatjić; on je došao iz Kanade, gdje je igrao ragbi, i bio je tada u Zagrebu jedini poznavalac ovoga sporta. Kasnije su iz ovog kluba ponikli mnogobrojni igrači i funkcionari koji su preko drugih klubova ili Saveza širili ideju ragbija i bili njegove dugogodišnje perjanice. Živko Skroza, Branimir Alaušović, Mihovil Radja i Slavko Mrkoci jesu ličnosti koje su svojim entuzijazmom uvijek služili kao primjer drugima i mlađima. Posebno je nužno istaći B. Alaupovića, koji je cijeli svoj dosadašnji ragbijski vijek proveo na odgovornim funkcijama u savezima Jugoslavije i Hrvatske, od čega devet godina kao savezni kapetan i sedam godina kao generalni sekretar Saveza.

»Mladost« je bila jednom prvak Jugoslavije, a četiri puta pobjednik kupa.

U Beogradu, na Dušanovcu, osniva se novi klub »Sloboda«. Đurica Pavković okupio je grupu mladića zainteresiranih za tajne novog sporta. Klub je sudjelovao u svim natjecanjima što ih je organizirao Ragbi podsavez Beograda, ali bez većih rezultatskih uspjeha. Rasformiran je 1960. godine, a njegov osnivač i nekolicina igrača nastavili su karijeru u »Partizanu«.

Dvije najstarije momčadi, »Partizan« i »Radnički«, odigrale su i prve utakmice. U Paraćinu su 26. 4. 1954. godine igrali probnu utakmicu pripremajući se za glav-

ARK »Mladost« iz 1978. godine

Stoje slijeva: Meniga, Nervo, Stanković, Letić, Rušnjak, Brašnović, Vučasinović, Pervan, Skrtić, Kuharić, Antonovski

Cuće slijeva: Zelenić, Filipović, Šikić, Hudek, Filipčić, kapetan, Mihanović, Topol, Magdić, Kaučić

ni susret zakazan za 1. maja 1954. godine na stadionu JNA u Beogradu, kao predigra nogometnoj utakmici BSK—Sarajevo. U Paraćinu i Beogradu pobijedio je »Partizan« sa 21:11, odnosno 16:14.

Od drugih gradova klubove su dobili Zemun — »Zmaj« i Sombor — »Radničkog«.

Počeci rada u RK »Zmaj« zasluga su trenera Čućura, a vidniji sportski rezultati ostvareni su za trenera Stanjlovića. Klub je uspješno sudjelovao u više prvenstava, a najviše uspjeha imao je u Kupu oslobođenja

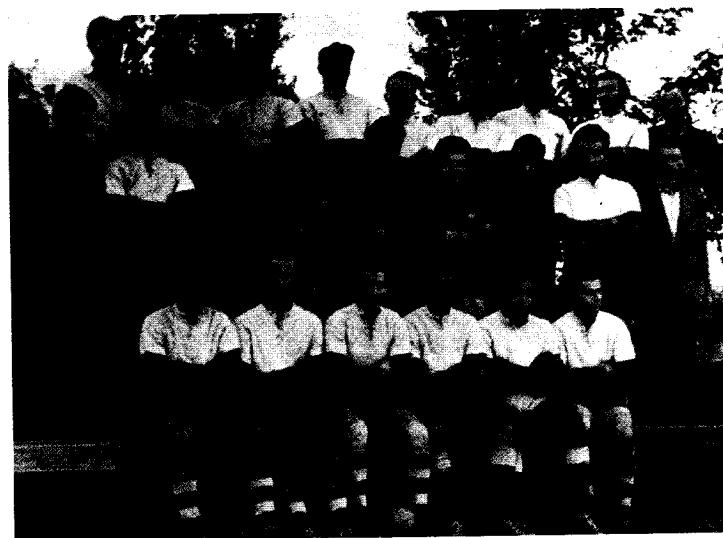
Beograda, koji je osvojio tri puta — 1960, 1962. i 1964. godine. Nagli prestanak rada ovog kolektiva neugodno je iznenadio ondašnje poznavaoce prilika u ragbiju.

U plodnoj 1955. godini, u razdoblju velikog entuzijazma i uopće velikog zamaha u razvoju, osnivaju se u Zagrebu, uz već postojeću »Mladost«, novi klubovi »Trešnjevka« i »Trgovački«, koji godinu dana kasnije mijenja ime u »Zagreb«. Ragbi podsavez Beograda bogatiji je za jednog člana, šestog — osnovana su »Naša krila«.

»Trešnjevka« je opstala na ragbijskoj sceni svega tri godine. Ostajući u sjeni »Mladosti«, momčad je igrala uglavnom prijateljske susrete, dok u službenim natjecanjima nije imala većih uspjeha.

Inicijator osnivanja trećeg kluba u Zagrebu bio je Ivan Golub. On je s grupom entuzijasta obilazio zagrebačka sportska društva tražeći prikladnu sredinu za novi ragbijski pogon. Konačno ih je primila »Sloboda«, a klub je djelovao pod imenom R. K. »Trgovački«. Kako se društvo neposredno poslije toga pripojilo SD »Zagreb«, tako je i ragbi-klub promijenio ime. Prvi trener je bio neumorni i plodni Nikola Kopajtić. Međutim, njegovim ponovnim odlaskom u Kanadu, 1957. godine, a većine igrača u JNA, zamrzla je svaku aktivnost i »Zagreb« je i formalno prestao postojati.

U tvornici »Ikarus« u Zemunu grupa radnika na čelu s Miodragom Krdićem osnovala je klub »Naša krila«. Dolazak igrača »Partizana« Nikole Milovanovića na mjesto trenera značio je mnogo za novu momčad. Klub napreduje i s uspjehom nastupa u svim natjecanjima što ih organizira Ragbi podsavez Beograda. Izgleda da je poraz od »Radničkog« u kvalifikacijama za prvo prvenstvo države toliko deprimirajuće djelovao na igrače i upravu, da je klub ubrzo prestao s radom.

RK »Zmaj« iz Zemuna na snimku iz 1958. godine

Gornji red slijeva: Nović, Petrović, Đurđević,
Puškarov, Dinić, kasnije trener, Stajić, predsjednik

Srednji red: Stošić, član uprave, Nikić, ..., Buna,
Petrović, Čića, član uprave, kasnije predsjednik.

Donji red: Drašković, Golibović, Jović, ..., Mihajlović, Marković.
Na žalost ostali nisu identificirani.

Nastupi »Partizana« i »Radničkog«, kao i ostalih momčadi, davali su veliki podsticaj razvoju novoga sporta. Razina prikazanog ragbija napreduje, iako, osim »Partizana« s Blaževićem, samo još »Mladost« ima trenera koji dobro pozná ovaj sport.

Volja za igranjem brzo prerasta u prirodnu želju za natjecanjem. Tako upravo osnovani Beogradski ragbi podsavez organizira zanimljivo zvanično natjecanje pod

RK »Trešnjevka« slikana 1956. godine.

Slijeva:, Keglević,, Pijanović, Bilandžić, Grgurević,, Alaupović,, Nola

nazivom »Kup oslobođenja Beograda«. U prvom nadmetanju, jeseni 1954. godine, sudjelovalo je šest momčadi. Pobjednik ovoga natjecanja, koje se s manjim prekidima igra sve do danas, bio je »Partizan«.

U to vrijeme momčadi igraju i jednu i drugu varijantu, s time da klubovi iz Srbije i Vojvodine više igraju ragbi XIII, a u Zagrebu se preferira ragbi XV. Ova razlika u orientaciji nije bila prepreka da se 17. 10. 1954. godine u Beogradu na stadionu JNA sastanu prvi put reprezentacija gradova Beograda i Zagreba; susret je završio bez pobjednika 9 : 9.

U Zagrebu na stadionu »Dinama« u Maksimiru odigrana je 29. 11. 1954. godine prva međunarodna utakmica.

Pred brojnim i zadovoljnim gledalištem sastali su se ARK »Mladost« i reprezentacija britanskih trupa stacioniranih u tada još okupiranoj Austriji (11 : 14). Ovaj susret kao i utakmica Beograd—Zagreb odigrani su u ragbiju XV.

Godine 1955. svoje prve međunarodne susrete imali su beogradski »Partizan« i pančevačko »Jedinstvo«. Oba kluba sastali su se s francuskim drugoligašem iz Arlesa i vrlo uspješno debitirali; »Partizan« je pobedio sa 11 : 6, a »Jedinstvo« sa 13 : 11.

Ovakva aktivnost među klubovima, susreti gradskih reprezentacija i međunarodni kontakti, nametnuli su

Stadion u Maksimiru 29. 11. 1954. godine; ARK »Mladost« (igraci sa slovom M) i reprezentacija britanskih trupa u Austriji

potrebu organiziranijeg pristupa u ovom sportu. Na inicijativu Dragana Maršičevića trideset šest delegata iz Beograda, Zagreba, Ljubljane, Rijeke, Novog Sada i Pančeva 10. jula 1954. godine u Beogradu osnivaju asocijaciju jugoslavenskih ragbijaša. Tako je rođen RAGBI SAVEZ JUGOSLAVIJE. Pod okriljem Saveza, čije je sjedište bilo u Beogradu, djelovao je u Zagrebu Odbor za ragbi XV. Za prvog predsjednika izabran je Mile Ćubrić, a za potpredsjednika Milan Ercegan. Oni su vrlo brzo obavili osnovne organizacijske poslove i uveli ragbi u obitelj jugoslavenskih sportova.

Konačno, poslije stoljetnog rvanja i dokazivanja na izvornom tlu, jedna sportska igra, »pravni sljednik« najstarije igre loptom na svijetu, dobila je u Jugoslaviji novi poen afirmacije.

Poletni zamah s kraja 1953. godine prenijet je i u nadne dvije godine, 1954. i 1955. Međutim, nakon toga zanos naglo jenjava. Kao da se počelo gubiti snagu, kao da je očuvanje i učvršćivanje onoga što je stvorenno bila jedina svrha. Ni to nije bilo lako. Opasnosti

Mile Ćubrić

Žika Jovanović

Života Ranković

Branimir Štimac

Danijel Mejaški

TABLICA 4.

Predsjednici saveza

1. Mile Ćubrić	1954—1957.	Beograd
2. Žika Jovanović	1957—1959.	Beograd
3. † Života Ranković	1959—1964.	Beograd
4. Branimir Štimac	1964—1966.	Zagreb
5. Danijel Mejaški	1966—1973.	Zagreb
6. Damir Dumanović	od 1973.	Split

TABLICA 5.

Sekretari saveza

1. † Dragan Maršičević	1954—1959.	Beograd
2. Boris Blažević	1959—1960.	Beograd
3. Berislav Stanojlović	1960—1962.	Beograd
4. Duško Badalić	1962—1966.	Beograd
5. Branimir Alaupović	1966—1973.	Zagreb
6. Marko Protega	1973—1976.	Split
7. Jakov Kudrić	od 1976.	Split

Izvođenje »tenija« na utakmici »Jedinstvo« — »Partizan« 1957. godine

Slijeva: Lazić (»Jedinstvo«), sudac Čonkić, igrači »Partizana« Arsenijević, Stanojlović (s loptom), Stevanović, Jovanović, Maksimović, Mičunović, Milovanović i Kulišić

kraja zlokobno su prijetile sa svih strana i tužno je bilo vidjeti kako gotovo s lakoćom nestaje ono što se tako mukotrpno rađalo.

Za mnoge klubove koji su nastali u ovom razdoblju najveći problem su bili treneri, odnosno stručni kadar. U prvim godinama jedino su »Partizan« i »Mladost« imali trenere koji su se i ranije bavili ragbijem. Ova dvojica su godinama bili jedini »pravi« stručnjaci. Zbog toga su oni bili predavači na tečaju koji je 1955. godine organizirao Sportski institut u Beogradu i kojemu su prisustvovali treneri svih tadašnjih klubova. Godinu

dana kasnije Ragbi odbor Beograda organizirao je tečaj za svoje trenere u Vrњačkoj Banji. Oba tečaja počinjali su i suci, kojih je tada bilo preko 20 aktivnih.

1956—1957.

U ovom razdoblju osnovani su novi klubovi »Utva« i »Bjelovar«, dok su prestali postojati »Naša krila« i »Zagreb«.

U dvorani sindikalnog doma tvornice aviona »Utva« održana je u novembru 1956. godine osnivačka skupština istoimenog kluba. Momčad je nastupala nepune četiri godine u prvenstvu Ragbi odbora Beograda, dohvativši pri tome četvrtu mjesto, da bi krajem 1961. godine bila rasformirana.

RK »Bjelovar« je vjerojatno jedini klub u našoj zemlji koji je uredno osnovan i koji je formalno postojao, a da nije odigrao ni jednu utakmicu. Inicijatori njegova osnutka bili su ragbijaški radnici iz Zagreba. U okviru te inicijative u Bjelovaru je »Mladost« odigrala par propagandnih utakmica težeći stvaranju prikladne atmosfere. Međutim, vrijednom i upornom predsjedniku Franji Frnetiću, kraj mnogih nedraća, ubrzo se nametnuo problem »pravog« terena i, kako nije bilo sretnog izlaza iz krize, klub se ugasio i tako zadržao jedan zaista bizarni rekord.

Stanovita podvojenost i akutna dilema oko ragbija XIII odnosno XV i dalje su predstavljale veliki teret za mladu i slabašnu organizaciju.

Unatoč svim boljkama i nedraćama, Savezu uspijeva 1957. godine organizirati prvo prvenstvo Jugoslavije, koje je po turnirskom sistemu održano 8., 9. i 10. XI

u Pančevu, Beogradu i Zemunu u ragbiju XIII. U odlučujućoj utakmici za prvo mjesto momčad »Jedinstva« iz Pančeva pobijedila je zagrebačku »Mladost« sa 11 : 3.

Konačan izgled tablice:

»Jedinstvo« (Pančevo)	3	3	0	0	41:19	6
»Mladost« (Zagreb)	3	2	0	1	82:29	4
»Partizan« (Beograd)	3	1	0	2	30:27	2
»Radnički« (Beograd)	3	0	0	3	28:96	0

Tadašnji predsjednik Saveza Mile Čubrić uručio je pokal pobjedničkoj momčadi.

1958—1959.

Ni slijedeće dvije godine nisu blistave. S radom prestaju klubovi »Sloboda« i »Jugoslavija« u Beogradu, te »Radnički« iz Sombora, ali, kao po nekom nepisanim pravilu o ravnoteži, osnivaju se novi klubovi, »Nada« u Splitu i »Jugoslovensko rečno brodarstvo« — JRB u Beogradu.

RK »Nada« je prvi ragbijski klub u Dalmaciji. Osnovan je na inicijativu trojice tadašnjih srednjoškolaca odnosno studenata: Ive Ganze, Petra Pavkovića i Siniše Tartaglie. Oni su ubrzo okupili više od 30 mladića s kojima su se nadmetali u igri sličnoj ragbiju, tih godina vrlo popularnoj na splitskom kupalištu »Bačvice«. Ovu grupu mladića primilo je Omladinsko sportsko društvo »Nada«, formiravši sekciju za ragbi, koja nakon nekoliko godina prerasta u klub. Na čelu splitskih ragbijsa od samog početka pa do svoje smrti, punih 15 godina bio je Emil Oštrić. Prvi mjeseci rada bili su teški bez pravog poznavaoce igre. Međutim, po-

vratkom u Split dotadašnjeg igrača »Mladosti« Mihovila Radje i njegovim dolaskom u »Nadu« riješen je i taj problem. Sve kasnije godine uspjeha i slave ovog u jugoslavenskom ragbiju najuspješnijeg kolektiva usko su vezane za njegovo ime. Punih 15 godina Radja je bio trener seniorske momčadi koja je u tom razdoblju osvojila 10 državnih prvenstva i 6 puta kup Jugoslavije. Godine 1974. Radja postaje tehnički direktor Kluba, a danas je predsjednik tog uspješnog kolektiva, koji je u međuvremenu osvojio još 3 puta kup Jugoslavije te više puta bio pobjednik u omladinskim i kadetskim natjecanjima.

Pored Mihovila Radje, koji je među ostalim obavljao i niz funkcija u Ragbi savezu Jugoslavije i Hrvatske, od čega dvanaest godina (1968—1980) funkciju saveznog trenera i kapetana, ističu se svojim radom: Leo Antonini, Željko Dvornik, Leo Senjanović i Stipe Vitaljić.

Klub »JRB« nastao je u okviru Radne organizacije »Jugoslovensko rečno brodarstvo« u čijim službama je radilo više ragbijsa iz Beograda. Momčad u početku nije imala znatnijih uspjeha, ali dolaskom većeg broja igrača iz netom utrnulog »Radničkog«, te trenera B. Stanojlovića, klub je igrački brzo napredovao. Nakon što je primljen u centralno sportsko društvo, slijedom okolnosti mijenja ime u »Brodarac«. Pod tim imenom s jednom uspješnom generacijom klub je postigao svoje najveće uspjeha. Stalno je među vodećima u borbi za primat u državnom prvenstvu, a dva puta je osvojio kup Jugoslavije. I danas je teško objasniti iz kojih razloga je ovaj uspješni sportski kolektiv promijenio ime — postao je »Galax«. Nedugo poslije toga, ne nalazeći ni s novim imenom izlaz iz križe, prestaje djelovati, a većina igrača prelazi u obnovljeni »Partizan«.

RK »Nada« maja 1973. godine.

Stoje slijeva: Emil Oštrić, predsjednik, Milat, Guina, Kolombatović, Antonini, kapetan, B. Radić, T. Ivanišević, Veić, Marović, Grubišić, Protega, Radja, trener

Čuće slijeva: Blašković, Bjelanović, Kalinić, Alebić, N. Rnjak, Armanda, Zekan, Cvitanović

ILK JBB na snimku iz 1971. godine

Stoje slijeva: Stevanović, Marinković, Vasiljević, Popović, Dabić, Vojislav Mišković, predsjednik, Vitas, Šaponja, Karara, N. Marinković, Mitrović, Mijajlović, Marković, tehniko
Ćuće slijeva: trener B. Piper, Momirović, Jović, Klarin, I. Piper, Tešić, Moromilov, Nikolić

Prvenstvo Jugoslavije i dalje se igra po sistemu turnira. Godine 1958. i 1959. sudjeluje po 4 momčadi, a 1960. samo tri. Prvaci postaju »Mladost«, te dva puta za redom »Partizan«.

Godina 1958. važna je po uvođenju natjecanja za kup Jugoslavije za seniore. Evo tadašnjih završnih susreća

1958.	»Jedinstvo«	
	Finale: »Jedinstvo« — »Mladost«	16 : 14
1959.	»Mladost«	
	Finale: »Mladost« — »Jedinstvo«	18 : 10
1960.	»Jedinstvo«	
	Finale: »Jedinstvo« — »Zmaj«	38 : 21

1960—1961.

Godine 1961. osniva se u Zagrebu novi klub »Krešo Rakić«, ali kako je orijentiran na rad s omladinom u jednoj srednjoj građevinskoj školi, perspektiva mu baš nije osobita. Naime, klubovi pri školama uglavnom nemaju tradicije, njihova ambicija postaje neko od ligaških natjecanja, a to je teško održivo zbog materijalnih uvjeta ili stručno-kadrovske i igracke mogućnosti. Takve momčadi, u pravilu, poslije početnog entuzijazma i stanovitih sportskih uspjeha, padaju u sferu opće nebrige, u prejakoj konkurenciji rezultati postaju blijedi, motiviranost slabi i kraj je ubrzo tu.

Na sreću s ovim kolektivom to nije bio slučaj. Po prelasku škole u Novi Zagreb, igrači mijenjaju ime kluba u »Građevinar«. Prvi trener bio je Nikola Šprajc, a prvu

utakmicu odigrao je »Građevinar« 15. 11. 1964. godine protiv ISP i ovo je, ako ne prva, onda jedna od prvih utakmica omladinaca u Jugoslaviji. Najveći uspjeh ovog kluba je plasman u finale kupa Jugoslavije 1968. godine.

Opet zbog organizacijskih i finansijskih teškoća, koje u principu prate ovakve kolektive, pogotovo školske, odlučeno je da se potraži bolje rješenje. Inicijator ovakve orientacije, energični i uporni Živko Skroza, uspijeva u okviru sportskog društva »Lokomotiva« osnovati ragbijski klub. U novu sredinu prešli su svi igrači »Građevinara« i nastavili natjecanje pod novim imenom. Prvi trener je Šprajc, zatim Zaić, te mnogi drugi. Od 1972. godine trener postaje Ante Stagličić, bivši igrač »Nade« i reprezentacije, po nekim najbolji branič kojeg je Jugoslavija imala. Godine 1979. klub je na mjesto trenera angažirao Srđana Podvorca, koji je uz Stagličića i neumornog Vrge pridonio općoj konsolidaciji prilika u momčadi. »Lokomotiva« je u službenim natjecanjima redovita, mada do sada bez većih rezultatskih uspjeha.

Pred sam kraj 1961. godine u Pančevu je osnovan RK »Omladinac«. Trener Božidar Lužajić i predsjednik Đurica Nikić okupili su u novoj sredini većinu igrača od upravo rasformirane »Utve«. Klub je odigrao vrlo malo utakmica, a onda se zbog osipanja igrača 1963. godine ugasio.

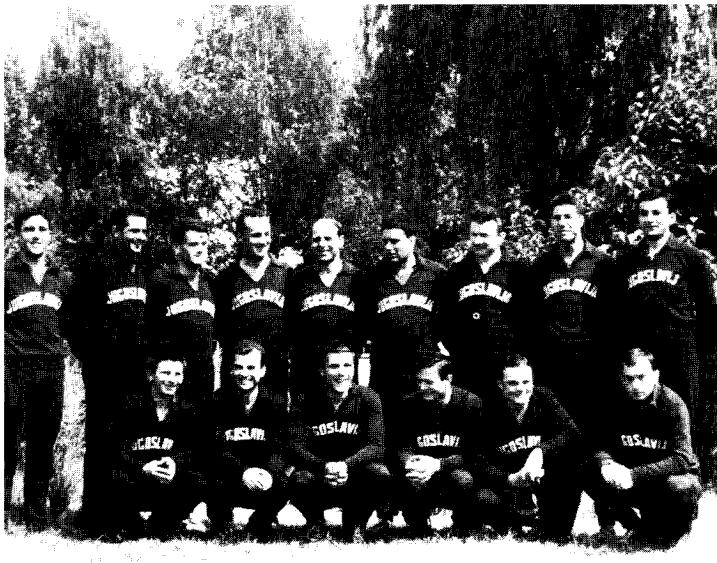
Na žalost, iste godine prestaje s radom i »Radnički« iz Beograda, uz »Partizana« naš najstariji klub. Finansijska nemoć sportskog društva, ali još više gubitak igrališta što ga je pojela nemilosrdna stambena izgradnja su i za ragbijše nepremostive zapreke. Kako su na tom igralištu igrali i ostali beogradski klubovi, odjednom su se svi našli u poziciji »beskućnika«, a taj

ITK "Lokomotiva" 1973. godine.

Uprava slijeva: Živko Skroza kao sudac, Škočilović, Rendulić, Pavlinić, Pavić, Zanoški, Ruščukić, Slunjski, Juričko, Stagličić, trener

Članovi slijeva: Mikić, Damiani, Budinski, Skadarka, Karabelj, kapetan, Luluć, Krnjak, Škrinjar

Snimak s priprema reprezentativaca u Zagrebu pred susret s amaterskom reprezentacijom Francuske

teški problem ragbijaša u glavnom gradu ni danas nije kvalitetno riješen.

U kupu Jugoslavije trijumfirala je »Mladost« pobijedivši u Zagrebu u finalnom susretu »Partizana« sa 22 : 11.

Iako početni zanos lagano opada. Savez ove 1961. godine uz velike napore uspijeva organizirati prvi susret državne reprezentacije. Protivnik je zvučna i renomirana amaterska reprezentacija Francuske. Savezni kapetan i trener Boris Blažević je za ovu priliku na pripremama u Zagrebu okupio 20 igrača.

*Banja Luka, 21. 5. 1961. godine.
Prva reprezentacija Jugoslavije*

Veliki dan jugoslavenskog ragbija, 21. 6. 1961. godine, osvanuo je u Banjoj Luci kišovit i tmuran. Ipak, 5000 gledalaca bodrilo je domaću momčad koja je od favoriziranih Francuza izgubila sa 13 : 0 (5 : 0).

Za Jugoslaviju su nastupili Korenčić, Gartner, Arsen Franceschi, Krišković, Marjanović, Štimac i Habuš (svi »Mladost«), Vukelić, Arsenijević, Juzović, Pavković (»Partizan«), Josimov, Novakov i Stepanov (»Jedinstvo«), Stanković i Janković (»Zmaj«), Piper (»Radnički«) i Dvornik (»Nada«).

*Banja Luka, 21. 5. 1961. godine. Jugoslavija—Francuska 0:13.
Glavni sudac Vlada Marković (Beograd) te pomoćnici Mihovil
Rudja (Split) Živko Skroza (Zagreb).*

1962—1963.

Godine 1962. i 1963. nisu dale ništa bitnog u općem razvoju, a činjenica što jedni više igraju ragbi XIII, a drugi ragbi XV još više otežava situaciju.

U punoj logici organizacijskog stasanja i u želji što efikasnijeg i operativnijeg djelovanja ragbijaški radnici u Hrvatskoj osnivaju 1. 4. 1962. godine u Zagrebu novi republički savez, kao prvu asocijaciju te vrsti u Jugoslaviji. Prvi predsjednik Ragbi saveza Hrvatske sa sjedištem u Zagrebu bio je Franjo Ivanišević, a potpredsjednici Ž. Skroza (Zagreb) i M. Radja (Split).

Godine 1963. zagrebački klub »Krešo Rakić« mijenja ime u »Gradevinar«, a beogradski JRB u »Brodarac«; iste godine osniva se u Sloveniji klub »Ljubljana«.

RK »Ljubljana« je prvi ragbi klub u Sloveniji čiji je početak vezan za igrača splitske »Nade« Sinišu Tartagliju, ljubljanskog studenta. Tartaglia s Janezom Pilgramom, tada poznatim slovenskim atletičarom, okuplja prve zaljubljenike, mahom dalmatinske studente, kao što je bio i sam. Odigrana je i prva utakmica, a da još nije naden pokrovitelj. To je uslijedilo nešto kasnije kada ih je prihvatiло Željezničarsko sportsko društvo »Ljubljana« i omogućilo da ragbi pusti prve koriјene u Sloveniji. Uz Tartagliju i Pilgrama, a kasnije Andriju Alujevića i Bojana Železnikara, klub je učvrstio temelje i danas je jedan od jačih ragbijaških kolektiva u zemlji.

Ovdje je potrebno istaknuti Sinišu Tartagliju, jednog od osnivača »Nade«, »Arene«, »Energoinvesta« i »Ragbija 59«. Taj vrijedni ragbijaški radnik je obavljao niz dužnosti u Ragbi savezu Jugoslavije, a od 1960. godine stalno predstavlja Savez u Tehničkoj komisiji FIRA.

Propagirajući razvoj ragbija u Sloveniji, »Ljubljana« je inicirala osnivanje klubova u Novom Mestu, Celju, Kranju, Vrhnicama i Rijeci, dok je u Puli pripomogla prilikom osnivanja RK »Arena«. Kao i drugi klubovi, »Ljubljana« je vrlo rano uspostavila kontakte s više klubova u Italiji s kojima i danas, zbog blizine održava dobre i česte kontakte. Kasnije klub upotpunjuje ime u »Ljubljana-Koloy's« i na taj način osigurava materijalnu bazu.

Iako uvijek u vrhu jugoslavenskog ragbija, klub nema nekih vidnjih sportskih trofeja, ali je poznata ljubljanska škola u domaćem ragbiju, koja je uvijek obilovala novinama tehničko-taktički dotjeranog ragbija.

Momčad »Ljubljane«

Stoje slijeva: Bojović, kapetan, Rezar, Zver, Kokolj, Čergan, Starc, Kosanović, Gorjup, Pilgram, trener.
Čuće slijeva: Cimperman, Plantan, Pirc, Ložar, Pilko, Brajnik, Primožič.

Zagreb, jesen 1963. godine

Svoj prvi nastup »Ljubljana« nije imala u svom gradu, gostovala je u Zagrebu protiv »Mladosti« koja je za tu priliku gostima posudila dresove. Pobijedili su domaćini (bijele maje) sa 30:11

Sesto prvenstvo države, održano 1962. godine, proteklo je u znaku velike novine i napretka; dotadašnji turnirski sistem, neadekvatan za ragbi u svakom pogledu, zamijenjen je jednokružnim liga-sistemom. Prvenstvo je osvojila »Nada« ispred »Mladosti«, »Partizana« i »Zmaja«. Slična situacija bila je i 1963. godine, kada

je prvenstvo opet osvojila »Nada«; te godine natjecanje u kupu nije završeno.

Godina 1963. važna je i po tome što su tada prvi put nastupile dvije republičke reprezentacije. Naime, u Zagrebu i Karlovcu organiziran je turnir na kojem su sudjelovale reprezentacije Srbije i reprezentacija pokrajine Parme, te dvije momčadi Hrvatske — »crvena« i »plava«. Prvi dan u Zagrebu igrali su:

Hrvatska (crvena)	—	Srbija	16 : 0
Parma	—	Hrvatska (plava)	3 : 0

a drugi dan u Karlovcu

Srbija	—	Hrvatska (plava)	3 : 0
Parma	—	Hrvatska (crvena)	27 : 0

Sve utakmice igrane su po sistemu ragbija XV.

Razdoblje ragbija XV

Sjedište Saveza u Beogradu (1964—1966)

1964.

Godina koja nailazi sigurno je prijelomna u 30-godišnjoj povijesti Saveza. Te godine donijet je niz bitnih zaključaka koji su iz temelja preusmjerili tok razvoja ragbija u Jugoslaviji.

Počelo je sa V skupštinom 5. 4. 1964. godine u Beogradu, na kojoj je definitivno riješeno pitanje koji će se ragbi igrati u Jugoslaviji. Sistem ragbija XIII, koji se u Jugoslaviji igrao od početka, manje je popularna varijanta ragbija i u svijetu sve više bazirana na profesional-

nim principima. Za razliku od ovoga, ragbi XV je u svijetu daleko popularniji i igra se isključivo na amaterskim osnovama.

Shvaćajući ove odnose i prihvaćajući nužnost napretka, ragbijaški radnici Jugoslavije su na spomenutoj skupštini donijeli povijesnu odluku o definitivnom prestanku igranja ragbija XIII, te o obveznom prijelazu na ragbi XV.

Na taj skupštini izabran je Izvršni odbor od 15 članova. Za predsjednika je biran Branimir Štimac, potpredsjednici Mihovil Radja i Berislav Stanojlović, sekretar Duško Badalić te članovi: Pero Čića, Franjo Ivanišević, Tomislav Janković, Velibor Mamuzić, Milan Ostojić, Mladen Polovina, Miloš Radonjić, Živko Skroza, Milan Sunko, Branko Štimac, Siniša Tartaglia.

Uspostavljen je kontakt s FIRA-om (Federation Internationale de Rugby Amateur) u Parizu, i iz toga je rezultirao dolazak tehničkog tajnika te institucije gosp. J. M. Gouauxa. Treneri svih klubova i suci okupili su se mjeseca juna 1964. godine na sedmodnevnom tečaju organiziranom na otoku Badiji, a predavači su, uz spomenutog Gouauxa, bili Branko Štimac i Branimir Alaupović. Tečaj je, osim notorne želje za povećanjem broja trenera i sudaca, trebao omogućiti lakši i jednostavniji prelazak na ragbi XV. Novo prvenstvo, zakazano je za kraj septembra, trebalo je početi po novom sistemu i u znaku novih pravila.

Zajedništvo boravka na Badiji i prijateljstvo stvoreno u toj i kasnijim prilikama trajna je vrijednost i dragocjeno iskustvo; duh Badije, ako se tako može reći, omogućio je u tom vremenu bolje razumijevanje i uspješnije svladavanje teškoća i za još mnogo godina ostao djelotvoran impuls.

Otpk Badija, juli 1964. godine. Prvi tečaj za trenere ragbija XV.

Na kongresu FIRA-e održanom 23. 9. 1964. godine u Le Havru (Francuska), Jugoslavija je primljena za punopravnog člana ragbijaške međunarodne organizacije i time je, na određeni način, desetogodišnje bavljenje ragbijem steklo novu dimenziju i usmjereno je za daljnji rad.

Novo prvenstvo igralo se prvi put jedinstveno po jednostrukom bod-sistemu sa šest momčadi. Natjecanje je proteklo bez ikakvih problema, a u izjednačenoj trci prvak je postala »Nada« ispred »Brodarca« zahvaljujući boljem količniku.

Te dvije momčadi sastale su se i u finalu kupa; pred više od 6000 gledalaca u Splitu, na tadašnjem igrali-

Momčad RK »Zagreb« koja je 1976. godine osvojila prvenstvo Jugoslavije.

Stoje slijeva: Rudi Bartolić, Milan Jelenić, Andro Murić, Damir Petrović, Dragutin Strgar, Zdenko Jajčević, Velimir Juričko, Drago Ribarić, Dubravko Gerovac, Željko Pavlinec

Sjede slijeva: Vjekoslav Rožman, Ivan Pijasek, Drago Vlahović, Zoran Blaževac, Dubravko Milošević, Marijan Coha, Ivica Katalenić, Darko Miškulin, Zdenko Jakuš

štu Nogometnog kluba »Hajduk«, pobijedila je »Nada« sa 12 : 5.

Na inicijativu Branimira Alaupovića i Živka Skroze reaktiviran je rad RK »Zagreb«. Ova dvojica nenadomjestivih ragbijaških radnika preuzeли su i funkcije predsjednika i tajnika.

Za trenera je postavljen jedan od najboljih jugoslavenskih ragbijaša Rudi Bartolić, student Fakulteta za fizičku kulturu u Zagrebu, a njega je kasnije vrlo uspješno zamjenio njegov kolega s Fakulteta za fizičku kulturu Zdenko Jajčević. Oni su bili realna prepostavka kasnjem uspjehu kluba. »Zagreb«, višestruki prvak Jugoslavije (6 puta) i pobjednik kupa, jedan je od najuspješnijih ragbijaških kolektiva u zemlji.

1965.

U prvenstvu, koje se zbog finansijskih problema igralo i dalje po jednostrukom bod-sistemu, nastupa šest momčadi. Prvak je opet splitska »Nada«. Pobjednik u kupu je »Brodarac«, nakon što je u finalu pobijedio »Mladost«.

U Puli je osnovan RK »Arena«. Družba od dvadesetak entuzijasta okupljenih oko dra Dušana Kostiova zasjala je ragbijaškim nebom poput meteora. Klub je djelovao svega četrnaest mjeseci; radi ozbiljnih finansijskih teškoća i odlaska iz Pule velikih zagovornika ragbija Kostiova i Graše, klub prestaje s radom. Gledajući postignute rezultate, rijetko će koji klub u tako kratkoj povijesti imati takav uspon kao »Arena«.

Momčad je odigrala samo dvije prijateljske utakmice i odmah zatim 14 prvenstvenih. Četiri pobjede, tri nerijesena rezultata i devet poraza tvore bilans vrijedan

RK »Arena«

Stoje slijeva: Bekl, Mihaljević, Marinković, Fonda, Juretić, Manojlović, Kosmos, Kostiov, Škorić, Vučić
Čuće slijeva: Samardžić, Pavlovski, Tomić, Stojanovski, Nikolić, Bošnjaković, Petrović

priznanja i prava je šteta što je ovaj kolektiv nestao s ragbijaške pozornice. Kostiov i Grašo ostali su vjerni ragbiju kao istaknuti funkcioneri Saveza, odnosno RK »Nade«.

Prvak Jugoslavije »Nada« prvi put sudjeluje u Kupu prvaka, službenom natjecanju FIRA. Doživljava potpun neuspjeh izgubivši u svojoj grupi od prvaka Poljske, ČSSR i DDR.

1966.

Ova je godina važna po tome što se prvi put prvenstvo igralo po dvokružnom bod-sistemu, opet sa šest momčadi.

čadi, od kojih su prve četiri prvoplasirane iz prošlog prvenstva; prethodno su »Ljubljana«, »Arena«, »Zagreb« i »Građevinar« razigravali za petu momčad, a onda od ove četiri, drugoplasirana »Arena« sa »Zmajem« za šestu. Cup natjecanje nije završeno.

Ove se godine počinje igrati i ragbi VIII; u Zagrebu je šest tamošnjih momčadi odigralo jedan prigodni turnir.

Ovo će imati veliki utjecaj u dalnjem razvoju ragbija, pogotovo u natjecanjima za kup seniora, te pri uvođenju omladinaca u službena natjecanja za prvenstvo i kup.

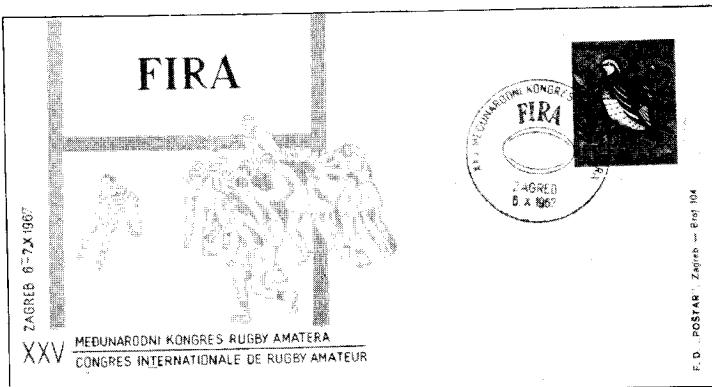
U ovom razdoblju klubovi održavaju brojne prijateljske susrete s momčadima iz Italije, Rumunjske, ČSSR i Bugarske.

Sesta skupština Saveza održana je 29. 5. 1966. godine u Zagrebu. Donijeto je nekoliko radikalnih odluka:

- sjedište Saveza seli iz Beograda u Zagreb,
- Izvršni se odbor bira na Skupštini, a broj članova smanjuje se sa 15 na 11.
- prvenstvo Jugoslavije igra se po dvokružnom bod-sistemu s neograničenim brojem klubova,
kup Jugoslavije igra se u ragbiju VIII,
- posebnu pažnju posvetiti će se razvoju omladinskog ragbija.

Izabrano je novo rukovodstvo Saveza:

- predsjednik: Danijel Mejaški
- potpredsjednici: Pero Lalović, Branimir Štimac, Duško Badalić
- sekretari: I Branimir Alaupović
II Mladen Joja
- članovi: Ante Jurković, Mladen Ostojić, Branko Piper, Mihovil Radja, Branko Štimac

Prva prigodna omotnica izdana 6. 10. 1967. godine u čast XXV kongresa FIRA-e u Zagrebu

predsjednici komisija:

- Takmičarska: Branimir Štimac
- Sudačka: Branko Piper
- Stručna: Branko Štimac
- Disiplinska: Vukmil Keczkemety
- Zdravstvena: Mladen Ostojić.

Sjedište Saveza u Zagrebu (1966—1973)

U oktobru 1966. godine Branimir Alaupović i Branimir Štimac sudjeluju u radu kongresa FIRA u Rimu. To je prvi put da je Jugoslavija zastupljena u ovom forumu.

Prvenstvo za sezonu 1966/67. završilo je nakon prvog dijela iznenadjućim vodstvom momčadi »Zagreba«. Međutim, na kraju je splitska »Nada« uspjela osvojiti naslov pravaka ispred »Dinama« iz Pančeva. »Arena« je imala uspješan start, ali je u nastavku posustala; iz

Godina 1967. prvi put je sastavljena reprezentacija Slovenije.

Stoje slijeva: Jerin, Jurišić, Kovačević, Arko, Rodin, Alujević, Borčić, Zupanac, S. Dekleva, Conradi

Cuće slijeva: Kudrić, Košenina, Ilić, Jurić, Pilgram, Tartaglia, kapetan, M. Dekleva

financijskih razloga klub je u zadnjoj četvrtini natjecanja morao odustati od sudjelovanja u prvenstvu.

Pobjednik kupa u 1967. godini bila je »Mladost«; igrao se ragbi VIII.

1967.

Posebno markantan trenutak za ragbi u Jugoslaviji bio je XXV kongres FIRA od 6. do 8. oktobra 1967. godine u Zagrebu. Time je svjetska federacija ukazala puno povjerenje svom mlađom članu. Ovaj kongres je važan po tome što su baš u Zagrebu, a uz pomoć i naših delegata, predstavnici nekih zemalja istupili u smislu smanjenja utjecaja francuskog saveza u svjetskoj federaciji. Može se reći da je demokratizacija odnosa u FIRA-i počela baš na ovom kongresu.

Ovom prilikom održana je filatelističko-ragbijska premijera u Jugoslaviji; u zajednici s Ragbi savezom Jugoslavije filatelističko društvo »Poštar« iz Zagreba izdalo je prigodnu omotnicu posvećenu kongresu FIRA, pa je tako ragbi prvi put našao mjesto u jednom filatelističkom izdanju.

Jedan od prvih koraka na međunarodnoj sceni jugoslavenski ragbi je učinio u domovini, primivši u goste mladu reprezentaciju Italije (igrači do 21 godine).

Talijani su odigrali tri utakmice: u Splitu protiv »Nade«, propagandnu u Sarajevu protiv reprezentacije Zagreba te u Ljubljani protiv prvi put sastavljene reprezentacije Slovenije. U sva tri susreta gosti su uvjerljivo pobijedili.

Ove godine u Beogradu u stanu Stanislava Kolundžije osnovan je RK »Singidunum«. Kolundžija je bio idejni

pokretač, trener i vođa, jednom riječju sve. Međutim, bez ičije pomoći, prepušteni sami sebi, »Singidunum« nije mogao duže opstati. Mladići koji su sami sebi plaćali opremu, suce, putovanja, shvatili su, poslije četiri igracke sezone da je to neodrživo, pa su gotovo svi prešli u tada vrlo dobro organizirani »Brodarac«.

Krajem godine, radi zauzetosti na drugim dužnostima, Mladen Joja i Mladen Ostojić prestaju biti članovi Izvršnog odbora, a zamjenjuju ih Živko Skroza i Feđa Kovačević. Isto tako dolazi do promjena u komisijama. Novi predsjednik takmičarske komisije je Vukmil Keczekemety, Sudačke: Duško Badalić, a Disciplinske: Hrvoje Krišković.

1968.

Početkom ove godine izlaze iz tiska »Pravila igre«; istovremeno počinje praksa da se svake godine svi ragbi suci na početku sezone okupe na svom godišnjem sastanku. Na tim skupovima prorađuju se izmjenе pravila, dogovaraju se kriteriji suđenja, te određuju suci za sva važnija natjecanja. Kasnije je ovaj skup dobio još veće značenje i prerastao u Zbor sudaca Jugoslavije s kompetencijama utvrđenim u normativnim aktima Saveza.

Prvenstvo u sezoni 1967/68. proteklo je u znaku »Dinama«, »Nade« i »Brodarca«, triju momčadi koje vode »mrtvu« trku. Zahvaljujući boljoj razlici, prvak je »Dinamo«. Inače, prvenstvo se igralo po dvokružnom bod-sistemu, a sudjelovalo je osam momčadi.

Prvi dio kupa odigran je po regijama sistemom ragbija VIII. Završni dio, finale, održano je u Kumrovcu za Dan mladosti; »Nada« je pobijedila »Građevinara«.

RK »Singidunum«

Stoje slijeva: Jakovljev, Stolevski, Blagić, Deretić, Savić, Bodrožić, Matko, Ivančević, Trifunović, Ivanovski, Audolović, Atanasković
Čuće slijeva: Milanko, Obradović, S. Kolundžija, Popović, Sukonjica, N. Kolundžija, Stević, Žebeljan

TABLICA 6.

Savezni kapetani seniorske reprezentacije

Razdoblje	Broj utakmica
1961. Boris Blažević, Beograd	1
1967—1969. Branko Štimac, Zagreb	5
1969—1975. Branimir Alaupović, Zagreb	16
1975—1980. Mihovil Radja, Split	23
1980—1981. Dušan Novakov, Pančevo	11
1981—1982. Suad Kapetanović, Zenica	3
od 1982. Branimir Alaupović, Zagreb	12

TABLICA 7.

Treneri seniorske reprezentacije

Razdoblje	Broj utakmica
1968—1975. Mihovil Radja, Split	21
1975—1976. Zdenko Jajčević, Zagreb	2
1976—1977. Dušan Novakov, Pančevo	3
1977—1978. Siniša Tartaglia, Split	4
1978—1979. Leo Antonini, Split	8
1979. Leo Antonini i Vladimir Škvor, Prag	3
1979—1980. Dušan Novakov, Pančevo	3
1980. Branko Piper, Beograd	2
1980. Zdenko Jajčević, Zagreb	1
1980. Suad Kapetanović, Zenica	1
1981. Branko Piper, Beograd	1
od 1982. Zdenko Jajčević, Zagreb	12

Godine 1961. te dijelom 1981. i 1982. savezni kapetan je obavljao i funkciju trenera.

Zadnjih godina klubovi posvećuju više pažnje radu s omladincima. Rezultat toga je prvo omladinsko natjecanje organizirano 1968. godine. Na turniru za pokal »Plavog vjesnika« između osam momčadi pobjedio je Građevinski školski centar iz Zagreba.

Slijedeći važni događaj je izbor rukovodstva reprezentacije; Branko Štimac je određen za saveznog kapetana, a Mihovilu Radji povjerena je dužnost saveznog trenera.

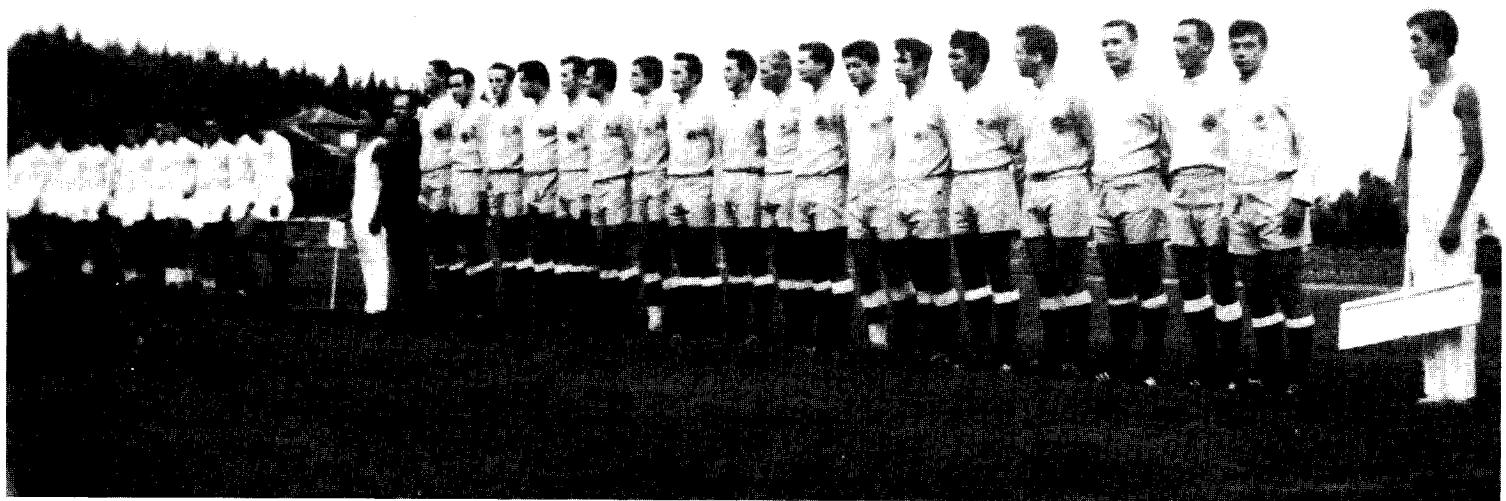
U sezoni 1968/69. Jugoslavija prvi put prijavljuje nastup u seniorskom prvenstvu FIRA-e.

U okviru priprema i uigravanja odlazi se 1. 4. 1968. godine u Staru Zagoru (Bugarska) na jaki međunarodni turnir. Reprezentacija još nije imala svojih dresova pa igra u posuđenim od klubova, a trošak putovanja igrača snosili su njihovi klubovi. Neiskustvo na međunarodnoj sceni rezultiralo je porazima koji nisu bili osobito visoki. Jugoslavija je izgubila od Rumunjske rezultatom 11 : 3, a zatim od Bugarske sa 29 : 6.

U Splitu je iste godine, točnije 30. 11, odigrana prijateljska utakmica sa ČSSR. To je bila prva utakmica reprezentacije u ragbiju XV na tlu Jugoslavije. Iskusnija momčad ČSSR pobijedila je sa 12 : 10.

Nepun mjesec nakon toga, 29. 12. 1968. godine, u San Dona di Piave jugoslavenska reprezentacija nastupila je prvi put u natjecanjima prvenstva FIRA. Poraz u grupi »B« od favoriziranih Talijana (22 : 3) nije nikoga iznenadio, kao ni 9 : 19 sa selekcijom Sjeverne Italije u Rovigu dva dana kasnije.

Velika stranica povijesti je okrenuta. Uključiti se u evropske tokove ragbija je dostignuće i podsticaj, i to mora uroditи napretkom.

Prva reprezentacija u ragbiju XV 1968. godine.

Slijeva: Novakov, kapetan, Alujević, Tudor, Mijajlović, Milat, Veić, Kovač, Kompara, Protega, Rožman, Stagličić, Zvekić, Ošljanac, Parčetić, Armanda, Popović, Habuš, N. Rnjak, Jakovljev

Ove za ragbi važne godine, koja se po dinamičnim skokovima u razvoju može usporediti samo s prelomnim godinama 1963. i 1964, osnovana su dva nova kluba.

Najprije je u Kumrovcu osnovan RK »Kumrovac«, koji kasnije mijenja ime u »Metka«. Inicijativni odbor sačinjavali su Tomislav Gada, Daniel Greblički, Velimir Čizmek i Zvonimir Pavlinić. Klub je osnovan uz pomoć ragbijaških radnika iz Zagreba i gotovo odmah su slijedili službeni nastupi.

HK »Metka« snimljena u Modeni 1972. godine.

Stoje slijeva: Arambašić, Žalokar (»Ljubljana«), Golubić, Lukeč, Primožič (»Ljubljana«), K. Čižmek, V. Čižmek, Županić, Kolar, Kratochwill (»Ljubljana«), M. Hrbud.

Cuće slijeva: Kantura, Ohnjec, I. Hrbud, Vrabec, Pavlinić, Semenčik, Greblički i Horvat

Dolaskom »Zagrebovih« igrača Pavlinića i Vjekoslava Arambašića, koji je preuzeo i treniranje, klub je počeo vidno napredovati na sportskom planu.

Na žalost poslije pet godina uspješnog djelovanja zbog krize u rukovodstvu, odlaska Arambašića iz Kumrovcu i neriješenih finansijskih pitanja, aktivnost kluba prestaje.

Pred sam kraj godine osnovan je i klub »Metalplastika« u Makarskoj. Siniša Tartaglia i Tomislav Curavić, inače bivši igrači »Ljubljane«, zaposleni u istoimenoj tvornici predano su se uhvatili osnivanja kluba nailazeći na puno razumijevanje u gradu. Klub brzo napreduje i već u narednoj sezoni sudjeluje u svim natjecanjima koje organizira Savez. Najveći uspjeh postignut je 1974. godine osvajanjem naslova viceprvaka Jugoslavije, pobjednika na Dalmatinskim igrama, te pobjednika Kupa Jadrana.

U prvenstvu 1968/69. godine sudjeluje osam momčadi. Iako je »Nada« bila u vodstvu kroz 10 kola, na kraju je triumfirao »Dinamo«. U kupu, koji se ponovo igra po sistemu ragbija XV, pobjednik je »Nada«; finalna utakmica odigrana je u Kumrovcu u čast Dana mladosti.

1969.

Ove se godine prvi put organizira prvenstvo Jugoslavije za omladince. Igralo se najprije po regijama, čiji su se pobjednici okupili u Sisku na turniru. Prvi pobjednik je »Nada«; igralo se po sistemu ragbija VIII.

Seniorska reprezentacija je odigrala dvije utakmice za prvenstvo FIRA u grupi »B«. Pobjeda nad Bugarskom 22 : 6 prvi je uspjeh jugoslavenske nacionalne momčadi.

Momčad RK »Energoinvest« iz 1974. godine

Stoje slijeva: V. Šimić, Skender, Pejković, Erceg, Ban, D. Šimić, Ivanišević, Protega

Srednji red slijeva: Mrkša, Glibota, J. Rakušić, Šabić, Kostanić, Babić, Vujičić, M. Mucić, Kelvišer

Sjede slijeva: Kurtović, pomoćični trener, Bašić, tajnik, Dapić, predsjednik, Tartaglia, tener i kapetan

di, a minimalni poraz od Španjolske u Madridu, s obzirom na logičnu razliku u kvalitetu, primljen je bez iznenađenja.

Aktivnost u 1969. godini počinje održavanjem VII skupštine Saveza u Zagrebu (29. 3.). U duhu statutarnih odredbi Sekretarijat je zamijenjen Predsjedništvom od tri člana koje bira Skupština, dok se Izvršni odbor formira na delegatskom principu (svaka osnovna organizacija, uključujući i komisiju sudaca, delegira po jednog člana). Natjecanje za seniore i dalje se odvija po liga-sistemu. Početni uspjesi u radu s omladincima i spoznaja da je takav rad elementarna garancija napretka, ponukali su delegate da donesu odluku po kojoj je svaki klub obavezan imati omladinsku momčad; u protivnom ne može sudjelovati u završnoj fazi seniorskog prvenstva Jugoslavije.

Finansijska situacija u Savezu je, kao i obično, krajnje teška, a prihodi na kojima se zasniva osnovna egzistencija potječe uglavnom od klubova.

U Predsjedništvo su izabrani: Daniel Mejaški, predsjednik, Živko Skroza, potpredsjednik, Branimir Alaupović, tajnik.

Predsjednici komisija su:

Duro Jovičić (Takmičarska), Hrvoje Krišković (Disciplinska), Berislav Stanojlović (Sudačka) i Boris Korenčić (Stručna).

Osnovana je i Komisija za razvoj i propagandu s Živkom Skrozom, predsjednikom i potpredsjednicima Berislavom Stanojlovićem i Mihovilom Radjom.

Za novog saveznog kapetana za seniore izabran je Branimir Alaupović.

Ovo su godine vrlo teške za ragbi. Dok u pojedinim središtima očito napreduje i tehnički i organizacijski i zaoštrava pitanje kontinuiteta razvoja, slaba i malobrojna kadrovska osnova postaje kočnicom. Tako npr. u školskoj godini 1969/70. devet studenata Fakulteta za fizičku kulturu u Zagrebu želi specijalizirati ragbi. Na žalost, zbog neadekvatne organiziranosti te visokoškolske ustanove i nepostojanja odgovarajućeg nastavnog kadra, toj devetorici to nije bilo omogućeno. Slično je bilo i s pokušajem uvođenja ragbija u JNA. Poslije niza razgovora, sve se svršilo konstatacijom da se ne raspolaže stručnim kadrom za tu namjeru, da čak i klubovi u tome oskudijevaju.

U ovako isforsiranim pokušajima širenja ragbija, pri čemu se precjenjuju objektivne mogućnosti, neminovno dolazi do vraćanja na »tvrdо tlo« uz dragocjeno iskustvo da je prije takvih akcija prijeko potrebno izbalsirati želje s realnošću, inače dobiju se dvojbeni ishodi, unatoč uloženom trudu i vremenu.

1970.

Početkom godine osniva se klub u Sisku. Ime »Student« nije slučajno. Grupa studenata Tehnološkog fakulteta s Ladislavom Adžijom na čelu okupila je veći broj istomišljenika i, kao gotovo svugdje, počela s radom bez igdje ičega. A zna se, beskrajne su teškoće dok sredina prihvati novi sport, dok se dobije oprema i igralište i dok se stvore uvjeti natjecanja.

Cetiri godine trebale su novoj upravi na čelu s predsjednikom Ivanom Maslakom i tajnikom Ladislavom Adžijom da ovaj novi kolektiv postavi na noge. Svojim radom brzo su se istakli kasniji treneri Josip Radović i Tomislav Ribarić.

RK »Student« 1975. godine.

Stoje slijeva: Vavro, T. Ribarić, Slavulj, Grgurec, Šubarić, Jandrić, Subanović, Radović, Dolenc, Klobučar, Kenda, Mijić.
Čuće slijeva: Dragić, S. Ribarić, Žerić, Pešut, Čučković, Vranešević, Broćilo

Klub u seniorskoj konkurenciji nema vidljivih uspjeha, ali devet titula omladinskog prvaka i pobjednika omladinskog kupa svjedoče o snazi momčadi i garantiraju bolju sutrašnjicu.

Seniorska reprezentacija u natjecanju grupe »B« pobjedila je Poljsku, ali u dva navrata trpi poraze od Čehoslovaka.

Ove godine prvi svoj nastup imala je mlada reprezentacija (igrači do 24 godine) i izgubila u Ričanyima od ČSSR 11:6. Državni prvak »Dinamo« igrao je u Kupu šampiona i u svojoj grupi osvojio drugo mjesto iza

prvaka DDR, a ispred Bugara i Poljaka, što je svakako vrijedan uspjeh.

U prvenstvu za seniore, organiziranom po dvokružnom bod-sistemu, igralo je devet momčadi, što je najveći broj do tada. Zbog grubog propusta vlastite uprave, »Dinamo« ne odlazi na utakmicu u Kumrovec, gubi četiri boda i tako prepušta prvo mjesto »Nadi«, iako je do tada bio u uvjerljivom vodstvu bez izgubljene utakmice.

Velika satisfakcija za »Dinamo« su omladinci, koji u prvenstvu osvajaju prvo mjesto.

1971.

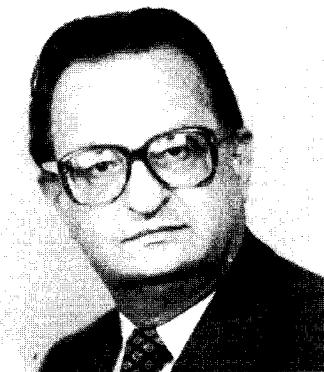
Josip Skledar je novi predsjednik Takmičarske komisije.

Prvenstvo 1971. godine igra se u dvije grupe. U grupi »A« je šest, a u grupi »B« pet momčadi. Prvo mjesto osvaja »Nada«, a pobjednik u »B« grupi je »Energo-invest«. U finalu kupa »Brodarac« je pobijedio »Nadu«; omladinsko prvenstvo nije održano.

Dva poraza seniorske reprezentacije od Španjolske u grupi »B« prvenstva FIRA potvrđuju da unatoč nespornom napretku još nema snaga, stručnih i igrачkih, koje bi omogućile vidniji rezultatski preokret.

1972.

U sezoni 1971/72. prvenstvo se opet igra u dvije grupe: »A« sa šest i »B« s četiri momčadi. Prvak je »Nada«, a u grupi »B« »Ljubljana«.

Savezni kapetan Branimir Alaušović, jedan od veteranata ragbija, obavljao je i niz odgovornih dužnosti u Savezu

Omladinsko prvenstvo igralo se po regijama, a pobjednici dalje po kup-sistemu. Igran je ragbi VIII, a prvak je »Student«.

Godine 1972. za predsjednika Sudačke komisije izabran je Branko Štimac.

Krajem godine reprezentacija je bila na vrlo uspješnoj turneji u Belgiji, Nizozemskoj i SR Njemačkoj, i na kraju, u Aosti, igrala za prvenstvo FIRA protiv Italije. Minimalni porazi od Belgije i Nizozemske, te velika pobjeda nad selekcijom Sjeverne Rajne dali su podstrek jugoslavenskim igračima u odlučnoj utakmici. Renomirana momčad Italije bila je na rubu poraza, ali i rezultat od 13 : 12 za Italiju predstavlja je za mladi, poljetni sastav pravi uspjeh.

Jeseni 1972. godine osnovan je RK »Zenica«, prvi klub u SR Bosni i Hercegovini. Stjecajem okolnosti u Zenicu su se vratili sa studija bivši igrač »Ljubljane«

Raif Hadžić te Suad Kapetanović, igrač »Zagreba«. Oni su početkom godine okupili veću grupu zainteresiranih mladića te im kroz film, predavanja i treninge počeli otkrivati »tajne« ragbija. Klub je osnovan uz pomoć Saveza i odmah od početka pokazuju brz napredak. Predsjednik Nezir Odić, tajnik Hadžić i prvi trener Kapetanović vodili su klub vrlo uspješno, a dvojica potonjih i danas su »udarne snage« zeničkog ragbija. Godine 1978. »Zenica« je učlanjena u sportsko društvo »Čelik«. U novim, boljim uvjetima rada njihov entuzijazam dobio je još veće mogućnosti.

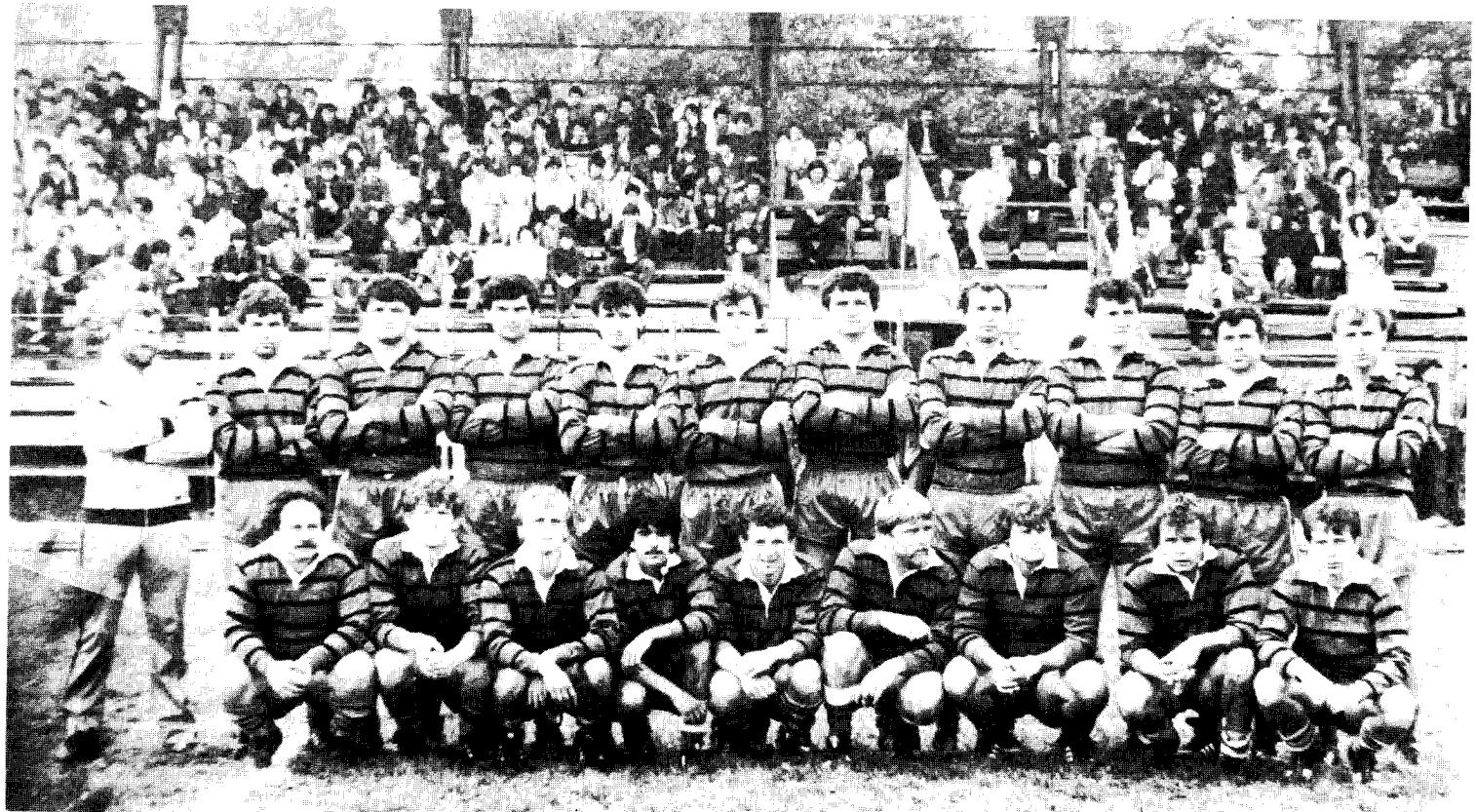
Uspjesi kluba zadnjih godina svrstavaju ga u red najuspješnijih ragbijaških kolektiva u zemlji. Igrači »Čelika« zaredom su osvojili tri zadnja seniorska prvenstva te Kup Jugoslavije; omladinci su tri puta bili prvaci Jugoslavije i tri puta pobednici Kupa.

1973.

Osnivanjem RK »Zenica« broj klubova je povećan na jedanaest. Da bi se dobilo na kvaliteti, grupa »A« je povećana na osam momčadi, a grupa »B« smanjena na tri.

Inače u godini 1973. nije osnovan ni jedan klub. Savez se bori s teškoćama finansijske prirode, a besparica prati i rad u klubovima.

Situacija sa sjedištem Saveza u Zagrebu postaje otežana zbog pomanjkanja kadra, a kako je tada u tom pogledu u Beogradu stanje još i teže, nameće se kao logična i moguća situacija da Savez preseli u Split. U tom smislu obavljeni su preliminarni dogovori.

RK »Čelik».

Stoje slijeva: Suad Kapetanović, trener, Kresović, D. Uzunović, Pirgić, Barišić, Imamović, Karaman, Purić, Tubin, Kapić, Vehabović, kapetan

Cuće slijeva: Levi, Hasagić, D. Majcen, M. Uzunović, Lješić, S. Majcen, Deljkić, Lagumdžija

Otvoreni skup na utakmici ČSSR — Jugoslavija 32:3 u Pragu 21. 10. 1973. godine

RK »Ragbi '59« snimljen 1984.

Gornji red slijeva: Antonini, Škoko, Ondini, Barćot, Listeš, T. Ivanisević, Piplović, Marinković, Grubišić, Kalinić, Bašić.

Srednji red: Bjelanović, Cvitanović, I. Radić, Salvador, Bartulović, Franceschi, N. Rnjak, Armanda, Biluš, Pavela

Donji red: Ganza, Kovačević, Veić, tajnik, Tartaglia, tehnički rukovodilac, Radja, Dvornik, predsjednik, Alujević, potpredsjednik, Blašković i Tudor

Sjedište Saveza u Splitu od 1973. godine

Skupština Saveza, održana 15. 9. 1973. godine u Splitu, potvrdila je prepostavljeni rasplet. Sjedište Saveza preseljeno je u Split s novim Predsjedništvom i obnovljenim sastavima komisija. Za predsjednika je biran Damir Dumanić, dipl. ing., za potpredsjednika dr Dušan Kostiov, a za sekretara Marko Protega. Pred-

sjednik Takmičarske komisije je dipl. ing. Ivica Vidiš, Stručne: dipl. ing. Siniša Tartaglia, Financijske: oec. Stjepan Livačić, Zdravstvene: dr Zoran Peršić, Sudačke: dipl. ing. Branimir Alaupović. Disciplinski sudac je dipl. pravnik Ante Marušić, savezni kapetan je B. Alaupović, a trener je dipl. pravnik M. Radja.

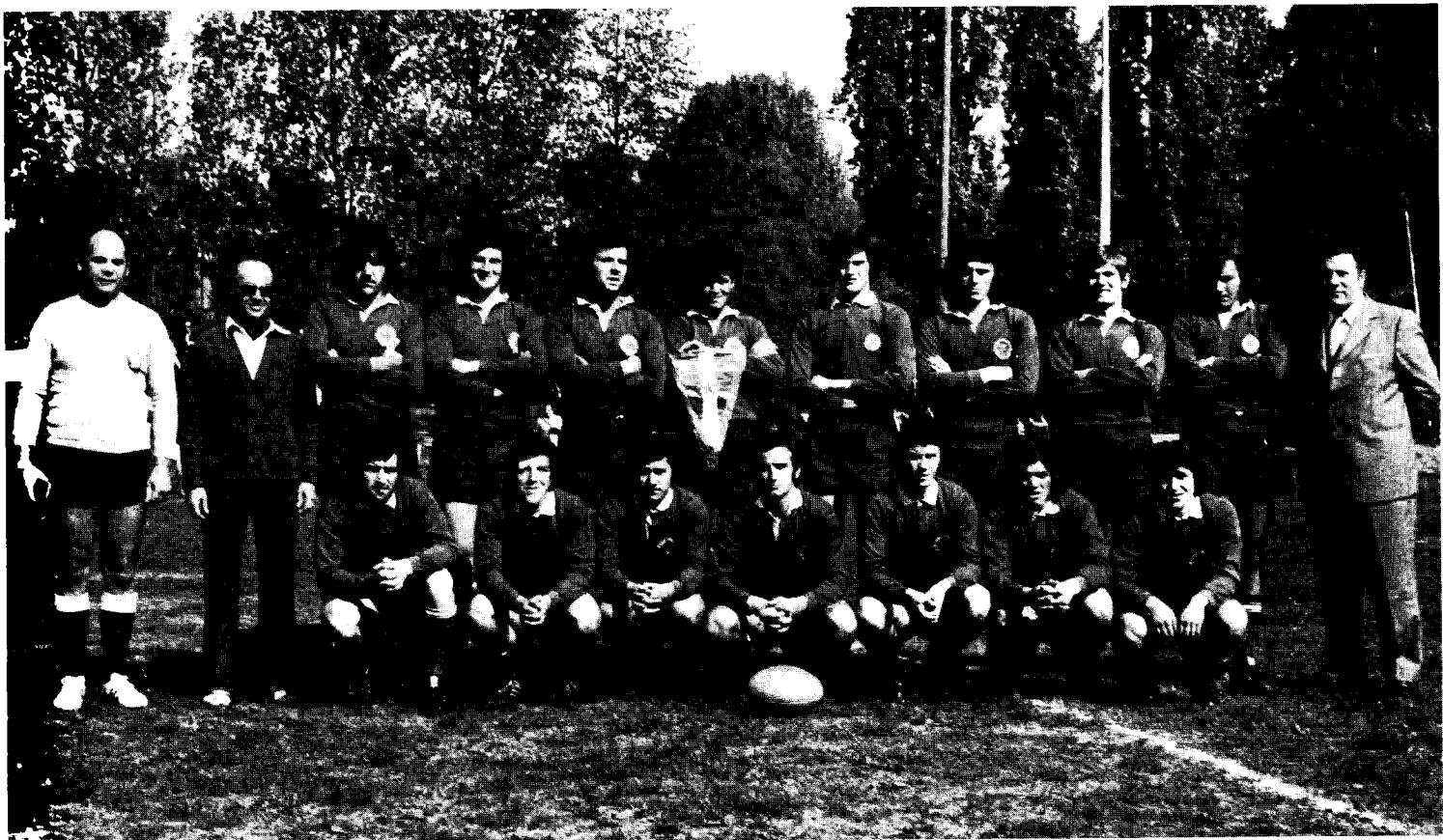
Preseljenjem Saveza u Split na čelu organizacije je novi predsjednik Damir Dumanić. Kao ni njegov pretvodnik Daniel Mejaški, ni on nije potekao iz redova ragbijskih radnika. Međutim, razvijena komunikativnost i sposobnost rukovođenja, te visoka sportska kultura bili su presudni pri izboru, a što se je višestrukoj potvrdilo u njegovoj kasnijoj ragbijskoj aktivnosti.

Isključivo zaslugom Dumanića i Radje ragbi je bio uvršten u program Mediteranskih igara 1979. godine u Splitu. Njegovi uspješni kontakti s predstavnicima FIRA, gdje je Dumanić član Upravnog savjeta, a posebno korektni i prisni odnosi sa SFK Jugoslavije, omogućili su Savezu značajniji tretman u okvirima ovih važnih institucija. Kompletna njegova aktivnost čini da su danas Dumanić i Savez nerazdvojiva cjelina.

1974.

Početkom godine u Splitu se osniva prvi veteranski ragbijski klub u Jugoslaviji s kapitalnom odredbom statuta da nijedan član ne može biti mlađi od 35 godina.

Prvi predsjednik je Ivo Ganza, tajnik Željko Dvornik, a trener Kajo Krstulović. Iste godine klub se natječe u grupi »B« prvenstva, a kasnije i u regiji.

Prva omladinska reprezentacija na prvenstvu FIRA u Heidelbergu 1974. godine.

Stoje slijeva: B. Štimac, sudac, D. Novakov, savezni kapetan i trener, B. Žižić, B. Marović, A. Dudović, M. Mucić, kapetan, S. Škrinjer, Ž. Pavlinec, S. Čado, Đ. Skender, Ž. Skroza, voda puta

Čuće slijeva: M. Stanković, D. Krstičević, N. Blaževac, Ć. Hodžić, B. Železnikar, D. Joveski i V. Dragomirov

Radne obveze i nemilosrdni zakon godina učinili su da splitski veterani poslige tri sezone odstupe od natjecanja u prvenstvu. Ostali su aktivni u kupu Jugoslavije, te uz to igraju veći broj prijateljskih susreta u zemlji i inozemstvu.

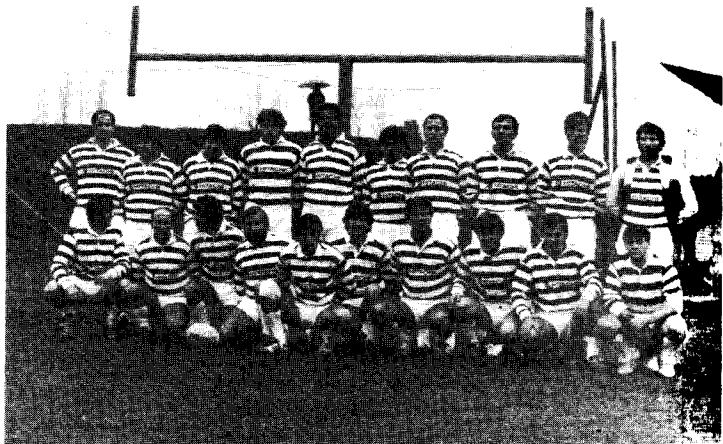
Ove je godine prvi put u povijesti jugoslavenskog ragbija sastavljena omladinska reprezentacija, koja nastupa na službenom prvenstvu FIRA-e u SR Njemačkoj. Poraži u sva tri susreta nisu nikoga ni iznenadili, ni deprimirali; spoznaja da je učinjen povijesni korak i time izazvano zadovoljstvo trebalo je dati novi impuls u radu s omladinskim uzrastom.

Seniorska reprezentacija je u ovoj godini imala samo jedan susret u prvenstvu FIRA-e u grupi »B«, i to sa SR Njemačkom (8 : 20).

Polovinom 1974. godine u Ljubljani se osniva drugi ragbijaški klub — »Bežigrad«, što se može smatrati nesumnjivim povećanjem interesa za ovaj sport u Sloveniji. Prethodno je postojao »Akademik« kao sekcija RK »Ljubljane«. Prvi predsjednik je bio Štefan Zver, a trener Ahte Jurković. Ovim je Jurković zaokružio svoje dugogodišnje bavljenje ragbijem, stekavši već ugled uspješnog suca i funkcijama u organima Saveza.

Momčad se redovito natječe u prvenstvu i kupu, a doista pažnje posvećuje se radu s najmlađim uzrastima. Za ovo u prvom redu zasluga pripada Josu Zalokaru velikom entuzijasti ragbija, koji u ovom klubu djeluje od prvog dana.

U ovoj godini riješen je jedan od velikih uvijek aktualnih problema ragbija — terminologija. Poslige jednogodišnje rasprave, Skupština je na sjednici u Splitu

RK »Bežigrad«

Stoje slijeva: Kokalj, J. Janežič, Cvenček, M. Janežič, M. Ginja, Hrovat, Vospolit, Krilič, Plešnar, B. Plantan

Čuće slijeva: Puconja, Ložar, Slavec, Perpar, Krebs, Klančar, Raković, Dragosavljević, V. Plantan, Klemenčič

30. 3. 1974. godine prihvatile jedinstvenu terminologiju za hrvatsko ili srpsko jezično područje. Konačno su prevedeni i unificirani francuski i engleski izrazi, koji su do tada upotrebljavani, pa su s ovako usklađenim terminima pripremljena nova pravila igre upotpunjena prikladnim tekstovima i tablicama. Već januara 1975. godine ta vrijedna i korisna »Žuta knjižica«, kako je popularno nazvana, ugledala je svjetlo dana.

Zahvaljujući inicijativi velikog broja starih igrača, obnavlja se rad RK »Partizan« iz Beograda, kluba koji i danas uspješno djeluje.

Dragan Kesić, jedan od najuspješnijih reprezentativaca prve generacije u »okršaju« s igračima ČSSR-a

1975.

Kao prethodne tako i ove godine, u grupi »A« prvenstva natječe se osam momčadi, a u grupi »B« četiri; ovo je ujedno godina s najvećim brojem momčadi u završnom dijelu natjecanja.

Seniorska reprezentacija odigrala je dva susreta; prvi je bio prijateljski s vrlo jakom momčadi »Waitemata« iz Novog Zelanda, te sa ČSSR-om u okviru prvenstva FIRA u grupi »B«.

Početkom godine utvrđeni su novi sastavi komisija Saveza i imenovani njihovi predsjednici:

Sudačka: dipl. ing. Branimir Alaupović

Tamičarska: Jakov Kudrić

Unapređenje i propaganda: dipl. pravnik Mihovil Radja

Stručno-tehnička: dipl. ing. Siniša Tartaglia

Financijska: oec. Stjepan Livačić

Zdravstvena: dr Zoran Peršić

Slijedeće godine donose dosta teškoća. U četiri naredne godine nije osnovan nijedan klub, i to je u smislu popularizacije najlošije razdoblje. Osim toga, i postojeći klubovi s mukom opstaju u oskudnim materijalnim uvjetima. Svima je, međutim, jasno da je imperativ uspješnog razvoja u radu s omladinskim uzrastom i u klubovima i u reprezentaciji. Na žalost za rad na obim razinama — seniorskoj i omladinskoj — ni klubovi ni Savez nemaju dovoljno sredstava. Naravno, nije riječ samo o sredstvima.

1976.

Zbog ovako složenih okolnosti omladinska reprezentacija nije otišla u Madrid na prvenstvo FIRA za 1975.

godinu. Naredne godine stanje se popravlja. Uz posebne napore omladincima je omogućen nastup na turniru u Francuskoj. U daleki Albi, u podnožje Pirineja, autobusom je otputovala jugoslavenska ekspedicija predvođena sekretarom Saveza Jakovom Kudrićem te saveznim kapetanom za omladince i trenerom Dušanom Novakovim.

Goleme udaljenosti prevaljuju se autobusima, u vožnjama koje traju danima, jede se po popularnoj formuli »iz torbe«, uglavnom potrošnja je racionalizirana do ekstrema. Ovakvoj praksi izvrgnuti su, bez razlike, i seniori i omladinci. Za ove potonje želi se uz maksimalna materijalna naprezanja stvoriti kakve takve uvjeti razvoja u čvrstom uvjerenju da su oni prava i jedina garancija prosperiteta.

Ove 1976. godine seniorska reprezentacija odigrala je tri utakmice u okviru grupe »B« FIRA-e. U dva navrata pobijedena je Švicarska, a u susretu s Belgijom pretrpljen je poraz.

Pod teretom uvijek okrutnih financijskih nedača pokušalo se reorganizacijom prvenstva smanjiti ukupne troškove. Tako je osam momčadi, koje su trebale igrati u prvoj ligi, podijeljeno u dvije grupe po četiri. U grupama se natjecanje odvija po dvokružnom bod-sistemu, a onda istoplasirani iz svake grupe međusobno igraju po dvije utakmice za konačni redoslijed. Prvak je postao »Zagreb«.

U junu dolazi do smjene na mjestu sekretara Saveza — homo novus je 34-godišnji Jakov Kudrić. Nov čovjek na neugodnoj sekretarskoj »fotelji«, ali stari član ragbijske obitelji: igrač »Ljubljane« od njena početka, igrač »Energoinvesta« te član i predsjednik Takmičarske komisije od preseljenja Saveza u Split. Više od osam godina Kudrić uspješno vodi »administraciju«

Saveza. I puno više od same administracije; djelovanje Saveza, u odnosu na ranije godine, znatno je opsežnije i kompleksnije (podvostručen broj klubova, više uzrasta i više rada s njima, složeniji stupanj organiziranosti, razgranati stručni poslovi, teže financijsko poslovanje i dr.). Popularni Jaša strpljivo drži te konce, bđajući nad interesima Saveza na miran, osebujan način. Kudrića je na mjestu predsjednika Takmičarske komisije zamjenio dipl. ing. Kajo Krstulović.

Radi prelaska na novu dužnost u okviru svoje profesije, disciplinski sudac Ante Marušić zahvalio se na dužnosti, a za novog suca imenovan je dipl. pravnik Stjepan Kacić-Bartulović, koji je isto zbog prezauzetosti ovu funkciju ubrzo prepustio Nikši Pušiću.

Na inicijativu istinskog zaljubljenika u ragbi Berislava Stanojlovića provedena je u organizaciji beogradskog »Sporta« anketa o najuspješnijim pojedincima u ragbiju za 1975. godinu.

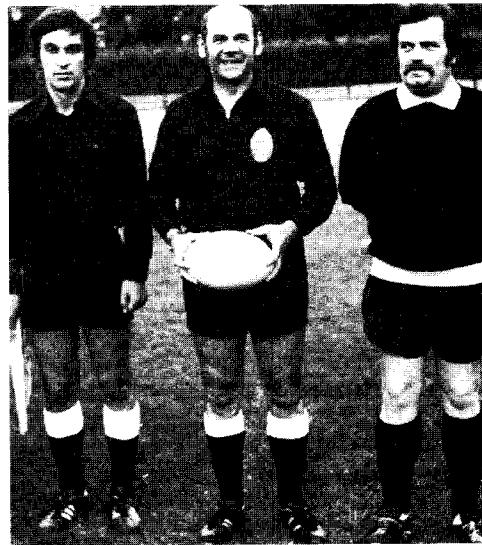
Anketa je dala slijedeće:

senior: Željko Pavlinec — »Zagreb«,
trener: Zdenko Jajčević — »Zagreb«,
sudac: Branko Štimac iz Zagreba.

1977.

Nailazeća godina važna je po vrijednim turnejama seniorske i omladinske reprezentacije. Seniori su bili u Rumunjskoj i odigrali tri utakmice protiv jakih ligaških momčadi ostvarivši ishod od dvije pobjede i jednog poraza. Omladinci su gostovali u Engleskoj. Ni veliki porazi u dva susreta nisu mogli umanjiti značenje ovih susreta. Osjetiti dah domovine ragbijia, posjetiti Twickenham, prisustvovati utakmici Kupa pet nacija Engleska—Škotska, sve su to doživljaji koje ovi mlađi neće lako zaboraviti.

*Uz B. Alaupovića
naša najuspješnija
sudačka trojka
Slijeva Predrag
Milanko (Beograd),
jedini s titulom
internacionalnog
suka dobitijenom od
FIRA-e. Branko Šti-
mac iz Zagreba (u
sredini), doađen
naših sudaca i Stipe
Vitaljić (Split),
oboje suci nacio-
nalnog ranga pri-
znatog od FIRA-e*

Krajem iste godine dogovoren je s talijanskim savezom jedan koristan oblik suradnje koji traje do danas. U Ljubljani je odigran susret naše omladinske reprezentacije protiv Italije (igraci ispod 17 godina), a ti susreti postaju već tradicija održavajući se, iz godine u godinu, izmjenično u Italiji i Jugoslaviji.

Zbog tragičnog udesa ulogu disciplinskog suca od preminulog Pušića preuzima dipl. pravnik Renato Verbanec.

U anketi beogradskog »Sporta« za najbolje u 1976. godini proglašavaju se:

senior: Željko Pavlinec — »Zagreb«,
trener: Zdenko Jajčević — »Zagreb«,
sudac: Predrag Milanko iz Beograda.

Momčad Jugoslavije koja je nastupila u Zagrebu protiv reprezentacije Novog Zelanda (igraci jugoslavenskog porijekla); pobijedili su gosti 10 : 0.

Gornji red slijeva: S. Čado, Zver, Božičković, Cvetković, Stančević, B. Radić, Kostanić, Listeš, Trkulja, Guina

Srednji red slijeva: S. Radić, Filipčić, Gerovac, Tepić, Katalenić, Armando, Kesić.

Sjede slijeva: M. Mucić, Tartaglia, trener, Pavlinec, kapetan, M. Radja, savezni kapetan, Zekan

1978.

U sportu, kao i inače u životu, poslijе kriznih dolaze uspješnija razdoblja. Takve su bile dvije slijedeće godine.

Seniorska reprezentacija odigrala je u 1978. godini rekordnih devet utakmica, četiri za prvenstvo FIRA i pet prijateljskih. U ovoj godini ostvaren je veliki sportski uspjeh, zapravo najveći: Jugoslavija je kao pobjednik podgrupe razigravala sa SSSR-om u dvije utakmice za ulazak u grupu »A«. U oba susreta pobijedili su igrači Sovjetskog Saveza, ali jugoslavenski ragbijaši dosegli su visoko osmo mjesto na ljestvici FIRA-e.

Omladinska reprezentacija imala je također uspješnu sezonu; na prvenstvu FIRA-e u Parmi osvojila je u grupi »B« prvo mjesto.

Ove je godine osnovan RK »Borac«. Zbog renoviranja gradskog stadiona u Pančevu, »Dinamo« je svoje utakmice igrao u obližnjem Starčevu. Domaćinima se sport toliko dopao, da su odlučili formirati sekciju koja bi uz uobičajeno djelovanje na posredan način stvarala igrački kadar za »Dinamo«. Sastavljen je inicijativni odbor u koji su, uz domaćina, ušli i predstavnici RK »Dinamo«. Međutim, ideja o sekciji ubrzo je evoluirala u viši oblik rezultirajući osnivanjem kluba koji djeli u okviru Sportskog društva »Borac« u Starčevu. Od tada se uspješno natječe u regiji Istok te je više puta sudjelovalo i u završnici prvenstva (u grupi »B«).

Iste godine osnovan je RK »Sinj«. Na inicijativu Jakova Dukića, koji je ragbi igrao za vrijeme studija u Zagrebu, te uz pomoć Saveza formiran je inicijativni odbor za osnivanje kluba. S trenerom Markom Protegom, vrijednim i upornim sportskim radnikom, Sinjani su čvrsto zakoračili na jugoslavensku ragbijašku scenu.

RK »Borac«

Stoje slijeva: V. Zlokolić, trener, Žalec, I. Stavrov, Krstić, Gačić, D. Stavrov, Stojanović, Stevović, Sekulović, Filipović, Memić, član IO.

Čuće slijeva: Kolenderac, D. Keljević, G. Keljević, Živulji, Vukosavljević, Deninger, Kostić, Simanić, Milić, Cvetković, Kankaraš

Momčad se brzo uhodava i uskoro nastupa u završnom dijelu prvenstva, u grupi »B«. Da je orientacija kluba ispravna, govori i činjenica što su njihovi kadeti već 1980. godine (23. 11) odigrali s »Nadom« jednu od prvih kadetskih utakmica u zemlji. Inače, danas se natječu sa sva tri uzrasta.

Rezultati izbora najboljih u anketi beogradskog »Sportsa« isti su kao i prethodne godine.

TABLICA 8.

Dobitnici zlatne značke saveza za fizičku kulturu Jugoslavije

BRANIMIR ALAUPOVIĆ	1979.
MIHOVIL RADJA	1976.
† ŽIVKO SKROZA	1979.
BERISLAV STANOJLOVIĆ	1979.
† BRANKO ŠTIMAC	1979.
SINISA TARTAGLIA	1976.

1979.

U ovoj godini Savez slavi svoj prvi važniji jubilej — 25 godina postojanja. Istodobno Split je domaćin najveće sportske manifestacije do tada održane u Jugoslaviji — VIII mediteranskih igara. Uvrštavanje ragbija u program Igara bilo je za ragbijашku organizaciju veliko priznanje i obveza. Sudjelovanje na MIS-u i šansa za eventualni natjecateljski uspjeh učinili su ovu godinu jednom od markantnijih u povijesti jugoslavenskog ragbija.

Trebalo je pruženu šansu iskoristiti, i izvući dragocjene »poene« za budućnost. Okupljene su sve raspoložive snage, kadrovske i druge, i svatko je nastojao pridonijeti svoj obol. Prilika je bila jedinstvena i nitko je nije htio propustiti. Možda u ragbijашkim redovima nikada prije, a ni poslije, nije bilo toliko jedinstva, toliko čvrstine. Okončana su višegodišnja razmišljanja o znaku Saveza; u želji za suvremenijim rješenjem, prihvaćena je zanimljiva, duhovita i aplikativna ideja prof.

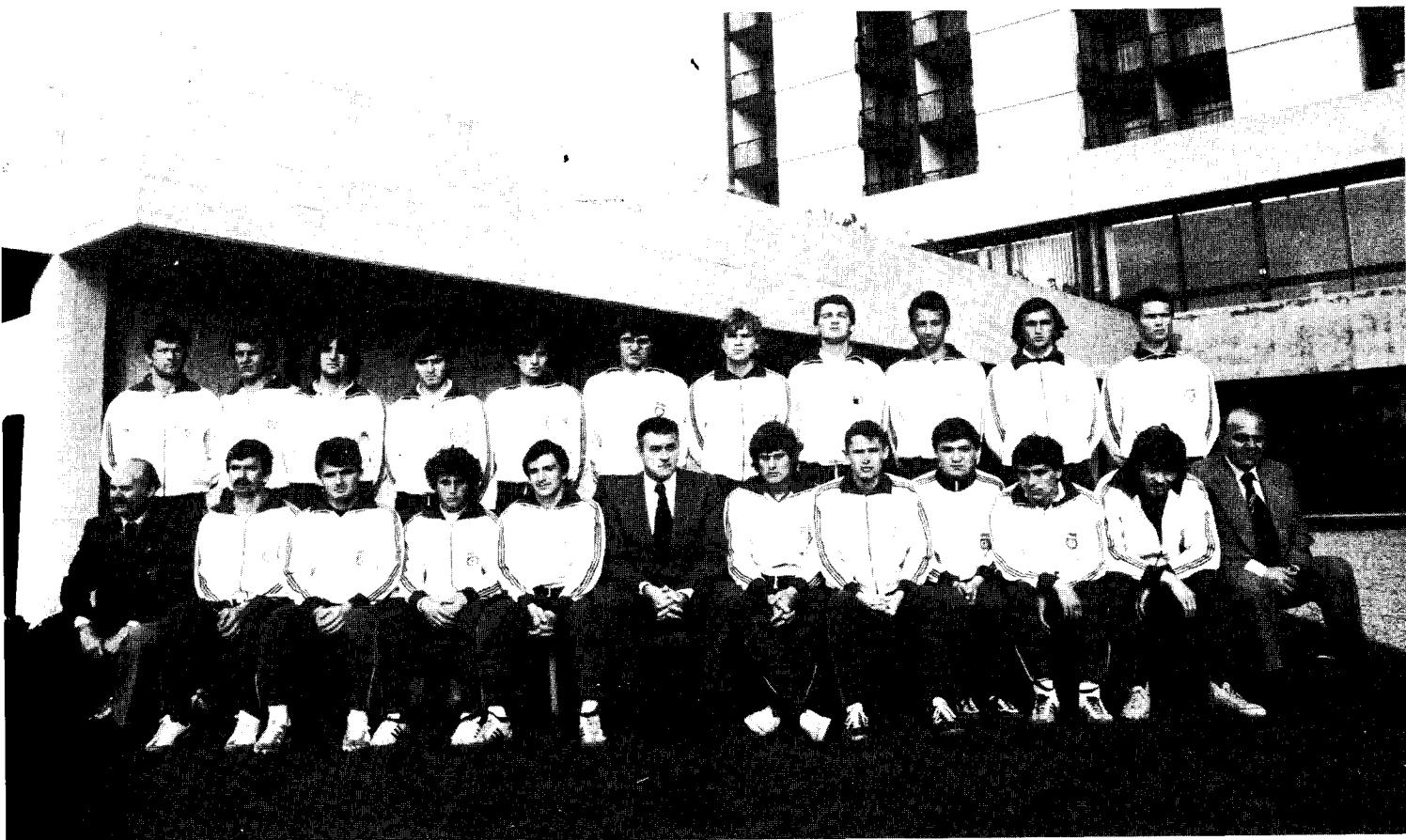
RK »Sinj«

Stoje slijeva: Protega, trener, Pavelić, Mladina, Vučemilo, Sušak, I. Pavić, Karačić, Klarić-Kukur

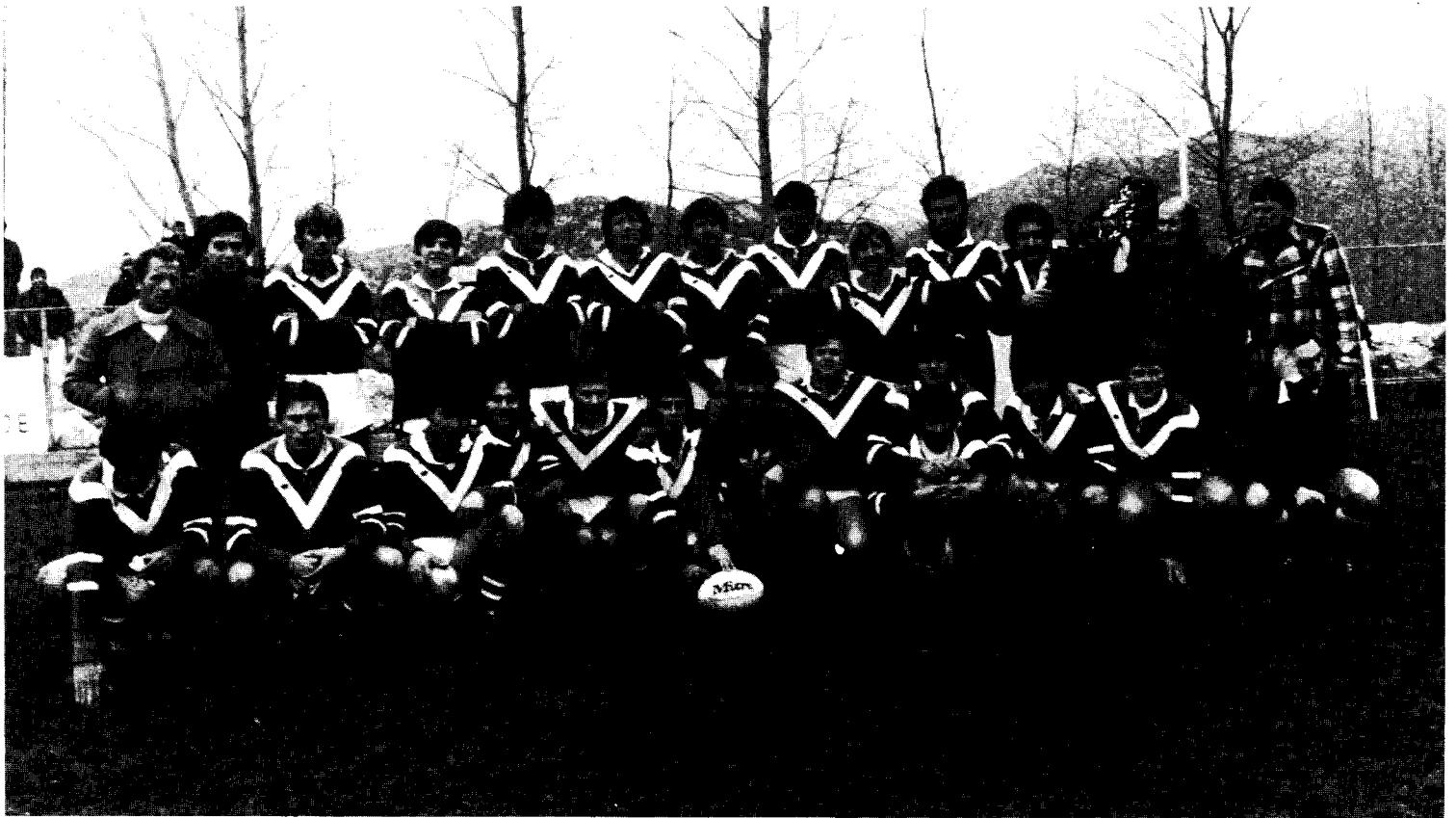
Cuće slijeva: Jagnić, N. Pavić, Žigo, Z. Pavić, Katić, Uvanović, Jureta

Ahmeda Piragića. Stilizirani čvor elementarno asocira na igru, a posebno na čvrstnu sporta i organizacije. Novi znak je izведен na značkama, a nešto kasnije Savez je dobio i svoje prve kravate, tradicionalni simbol druženja ragbjijaša.

Sportski program ove »naj« godine počeo je nastupom omladinaca na prvenstvu FIRA-e u Lisabonu. Iako nisu dosegli vrednije rezultate, ovo je mladoj selekciji bio četvrti nastup na tom službenom natjecanju, pa bi, kako se misli, već samo nastupanje trebalo dati omladinskom ragbiju osjetnu dozu afirmacije, a seniorska reprezentacija bi morala crpsti kvalitetne igrače s ne-

Omladinska reprezentacija na prvenstvu FIRA u Lisabonu 1979. godine

RK »Ploče«

Stoje slijeva: M. Mihailović, B. Kulidžan, član uprave, Pavlović, Lazarević, Jurković, Batinović, trener, Rudež, Gareta, J. Mihailović, V. Kulidžan, Musa, Dragobratović, Kaleb, član uprave
Čuće slijeva: Antičić, Novaković, Grgurinović, Juras, Macan, Spahić, Vlatković, Sovački, Markota, Tomašić, Erceg i Krstičević

kakvim međunarodnim iskustvom. Ovakva razmišljanja trpjela su dosta kontraargumenata i nisu mogla dugo opstati.

Tih dana u Mostaru je poslije zrelih nastojanja (bilo je čak i treninga), osnovan ragbijski klub »Mašinac« u sastavu sportskog univerzitetskog društva. Na žalost, nakon početnog entuzijazma slijedi neslavni i tužan kraj. Uz neriješene organizacijske probleme, bez trenera i posve nezainteresirane općinske SOFK-e ishod nije mogao biti povoljniji.

Sredinom 1979. godine na inicijativu Slobodana Jakića, Ivice Pavlovića i Ivana Batinovića, a uz sveobuhvatnu pomoć i angažiranje Ragbi saveza, osnovan je u Kardejljevu RK »Ploče«. Ovdje je situacija izgledala dosta optimistička, jer osim naklonjenosti općinske SOFK-e problem trenera bio je olakšan uključivanjem Batinovića koji je igrao ragbi za vrijeme studija u Zagrebu. Klub nije imao zapaženih sportskih rezultata, osim što je u kratkom vremenu odgojio dvojicu omladinskih reprezentativaca. Zbog unutrašnjih organizacijskih problema i stanovitih nesporazuma na gradskim relacijama, klub danas proživljava veliku krizu.

Zbog službenog odlaska van granica zemlje, polovinom godine je za predsjednika Takmičarske komisije umjesto Kaje Krstulovića izabran dipl. pravnik Augustin Tvrdić. Ovu za Savez vitalnu komisiju vodi već punih šest godina. Njegovo poznavanje pravilnika, a sada već i rutina prava su garancija da »vruća« problematika kojom se ova komisija bavi bude uvijek u granicama tolerantnog.

Stigao je očekivani kraj ljeta i donio zvukove fanfara što označiše početak VIII mediteranskih igara. U prekrasnom ambijentu novog stadiona u Splitu, u veličanstvenom ceremonijalu otvaranja Igara defilirali su rag-

bijaši iz šest mediteranskih zemalja, a među njima i četa Jugoslavena pažljivo izabrana i pripremana. Cilj je bio ujedno i velik i skroman: brončana medalja, kao realan domet jugoslavenskog ragbija na Mediteranu, kao potvrda vrijednosti i nade, kao novi podsticaj. Na žalost, u borbi za treće mjesto, porazom od Maroka, pomučen je opći osjećaj zadovoljstva. Međutim, ostaje konstatacija da je echo Ibara donio ragbiju nedvojbene koristi i da je s Igrama ragbi profitirao više nego što je dobio možda prethodnih desetak godina mukotrpног rada.

Krajem godine svečano je proslavljen 25. obljetnica Saveza. U svom vijeku Savez je, ovisno o mnoštvu prilika, obitavao u tri ragbijska središta — u Beogradu, Zagrebu i Splitu. Poput sjedišta mijenjao je i svoju organizacionu bit; od jednostavnih upravnih oblika rukovođenja do složene samoupravne strukture u kojoj 15 klubova — osnovnih organizacija — ostvaruje, kako se kaže, svoja prava i obveze. Najznačajnija aktivnost je natjecanje u kojem predano, iz godine u godinu, iz pet regija stasaju prvaci Jugoslavije i pobednici kupova. Danas su to seniori i omladinci, a sutra već kadeti, možda i pioniri.

Četvrt stoljeća dominira pitanje stručnog i sudačkog kadra i unatoč evidentnim naporima situacija se sporo poboljšava; slično je i s volonterskim potencijalom — opća kriza vlada u ovoj sferi i sve je teže mobilizirati nove ljudе.

Posebno zanimljiva relacija u ovom dvadeset petogodišnjem razdoblju jesu kontakti s vanjskim svijetom. Oni se uglavnom manifestiraju u odnosima prema FIRA-i, bilo kroz sudjelovanje državnih selekcija u natjecanjima, bilo u zastupljenosti i radu u organima i forumima FIRA-e. Ovi su oblici posebno intenzivirani u vrijeme priprema i održavanja VIII mediteranskih igara,

Predsjednik Dumanić s počasnim Predsjedništvom na svečanoj sjednici (N. Kapetanović, M. Radonjić, Ž. Skroza i Š. Zver)

a ugled što su ga stekli predstavnici Saveza, kako za sebe, tako i za ragbijašku organizaciju i cijelu zemlju, ilustrira se u okolnosti da je već petero njih zasluzilo odličja FIRA-e.

Bila je to krasna prigoda da se okupe ragbijaši svih generacija i da sumiraju svoje sportske uspjehe u proteklom razdoblju.

Za tu priliku igrana je utakmica veterana Hrvatske i Srbije, te seniorskih momčadi Jugoslavije i Rumunjske (»B«). Na svečanoj sjednici uručena su priznanja zasluznim i istaknutim radnicima i organizacijama, a

uz to je pripremljena prva filatelistička izložba na temu ragbija.

1980.

Ovoj godini bilo je predodređeno da prođe u sjeni burne MIS-ovske 1979; k tome je trebalo doći do određenih i skustvenih spoznaja i pripremiti se za novo planinsko razdoblje. Napravljen je četverogodišnji program razvoja, izabrano je novo rukovodstvo seniorske i omladinske reprezentacije, a došlo je i do manjih promjena u organizacijskom ustrojstvu Saveza.

Osnovana su dva nova kluba. U aprilu je bivši igrač »Energoinvesta« Miroslav Perić uz pomoć igrača »Arene« Ivana Kosmosa te Stanka Županovića i Natka Gilejvića uspio osnovati ragbijaški klub »Šibenik«. Iako nije imao svoje igralište, a to je i ostao najveći problem, klub se ubrzo uključio u prvenstvo regije i do danas, iako s prekidima i s velim teškoćama, sudjeluje u tom natjecanju.

Mjesec dana kasnije, zahvaljujući inicijativnom odboru od osamnaest entuzijasta, osnovan je u Zagrebu RK »Veteran 54«. Poput Splićana, »stari« igrači iz svih zagrebačkih klubova udružili su se u želji da produže svoj aktivni sportski vijek, ističući pri tome geslo »da ću dok živim ovaj naš klub pomagati moralno i materijalno te da ću osobno sudjelovati na sportskom polju...«

Na skupštini u veljači 1983. godine klub mijenja ime u »Zagrebački veteranski ragbi klub« (ZVRK) i nastavlja okupljati »odslužene« ragbijaše. U početku se na tječu u regiji da bi danas igrali samo prijateljske susrete sa srodnim klubovima u zemlji i inozemstvu.

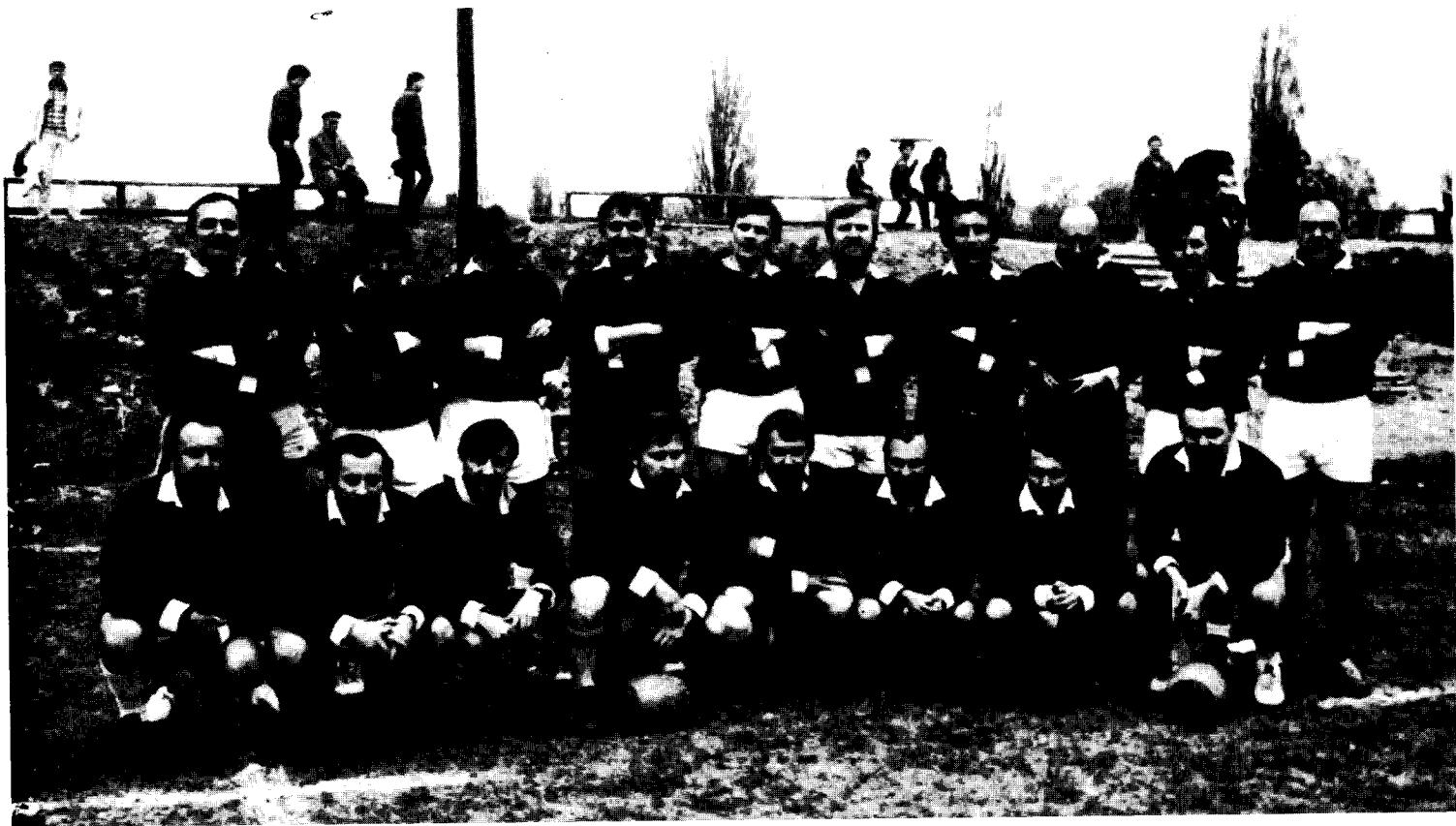

Dio sudionika svečane sjednice održane povodom 25. obljetnice

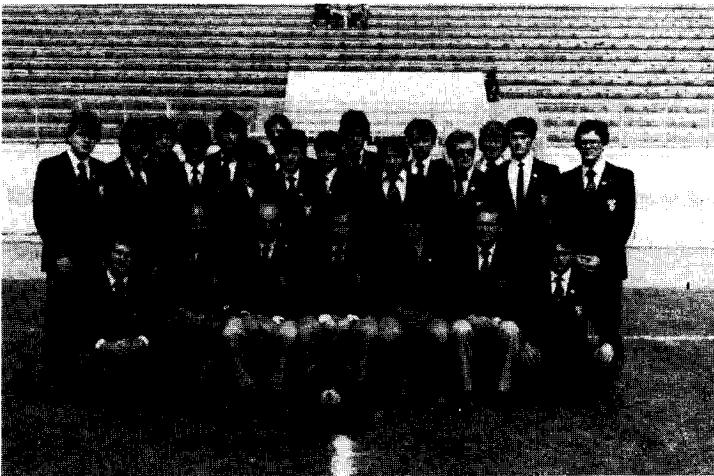
RK »Šibenik«

*Stoje slijeva: Miroić, trener, Benedek, Škornja, Šupe, Milošević, Mrdalj, Šare, Bujas, Krstić.
Čuće slijeva: Perkov, Baković, Štokić, Kuštera, Klarić, Veljanovski, Protega, Đelinović*

RK »ZVRK« snimljen 1983. godine.

Stoje slijeva: Držić, Rušnjak, Čizmić, F. Marjanović, Nadinić, Jelenić, Murić, Skledar, B. Marjanović, Rožman, Mrkoci, kapetan
Čuće slijeva: Milošević, Piasek, Hlupić, Miškulinić, Hršak, Delgalo, Boršo i Habuš

Omladinska reprezentacija u Tunisu 1981. godine

Omladinska reprezentacija na prvenstvu FIRA-e u Tunisu doživljava potpuni neuspjeh i time se otvara pitanje nastupanja na tim turnirima.

Ni seniorska reprezentacija ne pokazuje vidnog napretka.

Renata Verbanca kao disciplinskog suca mijenja komisija od tri člana; Branko Armanda, Josip Kačić-Barišić te Damir Šunjić, svi diplomirani pravnici. Njen predsjednik je postao Armanda.

1981.

Najlažeća godina protjeće u znaku opće stagnacije. »Mašinac« iz Mostara ugasio se radi nepremostivih zapreka. Poslije vrlo dobro izvršene pripreme osniva

se u Nišu RK »Student«, primarno zahvaljujući inicijativi prof. Angela Petrova i Milorada Filipovića, koji je pred više godina igrao u Beogradu. Sastavljen je inicijativni odbor, okupljeni studenti i aprila 1981. godine osnovan je klub. Odmah se uključuje u natjecanje, i to u regiju Istok, jer u regiji Jug, kojoj izvorno pripada, ovo je zasada jedini klub. U ovih par godina učvrstili su svoj status u sportskom Nišu i danas s uspjehom igraju i seniori i omladinci.

Zbog slabih igara i još lošijih rezultata na prethodnim turnirima, u vrlo teškoj finansijskoj situaciji, dorosi se

»Student« snimljen 1983. godine.

Stoje slijeva: M. Filipović, trener, Cvetanović, Ignjatović, Majcen, Živković, Stojanović, Arsekić, Veličković, Ilijev, Pavlović, Radić, Petrov, trener

Ćuće slijeva: Radenković, Ilić, Petrušić, Nešić, Jovanović, Mitić, Filipović, Ristić, kapetan i Milojković

neizbjegna odluka da se privremeno obustave nastupi omladinske reprezentacije na prvenstvu FIRA-e; preostaju samo tradicionalni susreti s mladim Talijanima.

Ni seniorska reprezentacija ne pokazuje vidnog napretka.

U anketi koju je vodio neumorni Stanojlović, a objavljenoj u zagrebačkim »Sportskim novostima«, najbolji u ovoj godini su:

senior: Tihomir Vranešević — »Zagreb«

omladinac: Žiga Dobnikar — »Koloy's«

trener: Zdenko Jajčević — »Zagreb«

sudac: Stipe Vitaljić iz Splita.

1982.

Godina 1982. nije započela uspješno.

Zbog pomanjkanja sredstava, omladinska reprezentacija ni ove godine ne ide na prvenstvo FIRA-e; ostaje samo susret s Italijom. Ovako igrajući jedan susret godišnje, teško je napredovati, moglo bi se čak očekivati i nazadovanje. Međutim, zbog nešto boljeg rada s mlađim uzrastima po klubovima, te nailaska jedne vrlo darovite generacije, u susretu s Italijom, u Udinama, omladinci pružaju do tada najbolju igru i postižu umjeren poraz od 10 : 4. Ovaj rezultat kao da je dao podstrek svima, od samih igrača do rukovodstva Saveza.

Seniorska reprezentacija ostavlja bliјed dojam, dva poraza i dvije pobjede u grupi »B« prvenstva FIRA-e.

Krajem godine malo vedrine na sumornom nebnu.

Kao stalni sistem natjecanja uvodi se prvenstvo Jugoslavije za kadete, što je znak dalnjeg afirmiranja i garancija bolje sutrašnjice. Iako uz dosta truda, igrajući po sistemu ragbija IX, prvo prvenstvo je uspješno privедeno kraju.

U Zenici se osniva drugi klub. Na inicijativu Enesa Begičevića i Vladimira Hamera, te uz asistenciju Hasana Juhića pri Sportskom društvu »Rudar« osniva se ragbijska sekcija. Iako bez svog igrališta i suočen s početnim teškoćama, klub pristupa natjecanju i ubrzo polučuje veliki uspjeh osvojivši prvo mjesto u grupi »B« prvenstva države za 1983. godinu. S uspjehom se natječe i u omladinskoj kategoriji.

Pred sam kraj godine grupa veterana s Miodragom Leovcem na čelu osniva »Beogradski ragbi klub« (BRK). Početna orientacija da se djeluje samo s veteranim brzo se širi na sve uzraste. Klub se uključuje u natjecanje regije Istok, a posebna pažnja posvećuje se najmlađima. To daje rezultata; u nepune dvije godine od osnutka BRK postiže golem uspjeh nastupivši u finalu kupa Jugoslavije za omladince. Osvajanje titule prvaka Jugoslavije za kadete 1984. godine konačna je potvrda ispravnosti puta kojim su krenuli.

Ove godine ragbi konačno pušta korijene u Srbiji izvan Beograda i Niša: u Kruševcu, u kasarni »7. juli«, osniva se ragbijska sekcija.

1983.

Izgleda da nakon uspješnih godina, po nekom čudnom, nepisanom pravilu, slijede one manje uspješne, bliјede. Takva je bila i ova. Istina, ono što je najvažnije, nije

RK »Beogradski ragbi klub«.

Stoje slijeva: Štiglić, liječnik, Marinković, Pavlović, Samardžić, Sarić, Andrić, Mijušković, Novović, Tanasković, Mitrović, Hebar, Kulundžija, trener.

Cuće slijeva: Rošić, Lajaničić, Tarić, Karanović, Grozdanović, Obradović, Djuk, Petrović, Kudra, Zaroski

se nijedan klub rasformirao, ali nijedan novi nije osnovan.

Omladinska reprezentacija ne igra na prvenstvu FIRA-e. Jedan susret s dvije godine mlađim kolegama iz Italije i tjesan poraz, što je ostvaren u zadnjoj utakmici, aktualizira mišljenje po kojem bi s omladincima trebalo »nešto napraviti«.

Seniorska reprezentacija, čak ispod svoga kvalitetnog prosjeka, trpi u prvenstvu FIRA-e tri poraza i postiže jednu pobjedu. Dijelom je i to razlog što SOFK Jugoslavije nije odobrila odlazak u Casablancu na IX mediteranske igre.

U anketi »Sportskih novosti« najbolji su:

senior: Nesir Vehabović — »Čelik«

omladinac: Ibrahim Hasagić — »Čelik«

trener: Suad Kapetanović — »Čelik«

sudac: Andro Murić iz Zagreba.

Zadnjih dana godine, točnije 28. 12. na svojoj VI konferenciji Jugoslavenski olimpijski komitet primio je u članstvo Ragbi savez Jugoslavije.

Obzirom da ragbi nije na programu olimpijskih igara ovaj čin je veliko priznanje Savezu, ali i sportskoj grani u cijelini.

1984.

Godina počinje dobro; 21. januara u Beogradu je održana osnivačka skupština Ragbi saveza Srbije. U Kruševcu je ragbi sekcija stekla takvu popularnost i stabilnost da prerasta u klub. Zahvaljujući osnivaču i ne-

umornom zaljubljeniku u ragbi kapetanu JNA Dragalu Vujsinoviću, sekcija napušta zidove kasarne i postaje punopravni član sportskog Kruševca. Koristeći i dalje vojno igralište, ostaje rasadnik ragbija među mladima u JNA. Seniori i omladinci natječu se u regiji Istok. Kao i za »Studenta« iz Niša, ovo je samo gostovanje u »tuđoj« regiji, dok regija Jug ne dobije treću momčad.

Par mjeseci kasnije, pred početak ljeta, grupa mlađih u Beogradu predvođena iskusnim Predragom Milankom osniva klub »Žarkovo«. Već u jesen uključuje se s omladincima u prvenstvo regije i u natjecanje za kup Jugoslavije.

Nakon desetogodišnjeg amaterskog rada od finansijske komisije se oprostio Stjepan Livačić, a za novog predsjednika izabran je Velimir Ozretić.

Omladinska reprezentacija, stekavši napokon malo povoljniji tretman, odigrala je u ovoj godini šest susreta, tri prijateljska i tri za prvenstvo FIRA-e. Bilanca od tri pobjede, jedne neriješene igre i dva poraza ukazuje na dobar potez kojim su omladinci, vraćeni nakon tri godine, na međunarodno poprište.

Međutim, ovakva politika spram omladinaca, notorno pomanjkanje sredstava te zaredali neuspjesi seniorske momčadi učinili su da se na seniorsku reprezentaciju počne gledati s velikom dozom kritičnosti. Iz navedenih razloga poseglo se za najnepopularnijom mjerom — seniori nisu prijavljeni za prvenstvo FIRA-e 1984/85. (Prethodno je predana regularno zakazana utakmica sa Švedskom iz ciklusa 1983/84). Ova odluka izazvala je dosta nezadovoljstva i sumnji u ispravnost orientacije, ali je na kraju prihvaćena objektivnost takva stava i nužnost onoga što je napravljeno.

RK »7. juli«, Kruševac, slikan 1984. godine

Stoje slijeva: Pavlović, Nejić, Benjamin, Milenković, Banović, Vukičević, Kerunović, Tasić, Milanović, Kocić

Cuće slijeva: Miloš, Stojanović, Nikolić, Milunović, Vujsinović, Andelković, Jarić, Panić i Borovčanin

TABLICA 9.

Dobitnici značajnijih priznanja Ragbi Saveza Jugoslavije

Zlatna plaketa:

BRANIMIR ALAUPOVIĆ
MIODRAG BRANKOVIĆ
MIODRAG KRDŽIĆ
SLAVKO MRKOCI
DUŠAN NOVAKOV
BRANKO PIPER
MIHOVIL RADJA
MILOŠ RADONJIĆ
ŽIVKO SKROZA, posmrtno
BERISLAV STANOJLOVIĆ
SINIŠA TARTAGLIA
IVAN VIDIŠ

Zlatna medalja:

DRAGAN KESIĆ
BRANKO RADIĆ
NIKOLA STANČEVIĆ

Medalje:

DUBRAVKO GEROVAC
PREDRAG MILANKO
TIHOMIR VRANEŠEVIĆ
ANTE ZEKAN
ZLATKO ZVER

Plakete:

RK DINAMO
RK MLADOST
RK NADA

Pojedinci:

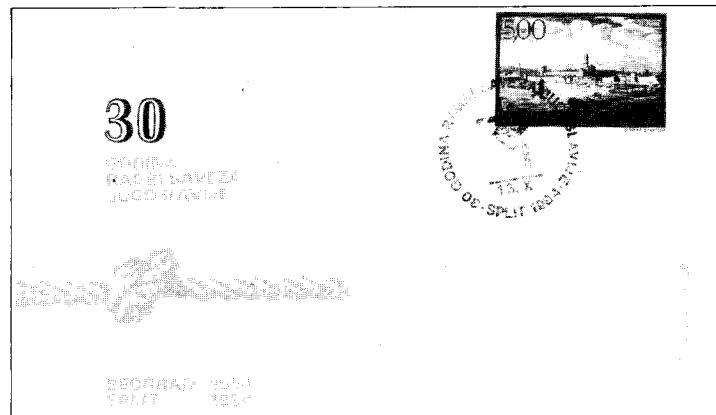
LEO ANTONINI
ŽELJKO DVORNIK
SOKRAT IVANOVSKI
ZORAN OŠLJANAC
ANDREJA PARČETIĆ
ANĐEJKO ŠTETIN
STIPE VITALIĆ

Seniorski sastav je u ovoj godini odigrao četiri susreta, i to jedan za prvenstvo FIRA-e s Tunisom, priateljsku utakmicu s engleskom grofovijom Middlesex, te dvije utakmice u kupu oslobođenja Beograda. Tri izgubljene utakmice i samo jedna pobeda nad reprezentacijom Beograda, i dalje ne obećavaju veći napredak.

»Sportske novosti« iz Zagreba u suradnji sa Stanojlovićem birali su najuspješnije:

senior: Nesir Vehabović — »Čelik«
omladinac: Ibrahim Hasagić — »Čelik«
trener: Suad Kapetanović — »Čelik«
sudac: Predrag Milanko iz Beograda.

Krajem godine, točnije 15. decembra, održana je svečana sjednica s pompoznim skupom od preko stotinu delegata, uzvanika i gostiju iz cijele zemlje. U svečanoj atmosferi evociran je tridesetogodišnji predeni put i iskazano zadovoljstvo što je dočekana tako visoka obljetnica.

Prigodno filatelističko izdanie RSJ

TABLICA 10.

Ragbi klubovi

Naziv kluba	Mjesto	Osnovan	Prestao s radom	Napomena
1. »Beli orao«	Šabac	1919.	1923.	
2. »Jugoslavija«	Beograd	1922.	1926.	reaktiviran 1955. prestao 1959.
3. »Partizan«	Beograd	01. 11. 1953.	1963.	reaktiviran 28. 04. 1974.
4. »Radnički«	Beograd	12. 1953.	1961.	
5. ASK	Pančevo	17. 01. 1954.		1954. mijenja naziv u
»Jedinstvo«				1963. mijenja naziv u
ISP				1965. mijenja naziv u
»Dinamo«				
6. »Mladost«	Zagreb	17. 01. 1954.		
7. »Sloboda«	Beograd	1954.	1960.	
8. »Radnički«	Sombor	1954.	1959.	
9. »Zmaj«	Zemun	1954.	1965.	
10. »Trešnjevka«	Zagreb	1955.	1958.	
11. »Naša krila«	Zemun	15. 05. 1955.	1959.	
12. »Trgovački«	Zagreb	10. 1955.		1956. mijenja naziv u reakt 16. 02. 1964.
»Zagreb«				1957.
13. »Crvena zvezda«	Beograd	1956.	1959.	
14. »Utva«	Pančevo	26. 11. 1956.	1961.	
15. »Bjelovar«	Bjelovar	1956.	1957.	
16. »Nada«	Split	20. 02. 1959.		
17. JRB	Beograd	1959.		1963. mijenja naziv u 1975. mijenja naziv u
»Brodarac«				
»Galax«				1977.
18. »Krešo Rakić«	Zagreb	1961.		1964. mijenja naziv u 1968. mijenja naziv u
»Gradevinar«				
»Lokomotiva«				
19. »Omladinac«	Pančevo	12. 1961.	1963.	

Naziv kluba	Mjesto	Osnovan	Prestao s radom	Napomena
20. »Ljubljana«	Ljubljana	20. 10. 1963.		1978. mijenja naziv u
»Ljubljana-Koloy's«				
21. »Arena«	Pula	05. 01. 1965.	1967.	
22. »Singidunum«	Beograd	23. 05. 1967.	1971.	
23. »Kumrovec«	Kumrovec	01. 09. 1968.		1970. mijenja naziv u
»Metka«				1973.
24. »Metalplastika«	Makarska	20.12. 1968.		1970. mijenja naziv u
»Energoinvest«				
25. »Student«	Sisak	20. 02. 1970.		1978. mijenja naziv u
»Sisak«				
26. »Zenica«	Zenica	16. 09. 1972.		1977. mijenja naziv u
»Čelik«				
27. »Ragbi '59«	Split	27. 02. 1974.		
28. »Bežigrad«	Ljubljana	21. 06. 1974.		
29. »Borac«	Starčevo	26. 06. 1978.		
30. »Sinj«	Sinj	11. 07. 1978.		
31. »Mašinac«	Mostar			1979. 1981.
32. »Ploče«	Kardeljevo	01. 06. 1979.		
33. »Šibenik«	Šibenik	11. 04. 1980.		
34. »Veteran '54«	Zagreb	14. 05. 1980.		1983. mijenja naziv u
Zagrebački vete- ranski ragbi klub (ZVRK)				
35. »Student«	Niš	16. 04. 1981.		
36. »Rudar«	Zenica	02. 09. 1982.		
37. Beogradski ragbi klub (BRK)	Beograd	20. 12. 1982.		
38. »7. juli«	Kruševac	31. 03. 1984.		od 20. 10. 1982. djelovao kao sekcija
39. »Žarkovo«	Beograd	05. 06. 1984.		

U čast proslave štampana je prigodna filatelistička konverta, a Siniša Tartaglia je organizirao vrlo atraktivnu izložbu na temu »Ragbi i filatelija«.

Na sam zadnji dan godine iznenada je umro jedan od inicijatora i utemeljitelja ragbija u Jugoslaviji — Dragomar Maršićević. Smrt druga Maršićevića s tugom je primljena u cijeloj sportskoj javnosti, jer je osim ragbija zadužio i druge sportove.

Za vrijeme svečane sjednice podijeljene su zlatne plakete, plakete, zlatne medalje i medalje zaslužnim pojedincima i klubovima. Bila je to spektakularna dioba najvećih priznanja koja su, prethodno usvojenim pravilnikom, inaugurirana kao stalne nagrade Saveza. Idejno rješenje dao je akademski kipar Aleksandar Midžor iz Splita.

Radost skupština bila je uveličana i prezentacijom prve lopte za ragbi napravljene u Jugoslaviji, a koju je, u suradnji s Komisijom za razvoj i propagandu Saveza, izradio »Sport« iz Beograda.

Da ovakav program ne bi prošao bez sportskog dijela, pobrinuli su se veterani iz većine ragbijaških centara. Oni su u živahnoj igri »Crvenih« i »Plavih« pokušali vratiti sebe i malobrojne gledaoce na davnji početak. Vratiti se na početak? Možda samo asocijativno kao na ovoj utakmici. A ovdje, na križanju desetljeća, ostaje samo jedna jedina odrednica: licem okrenuti — prema Sutra stremiti novim obljetnicama.

jugoslovenski olimpijski komitet
beograd terazije 35/1 telefon 335 357

Broj 129/1 - 29.XII.1983.

RAGBI SAVEZ JUGOSLAVIJE
Sportski centar "Gripe"
58000 SPLIT
XX Divizije bb

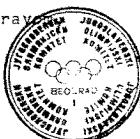
Dragi drugovi,

Na osnovu čl. 10. Statuta Jugoslovenskog olimpijskog komiteta, učesnici Šeste Konferencije Jugoslovenskog olimpijskog komiteta, na sednici održanoj 28. decembra 1983. godine u Beogradu, doneli su jednoglasnu ODLUKU o prijemu u članstvo JOK-a Ragbi saveza Jugoslavije.

Na istoj sednici biran je za člana Konferencije drug Damir Dumanić, predsednik Ragbi saveza Jugoslavije.

Obaveštavajući vas o prednjem želimo vam puno uspeha u daljem radu i razvoju ragbi sporta u našoj zemlji.

S olimpijskim pozdravom

GENERALNI SEKRETAR,
Caslav Verijaš

Ragbi danas u Jugoslaviji

Predstaviti današnji jugoslavenski ragbi pretpostavlja priznavanje dviju činjenica koje ovaj sport prati od njegova početka. U obitelji jugoslavenskih sportova ragbi danas spada u »male sportove«, pa su mu zbog toga u osnovi ograničene materijalne mogućnosti razvoja. Ova činjenica je od presudnog značenja i godinama spušta razvojne programe ovog sporta.

Druga i najvažnija karakteristika ragbija, kojom se malo sportova u Jugoslaviji može podići, jest princip totalnog amaterizma na čijem temelju počiva djelovanje od osnovnih organizacija do najvećeg organa — Saveza.

Suočeni sa sve većom profesionalizacijom odnosa u društvu, pa i u sportu, neki su danas skloni tvrdnji da princip totalnog amaterizma postaje za ragbi njegov bitni limitirajući faktor razvoja. Bili oni u pravu ili ne, danas u Ragbi savezu Jugoslavije nema ozbiljnijih težnji ka promjeni ovog osnovnog opredjeljenja.

Prilagođavajući se današnjem trenutku, funkcionalno samoupravna organiziranost Saveza gotovo potpuno odgovara potrebama i razini razvoja ragbija u Jugoslaviji.

Ragbi savez Jugoslavije je amaterska sportska organizacija dobrovoljno udruženih ragbi saveza socijalističkih republika i autonomnih pokrajina, samostalnih ragbi klubova-sekcija, odnosno aktiva, te Zbora ragbi sudaca i Zbora ragbi trenera Jugoslavije sa svojstvom pravne osobe.

Savez ima svoj znak u obliku ragbi lopte na plavoj podlozi u čijoj sredini je ukoso postavljen čvor od kopna; a u donjem dijelu ukoso položene lopte stoji tekst: RSJ.

Savez je član Saveza za fizičku kulturu Jugoslavije od 1954. godine i Međunarodne federacije ragbi amatera (FIRA) od 1966. godine; od 1983. godine Savez je član Jugoslavenskog olimpijskog komiteta.

Ragbi u nas kao grana fizičke kulture, ali još i šire od toga, ima složenu društvenu ulogu, pa su u tom smislu zacrtana i statutarna usmjerena:

»Osnovni cilj Saveza je razvijanje i unapređivanje ragbija. Poštujući osnovne programske zadatke i samostalnost svake pojedine pridružene i osnovne organizacije, Savez neposredno ili preko pridruženih i osnovnih organizacija radi na ostvarivanju zajedničkih ciljeva i zadataka, pri čemu se posebno naglašavaju socijalistički odgoj ragbija, razvijanje socijalističkog patriotizma, širenje bratstva i jedinstva, afirmacija amaterskog načela, unapređenje kolektivnog rada i odgovornosti, razvijanje društvene samozaštite, te sve ostale aktivnosti koje pridonose podizanju fizičke, zdravstvene, radne i obrambene sposobnosti i svakog pojedinca, odnosno svih naših naroda.«

Organi saveza su Skupština i Odbor samoupravne kontrole. Skupština je najviši organ Saveza i sačinjavaju je:

- jedan (1) delegat republičkih ragbi saveza,
- jedan (1) delegat pokrajinskih ragbi saveza,
- jedan (1) delegat svake osnovne organizacije,
- jedan (1) delegat Zbora ragbi sudaca Jugoslavije,
- jedan (1) delegat Zbora ragbi trenera Jugoslavije,
- sekretar Saveza.

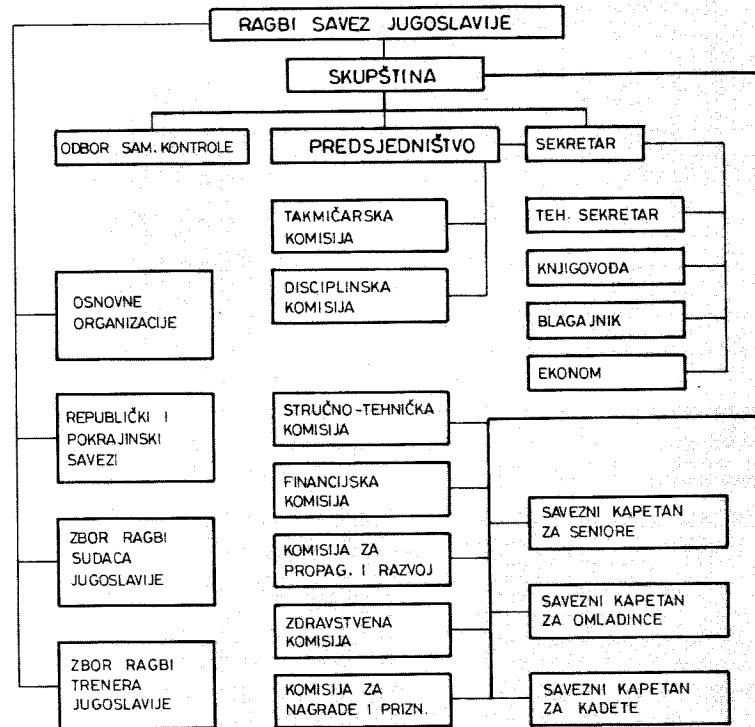
Skupština iz redova delegata bira svoj kolegijalni izvršni organ. Predsjedništvo koje sačinjavaju četiri člana po mogućnosti iz sjedišta Saveza i sekretar Saveza. Pored Predsjedništva Skupštine, Odbora samoupravne kontrole, članova Predsjedništva i sekretara, Skupština bira savezne kapetane za seniore, omladince i kadete, te predsjednike Stručno-tehničke komisije, Financijske komisije, Zdravstvene komisije, Komisije za propagandu i razvoj ragbija i Komisije za nagrade i priznanja.

Predsjedništvo Skupštine bira predsjednika i imenuje od njih predložene članove Takmičarske i Disciplinske komisije. Predsjedništvo imenuje i svoje pomoćne organe:

- tehničkog sekretara,
- knjigovodu,
- blagajnika i
- ekonoma.

TABLICA 11

Shematski prikaz organizacije Saveza

Predsjedništvo Skupštine
Sjede slijeva: N. Hrštić,
D. Dumanić, J. Kudrić
Stoje slijeva: M. Radja i S.
Tartaglia

Popis ragbijskih radnika koji djeluju u organizaciji
Ragbi saveza Jugoslavije

Odbor samoupravne kontrole

- Željko Bećica, ekonomist — predsjednik,
- Andrija Murić, tehničar — član,
- Janez Pilgram, dipl. ing. — član

Predsjedništvo Skupštine

- Damir Dumanić, dipl. ing. — predsjednik,
- Jakov Kudrić, soc. radnik — sekretar,
- Nediljko Hrštić, dipl. ekonomist — član,
- Mihovil Radja, dipl. pravnik — član,
- Siniša Tartaglia, dipl. ing. — član

Predsjedništvo Skupštine

Sjede slijeva: N. Hrštić, D. Dumanić, J. Kudrić,
stoje: M. Radja i S. Tartaglia

Takmičarska komisija

- Augustin Tvrđić, dipl. pravnik — predsjednik,
- Zdenko Hrga, dipl. ing. — član,
- Branko Armanda, dipl. pravnik — član,
- Ante Perišić, dipl. ing. — član,
- Duško Bartulović, ekonomist — član

Disciplinska komisija

- Branko Armanda, dipl. pravnik — predsjednik,
- Damir Šunjić, dipl. pravnik — član,
- Josip Kačić-Barišić, dipl. pravnik — član

Stručno-tehnička komisija

- Branimir Alaupović, dipl. ing. — predsjednik
- Rudolf Bartolić, profesor — član,
- Zdenko Jajčević, profesor — član,
- Tonči Cvitanović, dipl. pravnik — član,
- Mihovil Radja, dipl. pravnik — član
- Siniša Tartaglia, dipl. ing. — član,

- Suad Kapetanović, profesor — član,
- Branko Piper, službenik — član,
- Bojan Železnikar, organizator rada — član

Finansijska komisija

- Velimir Ozretić, ekonomist — predsjednik,
- Irma Dužević, ekonomist — član,
- Nataša Troškot, ekonomist — član

Komisija za razvoj i propagandu

- Miodrag Leovac, tehničar — predsjednik,
- Mitko Vučinić, dipl. ing. — član,
- Dragan Jovanović, službenik — član

Zdravstvena komisija

- Miodrag Branković, liječnik — predsjednik,
- Žarko Delavić, liječnik — član
- Miomir Marić, profesor — član
- Leo Senjanović, liječnik seniorske reprezentacije
- Dean Đurđev, liječnik omladinske reprezentacije

Komisija za nagrade i priznanja

- Branimir Alaupović, dipl. ing. — predsjednik,
- Dušan Novakov, službenik — član,
- Mihovil Radja, dipl. pravnik — član

Tehnički sekretar

- Knjigovođa
Blagajnik
Ekonom
Ankica Papić, tehničar
Gordana Beroš, ekonomist
Vlado Čaleta, tehničar
Željko Ljubić, tehničar

Zbor ragbi sudaca Jugoslavije

- Andreja Grozdanović, prevodilac — predsjednik,
- Zapad: Janez Oman, pilot — član,

Sjever: Andrija Murić, tehničar — član,
Jadran: Veselko Šimić, student — član,
Centar: Zehrudin Mušinović, metalostrugar — član,
Istok: Blagoje Stoiljković, dipl. ing. — član

Savezni kapetan za seniore

— Branimir Alaupović, dipl. ing.

Savezni kapetan za omladince

— Suad Kapetanović, profesor

Na teritoriju Jugoslavije Savez organizira slijedeća stalna natjecanja:

- Prvenstvo Jugoslavije za seniore,
- Prvenstvo Jugoslavije za omladince,
- Prvenstvo Jugoslavije za kadete,
- Kup Jugoslavije za seniore
- Kup Jugoslavije za omladince.

Sva natjecanja su jedinstvena za cijeli teritorij Jugoslavije i odvijaju se u skladu propozicija i ostalih akata Saveza, a natjecanjima rukovodi Takmičarska komisija Saveza.

Pravo sudjelovanja u natjecanjima imaju sve osnovne organizacije s po jednom ili više momčadi, te momčadi različitih ragbi aktiva. Pod ovim se podrazumijevaju momčadi obrazovnih ustanova, radnih organizacija, mjesnih zajednica, jedinica JNA i drugih, uz pretpostavku da se prijave u skladu s odlukom nadležnog organa Saveza. Sve momčadi se natječu jednakopravno.

Osnovne organizacije i aktivi podijeljeni su, u svrhu provedbe natjecanja, u šest regija utvrđenih po geografskom principu:

- Zapad, — Jadran,
- Sjever, — Istok,
- Centar, — Jug.

Organizacija natjecanja odvija se u dva dijela: regionalni i završni. Regiju tvore najmanje tri (3) momčadi, pa su danas natjecanja organizirana u pet regija: Zapad, Sjever, Istok, Centar i Jadran. U regiji Jug djeluju samo dvije momčadi, pa kako nije ispunjen kriterij minimalnog broja momčadi, natječu se u geografski najbližoj regiji — Istok.

Osnovne organizacije na području pojedine regije uskladjuj zajedničke interese i akcije putem samoupravnog dogovaranja na način koji im najbolje odgovara.

Danas u regijama djeluju i natječu se slijedeće momčadi:

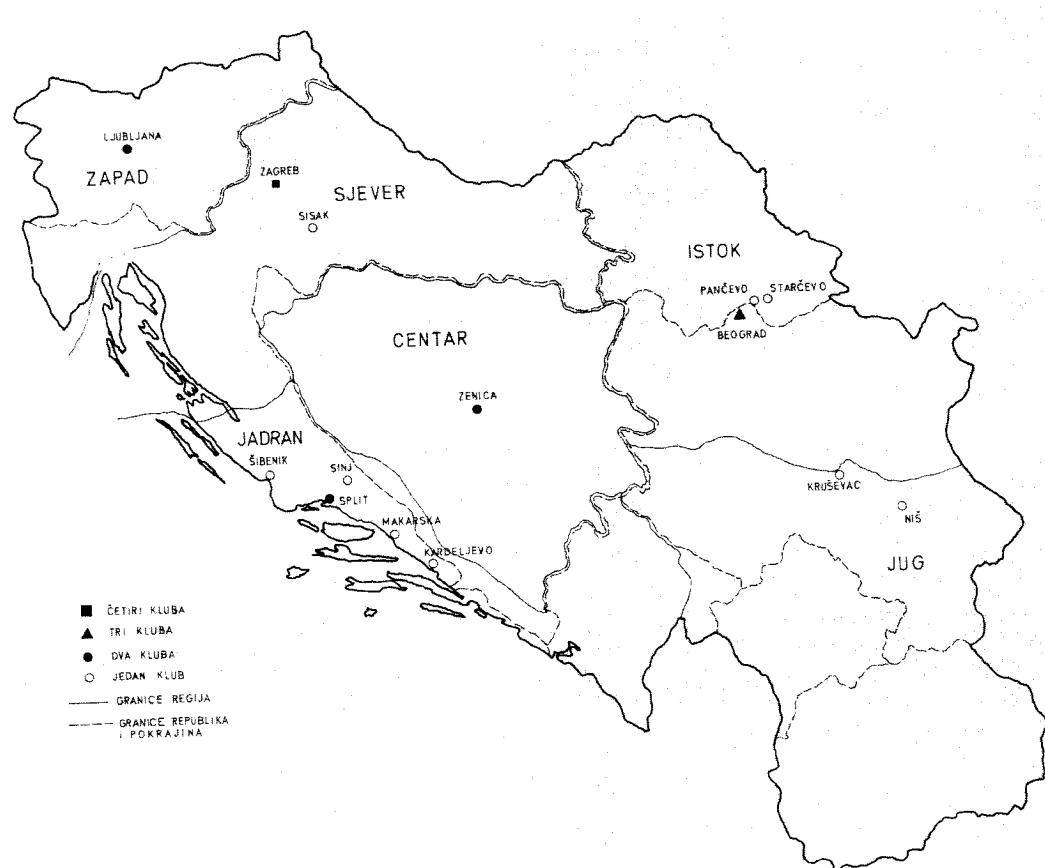
<i>Regija Zapad</i>	<i>Regija Sjever</i>	<i>Regija Istok</i>
Bežigrad	Lokomotiva	BRK
Koloy's	Mladost	Dinamo
Golovec	Sisak	Partizan
Hermes	Zagreb	Borac
Dravlje	ZVRK	Student
		7. juli
		Žarkovo

<i>Regija Centar</i>	<i>Regija Jadran</i>
Čelik	Energoinvest
Čelik II	Nada
Rudar	Ploče
	Sinj
	Šibenik
	Ragbi 59

Prvenstvo Jugoslavije za seniore igra se po dvostrukom bod-sistemu (dvokružno), a prviplasirane momčadi u regionalnom dijelu prvenstva postaju prvaci svojih regija za tekuću godinu.

Završni dio se odvija u dvije grupe, i to, grupa »A« sa šest momčadi i grupa »B« sa četiri momčadi. Pra-

Rasprostranjenost klubova u Jugoslaviji i granica regije

vo sudjelovanja u natjecanju »A« grupe stječe onoliko momčadi iz regije koliko ih je u prethodnom natjecanju iz te regije bilo uvršteno do petog mesta natjecanja »A« grupe prvenstva prethodne sezone, te momčad iz čije regije je bio pobjednik »B« grupe u prethodnom prvenstvu.

Pravo sudjelovanja u natjecanju u grupi »B« stječe po jedna momčad iz regije prema postignutom redoslijedu natjecanja u regiji, kada se izuzmu ekipe koje se natječu u grupi »A«. U slučaju da se za natjecanje u grupi »B« prijavi manje od četiri momčadi, pravo na natjecanje u grupi »B« stječe ekipe iz regije u kojima je bilo najviše sudionika.

Pobjedniku grupe »A« pripada naslov prvaka Jugoslavije u ragbiju za dotičnu godinu; ostale momčadi u grupi »A« zauzimaju plasman od drugog do šestog mesta, a momčadi u grupi »B« od sedmog do desetog mesta, ovisno o redoslijedu u grupi. Ostale momčadi iz prvenstva regije ne razigravaju za svoj daljnji redoslijed u prvenstvu.

Momčadi koje nakon regularnog dijela prvenstva steknu pravo natjecanja u grupi »A« i »B« završnog dijela prvenstva, gube to pravo ako njihove omladinske momčadi nisu sudjelovale ili su brisane iz omladinskog prvenstva Jugoslavije za tekuću godinu.

Omladinsko prvenstvo Jugoslavije se također sastoji od dva dijela, regionalnog i završnog. Regionalni dio je organiziran isto kao i za seniore, dok se završni dio, u kojem sudjeluju prvoplasirane momčadi regije, organizira kao dvodnevni turnir, s tim da je domaćin turnira svake godine druga regija.

Kadetsko prvenstvo Jugoslavije se održava po sistemu ragbi IX i sastoji se od regionalnog dijela, koji se igra u proljetnoj sezoni, te završnog dijela, koji se igra u

jesenskoj sezoni. Prvoplasirane momčadi u regionalnom dijelu stječu pravo sudjelovanja u završnom dijelu prvenstva. Završni dio se odvija po sistemu »na ispadanje«, pa momčad koja je izgubila susret gubi i pravo daljnog sudjelovanja.

Kup Jugoslavije je tradicionalno natjecanje jedinstveno za cijeli teritorij Jugoslavije. Natjecanje se odvija po sistemu »na ispadanje«, a parovi su tako raspoređeni da se za četvrtfinale plasira ukupno osam momčadi. Četiri prvoplasirane momčadi prethodnog prvenstva Jugoslavije automatski postaju četvrtfinalisti Kupa.

Kup za omladince se uvijek igra u jesenskoj sezoni, a kao i prvenstvo, sastoji se od regionalnog i završnog dijela. Međutim, umjesto turnira, prvoplasirani regionalnog dijela u završnici igraju po sistemu »na ispadanje«. Pobjednici polufinala sastaju se u finalu koje se u pravilu igra prije Dana Republike.

Sva natjecanja reguliraju propozicije koje donosi Skupština Saveza.

U sezoni 1984/85. natječu se u:

— Prvenstvu Jugoslavije za seniore	21 momčad
— Prvenstvu Jugoslavije za omladince	19 momčadi
— Prvenstvu Jugoslavije za kadete	17 momčadi
— Kupu Jugoslavije za seniore	15 momčadi
— Kupu Jugoslavije za omladince	12 momčadi

U evidenciji Saveza registrirano je 2220 aktivnih igrača svih kategorija, od kadeta do veterana.

Ovim igračkim potencijalom rukovodi 64 trenera. Od njih samo šestorica imaju status ragbi-trenera, stečeni nakon položenih tečajeva I i II stupnja, koje su organizirali RSJ i Fakultet za fizičku kulturu Sveučilišta u Zagrebu. Povremenim odlaskom na tečajeve koje orga-

»Prošireno Predsjedništvo« je sastav u kojem najčešće radi ovaj najviši organ.
Slijeva: N. Hrštić, član Predsjedništva, J. Kudrić, sekretar, D. Dumanić, predsjednik Predsjedništva, M. Radja, član Predsjedništva,
B. Armanda, predsjednik Disciplinske komisije, S. Tartaglia, član Predsjedništva, V. Ozretić, predsjednik Finansijske komisije i Ž. Bećica,
predsjednik Samoupravne kontrole.

nizira FIRA, najčešće u Francuskoj, treneri upotpunjaju svoja iskustva. Inače, dobar i brojan trenerski kadar jedan je od osnovnih pretpostavki i garancija za brži i kvalitetniji napredak. Na žalost, danas u Jugoslaviji ta pretpostavka nije ispunjena. Uzroke tome treba tražiti uglavnom u skromnim materijalnim mogućnostima, nedostatku prevedene stručne literature, ali i u drugim manjkavostima objektivne i subjektivne naravi.

U okviru Saveza djeluje Zbor ragbi sudaca Jugoslavije, predstavljajući zajedništvo osoba koje djeluju u zborovima ragbi sudaca regije, a imaju najmanje položen ispit za »ragbi suca pripravnika«. Organizacija, dјelokrug i način rada Zbora sudaca utvrđen je Pravilnikom o sucima i suđenju ragbi utakmica.

Danas u sudačkoj organizaciji aktivno djeluje četrdeset sudaca, koji se svake godine okupljaju na godišnjoj skupštini i seminaru radi unapređivanja organizacijskih i stručnih pitanja. Svake godine po dva suca i trenera prisustvuju višednevnom seminaru koji organizira FIRA.

Nedovoljan broj kvalitetnih trenera i sudaca nisu jedina pitanja o kojima se danas raspravlja u Savezu. U traženju bržeg razvoja ulazu se znatni napor u propagandi i informiranju, a posebno briga se poklanja osnivanju novih klubova. Međutim, evidentna je disproporcija između želja, planova i ambicija za većim dostignućima, te objektivnih i materijalnih mogućnosti, koje, reklo bi se, predstavljaju limitirajući faktor. U ovakvim okolnostima pokušava se vlastitim snagama ostvarivati programe koji želje uskladjuju s mogućnostima.

Usprkos spomenutim, prije svega objektivnim teškoćama, bržem i kvalitetnijem razvoju pridonose i nastojanja kojima se želi omasoviti kadetski i omladin-

ski pogon. Dijelom zahvaljujući i administrativnim mjerama, postiglo se da omladinci postižu bolje rezultate. Naime, pred nekoliko godina, uz pomalo »isforsirane« odluke, započelo se ozbiljnije raditi i s kadetima, koji su već 1984. godine prvi put stupili na međunarodnu scenu i postigli solidne rezultate u vrlo jakoj konkurenciji s momčadima iz zemalja u kojima se igra ragbi visoke evropske razine.

Ovim se potvrđuje inače afirmirano mišljenje da odgovarajući rad s kadetima i omladincima predstavlja onu »zlatnu« osnovu na kojoj se i, pored oskudne materijalne baze, može trajno unapređivati kvalitet jugoslavenskog ragbia.

Berislav Stanojlović, aktivan je u ragbiju od prvih dana...

TABLICA 13.

Savezni kapetani omladinske reprezentacije

Razdoblje	Mjesto	Broj utakmica
1974—1980.	Dušan Novakov, Pančevo	16
1980—1982.	Marko Protega, Split	6
1982—1983. od 1983—	Siniša Tartaglia, Split Suad Kapetanović, Zenica	1 7

Primjedba: Uloga saveznog kapetana obuhvaća i ulogu trenera.

a oni su tek počeli,

U svakom slučaju, trideset godina odricanja, neprekidnog rada i natjecanja učvrstilo je temelje ovom sporu i omogućilo planiranje niza akcija ka bržem i kvalitetnijem razvoju.

Jedino uvažavajući gornje činjenice, možemo i zaključiti da budućnost ragbija u Jugoslaviji nije ugrožena, već da je put njegova razvoja neminovan i zagarantiran. Pitanje je samo sretnog stjecanja okolnosti u kojima će se rezultati takva razvoja brže ili sporije približavati kvaliteti i masovnosti razvijenih zemalja Evrope i svijeta. Poznavajući jugoslavenska ragbijaška pokoljenja, možemo biti sigurni da će se to uskoro ostvariti.

PROŠLO JE 30 GODINA...

Sutrašnjica ragbija u svjetskim relacijama

Francuski publicist Renaud de Laborderie, pišući o igri s ovalnom loptom, kaže: »Ragbi, star nešto više od stotinjak godina, mlađi je no ikada. U čemu leži tajna te mladosti? Ragbi je dugo bio sport elite, dok je danas demokratiziran i stvara u čovjeku osjećaj kolektivnog duha. To je sport grubijana kojim se bave džentlmeni, to je aktivni propagator prijateljstva među narodima«. Moglo bi se reći da je Laborderie ovim riječima odgovorio na nedoumicu utkanu u naslov poglavlja. Iz njegova razmišljanja proistječe nedvojbeni optimizam i čini se da je lako na takvom temelju stvarati viziju plodne budućnosti.

Kako inače protumačiti da sport, koji je organizacijski nejedinstven (formalno djeluje u dvije svjetske federacije), koji nema svjetskog prvenstva i kojeg nema u programu olimpijskih igara očituje tako brz napredak? Kako protumačiti silnu ekspanziju ragbija na primjer u Argentini, Japanu i SSSR, zemljama s različitim medijama, koje nisu osobito povezane ni s Britanijom ni s Francuskom, glavnim rasadnicima ragbija? Znači li i to da je ovaj sport zaista fenomen?

Ipak ostaje jedna dilema: kako bi tek bilo da se poluči toliko logično i toliko prizeljkivano jedinstvo?! Zar

nije čudno da gotovo tri četvrtine zemalja od onih u kojima je ragbi pustio korjenje nisu ni članice jedne od dviju svjetskih federacija. Dapaće, te dvije institucije ne samo da nisu zainteresirane da privuku druge zemlje u asocijacije koje predvode već jedna od njih (IB) čak ne želi širiti taj ekskluzivni krug i nikog ne prima u svoje »društvo«. Ali, kako naprijed? Možda je lako stvoriti jedinstvenu svjetsku organizaciju i krenuti uhodanim stazama kojima su prošli drugi sportovi. Međutim, ne bi li se u tom slučaju zamutila čistoća amaterskih odnosa i možda poremetilo shvaćanje zajedništva i bliskosti na koje je ragbi danas tako ponosan? Nije li ovo dragocjenije od onoga što bi dobili? Stoga se mudrom doima politika malih, opreznih koraka sa željom da se ragbi brže razvija, da se izjednači s drugim najpopularnijim sportovima, ali i da se sačuva »ono nešto« što su drugi već davno izgubili ili čak nisu nikada ni imali.

Prvi korak, doduše mali, napravljen je na proslavi 100. godišnjice postojanja Velškog saveza 1981. godine u Cardiffu. Na tom do danas najvećem skupu ragbijaša svijeta u prisutnosti delegata iz oko šezdeset zemalja sa svih pet kontinenata otvoreno je raspravljano o stvaranju jedinstvene svjetske organizacije, te predloženo da se upriliči sastanak predstavnika svih zemalja iz obitelji ragbija.

Dругi, vjerojatno presudan korak mogao bi se učiniti 1986. godine u Londonu, kada se proslavlja 100. obljetnica International Rugby Football Boarda. To će zapravo biti svojevrstan svjetski kongres ragbija. Domaćini, Englezi, već su poslali preliminarne pozive. O zaključcima toga skupa za sada se može samo nagadati, ali jedno je posve jasno: vrijeme koje dolazi puno je dobrih namjera i sva je zgoda da će nemirnu i čudnu prošlost zamijeniti ljepša budućnost.

TABLICA 14.

Popis sudaca koji su prestali suditi

Red. br.	Prezime i ime	Počeo suditi	Najviši rang	Stekao godine	Prestao suditi
1.	Badalić Dušan	prije 1960.	savezni republički	1961. 1961.	1971. 1964.
2.	Banašin Boris	prije 1960.	republički	1964.	1964.
3.	Bartolić Rudolf	1971.	republički	1964.	1976.
4.	Blažević Boris	prije 1960.	savezni	1961.	1964.
5.	Bardarić Momčilo	1966.	savezni	1976.	Švedskoj
6.	Cakara Vojislav	prije 1960.	republički	1961.	1962.
7.	Čonković Predrag	prije 1960.	republički	1964.	1962.
8.	Dinić Nайдан	1967.	republički	1969.	1964.
9.	Dopud Nebojša	1960.	republički	1961.	1964.
10.	Dragutinović Vladeta	prije 1960.	republički	1961.	1964.
11.	Drljić Tomislav	1962.	podsvetnici	1962.	1964.
12.	Dumović Nikola	prije 1960.	republički	1961.	1964.
13.	Burkić Nebojša	prije 1960.	republički	1981.	1964.
14.	Franković Vili	prije 1960.	republički	1961.	1964.
15.	Grigić Vedran	1967.	regionalni	1961.	1964.
16.	Habuš Zdravko	1962.	regionalni	1962.	1964.
17.	Hrovat Miran	1974.	regionalni	1974.	1978.
18.	Knauff Egon	1974.	savezni	1978.	1981.
19.	Kostiov Dušan	1971.	regionalni	1973.	1973.
20.	Kušmir Ivan	prije 1960.	republički	1961.	1964.
21.	Kuvacić Ante	1974.	republički	1978.	1981.
22.	Lulić Zvonimir	1974.	regionalni	1974.	1976.
23.	Mačković Ljubomir	prije 1960.	regionalni	1961.	1964.
24.	Mamuzić Velibor	1964.	republički	1966.	1972.
25.	Marijanović Branko	prije 1960.	republički	1961.	1964.
26.	Marijanović Franjo	1962..	regionalni	1962.	1964.
27.	Marković Vlada	prije 1962.	republički	1961.	1964.
28.	Mičunović Milan	prije 1960.	regionalni	1961.	1964.
29.	Milanović Siniša	1981..	regionalni	1981.	1982.

Red. br.	Prezime i ime	Počeo suditi	Najviši rang	Stekao godine	Počeo suditi	Najviši rang	Stekao godine	Prestao suditi
30.	Milovanović Nikola	prije 1960.	republički	prije 1960.	31.	Mišović Vojko	republički	1961.
32.	Nonveiller Evrin	1962.	republički	1962.	33.	Nović Slobodan	regionalni	1964.
34.	Peršić Boštjan	1974.	republički	1964.	35.	Petrović Đorđe	regionalni	1964.
36.	Plantan Bojan	1974.	regionalni	1978.	37.	Pribanić Željko	regionalni	1976.
38.	Radonjić Miloš	prije 1960.	republički	1961.	39.	Ribarić Svetislav	regionalni	1981.
40.	Ruščuklić Edhem	1976.	republički	1978.	41.	Samboljak Stanko	regionalni	1964.
42.	Škočajić Branislav	1963.	republički	1965.	43.	Skoroza Živko	regionalni	1965.
44.	Srbijenović Đeki	prije 1960.	republički	1961.	45.	Stepanov Petar	regionalni	1963.
46.	Stošić Dragan	prije 1960.	republički	1965.	47.	Šprajc Nikola	regionalni	1965.
48.	Španjol Petar	1964.	republički	1965.	49.	Štrmac Branimir	regionalni	1964.
50.	Štrmac Branko	prije 1960.	republički	1965.	51.	Štimac Zlatko	regionalni	1964.
52.	Velić Mladen	1974.	republički	1965.	53.	Venturini Mario	regionalni	1964.
54.	Veselinović Ivan	prije 1960.	republički	1965.	55.	Začić Berislav	regionalni	1964.
56.	Zakić Dmitrij	prije 1960.	republički	1965.	57.	Zanoški Josip	regionalni	1964.
58.	Žiga Dragoljub	1974.	republički	1969.	58.	Žiga Dragoljub	regionalni	1968.

TABLICA 15.

Popis danas aktivnih sudaca

Red. br.	Prezime i ime	Mjesto suditi	Počeo rang	Najviši godine	Stekao	Napomena
1.	Ajaupović Braunir	Zagreb	prije 60.	instruktor	1977.	
2.	Antonini Zdenko	Split	1967.	savezni	1982.	veteran od 84
3.	Bartulović Duško	Split	1974.	republički	1981.	veteran od 81.
4.	Bilandžić Petar	Split	prije 60.	savezni	1961.	veteran od 81.
5.	Čado Šreto	Zenica	1977.	republički	1983.	
6.	Daković Ivan	Beograd	1980.	republički	1983.	
7.	Grozdenović Andrea	Beograd	1975.	instruktor	1983.	
8.	Grozdenović Milan	Beograd	1975.	regionalni	1976.	
9.	Herman Radostav	Zagreb	1981.	republički	1982.	
10.	Ivović Zoran	Beograd	1981.	republički	1983.	
11.	Juričko Velimir	Zagreb	1981.	republički	1983.	
12.	jurković Ante	Ljubljana	1982.	savezni	1965.	veteran od 80
13.	Kapetanović Suad	Zenica	1977.	republički	1983.	
14.	Kapić Miroslad	Zenica	1975.	republički	1983.	
15.	Katalenić Ivan	Zagreb	1981.	regionalni	1981.	
16.	Komei Blaž	Ljubljana	1974.	republički	1978.	
17.	Milanko Predrag	Beograd	1974.	savezni	1978.	
18.	Milošević Dubravko	Zagreb	1982.	regionalni	1982.	
19.	Miskulin Darko	Zagreb	1971.	savezni	1978.	
20.	Mirkoci Slavko	Zagreb	prije 60.	savezni	1961.	veteran od 76.
21.	Murić Andrija	Zagreb	1978.	savezni	1982.	
22.	Mušinović Zehrudin	Zenica	1975.	savezni	1982.	
23.	Oman Janez	Ljubljana	1974.	savezni	1978.	
24.	Pavlović Miodrag	Beograd	1984.	regionalni	1984.	
25.	Piper Branko	Beograd	1964.	republički	1978.	veteran od 81.
26.	Podorac Šrdan	Zagreb	1982.	regionalni	1982.	
27.	Radja Mihovil	Split	prije 60.	savezni	1974.	veteran od 77.
28.	Rnjak Nikola	Split	1974.	republički	1981.	veteran od 83.
29.	Stanolić Berislav	Beograd	1964.	savezni	1967.	veteran od 76.
30.	Stević Milomir	Pačovo	1984.	regionalni	1984.	

TABLICA 16.

Prvaci Jugoslavije

Red. br.	Prezime i ime	Mjesto suditi	Počeo rang	Najviši godine	Stekao	Napomena
31.	Stojiljković Blagoje	Beograd	1975.	republički	1983.	
32.	Stojiljković Goran	Beograd	1984.	regionalni	1984.	
33.	Sabonović Sulejman	Zenica	1975.	republički	1978.	
34.	Šimić Veseljko	Makarska	1982.	republički	1983.	
35.	Tartaglia Siniša	Split	1962.	republički	1970.	veteran od 77.
36.	Tešić Zdravko	Beograd	1981.	regionalni	1981.	
37.	Veselinov Momčilo	Pančevo	1974.	savezni	1978.	
38.	Vitalić Stipe	Split	1970.	savezni	1972.	
39.	Zalokar Jos	Ljubljana	1974.	republički	1978.	
40.	Željeznak Nikola	Zagreb	1981.	republički	1982.	

TABLICA 16.

Prvaci Jugoslavije — seniori

Na viši iti rang	Stekao godine	Napomena
republički	1983.	
regionalni	1984.	
republički	1978.	
republički	1983.	
republički	1970.	veteran od 77.
regionalni	1981.	
savезни	1978.	
republički	1972.	
republički	1978.	
republički	1982.	

1957.	„JEDINSTVO“	Pančevo
1958.	„MLADOST“	Zagreb
1959.	„PARTIZAN“	Beograd
1960.	„PARTIZAN“	Beograd
1961.	„PARTIZAN“	Beograd
1962.	„NADA“	Split
1963.	„NADA“	Split
1964.	„NADA“	Split
1965.	„NADA“	Split
1966.	„NADA“	Split
1967.	„NADA“	Split
1968.	„DINAMO“	Pančevo
1969.	„DINAMO“	Pančevo
1970.	„NADA“	Split
1971.	„NADA“	Split
1972.	„NADA“	Split
1973.	„NADA“	Split
1974.	„DINAMO“	Pančevo
1975.	„ZAGREB“	Zagreb
1976.	„ZAGREB“	Zagreb
1977.	„ZAGREB“	Zagreb
1978.	„ZAGREB“	Zagreb
1979.	„ZAGREB“	Zagreb
1980.	„ZAGREB“	Zagreb
1981.	„ZAGREB“	Zagreb
1982.	„ZAGREB“	Zagreb
1983.	„ZAGREB“	Zagreb
1984.	„ZAGREB“	Zagreb
1982.	„ČELIK“	Zenica
1983.	„ČELIK“	Zenica
1984.	„ČELIK“	Zenica

TABLICA 17.

Kup Jugoslavije — seniori

Godina	Mjesto igranja	Pobjednik	Druugi finalist	Rezultat
1958.	Borovo	JEDINSTVO	MLADOST	16 : 14
1959.	Osjek	MLADOST	JEDINSTVO	18 : 10
1960.	Beograd	PARTIZAN	ZMAJ	38 : 21
1961.	Beograd	MLADOST	PARTIZAN	22 : 11
1962.	Split	1961.	Zagreb	5 : 0
1963.	Split	1962.	Zagreb	
1964.	IGRA XIII	1963.	—	
1965.	RAGBI XV	—	„Brodarac“ i „Mladost“	
1966.	Split	NADA	BRODARAC	12 : 5
1967.	Split	—	MLADOST	8 : 3
1968.	Split	—	NATJEĆANJE NUE ODRŽANO	
1969.	Split	—	MLADOST	
1970.	Split	Zemun	BRODARAC	
1971.	Split	—	NATJEĆANJE NUE ODRŽANO	
1972.	Split	Zagreb	BRODARAC	24 : 18
1973.	Split	Kumrovec NADA	GRADEVINA R	69 : 15
1974.	Split	NADA	BRODARAC	16 : 9
1975.	Split	—	DINAMO	
1976.	Split	Beograd	NADA	21 : 11
1977.	Split	Sisak	DINAMO	22 : 0
1978.	Split	Pančevo	DINAMO	25 : 4
1979.	Split	—	NADA	
1980.	Split	—	DINAMO	
1981.	Split	—	ZAGREB	
1982.	Split	—	NADA	
1983.	Split	—	ZAGREB	
1984.	Split	—	NADA	
1985.	Split	—	ZAGREB	
1986.	Split	—	NADA	
1987.	Split	—	ZAGREB	
1988.	Split	—	NADA	
1989.	Split	—	ZAGREB	
1990.	Split	—	NADA	
1991.	Split	—	ZAGREB	
1992.	Split	—	NADA	
1993.	Split	—	ZAGREB	
1994.	Split	—	NADA	
1995.	Split	—	ZAGREB	
1996.	Split	—	NADA	
1997.	Split	—	ZAGREB	
1998.	Split	—	NADA	
1999.	Split	—	ZAGREB	
2000.	Split	—	NADA	
2001.	Split	—	ZAGREB	
2002.	Split	—	NADA	
2003.	Split	—	ZAGREB	
2004.	Split	—	NADA	
2005.	Split	—	ZAGREB	
2006.	Split	—	NADA	
2007.	Split	—	ZAGREB	
2008.	Split	—	NADA	
2009.	Split	—	ZAGREB	
2010.	Split	—	NADA	
2011.	Split	—	ZAGREB	
2012.	Split	—	NADA	
2013.	Split	—	ZAGREB	
2014.	Split	—	NADA	
2015.	Split	—	ZAGREB	
2016.	Split	—	NADA	
2017.	Split	—	ZAGREB	
2018.	Split	—	NADA	
2019.	Split	—	ZAGREB	
2020.	Split	—	NADA	
2021.	Split	—	ZAGREB	
2022.	Split	—	NADA	
2023.	Split	—	ZAGREB	
2024.	Split	—	NADA	
2025.	Split	—	ZAGREB	
2026.	Split	—	NADA	
2027.	Split	—	ZAGREB	
2028.	Split	—	NADA	
2029.	Split	—	ZAGREB	
2030.	Split	—	NADA	
2031.	Split	—	ZAGREB	
2032.	Split	—	NADA	
2033.	Split	—	ZAGREB	
2034.	Split	—	NADA	
2035.	Split	—	ZAGREB	
2036.	Split	—	NADA	
2037.	Split	—	ZAGREB	
2038.	Split	—	NADA	
2039.	Split	—	ZAGREB	
2040.	Split	—	NADA	
2041.	Split	—	ZAGREB	
2042.	Split	—	NADA	
2043.	Split	—	ZAGREB	
2044.	Split	—	NADA	
2045.	Split	—	ZAGREB	
2046.	Split	—	NADA	
2047.	Split	—	ZAGREB	
2048.	Split	—	NADA	
2049.	Split	—	ZAGREB	
2050.	Split	—	NADA	
2051.	Split	—	ZAGREB	
2052.	Split	—	NADA	
2053.	Split	—	ZAGREB	
2054.	Split	—	NADA	
2055.	Split	—	ZAGREB	
2056.	Split	—	NADA	
2057.	Split	—	ZAGREB	
2058.	Split	—	NADA	
2059.	Split	—	ZAGREB	
2060.	Split	—	NADA	
2061.	Split	—	ZAGREB	
2062.	Split	—	NADA	
2063.	Split	—	ZAGREB	
2064.	Split	—	NADA	
2065.	Split	—	ZAGREB	
2066.	Split	—	NADA	
2067.	Split	—	ZAGREB	
2068.	Split	—	NADA	
2069.	Split	—	ZAGREB	
2070.	Split	—	NADA	
2071.	Split	—	ZAGREB	
2072.	Split	—	NADA	
2073.	Split	—	ZAGREB	
2074.	Split	—	NADA	
2075.	Split	—	ZAGREB	
2076.	Split	—	NADA	
2077.	Split	—	ZAGREB	
2078.	Split	—	NADA	
2079.	Split	—	ZAGREB	
2080.	Split	—	NADA	
2081.	Split	—	ZAGREB	
2082.	Split	—	NADA	
2083.	Split	—	ZAGREB	
2084.	Split	—	NADA	
2085.	Split	—	ZAGREB	
2086.	Split	—	NADA	
2087.	Split	—	ZAGREB	
2088.	Split	—	NADA	
2089.	Split	—	ZAGREB	
2090.	Split	—	NADA	
2091.	Split	—	ZAGREB	
2092.	Split	—	NADA	
2093.	Split	—	ZAGREB	
2094.	Split	—	NADA	
2095.	Split	—	ZAGREB	
2096.	Split	—	NADA	
2097.	Split	—	ZAGREB	
2098.	Split	—	NADA	
2099.	Split	—	ZAGREB	
2000.	Split	—	NADA	
2001.	Split	—	ZAGREB	
2002.	Split	—	NADA	
2003.	Split	—	ZAGREB	
2004.	Split	—	NADA	
2005.	Split	—	ZAGREB	
2006.	Split	—	NADA	
2007.	Split	—	ZAGREB	
2008.	Split	—	NADA	
2009.	Split	—	ZAGREB	
2010.	Split	—	NADA	
2011.	Split	—	ZAGREB	
2012.	Split	—	NADA	
2013.	Split	—	ZAGREB	
2014.	Split	—	NADA	
2015.	Split	—	ZAGREB	
2016.	Split	—	NADA	
2017.	Split	—	ZAGREB	
2018.	Split	—	NADA	
2019.	Split	—	ZAGREB	
2020.	Split	—	NADA	
2021.	Split	—	ZAGREB	
2022.	Split	—	NADA	
2023.	Split	—	ZAGREB	
2024.	Split	—	NADA	
2025.	Split	—	ZAGREB	
2026.	Split	—	NADA	
2027.	Split	—	ZAGREB	
2028.	Split	—	NADA	
2029.	Split	—	ZAGREB	
2030.	Split	—	NADA	
2031.	Split	—	ZAGREB	
2032.	Split	—	NADA	
2033.	Split	—	ZAGREB	
2034.	Split	—	NADA	
2035.	Split	—	ZAGREB	
2036.	Split	—	NADA	
2037.	Split	—	ZAGREB	
2038.	Split	—	NADA	
2039.	Split	—	ZAGREB	
2040.	Split	—	NADA	
2041.	Split	—	ZAGREB	
2042.	Split	—	NADA	
2043.	Split	—	ZAGREB	
2044.	Split	—	NADA	
2045.	Split	—	ZAGREB	
2046.	Split	—	NADA	
2047.	Split	—	ZAGREB	
2048.	Split	—	NADA	
2049.	Split	—	ZAGREB	
2050.	Split	—	NADA	
2051.	Split	—	ZAGREB	
2052.	Split	—	NADA	
2053.	Split	—	ZAGREB	
2054.	Split	—	NADA	
2055.	Split	—	ZAGREB	
2056.	Split	—	NADA	
2057.	Split	—	ZAGREB	
2058.	Split	—	NADA	
2059.	Split	—	ZAGREB	
2060.	Split	—	NADA	
2061.	Split	—	ZAGREB	
2062.	Split	—	NADA	
2063.	Split	—	ZAGREB	
2064.	Split	—	NADA	
2065.	Split	—	ZAGREB	
2066.	Split	—	NADA	
2067.	Split	—	ZAGREB	
2068.	Split	—	NADA	
2069.	Split	—	ZAGREB	
2070.	Split	—	NADA	
2071.	Split	—	ZAGREB	
2072.	Split	—	NADA	
2073.	Split	—	ZAGREB	
2074.	Split	—	NADA	
2075.	Split	—	ZAGREB	
2076.	Split	—	NADA	
2077.	Split	—	ZAGREB	
2078.	Split	—	NADA	
2079.	Split	—	ZAGREB	
2080.	Split	—	NADA	
2081.	Split	—	ZAGREB	
2082.	Split	—	NADA	
2083.	Split	—	ZAGREB	
2084.	Split	—	NADA	
2085.	Split	—	ZAGREB	
2086.	Split	—	NADA	
2087.	Split	—	ZAGREB	
2088.	Split	—	NADA	
2089.	Split	—	ZAGREB	
2090.	Split	—	NADA	
2091.	Split	—	ZAGREB	
2092.	Split	—	NADA	
2093.	Split	—	ZAGREB	
2094.	Split	—	NADA	
2095.	Split	—	ZAGREB	
2096.	Split	—	NADA	
2097.	Split	—	ZAGREB	
2098.	Split	—	NADA	
2099.	Split	—	ZAGREB	
2000.	Split	—	NADA	
2001.	Split	—	ZAGREB	

TABLICA 18.

Prvaci Jugoslavije — omladinci

Godina	Mjesto igranja	Drugi pobjednik	Drugi finalist	Rezultat
1969.	„NADA“	Split		
1970.	„DINAMO“	Pančevo		
1971.	nije održano			
1972.	„STUDENT“	Sisak	RAGBI VIII	
1973.	„ZAGREB“	Zagreb	RAGBI XV	
1974.	„LJUBLJANA“	Ljubljana		
1975.	„STUDENT“	Sisak		
1976.	„STUDENT“	Sisak		
1977.	„STUDENT“	Sisak		
1978.	„STUDENT“	Makarska	STUDENT	
1979.	„STUDENT“	Ljubljana	ČELIK	
1980.	„STUDENT“	Ljubljana	KOLOY'S	
1981.	„STUDENT“	Split	ČELIK	
1979.	„SISAK“	Sisak	NADA	
1980.	„ČELIK“	Zenica	NADA	
1981.	„KOLOY'S“	Ljubljana	ČELIK	
1982.	„ČELIK“	Zenica	NADA	
1983.	„ČELIK“	Zenica	NADA	
1984.	„NADA“	Split		

TABLICA 20.

Prvaci Jugoslavije — kadeti

Godina	Mjesto igranja	Drugi pobjednik	Drugi finalist	Rezultat
1982.	Zagreb	NADA	PARTIZAN	8 : 4
1983.	Split	NADA	ČELIK	32 : 8
1984.	Zagreb	BRK	LOKOMOTIVA	60 : 4

TABLICA 21.

Pregled svih

1. Banja Luka — JUGOSLAVIJA (0:5) — Prijat Franceschi, K mac, Habuš, Vlč, Pavković, nov, Stanković Sudac: V.
2. Stara Zagora — RUMUNJSKA (3:0). Svjetski Kovac, Parčeti lović, protega žman, Rniak (3), Jakovljev. Sudac: XY
3. Stara Zagora — BUGARSKA (19:0). Svjets lat, Kovac, Rc teg, Mijajlović vakov (kap.), da, Zvekić (3) Sudac: T.
4. Split — 30. 11 JUGOSLAVIJA 10:12 (0:3). ceschi, Garth lat (kap., 4), Iović (6). Rr

Tablica 27.

Klubovi po regijama

ZAPAD

1. RK »Bački grad« — 61000 Ljubljana — Einspelerjeva 20 tel. 061/317001 Tajnik: Jos Zalokar, tel. 061/311-922 — ured 317-001 — kući
2. RK »Kolov's« — 61000 Ljubljana Ob kamniški progi 1 tel. 061/552-542 Predsjednik: Vinko Može, tel. 061/217-792 — ured 349-795 — kući Tajnik: Boris Kukovec, tel. 061/213-213 int. 24, 71 — ured 342-342 — kući U ovoj regiji povremeno se natječu kao aktivi, a nisu uredno registrirani kod RSJ slijedeće momčadi: Dravljke, Fužine, Golovec i Hermes.
3. RK »Sisak« — 44000 Sisak, R. Končara 2 Predsjednik: Risto Stevanović, dipl. oec. tel. 044/33-505 — kući Tajnik: Tomislav Ribařić, dipl. ing. tel. 044/30-424 kući Tajnik: Marijan Vehanc, tel. 041-311-029 ured
4. RK »Zagreb« — 41000 Zagreb, Kranjčevićeva 4, tel. 314-029 Predsjednik: Željko Dumančić, tel. 041/329-948 — ured 445-757 — kući Tajnik: Marijan Vehanc, tel. 041-311-029 ured

SJEVER

1. RK »Lokomotiva« — 41000 Zagreb, Crnatičeva 18 tel. 041/442-381 Predsjednik: Božo Cvitanović, tel. 041/682-718 — kući Tajnik: Mijo Vrga, tel. 041/431-111 lok. 34, 95 — ured
2. RK ARK »Mladost« — 41000 Zagreb, Trg marsala Tita 8/1 tel. 041/444-406 Predsjednik: Zdravko Hobuš, tel. 041/577-114 ured Tajnik: Ivica Filipović, tel. 041/218-888 lok. 390 ured 318-256 kući
3. RK »Sisak« — 44000 Sisak, R. Končara 2 Predsjednik: Risto Stevanović, dipl. oec. tel. 044/33-505 — kući Tajnik: Petar Bulatović, tel. 011/763-688 ured 621-118 kući
4. RK »Dinamo« — 26000 Pančevo Predsjednik: Đorđe Arsenović tel. 013/44-755 int. 373 — ured Tajnik: Anton Deninger, tel. 013/44-755 int. 373 — ured Tajnik: Anton Deninger, tel. 013/44-755 int. 373 — ured
5. Zagrebački veteranski ragbi klub — 41000 Zagreb, Kranjčevićeva 4 tel. 041/562-228 Predsjednik: dr Mišo Končar, tel. 041/574-666 int. 216, 180, 237 Tajnik: Vladimir Delgallo, tel. 041/272-914 — ured 310-224 — kući

ISTOK

1. Beogradski ragbi klub — 11000 Beograd, Risanska 10 Predsjednik: Miodrag Leovac, tel. 011/650-322 int. 235 ured Tajnik: Ljubiša Tainik: Petar Bulatović, tel. 011/763-688 ured 621-118 kući
2. RK »Borac« — 26232 Starčevo, Pančevački put 12 Predsjednik: Miloš Simjanović Tajnik: Anton Deninger, tel. 013/44-755 int. 373 — ured Tajnik: Vladimir Tainik: Petar Bulatović, tel. 011/763-688 ured 621-118 kući
3. RK »Partizan« — 11000 Beograd, Humska 1, tel. 011/648-222, lokal 203 Predsjednik: Svetislav Miličević, tel. 011/638-848 — kući Tajnik: Ljubiša Blagojević, tel. 011/345-110 — kući Tajnik: Mirko J. Tainik: Milan Stanković, 013/44-122 ured Tajnik: Davor Đ. Tainik: Davor Đ. tel. 072/35-637

CENTAR

1. RK »Rudar« — Rudnici mrkog Predsjednik: Nebojša Tainik: Vladimir Tainik: Petar Bulatović, tel. 011/763-688 ured 621-118 kući
2. RK »Čelik« — Predsjednik: Boško Tainik: Mirko J. Tainik: Milan Stanković, 013/44-122 ured Tajnik: Davor Đ. Tainik: Davor Đ. tel. 072/25-133
3. RK »Partizan« — 11000 Beograd, Humska 1, tel. 011/648-222, lokal 203 Predsjednik: Svetislav Miličević, tel. 011/638-848 — kući Tajnik: Ljubiša Blagojević, tel. 011/345-110 — kući Tajnik: Mirko J. Tainik: Milan Stanković, 013/44-122 ured Tajnik: Davor Đ. Tainik: Davor Đ. tel. 072/25-133
4. RK »Žarkovo« — 11132 Žarkovo, Vodovodska 158, tel. 011/517-557 Predsjednik: Dimitrije Conić, tel. 011/650-275 — ured 583-253 — kući

JADRAN

1. RK »Energoinvest« — Borisa Kidriča 611-638 Predsjednik: Boško Tainik: Davor Đ. Tainik: Davor Đ. tel. 058/611-555
2. RK »Žarkovo« — 11132 Žarkovo, Vodovodska 158, tel. 011/517-557 Predsjednik: Dimitrije Conić, tel. 011/650-275 — ured 583-253 — kući

Tajnik: Ljubiša Lukić,
tel. 011/662-841 — ured
klub —
isanska 10
đrag Leovac,
nt. 235 ured
kući
atović,
ured
kući

CENTAR

2. RK »Nada« — 58000 Split,
Z. Frankopanska 17, tel. 058/581-649
Predsjednik: Mihovil Rada,
tel. 058/521-111 — ured
510-120 — kući

1. RK »Rudar« — 72000 Zenica, p.p. 202
Rudnici mrkog uglja »Zenica«
Predsjednik: Nedо Pejić,
tel. 072/38-022 — ured ili 38-011

JADRAN

Tajnik: Vladimir Hamer,

tel. 072/35-637 — kući i ured

2. RK »Čelik« — 72000 Zenica, p.p. 147
Predsjednik: Boško Kukolj,
tel. 072/25-133 lok. 41, ured
24-324 — kući

Tajnik: Mirko Jović,

tel. 072/21-240 — ured

anković, 013/44-122 ured

11000 Beograd,

11/648-222, lokal 203

Istislav Miličević,

— kući

Iagojević,

— kući

250 — ured

11132 Žarkovo,
tel. 011/517-557

nitiće Conić,

— ured

— kući

6. RK »Šibenik« — Ivo Baica, 59000 Šibenik,
Dobric 4
Predsjednik: Vlatko Friganović,
tel. 059/23-894 — kući
28-942 — ured

Tajnik: Ivo Baica, dipl. ing.,
tel. 059/24-952 — kući
25-858 — ured

JUG

1. RK »7. Juli« — 37000 Kruševac,
Luke Ivanović bb
Hala sportova

Predsjednik: Aleksandar Mihaјović,
tel. 037/21-866 — kući
28-059 — ured

Tajnik: Dраган Vujašinović, dipl. ing.,
tel. 037/22-394 — kući
25-567, lok. 712 ured

2. RK »Student« — 18000 Niš,
Milenka Stojkovića 13
tel. 018/63-538
Predsjednik: Miodrag Todorović,
tel. 018/49-066 — kući
25-153 — ured

Tajnik: Goran Filipović,
tel. 018/55-656 — kući

Tajnik: Ante Grčić, tel. 058/82-184

1971. GODINA	G r u p a »A«	1. »Nadja« 2. »Metka« 3. »Student« 4. »Singidunum« 5. »Lokomotiva«	10 9 0 1 254:69 10 8 0 2 194:94 10 6 0 4 230:105 10 3 0 7 140:154 10 1 0 9 73:350	28 26 16 16 12	G r u p a »B«	1. »Energoinvest« 2. »Brodarac« 3. »Dinamo« 4. »Zagreb«	8 6 0 2 198:44 10 6 0 2 131:71 10 4 0 4 85:86 10 1 0 7 47:194	20 20 12 (4) 6 (4)
1972. GODINA	G r u p a »A«	1. »Nadja« 2. »Mladost« 3. »Brodarac« 4. »Dinamo« 5. »Zagreb« 6. »Energoinvest«	10 8 0 2 221:96 10 6 0 4 113:197 10 6 1 3 180:129 10 4 0 6 292:106 10 4 0 6 142:137 10 1 1 8 79:362	26 22 (-4) 18 18 13	G r u p a »B«	1. »Nadja« 2. »Metka« 3. »Student« 4. »Singidunum« 5. »Lokomotiva«	10 11 0 1 371:44 12 9 0 3 164:84 12 4 0 8 164:169 12 0 0 12 33:435	34 30 (-1) 7 (5)
1973. GODINA	G r u p a »B«	1. »Ljubljana« 2. »Metka« 3. »Lokomotiva« 4. »Student«	14 11 0 3 316:111 14 11 0 3 465:100 14 11 0 3 416:108 14 9 0 5 268:153 14 5 0 9 129:256	36 36 32 32 23	G r u p a »A«	1. »Nadja« 2. »Dinamo« 3. »Zagreb« 4. »Brodarac« 5. »Ljubljana« 6. »Mladost« 7. »Energoinvest«	14 1 1 1 209:357 14 2 1 1 109:448 14 2 0 12 109:448	(-12)
1974. GODINA	G r u p a »A«	1. »Dinamo« 2. »Energoinvest« 3. »Zagreb« 4. »Ljubljana«	8 4 0 4 85:86 8 1 0 7 47:194 8 1 0 7 47:194 8 1 0 7 47:194	12 (4) 6 (4) 6 (4) 6 (4)	G r u p a »B«	1. »Nadja« 2. »Metka« 3. »Student« 4. »Singidunum« 5. »Lokomotiva«	14 3 0 1 198:44 14 3 0 1 131:71 14 3 0 1 85:86 14 3 0 1 47:194 14 3 0 1 47:194	20 20 12 (4) 6 (4) 6 (4)
1975. GODINA	G r u p a »B«	1. »Nadja« 2. »Metka« 3. »Lokomotiva« 4. »Student«	12 11 0 1 371:44 12 9 0 3 164:84 12 4 0 8 164:169 12 0 0 12 33:435	34 30 (-1) 7 (5)	G r u p a »A«	1. »Zagreb« 2. »Nadja« 3. »Dinamo« 4. »Ljubljana« 5. »Energoinvest« 6. »Brodarac« 7. »Lokomotiva«	14 1 1 1 209:357 14 2 1 1 109:448 14 2 0 12 109:448	(-12)
1976. GODINA	G r u p a »A«	1. »Nadja« 2. »Metka« 3. »Student« 4. »Singidunum« 5. »Lokomotiva«	10 9 0 1 254:69 10 8 0 2 194:94 10 6 0 4 230:105 10 3 0 7 140:154 10 1 0 9 73:350	28 26 16 16 12	G r u p a »B«	1. »Zagreb« 2. »Nada« 3. »Dinamo« 4. »Ljubljana« 5. »Energoinvest« 6. »Brodarac« 7. »Lokomotiva«	14 1 1 1 209:357 14 2 1 1 109:448 14 2 0 12 109:448	(-12)

117

1977. GODINA

Grupa »A«

1. „Zagreb“	6	6	0	251:50	18
2. „Dinamo“	6	4	0	2:158:79	14
3. „Nada“	6	2	0	4:113:76	10
4. „Mladost“	6	0	0	6:50:367	6

Grupa »B«

5. „Zenica“	2	1	0	1:34:14	4
6. „Student“	2	1	0	1:14:34	4

1978. GODINA

Grupa »A«

1. „Zagreb“	6	6	0	1:72:65	18
2. „Dinamo“	6	4	0	2:137:33	14
3. „Nada“	6	2	0	4:60:94	10
4. „Zenica“	6	0	0	6:46:223	6

Grupa »B«

5. „Energoinvest“	4	3	1	0:56:16	11
6. „Partizan“	4	2	1	1:88:18	9
7. „Student“	4	0	0	4:13:123	4

1979. GODINA

Grupa »A«

1. „Dinamo“	8	7	0	1:122:78	22
2. „Zagreb“	8	5	0	3:216:104	18
3. „Nada“	8	5	0	3:116:68	18
4. „Koloy S“	8	1	0	7:96:211	10
5. „Čelik“	8	2	0	6:122:211	8 (-4)

Grupa »B«

1. „Čelik“	10	8	0	2:222:79	26
2. „Zagreb“	10	7	0	3:171:79	24
3. „Nada“	10	6	0	4:142:84	22
4. „Dinamo“	10	5	0	5:79:80	20
5. „Partizan“	10	2	0	8:68:211	14

Grupa »B«

6. „Partizan“	6	6	0	0:282:32	18
7. „Energoinvest“	6	3	0	3:65:69	12
8. „Bežigrad“	6	2	0	4:74:140	10
9. „Lokomotiva“	6	1	0	5:39:219	8

1980. GODINA

Grupa »A«

1. „Zagreb“	10	9	1	0:268:87	29
2. „Dinamo“	10	6	1	3:134:89	23
3. „Nada“	10	5	0	5:80:114	20
4. „Koloy S“	10	4	0	6:115:188	18

Grupa »B«

5. „Čelik“	10	3	0	7:102:137	16
6. „Partizan“	10	2	0	8:76:160	10 (-4)
7. „Zenica“	8	7	0	1:220:44	22
8. „Borac“	8	5	2	1:129:42	20

1981. GODINA

Grupa »A«

1. „Zagreb“	10	8	1	1:203:68	27
2. „Dinamo“	10	5	3	2:76:49	23
3. „Čelik“	10	5	1	4:163:106	21
4. „Koloy S“	10	4	1	5:121:166	19

Grupa »B«

5. „Nada“	10	2	2	6:87:162	16
6. „Energoinvest“	10	2	0	8:71:170	10 (-4)
7. „Student“	8	7	0	1:228:45	29
8. „Bežigrad“	8	5	0	3:132:78	24

Grupa »B«

9. „Nada“	10	7	0	3:132:78	24
10. „Mladost“	8	5	0	5:126:141	20
11. „Široki Brijeg“	8	5	0	5:115:136	20
12. „Dinamo“	10	3	1	6:99:93	17
13. „Partizan“	10	0	10	4:1:278	5 (-5)

Grupa »A«

1. „Čelik“	10	9	1	0:258:45	29
2. „Nada“	10	7	0	3:132:78	24
3. „Koloy S“	10	5	0	5:126:141	20
4. „Zagreb“	10	5	0	5:115:136	20

Grupa »B«

5. „Dinamo“	10	3	1	6:99:93	17
6. „Partizan“	10	2	0	4:1:278	5 (-5)
7. „Široki Brijeg“	8	6	0	2:208:100	20
8. „Energoinvest“	8	6	0	2:133:87	20
9. „Bežigrad“	8	4	1	3:102:96	17

Grupa »A«

10. „Rudar“	8	3	0	5:81:125	14
11. „Borac“	8	0	1	7:60:176	8 (-1)
12. „Široki Brijeg“	8	0	1	7:60:176	8 (-1)
13. „Mladost“	6	3	0	3:114:66	12
14. „Bežigrad“	6	0	0	6:31:192	6

Grupa »B«

15. „Široki Brijeg“	8	0	1	7:60:176	8 (-1)
16. „Mladost“	6	3	0	3:114:66	12
17. „Bežigrad“	6	0	0	6:31:192	6
18. „Dinamo“	6	0	0	6:31:192	6
19. „Partizan“	10	2	0	8:68:211	14

Grupa »A«

20. „Rudar“	8	0	1	7:60:176	8 (-1)
21. „Široki Brijeg“	8	0	1	7:60:176	8 (-1)
22. „Mladost“	6	3	0	3:114:66	12
23. „Bežigrad“	6	0	0	6:31:192	6
24. „Dinamo“	6	0	0	6:31:192	6

Grupa »B«

25. „Široki Brijeg“	8	0	1	7:60:176	8 (-1)
26. „Mladost“	6	3	0	3:114:66	12
27. „Bežigrad“	6	0	0	6:31:192	6
28. „Dinamo“	6	0	0	6:31:192	6
29. „Partizan“	10	2	0	8:68:211	14

Grupa »A«

30. „Široki Brijeg“	8	0	1	7:60:176	8 (-1)
31. „Mladost“	6	3	0	3:114:66	12
32. „Bežigrad“	6	0	0	6:31:192	6
33. „Dinamo“	6	0	0	6:31:192	6
34. „Partizan“	10	2	0	8:68:211	14

Grupa »B«

35. „Široki Brijeg“	8	0	1	7:60:176	8 (-1)
36. „Mladost“	6	3	0	3:114:66	12
37. „Bežigrad“	6	0	0	6:31:192	6
38. „Dinamo“	6	0	0	6:31:192	6
39. „Partizan“	10	2	0	8:68:211	14

TABELA 29.

Pregled uspješnosti klubova u dosadašnjim prvenstvima

6	5	0	1	135:49	16
6	4	0	2	99:72	13 (-1)
6	3	0	3	114:66	12
6	0	0	6	31:192	6

Naziv	Raniji naziv klubova	Osnovan	Prstalo	Prisvojeno	Aktivan	Ukuđeno
1. »Dinamo«	»ASK «—»SP«, »Jedinstvo«	1954.	12 11 11 10	10 9 10 9 11 12	12 11 10 9 11 11 12 11 11 9 7 8	269
2. »Náda«		1959.	11 12 12 11	11 12 12 12 12 11	11 12 12 7 11 11 10 10 10 8 10 10 11 261	
3. »Mladost«		1954.	11 12 10 11	9 11 11 10 11 10 7 9	8 8 11 7 5 4 5 9 5 5 4 2	204
4. »Zagreb«	»Trgovački«, »Ljubljana«	1955.	1956 1964.	5 9 7 8 7 11 8 10 12 12 11 12 11 11 9 189		
5. »Koloy«, »Galax«	»JRB« — »Brodarac«	1963.		8 7 7 8 8 7 9 7 6 8 9 9 10	9 9 9 7 9 10 156	
6. »Partizan«		1960.	1977.	10 9 11 10 10 10 9 10 9 10 9 8 7	3 7 7 6 8 8 9 8 10 12 12 12 11 137	
7. »Celik«	»Zenica«	1953.	1961.	10 10 12 12 12 10		
8. »Energoinvest«	»Metalplastika«	1968.			3 4 5 8 8 9 8 10 12 12 12 99	
9. »Lokomotiva«	»K. Rakić«, »Građevinar«	1954.	1965.	9 9 9 7 8 8	6 6 7 6 11 8 7 8 6 6 7 8 5 91	
10. »Ema«	»Student«	1961.				50
11. »Bežigrad«	»Metka«, »Singidunum«	1974.				
12. »Sisak«	»Kumrovec«	1968.				
13. »Radnički«	»Borac«, »Sini«	1967.				
14. »Rudar«	»Singidunum«	1973.				
15. »Plače«	»Borac«, »Sini«	1978.				
16. »Radnički«	»Radnički«	1982.				
17. »Ragbi '59«	»Arena«	1985.				
18. »Plače«	»Arena«	1979.				
19. »Ragbi '59«	»Plače«	1974.				

LEGENDA: Za osvojeno prvo mjesto dale se 12 bodova, za drugo 11, treće 10 itd. U proteklih 30 godina održano je 28 prvenstava Jugoslavije za seniore, pa se u tablicama 29. i 30. daje statistički prikaz uspješnosti klubova u tim prvenstvima. uz još neke brojčane podatke. Uspješnost klubova je prikazana na način da je za osvojeno prvo mjesto dato 12 bodova za drugo 11 itd. U pojediku su se prvenstva odigravala po turnirskom sistemu, na kojima su sudjelovala 3 ili 4 kluba, dok je kasnije u prvenstvu uveden liga-sistem, koji se u nekoliko navrata mijenja, da bi posljednjih 14 godina zadrožio danasnji način, tj. grupu »A« i grupu »B«, odnosno I i II ligu, s iznimkom 1976. godine. U ovim tablicama su rezultati samo završnog dijela prvenstva, tj. bez natjecanja u regijama u kojima sudjeluje preko 20 klubova. U toku jednog prvenstva (u zavrsnom dijelu) sudjelovao je najviše 12 klubova.

TABLICA 30.

Zbirni prikaz utakmica proteklih 28 prvenstava Jugoslavije

Red. br.	Klub	Broj prven- stava	Ukupno utak- mica	Pobjedu- šeno	Nerije- šeno	Poraz	Dati i primjeni- ci poeni kuta
1.	»Dinamo« *	26	233	149	11	73	5180:2053
2.	»Nada«	24	228	157	7	64	4523:2123
3.	»Mladost«	25	190	77	5	108	2169:3384
4.	»Zagreb«	19	199	133	6	60	4431:2065
5.	»Kolov's« *	19	206	81	6	122	2551:3667
6.	»Galax« *	15	153	87	6	60	2567:1784
7.	»Partizan«	13	69	33	2	34	1127:929
8.	»Čelik« *	12	98	45	2	51	1504:1950
9.	»Energoinvest« *	13	126	54	7	65	1633:2152
10.	»Zmaj«	6	30	4	1	25	221:439
11.	»Lokomotiva« *	11	107	20	0	87	968:3141
12.	»Sisak«	9	56	17	0	39	604:1168
13.	»Bežigrad«	8	51	14	1	36	481:1433
14.	»Metka«	4	50	18	0	32	511:1100
15.	»Singidunum«	4	52	11	0	41	405:1503
16.	»Borac«	3	22	9	3	10	288:290
17.	»Sinj«	2	12	7	0	7	178:169
18.	»Radnički«	1	3	0	0	3	28:96
19.	»Rudar«	2	16	10	0	6	301:169
20.	»Arena«	1	4	1	2	1	47:21
21.	»Plote«	1	8	3	1	4	110:75
22.	»Ragbi 59«	1	6	4	0	2	100:73
23.	»Nada II«	1	6	3	0	3	93:77
24.	»Lokomotiva II«	1	6	0	0	6	7:146
U k u p n o:		—	1934	937	60	937	30027:3027

N a p o m e n a: Redoslijed klubova je napravljen prema broju bodova iz tablice 29.

Iz prikaza je vidljivo da nijedan klub nije nastupio u svih 28 prvenstava. U svim prvenstvima je odigrano ukupno 967 utakmica. Samo 3,10% utakmica je rezultiralo nefiksanim rezultatom. Prosječno je po utakmici postignut 31,05 poena.

* označen rezultat obuhvaća i rezultate klubova čiji je ovo slijedenik.

TABLICA 31.

Pregled nastupa mlađe reprezentacije

1. RIGANY 2. 5. 1970 ČSSR — JUGOSLAVIJA U. 24	11:6 (8:3)
2. PANČEVO 3. 10. 1980. JUGOSLAVIJA U. 23 — DINAMO (seniori)	4:53 (4:16)
3. PANČEVO 5. 10. 1980. JUGOSLAVIJA U. 23 — JUGOSLAVIJA (seniori)	6:58 (6:28)

TABLICA 32.

Bibliografija — Jugoslavenska izdanja

1. »PRIRUČNIK ZA TRENERE RAGBI XIII«, 1955. g., izdavač Sport-čki institut Beograd, autor nije naveden.
2. »PRAVILA IGRE RUGBY — 15 sa osnovnim upustvima i tehničkim dodatcima«, ožujak 1959. god. Stručna redakcija Branimir Alajupović i Vojislav Čokare.
3. »RAGBI 13«, 1963. god. Autor Vladimir Marković, izdavač Ragbi savez Jugoslavije, Beograd.
4. »RAGBI PRAVILA — KOMENTAR«, 1963. god. Autor Boris Blažević, izdavač »Sportska knjiga«, Beograd.
5. »RUGBY PRAVILA IGRE S TUMACENJIMA«, siječanj 1965. god. Stručna redakcija Branimir Alajupović, izdavač Ragbi podsavz Zagreb, tiraž 300 komada.
6. »RAGBI — PRAVILA IGRE S TUMACENJEM«, siječanj 1968. god. Stručna redakcija Branimir Alajupović, izdavač Ragbi savez Jugoslavija, tiraž 1000 komada.

TABLICA 33.

7. »TAKTIKA LINIJE chwill, Usmjerjenje
8. »STAVOVI, INTEREZA RAGBI SPORTE«, zagreb 1973.
9. »RAGBI-PRAVILA I vi Radja i Šiniša tiraž 2000 komada
10. »10 GODINA RAG god. Autor Marko Makarska, tiraž 20
11. »RAGBI«, maj 197 »Nada«, Split
12. »MOGUĆNOST PF BIJU«, Mijo Lulić, Split
13. »RAZVOJ RAGBI plomski rad, Split
14. »RAGBI PRAVILA Stručna redakcija Hrvatske i Ragbi s ZVOJ RAGBIJA U rad, Split, 1983.
15. »POVIJEST RAGBI 16. »BILTEM«, službenine. Do sada izašlo 17. »DVADESET GODIŠ izdavač Ragbi klub Dragu
18. »UTjecaj SOCIJA RAGBIJA«, Drag

potrebu organiziranijeg pristupa u ovom sportu. Na inicijativu Dragana Maršičevića trideset šest delegata iz Beograda, Zagreba, Ljubljane, Rijeke, Novog Sada i Pančeva 10. jula 1954. godine u Beogradu osnivaju asocijaciju jugoslavenskih ragbijaša. Tako je rođen RAGBI SAVEZ JUGOSLAVIJE. Pod okriljem Saveza, čije je sjedište bilo u Beogradu, djelovao je u Zagrebu Odbor za ragbi XV. Za prvog predsjednika izabran je Mile Ćubrić, a za potpredsjednika Milan Ercegan. Oni su vrlo brzo obavili osnovne organizacijske poslove i uveli ragbi u obitelj jugoslavenskih sportova.

Konačno, poslije stoljetnog rvanja i dokazivanja na izvornom tlu, jedna sportska igra, »pravni sljednik« najstarije igre loptom na svijetu, dobila je u Jugoslaviji novi poen afirmacije.

Poletni zamah s kraja 1953. godine prenijet je i u nadne dvije godine, 1954. i 1955. Međutim, nakon toga zanos naglo jenjava. Kao da se počelo gubiti snagu, kao da je očuvanje i učvršćivanje onoga što je stvorenno bila jedina svrha. Ni to nije bilo lako. Opasnosti

Mile Ćubrić

Žika Jovanović

Života Ranković

Branimir Štimac

Danijel Mejaški

TABLICA 4.

Predsjednici saveza

1. Mile Ćubrić	1954—1957.	Beograd
2. Žika Jovanović	1957—1959.	Beograd
3. † Života Ranković	1959—1964.	Beograd
4. Branimir Štimac	1964—1966.	Zagreb
5. Danijel Mejaški	1966—1973.	Zagreb
6. Damir Dumanović	od 1973.	Split

TABLICA 5.

Sekretari saveza

1. † Dragan Maršičević	1954—1959.	Beograd
2. Boris Blažević	1959—1960.	Beograd
3. Berislav Stanojlović	1960—1962.	Beograd
4. Duško Badalić	1962—1966.	Beograd
5. Branimir Alaupović	1966—1973.	Zagreb
6. Marko Protega	1973—1976.	Split
7. Jakov Kudrić	od 1976.	Split

Izvođenje »tenija« na utakmici »Jedinstvo« — »Partizan« 1957. godine

Slijeva: Lazić (»Jedinstvo«), sudac Čonkić, igrači »Partizana« Arsenijević, Stanojlović (s loptom), Stevanović, Jovanović, Maksimović, Mičunović, Milovanović i Kulišić

kraja zlokobno su prijetile sa svih strana i tužno je bilo vidjeti kako gotovo s lakoćom nestaje ono što se tako mukotrpno rađalo.

Za mnoge klubove koji su nastali u ovom razdoblju najveći problem su bili treneri, odnosno stručni kadar. U prvim godinama jedino su »Partizan« i »Mladost« imali trenere koji su se i ranije bavili ragbijem. Ova dvojica su godinama bili jedini »pravi« stručnjaci. Zbog toga su oni bili predavači na tečaju koji je 1955. godine organizirao Sportski institut u Beogradu i kojemu su prisustvovali treneri svih tadašnjih klubova. Godinu

dana kasnije Ragbi odbor Beograda organizirao je tečaj za svoje trenere u Vrњačkoj Banji. Oba tečaja počinjali su i suci, kojih je tada bilo preko 20 aktivnih.

1956—1957.

U ovom razdoblju osnovani su novi klubovi »Utva« i »Bjelovar«, dok su prestali postojati »Naša krila« i »Zagreb«.

U dvorani sindikalnog doma tvornice aviona »Utva« održana je u novembru 1956. godine osnivačka skupština istoimenog kluba. Momčad je nastupala nepune četiri godine u prvenstvu Ragbi odbora Beograda, dohvativši pri tome četvrtu mjesto, da bi krajem 1961. godine bila rasformirana.

RK »Bjelovar« je vjerojatno jedini klub u našoj zemlji koji je uredno osnovan i koji je formalno postojao, a da nije odigrao ni jednu utakmicu. Inicijatori njegova osnutka bili su ragbijaški radnici iz Zagreba. U okviru te inicijative u Bjelovaru je »Mladost« odigrala par propagandnih utakmica težeći stvaranju prikladne atmosfere. Međutim, vrijednom i upornom predsjedniku Franji Frnetiću, kraj mnogih nedraća, ubrzo se nametnuo problem »pravog« terena i, kako nije bilo sretnog izlaza iz krize, klub se ugasio i tako zadržao jedan zaista bizarni rekord.

Stanovita podvojenost i akutna dilema oko ragbija XIII odnosno XV i dalje su predstavljale veliki teret za mladu i slabašnu organizaciju.

Unatoč svim boljkama i nedraćama, Savezu uspijeva 1957. godine organizirati prvo prvenstvo Jugoslavije, koje je po turnirskom sistemu održano 8., 9. i 10. XI

u Pančevu, Beogradu i Zemunu u ragbiju XIII. U odlučujućoj utakmici za prvo mjesto momčad »Jedinstva« iz Pančeva pobijedila je zagrebačku »Mladost« sa 11 : 3.

Konačan izgled tablice:

»Jedinstvo« (Pančevo)	3	3	0	0	41:19	6
»Mladost« (Zagreb)	3	2	0	1	82:29	4
»Partizan« (Beograd)	3	1	0	2	30:27	2
»Radnički« (Beograd)	3	0	0	3	28:96	0

Tadašnji predsjednik Saveza Mile Čubrić uručio je pokal pobjedničkoj momčadi.

1958—1959.

Ni slijedeće dvije godine nisu blistave. S radom prestaju klubovi »Sloboda« i »Jugoslavija« u Beogradu, te »Radnički« iz Sombora, ali, kao po nekom nepisanim pravilu o ravnoteži, osnivaju se novi klubovi, »Nada« u Splitu i »Jugoslovensko rečno brodarstvo« — JRB u Beogradu.

RK »Nada« je prvi ragbijski klub u Dalmaciji. Osnovan je na inicijativu trojice tadašnjih srednjoškolaca odnosno studenata: Ive Ganze, Petra Pavkovića i Siniše Tartaglie. Oni su ubrzo okupili više od 30 mladića s kojima su se nadmetali u igri sličnoj ragbiju, tih godina vrlo popularnoj na splitskom kupalištu »Bačvice«. Ovu grupu mladića primilo je Omladinsko sportsko društvo »Nada«, formiravši sekciju za ragbi, koja nakon nekoliko godina prerasta u klub. Na čelu splitskih ragbijsa od samog početka pa do svoje smrti, punih 15 godina bio je Emil Oštrić. Prvi mjeseci rada bili su teški bez pravog poznavaoce igre. Međutim, po-

vratkom u Split dotadašnjeg igrača »Mladosti« Mihovila Radje i njegovim dolaskom u »Nadu« riješen je i taj problem. Sve kasnije godine uspjeha i slave ovog u jugoslavenskom ragbiju najuspješnijeg kolektiva usko su vezane za njegovo ime. Punih 15 godina Radja je bio trener seniorske momčadi koja je u tom razdoblju osvojila 10 državnih prvenstva i 6 puta kup Jugoslavije. Godine 1974. Radja postaje tehnički direktor Kluba, a danas je predsjednik tog uspješnog kolektiva, koji je u međuvremenu osvojio još 3 puta kup Jugoslavije te više puta bio pobjednik u omladinskim i kadetskim natjecanjima.

Pored Mihovila Radje, koji je među ostalim obavljao i niz funkcija u Ragbi savezu Jugoslavije i Hrvatske, od čega dvanaest godina (1968—1980) funkciju saveznog trenera i kapetana, ističu se svojim radom: Leo Antonini, Željko Dvornik, Leo Senjanović i Stipe Vitaljić.

Klub »JRB« nastao je u okviru Radne organizacije »Jugoslovensko rečno brodarstvo« u čijim službama je radilo više ragbijsa iz Beograda. Momčad u početku nije imala znatnijih uspjeha, ali dolaskom većeg broja igrača iz netom utrnulog »Radničkog«, te trenera B. Stanojlovića, klub je igrački brzo napredovao. Nakon što je primljen u centralno sportsko društvo, slijedom okolnosti mijenja ime u »Brodarac«. Pod tim imenom s jednom uspješnom generacijom klub je postigao svoje najveće uspjeha. Stalno je među vodećima u borbi za primat u državnom prvenstvu, a dva puta je osvojio kup Jugoslavije. I danas je teško objasniti iz kojih razloga je ovaj uspješni sportski kolektiv promijenio ime — postao je »Galax«. Nedugo poslije toga, ne nalazeći ni s novim imenom izlaz iz križe, prestaje djelovati, a većina igrača prelazi u obnovljeni »Partizan«.

RK »Nada« maja 1973. godine.

Stoje slijeva: Emil Oštrić, predsjednik, Milat, Guina, Kolombatović, Antonini, kapetan, B. Radić, T. Ivanišević, Veić, Marović, Grubišić, Protega, Radja, trener

Čuće slijeva: Blašković, Bjelanović, Kalinić, Alebić, N. Rnjak, Armanda, Zekan, Cvitanović

ILK JBB na snimku iz 1971. godine

Stoje slijeva: Stevanović, Marinković, Vasiljević, Popović, Dabić, Vojislav Mišković, predsjednik, Vitas, Šaponja, Karara, N. Marinković, Mitrović, Mijajlović, Marković, tehniko
Ćuće slijeva: trener B. Piper, Momirović, Jović, Klarin, I. Piper, Tešić, Moromilov, Nikolić

Prvenstvo Jugoslavije i dalje se igra po sistemu turnira. Godine 1958. i 1959. sudjeluje po 4 momčadi, a 1960. samo tri. Prvaci postaju »Mladost«, te dva puta za redom »Partizan«.

Godina 1958. važna je po uvođenju natjecanja za kup Jugoslavije za seniore. Evo tadašnjih završnih susreća

1958.	»Jedinstvo«	
	Finale: »Jedinstvo« — »Mladost«	16 : 14
1959.	»Mladost«	
	Finale: »Mladost« — »Jedinstvo«	18 : 10
1960.	»Jedinstvo«	
	Finale: »Jedinstvo« — »Zmaj«	38 : 21

1960—1961.

Godine 1961. osniva se u Zagrebu novi klub »Krešo Rakić«, ali kako je orijentiran na rad s omladinom u jednoj srednjoj građevinskoj školi, perspektiva mu baš nije osobita. Naime, klubovi pri školama uglavnom nemaju tradicije, njihova ambicija postaje neko od ligaških natjecanja, a to je teško održivo zbog materijalnih uvjeta ili stručno-kadrovske i igracke mogućnosti. Takve momčadi, u pravilu, poslije početnog entuzijazma i stanovitih sportskih uspjeha, padaju u sferu opće nebrige, u prejakoj konkurenciji rezultati postaju blijedi, motiviranost slabi i kraj je ubrzo tu.

Na sreću s ovim kolektivom to nije bio slučaj. Po prelasku škole u Novi Zagreb, igrači mijenjaju ime kluba u »Građevinar«. Prvi trener bio je Nikola Šprajc, a prvu

utakmicu odigrao je »Građevinar« 15. 11. 1964. godine protiv ISP i ovo je, ako ne prva, onda jedna od prvih utakmica omladinaca u Jugoslaviji. Najveći uspjeh ovog kluba je plasman u finale kupa Jugoslavije 1968. godine.

Opet zbog organizacijskih i finansijskih teškoća, koje u principu prate ovakve kolektive, pogotovo školske, odlučeno je da se potraži bolje rješenje. Inicijator ovakve orientacije, energični i uporni Živko Skroza, uspijeva u okviru sportskog društva »Lokomotiva« osnovati ragbijski klub. U novu sredinu prešli su svi igrači »Građevinara« i nastavili natjecanje pod novim imenom. Prvi trener je Šprajc, zatim Zaić, te mnogi drugi. Od 1972. godine trener postaje Ante Stagličić, bivši igrač »Nade« i reprezentacije, po nekim najbolji branič kojeg je Jugoslavija imala. Godine 1979. klub je na mjesto trenera angažirao Srđana Podvorca, koji je uz Stagličića i neumornog Vrge pridonio općoj konsolidaciji prilika u momčadi. »Lokomotiva« je u službenim natjecanjima redovita, mada do sada bez većih rezultatskih uspjeha.

Pred sam kraj 1961. godine u Pančevu je osnovan RK »Omladinac«. Trener Božidar Lužajić i predsjednik Đurica Nikić okupili su u novoj sredini većinu igrača od upravo rasformirane »Utve«. Klub je odigrao vrlo malo utakmica, a onda se zbog osipanja igrača 1963. godine ugasio.

Na žalost, iste godine prestaje s radom i »Radnički« iz Beograda, uz »Partizana« naš najstariji klub. Finansijska nemoć sportskog društva, ali još više gubitak igrališta što ga je pojela nemilosrdna stambena izgradnja su i za ragbijše nepremostive zapreke. Kako su na tom igralištu igrali i ostali beogradski klubovi, odjednom su se svi našli u poziciji »beskućnika«, a taj

ITK "Lokomotiva" 1973. godine.

Ustoje slijeva: Živko Skroza kao sudac, Škočilović, Rendulić, Pavlinić, Pavić, Zanoški, Ruščukić, Slunjski, Juričko, Stagličić, trener

Čine slijeva: Mikić, Damiani, Budinski, Skadarka, Karabelj, kapetan, Luluć, Krnjak, Škrinjar

Snimak s priprema reprezentativaca u Zagrebu pred susret s amaterskom reprezentacijom Francuske

teški problem ragbijaša u glavnom gradu ni danas nije kvalitetno riješen.

U kupu Jugoslavije trijumfirala je »Mladost« pobijedivši u Zagrebu u finalnom susretu »Partizana« sa 22 : 11.

Iako početni zanos lagano opada. Savez ove 1961. godine uz velike napore uspijeva organizirati prvi susret državne reprezentacije. Protivnik je zvučna i renomirana amaterska reprezentacija Francuske. Savezni kapetan i trener Boris Blažević je za ovu priliku na pripremama u Zagrebu okupio 20 igrača.

*Banja Luka, 21. 5. 1961. godine.
Prva reprezentacija Jugoslavije*

Veliki dan jugoslavenskog ragbija, 21. 6. 1961. godine, osvanuo je u Banjoj Luci kišovit i tmuran. Ipak, 5000 gledalaca bodrilo je domaću momčad koja je od favoriziranih Francuza izgubila sa 13 : 0 (5 : 0).

Za Jugoslaviju su nastupili Korenčić, Gartner, Arsen Franceschi, Krišković, Marjanović, Štimac i Habuš (svi »Mladost«), Vukelić, Arsenijević, Juzović, Pavković (»Partizan«), Josimov, Novakov i Stepanov (»Jedinstvo«), Stanković i Janković (»Zmaj«), Piper (»Radnički«) i Dvornik (»Nada«).

*Banja Luka, 21. 5. 1961. godine. Jugoslavija—Francuska 0:13.
Glavni sudac Vlada Marković (Beograd) te pomoćnici Mihovil
Rudja (Split) Živko Skroza (Zagreb).*

1962—1963.

Godine 1962. i 1963. nisu dale ništa bitnog u općem razvoju, a činjenica što jedni više igraju ragbi XIII, a drugi ragbi XV još više otežava situaciju.

U punoj logici organizacijskog stasanja i u želji što efikasnijeg i operativnijeg djelovanja ragbijaški radnici u Hrvatskoj osnivaju 1. 4. 1962. godine u Zagrebu novi republički savez, kao prvu asocijaciju te vrsti u Jugoslaviji. Prvi predsjednik Ragbi saveza Hrvatske sa sjedištem u Zagrebu bio je Franjo Ivanišević, a potpredsjednici Ž. Skroza (Zagreb) i M. Radja (Split).

Godine 1963. zagrebački klub »Krešo Rakić« mijenja ime u »Gradevinar«, a beogradski JRB u »Brodarac«; iste godine osniva se u Sloveniji klub »Ljubljana«.

RK »Ljubljana« je prvi ragbi klub u Sloveniji čiji je početak vezan za igrača splitske »Nade« Sinišu Tartagliju, ljubljanskog studenta. Tartaglia s Janezom Pilgramom, tada poznatim slovenskim atletičarom, okuplja prve zaljubljenike, mahom dalmatinske studente, kao što je bio i sam. Odigrana je i prva utakmica, a da još nije naden pokrovitelj. To je uslijedilo nešto kasnije kada ih je prihvatiло Željezničarsko sportsko društvo »Ljubljana« i omogućilo da ragbi pusti prve koriјene u Sloveniji. Uz Tartagliju i Pilgrama, a kasnije Andriju Alujevića i Bojana Železnikara, klub je učvrstio temelje i danas je jedan od jačih ragbijaških kolektiva u zemlji.

Ovdje je potrebno istaknuti Sinišu Tartagliju, jednog od osnivača »Nade«, »Arene«, »Energoinvesta« i »Ragbija 59«. Taj vrijedni ragbijaški radnik je obavljao niz dužnosti u Ragbi savezu Jugoslavije, a od 1960. godine stalno predstavlja Savez u Tehničkoj komisiji FIRA.

Propagirajući razvoj ragbija u Sloveniji, »Ljubljana« je inicirala osnivanje klubova u Novom Mestu, Celju, Kranju, Vrhnicama i Rijeci, dok je u Puli pripomogla prilikom osnivanja RK »Arena«. Kao i drugi klubovi, »Ljubljana« je vrlo rano uspostavila kontakte s više klubova u Italiji s kojima i danas, zbog blizine održava dobre i česte kontakte. Kasnije klub upotpunjuje ime u »Ljubljana-Koloy's« i na taj način osigurava materijalnu bazu.

Iako uvijek u vrhu jugoslavenskog ragbija, klub nema nekih vidnjih sportskih trofeja, ali je poznata ljubljanska škola u domaćem ragbiju, koja je uvijek obilovala novinama tehničko-taktički dotjeranog ragbija.

Momčad »Ljubljane«

Stoje slijeva: Bojović, kapetan, Rezar, Zver, Kokolj, Čergan, Starc, Kosanović, Gorjup, Pilgram, trener.
Čuće slijeva: Cimperman, Plantan, Pirc, Ložar, Pilko, Brajnik, Primožič.

Zagreb, jesen 1963. godine

Svoj prvi nastup »Ljubljana« nije imala u svom gradu, gostovala je u Zagrebu protiv »Mladosti« koja je za tu priliku gostima posudila dresove. Pobijedili su domaćini (bijele majke) sa 30:11

Sesto prvenstvo države, održano 1962. godine, proteklo je u znaku velike novine i napretka; dotadašnji turnirski sistem, neadekvatan za ragbi u svakom pogledu, zamijenjen je jednokružnim liga-sistemom. Prvenstvo je osvojila »Nada« ispred »Mladosti«, »Partizana« i »Zmaja«. Slična situacija bila je i 1963. godine, kada

je prvenstvo opet osvojila »Nada«; te godine natjecanje u kupu nije završeno.

Godina 1963. važna je i po tome što su tada prvi put nastupile dvije republičke reprezentacije. Naime, u Zagrebu i Karlovcu organiziran je turnir na kojem su sudjelovale reprezentacije Srbije i reprezentacija pokrajine Parme, te dvije momčadi Hrvatske — »crvena« i »plava«. Prvi dan u Zagrebu igrali su:

Hrvatska (crvena)	—	Srbija	16 : 0
Parma	—	Hrvatska (plava)	3 : 0

a drugi dan u Karlovcu

Srbija	—	Hrvatska (plava)	3 : 0
Parma	—	Hrvatska (crvena)	27 : 0

Sve utakmice igrane su po sistemu ragbija XV.

Razdoblje ragbija XV

Sjedište Saveza u Beogradu (1964—1966)

1964.

Godina koja nailazi sigurno je prijelomna u 30-godišnjoj povijesti Saveza. Te godine donijet je niz bitnih zaključaka koji su iz temelja preusmjerili tok razvoja ragbija u Jugoslaviji.

Počelo je sa V skupštinom 5. 4. 1964. godine u Beogradu, na kojoj je definitivno riješeno pitanje koji će se ragbi igrati u Jugoslaviji. Sistem ragbija XIII, koji se u Jugoslaviji igrao od početka, manje je popularna varijanta ragbija i u svijetu sve više bazirana na profesional-

nim principima. Za razliku od ovoga, ragbi XV je u svijetu daleko popularniji i igra se isključivo na amaterskim osnovama.

Shvaćajući ove odnose i prihvaćajući nužnost napretka, ragbijaški radnici Jugoslavije su na spomenutoj skupštini donijeli povijesnu odluku o definitivnom prestanku igranja ragbija XIII, te o obveznom prijelazu na ragbi XV.

Na taj skupštini izabran je Izvršni odbor od 15 članova. Za predsjednika je biran Branimir Štimac, potpredsjednici Mihovil Radja i Berislav Stanojlović, sekretar Duško Badalić te članovi: Pero Čića, Franjo Ivanišević, Tomislav Janković, Velibor Mamuzić, Milan Ostojić, Mladen Polovina, Miloš Radonjić, Živko Skroza, Milan Sunko, Branko Štimac, Siniša Tartaglia.

Uspostavljen je kontakt s FIRA-om (Federation Internationale de Rugby Amateur) u Parizu, i iz toga je rezultirao dolazak tehničkog tajnika te institucije gosp. J. M. Gouauxa. Treneri svih klubova i suci okupili su se mjeseca juna 1964. godine na sedmodnevnom tečaju organiziranom na otoku Badiji, a predavači su, uz spomenutog Gouauxa, bili Branko Štimac i Branimir Alaupović. Tečaj je, osim notorne želje za povećanjem broja trenera i sudaca, trebao omogućiti lakši i jednostavniji prelazak na ragbi XV. Novo prvenstvo, zakazano je za kraj septembra, trebalo je početi po novom sistemu i u znaku novih pravila.

Zajedništvo boravka na Badiji i prijateljstvo stvoreno u toj i kasnijim prilikama trajna je vrijednost i dragocjeno iskustvo; duh Badije, ako se tako može reći, omogućio je u tom vremenu bolje razumijevanje i uspješnije svladavanje teškoća i za još mnogo godina ostao djelotvoran impuls.

Otpk Badija, juli 1964. godine. Prvi tečaj za trenere ragbija XV.

Na kongresu FIRA-e održanom 23. 9. 1964. godine u Le Havru (Francuska), Jugoslavija je primljena za punopravnog člana ragbijaške međunarodne organizacije i time je, na određeni način, desetogodišnje bavljenje ragbijem steklo novu dimenziju i usmjereno je za daljnji rad.

Novo prvenstvo igralo se prvi put jedinstveno po jednostrukom bod-sistemu sa šest momčadi. Natjecanje je proteklo bez ikakvih problema, a u izjednačenoj trci prvak je postala »Nada« ispred »Brodarca« zahvaljujući boljem količniku.

Te dvije momčadi sastale su se i u finalu kupa; pred više od 6000 gledalaca u Splitu, na tadašnjem igrali-

Momčad RK »Zagreb« koja je 1976. godine osvojila prvenstvo Jugoslavije.

Stoje slijeva: Rudi Bartolić, Milan Jelenić, Andro Murić, Damir Petrović, Dragutin Strgar, Zdenko Jajčević, Velimir Juričko, Drago Ribarić, Dubravko Gerovac, Željko Pavlinec

Sjede slijeva: Vjekoslav Rožman, Ivan Pijasek, Drago Vlahović, Zoran Blaževac, Dubravko Milošević, Marijan Coha, Ivica Katalenić, Darko Miškulin, Zdenko Jakuš

štu Nogometnog kluba »Hajduk«, pobijedila je »Nada« sa 12 : 5.

Na inicijativu Branimira Alaupovića i Živka Skroze reaktiviran je rad RK »Zagreb«. Ova dvojica nenadomjestivih ragbijaških radnika preuzeли su i funkcije predsjednika i tajnika.

Za trenera je postavljen jedan od najboljih jugoslavenskih ragbijaša Rudi Bartolić, student Fakulteta za fizičku kulturu u Zagrebu, a njega je kasnije vrlo uspješno zamjenio njegov kolega s Fakulteta za fizičku kulturu Zdenko Jajčević. Oni su bili realna prepostavka kasnjem uspjehu kluba. »Zagreb«, višestruki prvak Jugoslavije (6 puta) i pobjednik kupa, jedan je od najuspješnijih ragbijaških kolektiva u zemlji.

1965.

U prvenstvu, koje se zbog finansijskih problema igralo i dalje po jednostrukom bod-sistemu, nastupa šest momčadi. Prvak je opet splitska »Nada«. Pobjednik u kupu je »Brodarac«, nakon što je u finalu pobijedio »Mladost«.

U Puli je osnovan RK »Arena«. Družba od dvadesetak entuzijasta okupljenih oko dra Dušana Kostiova zasjala je ragbijaškim nebom poput meteora. Klub je djelovao svega četrnaest mjeseci; radi ozbiljnih finansijskih teškoća i odlaska iz Pule velikih zagovornika ragbija Kostiova i Graše, klub prestaje s radom. Gledajući postignute rezultate, rijetko će koji klub u tako kratkoj povijesti imati takav uspon kao »Arena«.

Momčad je odigrala samo dvije prijateljske utakmice i odmah zatim 14 prvenstvenih. Četiri pobjede, tri nerijesena rezultata i devet poraza tvore bilans vrijedan

RK »Arena«

Stoje slijeva: Bekl, Mihaljević, Marinković, Fonda, Juretić, Manojlović, Kosmos, Kostiov, Škorić, Vučić
Čuće slijeva: Samardžić, Pavlovski, Tomić, Stojanovski, Nikolić, Bošnjaković, Petrović

priznanja i prava je šteta što je ovaj kolektiv nestao s ragbijaške pozornice. Kostiov i Grašo ostali su vjerni ragbiju kao istaknuti funkcioneri Saveza, odnosno RK »Nade«.

Prvak Jugoslavije »Nada« prvi put sudjeluje u Kupu prvaka, službenom natjecanju FIRA. Doživljava potpun neuspjeh izgubivši u svojoj grupi od prvaka Poljske, ČSSR i DDR.

1966.

Ova je godina važna po tome što se prvi put prvenstvo igralo po dvokružnom bod-sistemu, opet sa šest momčadi.

čadi, od kojih su prve četiri prvoplasirane iz prošlog prvenstva; prethodno su »Ljubljana«, »Arena«, »Zagreb« i »Građevinar« razigravali za petu momčad, a onda od ove četiri, drugoplasirana »Arena« sa »Zmajem« za šestu. Cup natjecanje nije završeno.

Ove se godine počinje igrati i ragbi VIII; u Zagrebu je šest tamošnjih momčadi odigralo jedan prigodni turnir.

Ovo će imati veliki utjecaj u dalnjem razvoju ragbija, pogotovo u natjecanjima za kup seniora, te pri uvođenju omladinaca u službena natjecanja za prvenstvo i kup.

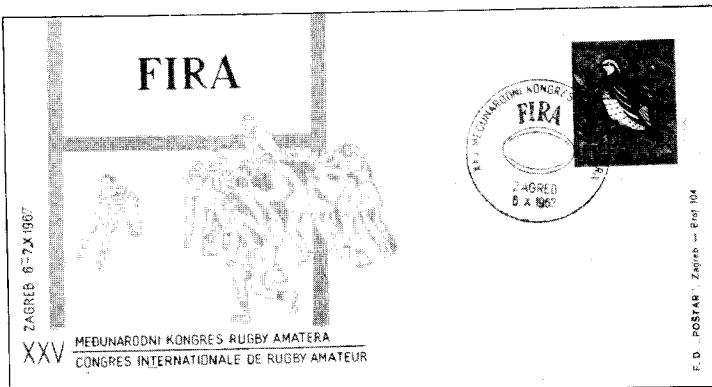
U ovom razdoblju klubovi održavaju brojne prijateljske susrete s momčadima iz Italije, Rumunjske, ČSSR i Bugarske.

Šesta skupština Saveza održana je 29. 5. 1966. godine u Zagrebu. Donijeto je nekoliko radikalnih odluka:

- sjedište Saveza seli iz Beograda u Zagreb,
- Izvršni se odbor bira na Skupštini, a broj članova smanjuje se sa 15 na 11.
- prvenstvo Jugoslavije igra se po dvokružnom bod-sistemu s neograničenim brojem klubova,
kup Jugoslavije igra se u ragbiju VIII,
- posebnu pažnju posvetiti će se razvoju omladinskog ragbija.

Izabrano je novo rukovodstvo Saveza:

- predsjednik: Danijel Mejaški
- potpredsjednici: Pero Lalović, Branimir Štimac, Duško Badalić
- sekretari: I Branimir Alaupović
II Mladen Joja
- članovi: Ante Jurković, Mladen Ostojić, Branko Piper, Mihovil Radja, Branko Štimac

Prva prigodna omotnica izdana 6. 10. 1967. godine u čast XXV kongresa FIRA-e u Zagrebu

predsjednici komisija:

- Takmičarska: Branimir Štimac
- Sudačka: Branko Piper
- Stručna: Branko Štimac
- Disiplinska: Vukmil Keczkemety
- Zdravstvena: Mladen Ostojić.

Sjedište Saveza u Zagrebu (1966—1973)

U oktobru 1966. godine Branimir Alaupović i Branimir Štimac sudjeluju u radu kongresa FIRA u Rimu. To je prvi put da je Jugoslavija zastupljena u ovom forumu.

Prvenstvo za sezonu 1966/67. završilo je nakon prvog dijela iznenadjućim vodstvom momčadi »Zagreba«. Međutim, na kraju je splitska »Nada« uspjela osvojiti naslov pravaka ispred »Dinama« iz Pančeva. »Arena« je imala uspješan start, ali je u nastavku posustala; iz

Godina 1967. prvi put je sastavljena reprezentacija Slovenije.

Stoje slijeva: Jerin, Jurišić, Kovačević, Arko, Rodin, Alujević, Borčić, Zupanac, S. Dekleva, Conradi

Cuće slijeva: Kudrić, Košenina, Ilić, Jurić, Pilgram, Tartaglia, kapetan, M. Dekleva

financijskih razloga klub je u zadnjoj četvrtini natjecanja morao odustati od sudjelovanja u prvenstvu.

Pobjednik kupa u 1967. godini bila je »Mladost«; igrao se ragbi VIII.

1967.

Posebno markantan trenutak za ragbi u Jugoslaviji bio je XXV kongres FIRA od 6. do 8. oktobra 1967. godine u Zagrebu. Time je svjetska federacija ukazala puno povjerenje svom mlađom članu. Ovaj kongres je važan po tome što su baš u Zagrebu, a uz pomoć i naših delegata, predstavnici nekih zemalja istupili u smislu smanjenja utjecaja francuskog saveza u svjetskoj federaciji. Može se reći da je demokratizacija odnosa u FIRA-i počela baš na ovom kongresu.

Ovom prilikom održana je filatelističko-ragbijska premijera u Jugoslaviji; u zajednici s Ragbi savezom Jugoslavije filatelističko društvo »Poštar« iz Zagreba izdalo je prigodnu omotnicu posvećenu kongresu FIRA, pa je tako ragbi prvi put našao mjesto u jednom filatelističkom izdanju.

Jedan od prvih koraka na međunarodnoj sceni jugoslavenski ragbi je učinio u domovini, primivši u goste mladu reprezentaciju Italije (igrači do 21 godine).

Talijani su odigrali tri utakmice: u Splitu protiv »Nade«, propagandnu u Sarajevu protiv reprezentacije Zagreba te u Ljubljani protiv prvi put sastavljene reprezentacije Slovenije. U sva tri susreta gosti su uvjerljivo pobijedili.

Ove godine u Beogradu u stanu Stanislava Kolundžije osnovan je RK »Singidunum«. Kolundžija je bio idejni

pokretač, trener i vođa, jednom riječju sve. Međutim, bez ičije pomoći, prepušteni sami sebi, »Singidunum« nije mogao duže opstati. Mladići koji su sami sebi plaćali opremu, suce, putovanja, shvatili su, poslije četiri igracke sezone da je to neodrživo, pa su gotovo svi prešli u tada vrlo dobro organizirani »Brodarac«.

Krajem godine, radi zauzetosti na drugim dužnostima, Mladen Joja i Mladen Ostojić prestaju biti članovi Izvršnog odbora, a zamjenjuju ih Živko Skroza i Feđa Kovačević. Isto tako dolazi do promjena u komisijama. Novi predsjednik takmičarske komisije je Vukmil Keczekemety, Sudačke: Duško Badalić, a Disciplinske: Hrvoje Krišković.

1968.

Početkom ove godine izlaze iz tiska »Pravila igre«; istovremeno počinje praksa da se svake godine svi ragbi suci na početku sezone okupe na svom godišnjem sastanku. Na tim skupovima prorađuju se izmjenе pravila, dogovaraju se kriteriji suđenja, te određuju suci za sva važnija natjecanja. Kasnije je ovaj skup dobio još veće značenje i prerastao u Zbor sudaca Jugoslavije s kompetencijama utvrđenim u normativnim aktima Saveza.

Prvenstvo u sezoni 1967/68. proteklo je u znaku »Dinama«, »Nade« i »Brodarca«, triju momčadi koje vode »mrtvu« trku. Zahvaljujući boljoj razlici, prvak je »Dinamo«. Inače, prvenstvo se igralo po dvokružnom bod-sistemu, a sudjelovalo je osam momčadi.

Prvi dio kupa odigran je po regijama sistemom ragbija VIII. Završni dio, finale, održano je u Kumrovcu za Dan mladosti; »Nada« je pobijedila »Građevinara«.

RK »Singidunum«

Stoje slijeva: Jakovljev, Stolevski, Blagić, Deretić, Savić, Bodrožić, Matko, Ivančević, Trifunović, Ivanovski, Audolović, Atanasković
Čuće slijeva: Milanko, Obradović, S. Kolundžija, Popović, Sukonjica, N. Kolundžija, Stević, Žebeljan

TABLICA 6.

Savezni kapetani seniorske reprezentacije

Razdoblje	Broj utakmica
1961. Boris Blažević, Beograd	1
1967—1969. Branko Štimac, Zagreb	5
1969—1975. Branimir Alaupović, Zagreb	16
1975—1980. Mihovil Radja, Split	23
1980—1981. Dušan Novakov, Pančevo	11
1981—1982. Suad Kapetanović, Zenica	3
od 1982. Branimir Alaupović, Zagreb	12

TABLICA 7.

Treneri seniorske reprezentacije

Razdoblje	Broj utakmica
1968—1975. Mihovil Radja, Split	21
1975—1976. Zdenko Jajčević, Zagreb	2
1976—1977. Dušan Novakov, Pančevo	3
1977—1978. Siniša Tartaglia, Split	4
1978—1979. Leo Antonini, Split	8
1979. Leo Antonini i Vladimir Škvor, Prag	3
1979—1980. Dušan Novakov, Pančevo	3
1980. Branko Piper, Beograd	2
1980. Zdenko Jajčević, Zagreb	1
1980. Suad Kapetanović, Zenica	1
1981. Branko Piper, Beograd	1
od 1982. Zdenko Jajčević, Zagreb	12

Godine 1961. te dijelom 1981. i 1982. savezni kapetan je obavljao i funkciju trenera.

Zadnjih godina klubovi posvećuju više pažnje radu s omladincima. Rezultat toga je prvo omladinsko natjecanje organizirano 1968. godine. Na turniru za pokal »Plavog vjesnika« između osam momčadi pobjedio je Građevinski školski centar iz Zagreba.

Slijedeći važni događaj je izbor rukovodstva reprezentacije; Branko Štimac je određen za saveznog kapetana, a Mihovilu Radji povjerena je dužnost saveznog trenera.

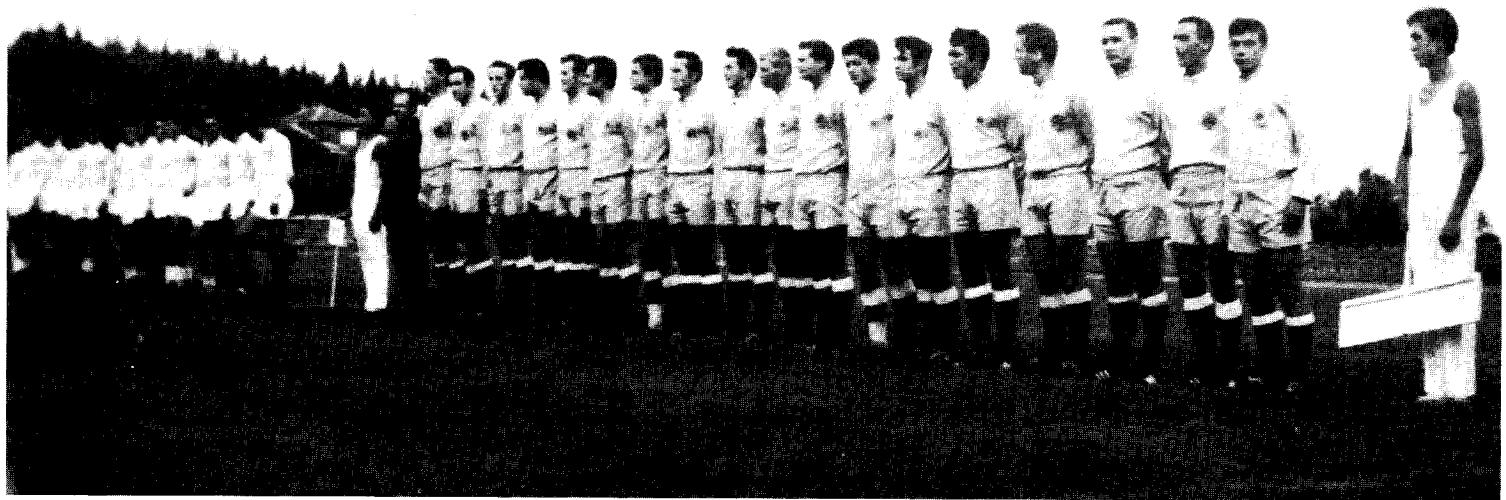
U sezoni 1968/69. Jugoslavija prvi put prijavljuje nastup u seniorskom prvenstvu FIRA-e.

U okviru priprema i uigravanja odlazi se 1. 4. 1968. godine u Staru Zagoru (Bugarska) na jaki međunarodni turnir. Reprezentacija još nije imala svojih dresova pa igra u posuđenim od klubova, a trošak putovanja igrača snosili su njihovi klubovi. Neiskustvo na međunarodnoj sceni rezultiralo je porazima koji nisu bili osobito visoki. Jugoslavija je izgubila od Rumunjske rezultatom 11 : 3, a zatim od Bugarske sa 29 : 6.

U Splitu je iste godine, točnije 30. 11. odigrana prijateljska utakmica sa ČSSR. To je bila prva utakmica reprezentacije u ragbiju XV na tlu Jugoslavije. Iskusnija momčad ČSSR pobijedila je sa 12 : 10.

Nepun mjesec nakon toga, 29. 12. 1968. godine, u San Dona di Piave jugoslavenska reprezentacija nastupila je prvi put u natjecanjima prvenstva FIRA. Poraz u grupi »B« od favoriziranih Talijana (22 : 3) nije nikoga iznenadio, kao ni 9 : 19 sa selekcijom Sjeverne Italije u Rovigu dva dana kasnije.

Velika stranica povijesti je okrenuta. Uključiti se u evropske tokove ragbija je dostignuće i podsticaj, i to mora uroditи napretkom.

Prva reprezentacija u ragbiju XV 1968. godine.

Slijeva: Novakov, kapetan, Alujević, Tudor, Mijajlović, Milat, Veić, Kovač, Kompara, Protega, Rožman, Stagličić, Zvekić, Ošljanac, Parčetić, Armanda, Popović, Habuš, N. Rnjak, Jakovljev

Ove za ragbi važne godine, koja se po dinamičnim skokovima u razvoju može usporediti samo s prelomnim godinama 1963. i 1964, osnovana su dva nova kluba.

Najprije je u Kumrovcu osnovan RK »Kumrovac«, koji kasnije mijenja ime u »Metka«. Inicijativni odbor sačinjavali su Tomislav Gada, Daniel Greblički, Velimir Čizmek i Zvonimir Pavlinić. Klub je osnovan uz pomoć ragbijaških radnika iz Zagreba i gotovo odmah su slijedili službeni nastupi.

HK »Metka« snimljena u Modeni 1972. godine.

Stoje slijeva: Arambašić, Žalokar (»Ljubljana«), Golubić, Lukeč, Primožič (»Ljubljana«), K. Čižmek, V. Čižmek, Županić, Kolar, Kratochwill (»Ljubljana«), M. Hrbud.

Cuće slijeva: Kantura, Ohnjec, I. Hrbud, Vrabec, Pavlinić, Semenčki, Greblički i Horvat

Dolaskom »Zagrebovih« igrača Pavlinića i Vjekoslava Arambašića, koji je preuzeo i treniranje, klub je počeo vidno napredovati na sportskom planu.

Na žalost poslije pet godina uspješnog djelovanja zbog krize u rukovodstvu, odlaska Arambašića iz Kumrovcu i neriješenih finansijskih pitanja, aktivnost kluba prestaje.

Pred sam kraj godine osnovan je i klub »Metalplastika« u Makarskoj. Siniša Tartaglia i Tomislav Curavić, inače bivši igrači »Ljubljane«, zaposleni u istoimenoj tvornici predano su se uhvatili osnivanja kluba nailazeći na puno razumijevanje u gradu. Klub brzo napreduje i već u narednoj sezoni sudjeluje u svim natjecanjima koje organizira Savez. Najveći uspjeh postignut je 1974. godine osvajanjem naslova viceprvaka Jugoslavije, pobjednika na Dalmatinskim igrama, te pobjednika Kupa Jadrana.

U prvenstvu 1968/69. godine sudjeluje osam momčadi. Iako je »Nada« bila u vodstvu kroz 10 kola, na kraju je triumfirao »Dinamo«. U kupu, koji se ponovo igra po sistemu ragbija XV, pobjednik je »Nada«; finalna utakmica odigrana je u Kumrovcu u čast Dana mladosti.

1969.

Ove se godine prvi put organizira prvenstvo Jugoslavije za omladince. Igralo se najprije po regijama, čiji su se pobjednici okupili u Sisku na turniru. Prvi pobjednik je »Nada«; igralo se po sistemu ragbija VIII.

Seniorska reprezentacija je odigrala dvije utakmice za prvenstvo FIRA u grupi »B«. Pobjeda nad Bugarskom 22 : 6 prvi je uspjeh jugoslavenske nacionalne momčadi.

Momčad RK »Energoinvest« iz 1974. godine

Stoje slijeva: V. Šimić, Skender, Pejković, Erceg, Ban, D. Šimić, Ivanišević, Protega

Srednji red slijeva: Mrkša, Glibota, J. Rakušić, Šabić, Kostanić, Babić, Vujičić, M. Mucić, Kelvišer

Sjede slijeva: Kurtović, pomoćični trener, Bašić, tajnik, Dapić, predsjednik, Tartaglia, tener i kapetan

di, a minimalni poraz od Španjolske u Madridu, s obzirom na logičnu razliku u kvalitetu, primljen je bez iznenađenja.

Aktivnost u 1969. godini počinje održavanjem VII skupštine Saveza u Zagrebu (29. 3.). U duhu statutarnih odredbi Sekretarijat je zamijenjen Predsjedništvom od tri člana koje bira Skupština, dok se Izvršni odbor formira na delegatskom principu (svaka osnovna organizacija, uključujući i komisiju sudaca, delegira po jednog člana). Natjecanje za seniore i dalje se odvija po liga-sistemu. Početni uspjesi u radu s omladincima i spoznaja da je takav rad elementarna garancija napretka, ponukali su delegate da donesu odluku po kojoj je svaki klub obavezan imati omladinsku momčad; u protivnom ne može sudjelovati u završnoj fazi seniorskog prvenstva Jugoslavije.

Finansijska situacija u Savezu je, kao i obično, krajnje teška, a prihodi na kojima se zasniva osnovna egzistencija potječe uglavnom od klubova.

U Predsjedništvo su izabrani: Daniel Mejaški, predsjednik, Živko Skroza, potpredsjednik, Branimir Alaupović, tajnik.

Predsjednici komisija su:

Duro Jovičić (Takmičarska), Hrvoje Krišković (Disciplinska), Berislav Stanojlović (Sudačka) i Boris Korenčić (Stručna).

Osnovana je i Komisija za razvoj i propagandu s Živkom Skrozom, predsjednikom i potpredsjednicima Berislavom Stanojlovićem i Mihovilom Radjom.

Za novog saveznog kapetana za seniore izabran je Branimir Alaupović.

Ovo su godine vrlo teške za ragbi. Dok u pojedinim središtima očito napreduje i tehnički i organizacijski i zaoštrava pitanje kontinuiteta razvoja, slaba i malobrojna kadrovska osnova postaje kočnicom. Tako npr. u školskoj godini 1969/70. devet studenata Fakulteta za fizičku kulturu u Zagrebu želi specijalizirati ragbi. Na žalost, zbog neadekvatne organiziranosti te visokoškolske ustanove i nepostojanja odgovarajućeg nastavnog kadra, toj devetorici to nije bilo omogućeno. Slično je bilo i s pokušajem uvođenja ragbija u JNA. Poslije niza razgovora, sve se svršilo konstatacijom da se ne raspolaže stručnim kadrom za tu namjeru, da čak i klubovi u tome oskudijevaju.

U ovako isforsiranim pokušajima širenja ragbija, pri čemu se precjenjuju objektivne mogućnosti, neminovno dolazi do vraćanja na »tvrdо tlo« uz dragocjeno iskustvo da je prije takvih akcija prijeko potrebno izbalsirati želje s realnošću, inače dobiju se dvojbeni ishodi, unatoč uloženom trudu i vremenu.

1970.

Početkom godine osniva se klub u Sisku. Ime »Student« nije slučajno. Grupa studenata Tehnološkog fakulteta s Ladislavom Adžijom na čelu okupila je veći broj istomišljenika i, kao gotovo svugdje, počela s radom bez igdje ičega. A zna se, beskrajne su teškoće dok sredina prihvati novi sport, dok se dobije oprema i igralište i dok se stvore uvjeti natjecanja.

Cetiri godine trebale su novoj upravi na čelu s predsjednikom Ivanom Maslakom i tajnikom Ladislavom Adžijom da ovaj novi kolektiv postavi na noge. Svojim radom brzo su se istakli kasniji treneri Josip Radović i Tomislav Ribarić.

RK »Student« 1975. godine.

Stoje slijeva: Vavro, T. Ribarić, Slavulj, Grgurec, Šubarić, Jandrić, Subanović, Radović, Dolenc, Klobučar, Kenda, Mijić.
Čuće slijeva: Dragić, S. Ribarić, Žerić, Pešut, Čučković, Vranešević, Broćilo

Klub u seniorskoj konkurenciji nema vidljivih uspjeha, ali devet titula omladinskog prvaka i pobjednika omladinskog kupa svjedoče o snazi momčadi i garantiraju bolju sutrašnjicu.

Seniorska reprezentacija u natjecanju grupe »B« pobjedila je Poljsku, ali u dva navrata trpi poraze od Čehoslovaka.

Ove godine prvi svoj nastup imala je mlada reprezentacija (igrači do 24 godine) i izgubila u Ričanyima od ČSSR 11:6. Državni prvak »Dinamo« igrao je u Kupu šampiona i u svojoj grupi osvojio drugo mjesto iza

prvaka DDR, a ispred Bugara i Poljaka, što je svakako vrijedan uspjeh.

U prvenstvu za seniore, organiziranom po dvokružnom bod-sistemu, igralo je devet momčadi, što je najveći broj do tada. Zbog grubog propusta vlastite uprave, »Dinamo« ne odlazi na utakmicu u Kumrovec, gubi četiri boda i tako prepušta prvo mjesto »Nadi«, iako je do tada bio u uvjerljivom vodstvu bez izgubljene utakmice.

Velika satisfakcija za »Dinamo« su omladinci, koji u prvenstvu osvajaju prvo mjesto.

1971.

Josip Skledar je novi predsjednik Takmičarske komisije.

Prvenstvo 1971. godine igra se u dvije grupe. U grupi »A« je šest, a u grupi »B« pet momčadi. Prvo mjesto osvaja »Nada«, a pobjednik u »B« grupi je »Energo-invest«. U finalu kupa »Brodarac« je pobijedio »Nadu«; omladinsko prvenstvo nije održano.

Dva poraza seniorske reprezentacije od Španjolske u grupi »B« prvenstva FIRA potvrđuju da unatoč nespornom napretku još nema snaga, stručnih i igrачkih, koje bi omogućile vidniji rezultatski preokret.

1972.

U sezoni 1971/72. prvenstvo se opet igra u dvije grupe: »A« sa šest i »B« s četiri momčadi. Prvak je »Nada«, a u grupi »B« »Ljubljana«.

Savezni kapetan Branimir Alaušović, jedan od veteranata ragbija, obavljao je i niz odgovornih dužnosti u Savezu

Omladinsko prvenstvo igralo se po regijama, a pobjednici dalje po kup-sistemu. Igran je ragbi VIII, a prvak je »Student«.

Godine 1972. za predsjednika Sudačke komisije izabran je Branko Štimac.

Krajem godine reprezentacija je bila na vrlo uspješnoj turneji u Belgiji, Nizozemskoj i SR Njemačkoj, i na kraju, u Aosti, igrala za prvenstvo FIRA protiv Italije. Minimalni porazi od Belgije i Nizozemske, te velika pobjeda nad selekcijom Sjeverne Rajne dali su podstrek jugoslavenskim igračima u odlučnoj utakmici. Renomirana momčad Italije bila je na rubu poraza, ali i rezultat od 13 : 12 za Italiju predstavlja je za mladi, poljetni sastav pravi uspjeh.

Jeseni 1972. godine osnovan je RK »Zenica«, prvi klub u SR Bosni i Hercegovini. Stjecajem okolnosti u Zenicu su se vratili sa studija bivši igrač »Ljubljane«

Raif Hadžić te Suad Kapetanović, igrač »Zagreba«. Oni su početkom godine okupili veću grupu zainteresiranih mladića te im kroz film, predavanja i treninge počeli otkrivati »tajne« ragbija. Klub je osnovan uz pomoć Saveza i odmah od početka pokazuju brz napredak. Predsjednik Nezir Odić, tajnik Hadžić i prvi trener Kapetanović vodili su klub vrlo uspješno, a dvojica potonjih i danas su »udarne snage« zeničkog ragbija. Godine 1978. »Zenica« je učlanjena u sportsko društvo »Čelik«. U novim, boljim uvjetima rada njihov entuzijazam dobio je još veće mogućnosti.

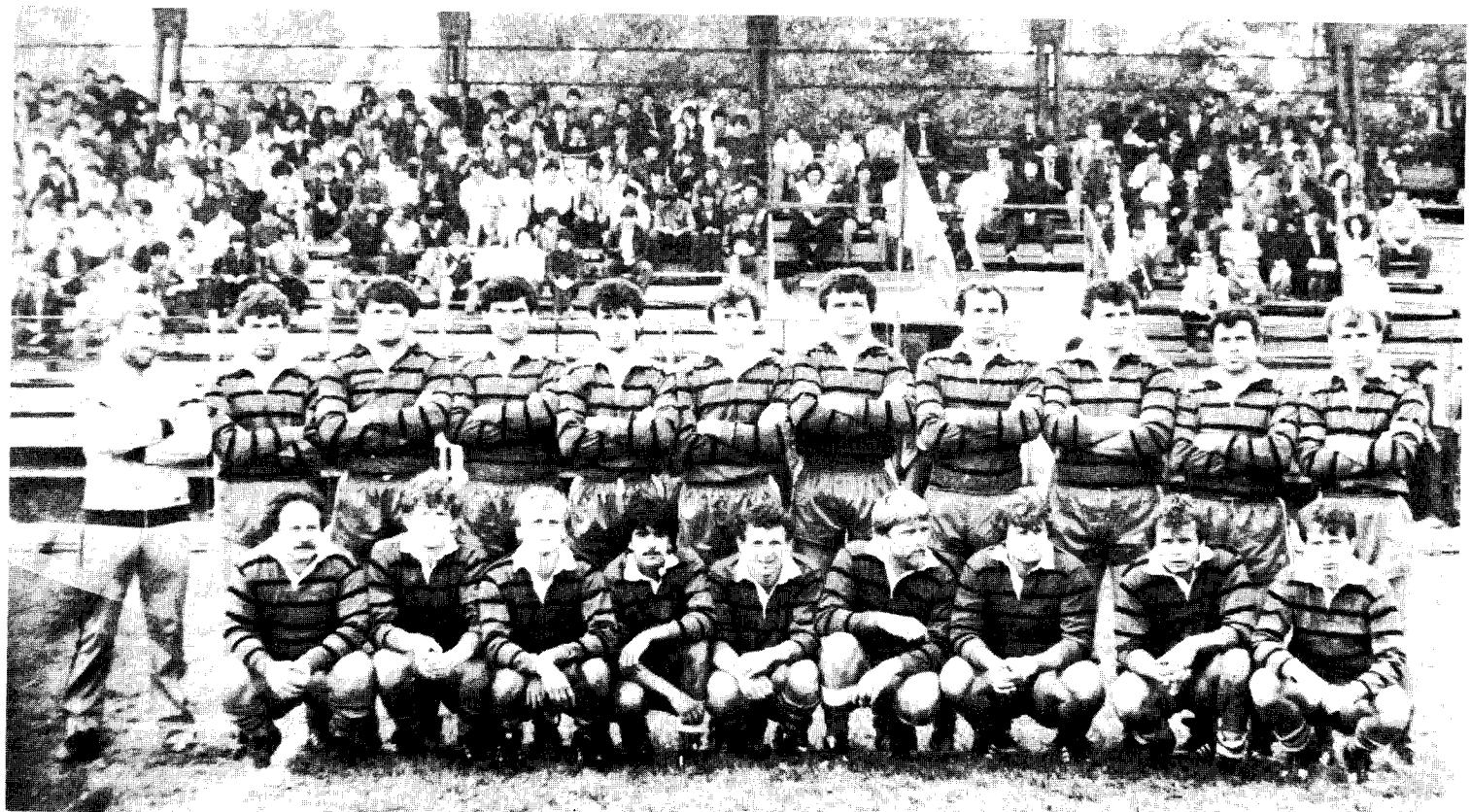
Uspjesi kluba zadnjih godina svrstavaju ga u red najuspješnijih ragbijaških kolektiva u zemlji. Igrači »Čelika« zaredom su osvojili tri zadnja seniorska prvenstva te Kup Jugoslavije; omladinci su tri puta bili prvaci Jugoslavije i tri puta pobednici Kupa.

1973.

Osnivanjem RK »Zenica« broj klubova je povećan na jedanaest. Da bi se dobilo na kvaliteti, grupa »A« je povećana na osam momčadi, a grupa »B« smanjena na tri.

Inače u godini 1973. nije osnovan ni jedan klub. Savez se bori s teškoćama finansijske prirode, a besparica prati i rad u klubovima.

Situacija sa sjedištem Saveza u Zagrebu postaje otežana zbog pomanjkanja kadra, a kako je tada u tom pogledu u Beogradu stanje još i teže, nameće se kao logična i moguća situacija da Savez preseli u Split. U tom smislu obavljeni su preliminarni dogovori.

RK »Čelik».

Stoje slijeva: Suad Kapetanović, trener, Kresović, D. Uzunović, Pirgić, Barišić, Imamović, Karaman, Purić, Tubin, Kapić, Vehabović, kapetan

Cuće slijeva: Levi, Hasagić, D. Majcen, M. Uzunović, Lješić, S. Majcen, Deljkić, Lagumdžija

Otvoreni skup na utakmici ČSSR — Jugoslavija 32:3 u Pragu 21. 10. 1973. godine

RK »Ragbi '59« snimljen 1984.

Gornji red slijeva: Antonini, Škoko, Ondini, Barćot, Listeš, T. Ivanović, Piplović, Marinković, Grubišić, Kalinić, Bašić.

Srednji red: Bjelanović, Cvitanović, I. Radić, Salvador, Bartulović, Franceschi, N. Rnjak, Armanda, Biluš, Pavela

Donji red: Ganza, Kovačević, Veić, tajnik, Tartaglia, tehnički rukovodilac, Radja, Dvornik, predsjednik, Alujević, potpredsjednik, Blašković i Tudor

Sjedište Saveza u Splitu od 1973. godine

Skupština Saveza, održana 15. 9. 1973. godine u Splitu, potvrdila je prepostavljeni rasplet. Sjedište Saveza preseljeno je u Split s novim Predsjedništvom i obnovljenim sastavima komisija. Za predsjednika je biran Damir Dumanić, dipl. ing., za potpredsjednika dr Dušan Kostiov, a za sekretara Marko Protega. Pred-

sjednik Takmičarske komisije je dipl. ing. Ivica Vidiš, Stručne: dipl. ing. Siniša Tartaglia, Financijske: oec. Stjepan Livačić, Zdravstvene: dr Zoran Peršić, Sudačke: dipl. ing. Branimir Alaupović. Disciplinski sudac je dipl. pravnik Ante Marušić, savezni kapetan je B. Alaupović, a trener je dipl. pravnik M. Radja.

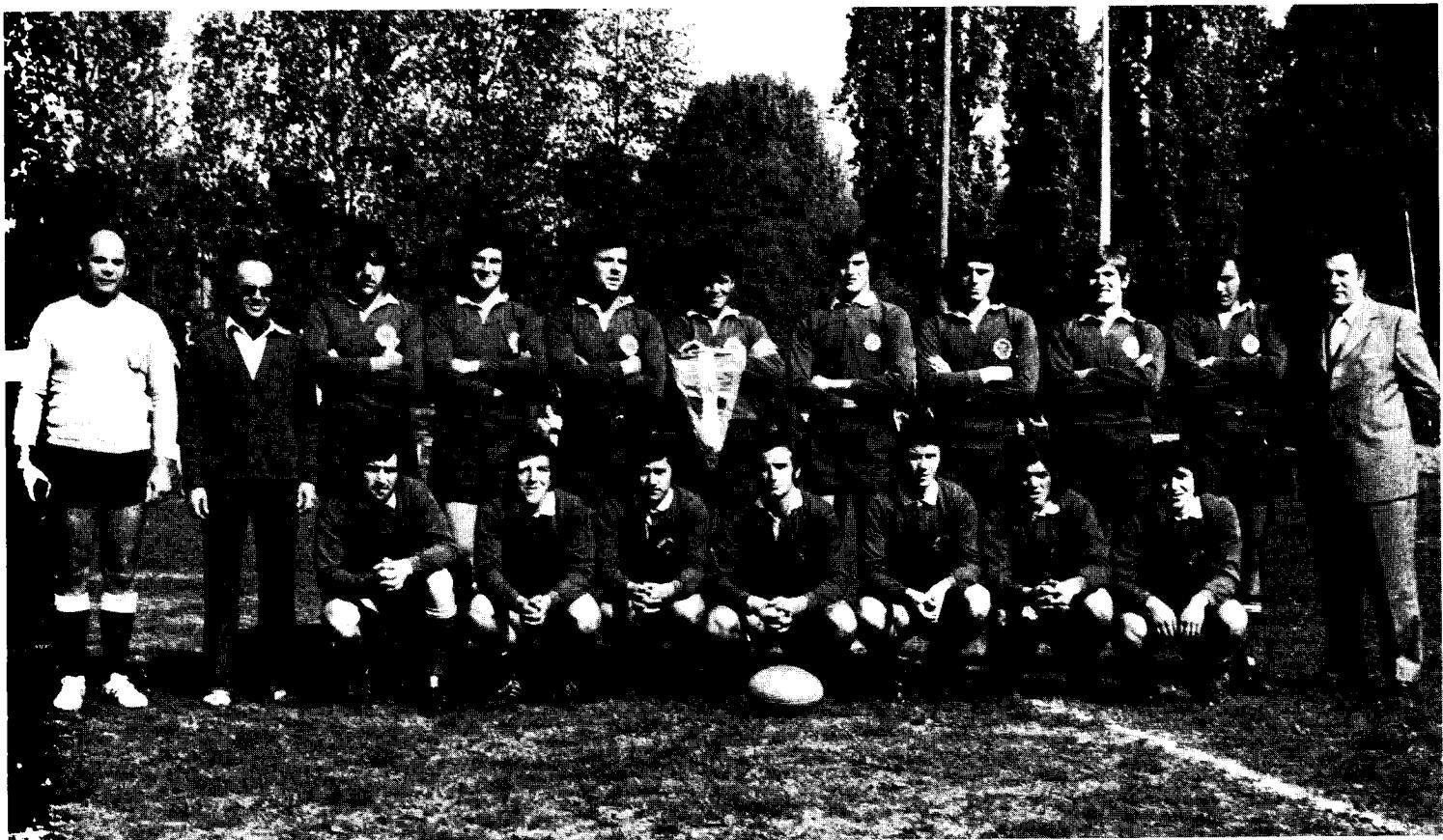
Preseljenjem Saveza u Split na čelu organizacije je novi predsjednik Damir Dumanić. Kao ni njegov pretvodnik Daniel Mejaški, ni on nije potekao iz redova ragbijskih radnika. Međutim, razvijena komunikativnost i sposobnost rukovođenja, te visoka sportska kultura bili su presudni pri izboru, a što se je višestrukoj potvrdilo u njegovoj kasnijoj ragbijskoj aktivnosti.

Isključivo zaslugom Dumanića i Radje ragbi je bio uvršten u program Mediteranskih igara 1979. godine u Splitu. Njegovi uspješni kontakti s predstavnicima FIRA, gdje je Dumanić član Upravnog savjeta, a posebno korektni i prisni odnosi sa SFK Jugoslavije, omogućili su Savezu značajniji tretman u okvirima ovih važnih institucija. Kompletna njegova aktivnost čini da su danas Dumanić i Savez nerazdvojiva cjelina.

1974.

Početkom godine u Splitu se osniva prvi veteranski ragbijski klub u Jugoslaviji s kapitalnom odredbom statuta da nijedan član ne može biti mlađi od 35 godina.

Prvi predsjednik je Ivo Ganza, tajnik Željko Dvornik, a trener Kajo Krstulović. Iste godine klub se natječe u grupi »B« prvenstva, a kasnije i u regiji.

Prva omladinska reprezentacija na prvenstvu FIRA u Heidelbergu 1974. godine.

Stoje slijeva: B. Štimac, sudac, D. Novakov, savezni kapetan i trener, B. Žižić, B. Marović, A. Dudović, M. Mucić, kapetan, S. Škrinjer, Ž. Pavlinec, S. Čado, Đ. Skender, Ž. Skroza, voda puta

Čuće slijeva: M. Stanković, D. Krstičević, N. Blaževac, Ć. Hodžić, B. Železnikar, D. Joveski i V. Dragomirov

Radne obveze i nemilosrdni zakon godina učinili su da splitski veterani poslige tri sezone odstupe od natjecanja u prvenstvu. Ostali su aktivni u kupu Jugoslavije, te uz to igraju veći broj prijateljskih susreta u zemlji i inozemstvu.

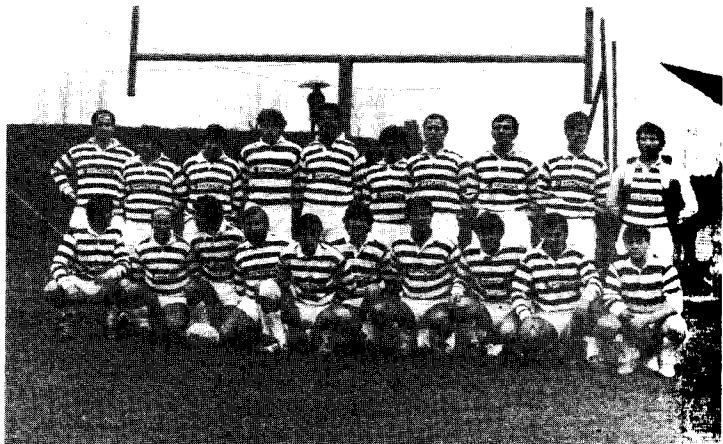
Ove je godine prvi put u povijesti jugoslavenskog ragbija sastavljena omladinska reprezentacija, koja nastupa na službenom prvenstvu FIRA-e u SR Njemačkoj. Poraži u sva tri susreta nisu nikoga ni iznenadili, ni deprimirali; spoznaja da je učinjen povijesni korak i time izazvano zadovoljstvo trebalo je dati novi impuls u radu s omladinskim uzrastom.

Seniorska reprezentacija je u ovoj godini imala samo jedan susret u prvenstvu FIRA-e u grupi »B«, i to sa SR Njemačkom (8 : 20).

Polovinom 1974. godine u Ljubljani se osniva drugi ragbijaški klub — »Bežigrad«, što se može smatrati nesumnjivim povećanjem interesa za ovaj sport u Sloveniji. Prethodno je postojao »Akademik« kao sekcija RK »Ljubljane«. Prvi predsjednik je bio Štefan Zver, a trener Ahte Jurković. Ovim je Jurković zaokružio svoje dugogodišnje bavljenje ragbijem, stekavši već ugled uspješnog suca i funkcijama u organima Saveza.

Momčad se redovito natječe u prvenstvu i kupu, a doista pažnje posvećuje se radu s najmlađim uzrastima. Za ovo u prvom redu zasluga pripada Josu Zalokaru velikom entuzijasti ragbija, koji u ovom klubu djeluje od prvog dana.

U ovoj godini riješen je jedan od velikih uvijek aktualnih problema ragbija — terminologija. Poslige jednogodišnje rasprave, Skupština je na sjednici u Splitu

RK »Bežigrad«

Stoje slijeva: Kokalj, J. Janežič, Cvenček, M. Janežič, M. Ginja, Hrovat, Vospolit, Krilič, Plešnar, B. Plantan

Čuće slijeva: Puconja, Ložar, Slavec, Perpar, Krebs, Klančar, Raković, Dragosavljević, V. Plantan, Klemenčič

30. 3. 1974. godine prihvatile jedinstvenu terminologiju za hrvatsko ili srpsko jezično područje. Konačno su prevedeni i unificirani francuski i engleski izrazi, koji su do tada upotrebljavani, pa su s ovako usklađenim terminima pripremljena nova pravila igre upotpunjena prikladnim tekstovima i tablicama. Već januara 1975. godine ta vrijedna i korisna »Žuta knjižica«, kako je popularno nazvana, ugledala je svjetlo dana.

Zahvaljujući inicijativi velikog broja starih igrača, obnavlja se rad RK »Partizan« iz Beograda, kluba koji i danas uspješno djeluje.

Dragan Kesić, jedan od najuspješnijih reprezentativaca prve generacije u »okršaju« s igračima ČSSR-a

1975.

Kao prethodne tako i ove godine, u grupi »A« prvenstva natječe se osam momčadi, a u grupi »B« četiri; ovo je ujedno godina s najvećim brojem momčadi u završnom dijelu natjecanja.

Seniorska reprezentacija odigrala je dva susreta; prvi je bio prijateljski s vrlo jakom momčadi »Waitemata« iz Novog Zelanda, te sa ČSSR-om u okviru prvenstva FIRA u grupi »B«.

Početkom godine utvrđeni su novi sastavi komisija Saveza i imenovani njihovi predsjednici:

Sudačka: dipl. ing. Branimir Alaupović

Tamičarska: Jakov Kudrić

Unapređenje i propaganda: dipl. pravnik Mihovil Radja

Stručno-tehnička: dipl. ing. Siniša Tartaglia

Financijska: oec. Stjepan Livačić

Zdravstvena: dr Zoran Peršić

Slijedeće godine donose dosta teškoća. U četiri naredne godine nije osnovan nijedan klub, i to je u smislu popularizacije najlošije razdoblje. Osim toga, i postojeći klubovi s mukom opstaju u oskudnim materijalnim uvjetima. Svima je, međutim, jasno da je imperativ uspješnog razvoja u radu s omladinskim uzrastom i u klubovima i u reprezentaciji. Na žalost za rad na obim razinama — seniorskoj i omladinskoj — ni klubovi ni Savez nemaju dovoljno sredstava. Naravno, nije riječ samo o sredstvima.

1976.

Zbog ovako složenih okolnosti omladinska reprezentacija nije otišla u Madrid na prvenstvo FIRA za 1975.

godinu. Naredne godine stanje se popravlja. Uz posebne napore omladincima je omogućen nastup na turniru u Francuskoj. U daleki Albi, u podnožje Pirineja, autobusom je otputovala jugoslavenska ekspedicija predvođena sekretarom Saveza Jakovom Kudrićem te saveznim kapetanom za omladince i trenerom Dušanom Novakovim.

Goleme udaljenosti prevaljuju se autobusima, u vožnjama koje traju danima, jede se po popularnoj formuli »iz torbe«, uglavnom potrošnja je racionalizirana do ekstrema. Ovakvoj praksi izvrgnuti su, bez razlike, i seniori i omladinci. Za ove potonje želi se uz maksimalna materijalna naprezanja stvoriti kakve takve uvjeti razvoja u čvrstom uvjerenju da su oni prava i jedina garancija prosperiteta.

Ove 1976. godine seniorska reprezentacija odigrala je tri utakmice u okviru grupe »B« FIRA-e. U dva navrata pobijedena je Švicarska, a u susretu s Belgijom pretrpljen je poraz.

Pod teretom uvijek okrutnih financijskih nedača pokušalo se reorganizacijom prvenstva smanjiti ukupne troškove. Tako je osam momčadi, koje su trebale igrati u prvoj ligi, podijeljeno u dvije grupe po četiri. U grupama se natjecanje odvija po dvokružnom bod-sistemu, a onda istoplasirani iz svake grupe međusobno igraju po dvije utakmice za konačni redoslijed. Prvak je postao »Zagreb«.

U junu dolazi do smjene na mjestu sekretara Saveza — homo novus je 34-godišnji Jakov Kudrić. Nov čovjek na neugodnoj sekretarskoj »fotelji«, ali stari član ragbijske obitelji: igrač »Ljubljane« od njena početka, igrač »Energoinvesta« te član i predsjednik Takmičarske komisije od preseljenja Saveza u Split. Više od osam godina Kudrić uspješno vodi »administraciju«

Saveza. I puno više od same administracije; djelovanje Saveza, u odnosu na ranije godine, znatno je opsežnije i kompleksnije (podvostručen broj klubova, više uzrasta i više rada s njima, složeniji stupanj organiziranosti, razgranati stručni poslovi, teže financijsko poslovanje i dr.). Popularni Jaša strpljivo drži te konce, bđajući nad interesima Saveza na miran, osebujan način. Kudrića je na mjestu predsjednika Takmičarske komisije zamjenio dipl. ing. Kajo Krstulović.

Radi prelaska na novu dužnost u okviru svoje profesije, disciplinski sudac Ante Marušić zahvalio se na dužnosti, a za novog suca imenovan je dipl. pravnik Stjepan Kacić-Bartulović, koji je isto zbog prezauzetosti ovu funkciju ubrzo prepustio Nikši Pušiću.

Na inicijativu istinskog zaljubljenika u ragbi Berislava Stanojlovića provedena je u organizaciji beogradskog »Sporta« anketa o najuspješnijim pojedincima u ragbiju za 1975. godinu.

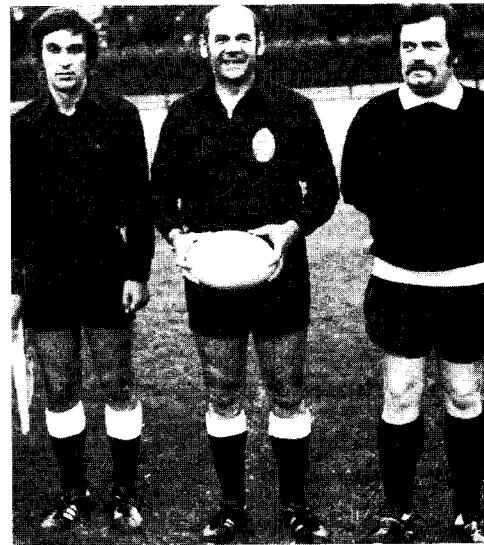
Anketa je dala slijedeće:

senior: Željko Pavlinec — »Zagreb«,
trener: Zdenko Jajčević — »Zagreb«,
sudac: Branko Štimac iz Zagreba.

1977.

Nailazeća godina važna je po vrijednim turnejama seniorske i omladinske reprezentacije. Seniori su bili u Rumunjskoj i odigrali tri utakmice protiv jakih ligaških momčadi ostvarivši ishod od dvije pobjede i jednog poraza. Omladinci su gostovali u Engleskoj. Ni veliki porazi u dva susreta nisu mogli umanjiti značenje ovih susreta. Osjetiti dah domovine ragbijia, posjetiti Twickenham, prisustvovati utakmici Kupa pet nacija Engleska—Škotska, sve su to doživljaji koje ovi mlađi neće lako zaboraviti.

*Uz B. Alaupovića
naša najuspješnija
sudačka trojka
Slijeva Predrag
Milanko (Beograd),
jedini s titulom
internacionalnog
suka dobitijenom od
FIRA-e. Branko Šti-
mac iz Zagreba (u
sredini), doađen
naših sudaca i Stipe
Vitaljić (Split),
oboje suci nacio-
nalnog ranga pri-
znatog od FIRA-e*

Krajem iste godine dogovoren je s talijanskim savezom jedan koristan oblik suradnje koji traje do danas. U Ljubljani je odigran susret naše omladinske reprezentacije protiv Italije (igraci ispod 17 godina), a ti susreti postaju već tradicija održavajući se, iz godine u godinu, izmjenično u Italiji i Jugoslaviji.

Zbog tragičnog udesa ulogu disciplinskog suca od preminulog Pušića preuzima dipl. pravnik Renato Verbanec.

U anketi beogradskog »Sporta« za najbolje u 1976. godini proglašavaju se:

senior: Željko Pavlinec — »Zagreb«,
trener: Zdenko Jajčević — »Zagreb«,
sudac: Predrag Milanko iz Beograda.

Momčad Jugoslavije koja je nastupila u Zagrebu protiv reprezentacije Novog Zelanda (igraci jugoslavenskog porijekla); pobijedili su gosti 10 : 0.

Gornji red slijeva: S. Čado, Zver, Božičković, Cvetković, Stančević, B. Radić, Kostanić, Listeš, Trkulja, Guina

Srednji red slijeva: S. Radić, Filipčić, Gerovac, Tepić, Katalenić, Armanda, Kesić.

Sjede slijeva: M. Mucić, Tartaglia, trener, Pavlinec, kapetan, M. Radja, savezni kapetan, Zekan

1978.

U sportu, kao i inače u životu, poslijе kriznih dolaze uspješnija razdoblja. Takve su bile dvije slijedeće godine.

Seniorska reprezentacija odigrala je u 1978. godini rekordnih devet utakmica, četiri za prvenstvo FIRA i pet prijateljskih. U ovoj godini ostvaren je veliki sportski uspjeh, zapravo najveći: Jugoslavija je kao pobjednik podgrupe razigravala sa SSSR-om u dvije utakmice za ulazak u grupu »A«. U oba susreta pobijedili su igrači Sovjetskog Saveza, ali jugoslavenski ragbijaši dosegli su visoko osmo mjesto na ljestvici FIRA-e.

Omladinska reprezentacija imala je također uspješnu sezonu; na prvenstvu FIRA-e u Parmi osvojila je u grupi »B« prvo mjesto.

Ove je godine osnovan RK »Borac«. Zbog renoviranja gradskog stadiona u Pančevu, »Dinamo« je svoje utakmice igrao u obližnjem Starčevu. Domaćinima se sport toliko dopao, da su odlučili formirati sekciju koja bi uz uobičajeno djelovanje na posredan način stvarala igrački kadar za »Dinamo«. Sastavljen je inicijativni odbor u koji su, uz domaćina, ušli i predstavnici RK »Dinamo«. Međutim, ideja o sekciji ubrzo je evoluirala u viši oblik rezultirajući osnivanjem kluba koji djeli u okviru Sportskog društva »Borac« u Starčevu. Od tada se uspješno natječe u regiji Istok te je više puta sudjelovalo i u završnici prvenstva (u grupi »B«).

Iste godine osnovan je RK »Sinj«. Na inicijativu Jakova Dukića, koji je ragbi igrao za vrijeme studija u Zagrebu, te uz pomoć Saveza formiran je inicijativni odbor za osnivanje kluba. S trenerom Markom Protegom, vrijednim i upornim sportskim radnikom, Sinjani su čvrsto zakoračili na jugoslavensku ragbijašku scenu.

RK »Borac«

Stoje slijeva: V. Zlokolić, trener, Žalec, I. Stavrov, Krstić, Gačić, D. Stavrov, Stojanović, Stevović, Sekulović, Filipović, Memić, član IO.

Čuće slijeva: Kolenderac, D. Keljević, G. Keljević, Živulji, Vukosavljević, Deninger, Kostić, Simanić, Milić, Cvetković, Kankaraš

Momčad se brzo uhodava i uskoro nastupa u završnom dijelu prvenstva, u grupi »B«. Da je orientacija kluba ispravna, govori i činjenica što su njihovi kadeti već 1980. godine (23. 11) odigrali s »Nadom« jednu od prvih kadetskih utakmica u zemlji. Inače, danas se natječu sa sva tri uzrasta.

Rezultati izbora najboljih u anketi beogradskog »Sportsa« isti su kao i prethodne godine.

TABLICA 8.

Dobitnici zlatne značke saveza za fizičku kulturu Jugoslavije

BRANIMIR ALAUPOVIĆ	1979.
MIHOVIL RADJA	1976.
† ŽIVKO SKROZA	1979.
BERISLAV STANOJLOVIĆ	1979.
† BRANKO ŠTIMAC	1979.
SINISA TARTAGLIA	1976.

1979.

U ovoj godini Savez slavi svoj prvi važniji jubilej — 25 godina postojanja. Istodobno Split je domaćin najveće sportske manifestacije do tada održane u Jugoslaviji — VIII mediteranskih igara. Uvrštavanje ragbija u program Igara bilo je za ragbijsku organizaciju veliko priznanje i obveza. Sudjelovanje na MIS-u i šansa za eventualni natjecateljski uspjeh učinili su ovu godinu jednom od markantnijih u povijesti jugoslavenskog ragbija.

Trebalo je pruženu šansu iskoristiti, i izvući dragocjene »poene« za budućnost. Okupljene su sve raspoložive snage, kadrovske i druge, i svatko je nastojao pridonijeti svoj obol. Prilika je bila jedinstvena i nitko je nije htio propustiti. Možda u ragbijskim redovima nikada prije, a ni poslije, nije bilo toliko jedinstva, toliko čvrstine. Okončana su višegodišnja razmišljanja o znaku Saveza; u želji za suvremenijim rješenjem, prihvaćena je zanimljiva, duhovita i aplikativna ideja prof.

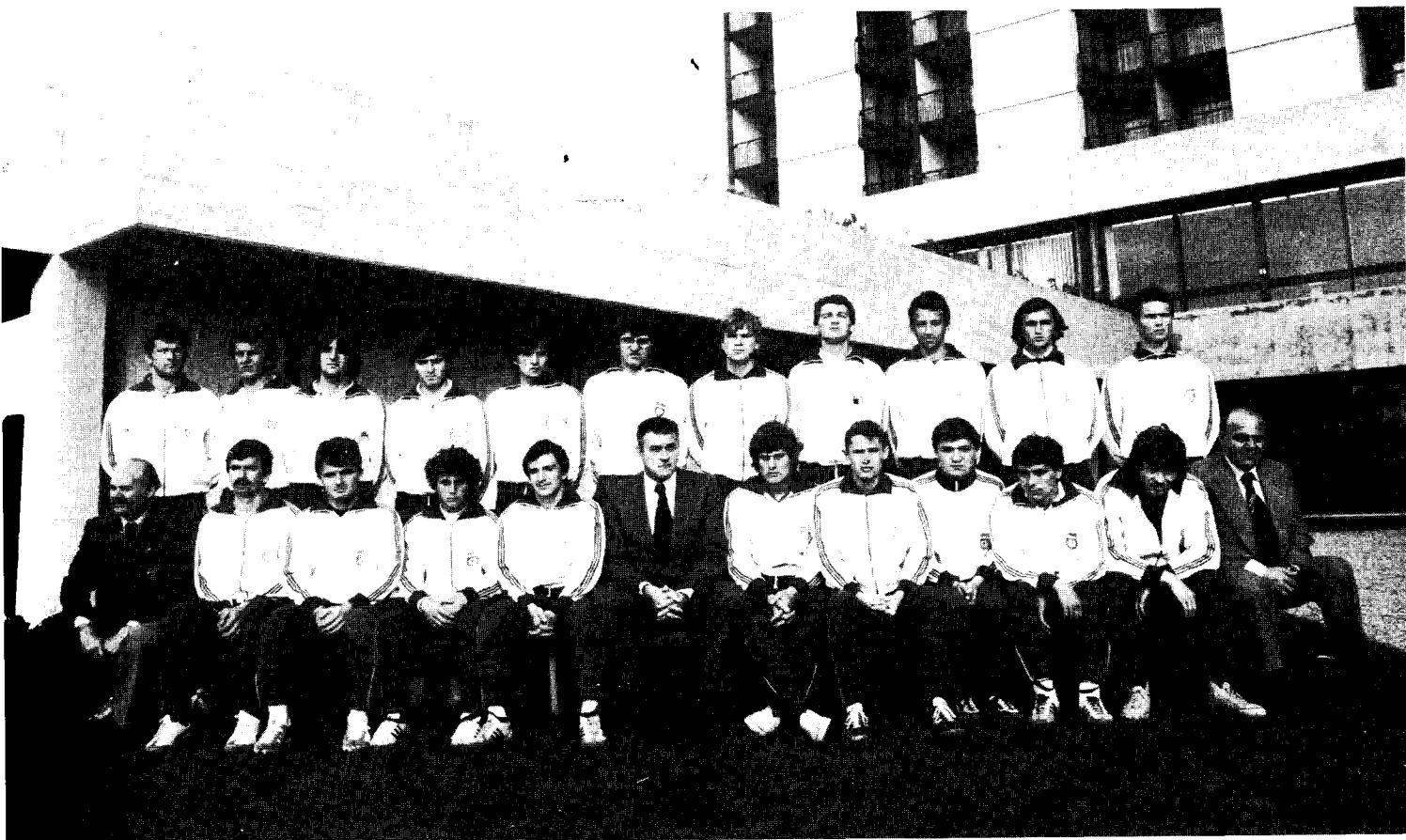
RK »Sinj«

Stoje slijeva: Protega, trener, Pavelić, Mladina, Vučemilo, Sušak, I. Pavić, Karačić, Klarić-Kukur

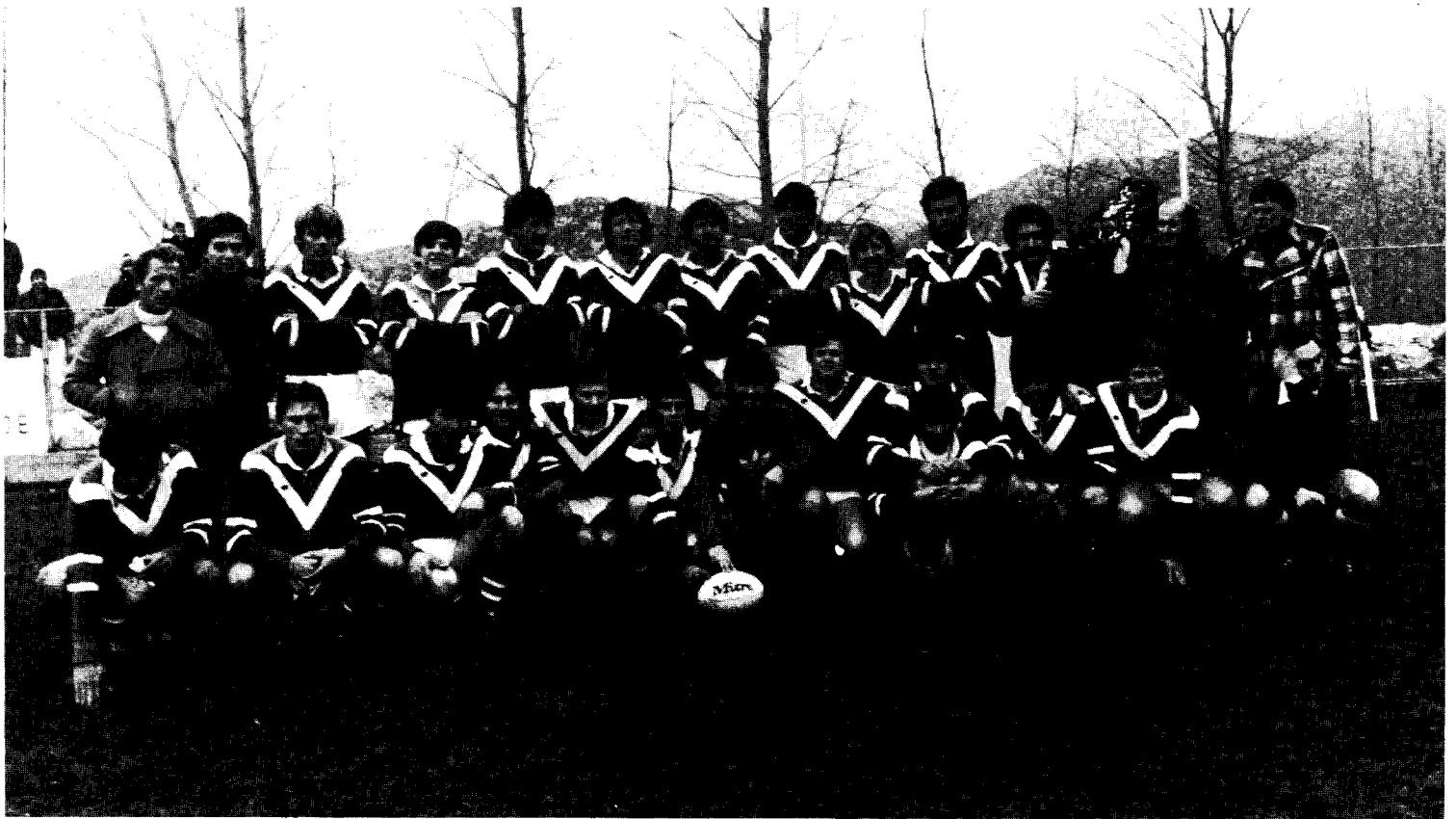
Cuće slijeva: Jagnić, N. Pavić, Žigo, Z. Pavić, Katić, Uvanović, Jureta

Ahmeda Piragića. Stilizirani čvor elementarno asocira na igru, a posebno na čvrstnu sporta i organizacije. Novi znak je izведен na značkama, a nešto kasnije Savez je dobio i svoje prve kravate, tradicionalni simbol druženja ragbijsa.

Sportski program ove »naj« godine počeo je nastupom omladinaca na prvenstvu FIRA-e u Lisabonu. Iako nisu dosegli vrednije rezultate, ovo je mladoj selekciji bio četvrti nastup na tom službenom natjecanju, pa bi, kako se misli, već samo nastupanje trebalo dati omladinskom ragbiju osjetnu dozu afirmacije, a seniorska reprezentacija bi morala crpsti kvalitetne igrače s ne-

Omladinska reprezentacija na prvenstvu FIRA u Lisabonu 1979. godine

RK »Ploče«

Stoje slijeva: M. Mihailović, B. Kulidžan, član uprave, Pavlović, Lazarević, Jurković, Batinović, trener, Rudež, Gareta, J. Mihailović, V. Kulidžan, Musa, Dragobratović, Caleb, član uprave
Čuće slijeva: Antičić, Novaković, Grgurinović, Juras, Macan, Spahić, Vlatković, Sovački, Markota, Tomašić, Erceg i Krstičević

kakvim međunarodnim iskustvom. Ovakva razmišljanja trpjela su dosta kontraargumenata i nisu mogla dugo opstati.

Tih dana u Mostaru je poslije zrelih nastojanja (bilo je čak i treninga), osnovan ragbijski klub »Mašinac« u sastavu sportskog univerzitetskog društva. Na žalost, nakon početnog entuzijazma slijedi neslavni i tužan kraj. Uz neriješene organizacijske probleme, bez trenera i posve nezainteresirane općinske SOFK-e ishod nije mogao biti povoljniji.

Sredinom 1979. godine na inicijativu Slobodana Jakića, Ivice Pavlovića i Ivana Batinovića, a uz sveobuhvatnu pomoć i angažiranje Ragbi saveza, osnovan je u Kardejljevu RK »Ploče«. Ovdje je situacija izgledala dosta optimistička, jer osim naklonjenosti općinske SOFK-e problem trenera bio je olakšan uključivanjem Batinovića koji je igrao ragbi za vrijeme studija u Zagrebu. Klub nije imao zapaženih sportskih rezultata, osim što je u kratkom vremenu odgojio dvojicu omladinskih reprezentativaca. Zbog unutrašnjih organizacijskih problema i stanovitih nesporazuma na gradskim relacijama, klub danas proživljava veliku krizu.

Zbog službenog odlaska van granica zemlje, polovinom godine je za predsjednika Takmičarske komisije umjesto Kaje Krstulovića izabran dipl. pravnik Augustin Tvrdić. Ovu za Savez vitalnu komisiju vodi već punih šest godina. Njegovo poznavanje pravilnika, a sada već i rutina prava su garancija da »vruća« problematika kojom se ova komisija bavi bude uvijek u granicama tolerantnog.

Stigao je očekivani kraj ljeta i donio zvukove fanfara što označiše početak VIII mediteranskih igara. U prekrasnom ambijentu novog stadiona u Splitu, u veličanstvenom ceremonijalu otvaranja Igara defilirali su rag-

bijaši iz šest mediteranskih zemalja, a među njima i četa Jugoslavena pažljivo izabrana i pripremana. Cilj je bio ujedno i velik i skroman: brončana medalja, kao realan domet jugoslavenskog ragbija na Mediteranu, kao potvrda vrijednosti i nade, kao novi podsticaj. Na žalost, u borbi za treće mjesto, porazom od Maroka, pomučen je opći osjećaj zadovoljstva. Međutim, ostaje konstatacija da je echo Ibara donio ragbiju nedvojbene koristi i da je s Igrama ragbi profitirao više nego što je dobio možda prethodnih desetak godina mukotrpног rada.

Krajem godine svečano je proslavljen 25. obljetnica Saveza. U svom vijeku Savez je, ovisno o mnoštvu prilika, obitavao u tri ragbijska središta — u Beogradu, Zagrebu i Splitu. Poput sjedišta mijenjao je i svoju organizacionu bit; od jednostavnih upravnih oblika rukovođenja do složene samoupravne strukture u kojoj 15 klubova — osnovnih organizacija — ostvaruje, kako se kaže, svoja prava i obveze. Najznačajnija aktivnost je natjecanje u kojem predano, iz godine u godinu, iz pet regija stasaju prvaci Jugoslavije i pobednici kupova. Danas su to seniori i omladinci, a sutra već kadeti, možda i pioniri.

Četvrt stoljeća dominira pitanje stručnog i sudačkog kadra i unatoč evidentnim naporima situacija se sporo poboljšava; slično je i s volonterskim potencijalom — opća kriza vlada u ovoj sferi i sve je teže mobilizirati nove ljudе.

Posebno zanimljiva relacija u ovom dvadeset petogodišnjem razdoblju jesu kontakti s vanjskim svijetom. Oni se uglavnom manifestiraju u odnosima prema FIRA-i, bilo kroz sudjelovanje državnih selekcija u natjecanjima, bilo u zastupljenosti i radu u organima i forumima FIRA-e. Ovi su oblici posebno intenzivirani u vrijeme priprema i održavanja VIII mediteranskih igara,

Predsjednik Dumanić s počasnim Predsjedništvom na svečanoj sjednici (N. Kapetanović, M. Radonjić, Ž. Skroza i Š. Zver)

a ugled što su ga stekli predstavnici Saveza, kako za sebe, tako i za ragbijašku organizaciju i cijelu zemlju, ilustrira se u okolnosti da je već petero njih zasluzilo odličja FIRA-e.

Bila je to krasna prigoda da se okupe ragbijaši svih generacija i da sumiraju svoje sportske uspjehe u proteklom razdoblju.

Za tu priliku igrana je utakmica veterana Hrvatske i Srbije, te seniorskih momčadi Jugoslavije i Rumunjske (»B«). Na svečanoj sjednici uručena su priznanja zasluznim i istaknutim radnicima i organizacijama, a

uz to je pripremljena prva filatelistička izložba na temu ragbija.

1980.

Ovoj godini bilo je predodređeno da prođe u sjeni burne MIS-ovske 1979; k tome je trebalo doći do određenih i skustvenih spoznaja i pripremiti se za novo planinsko razdoblje. Napravljen je četverogodišnji program razvoja, izabrano je novo rukovodstvo seniorske i omladinske reprezentacije, a došlo je i do manjih promjena u organizacijskom ustrojstvu Saveza.

Osnovana su dva nova kluba. U aprilu je bivši igrač »Energoinvesta« Miroslav Perić uz pomoć igrača »Arene« Ivana Kosmosa te Stanka Županovića i Natka Gilejvića uspio osnovati ragbijaški klub »Šibenik«. Iako nije imao svoje igralište, a to je i ostao najveći problem, klub se ubrzo uključio u prvenstvo regije i do danas, iako s prekidima i s velim teškoćama, sudjeluje u tom natjecanju.

Mjesec dana kasnije, zahvaljujući inicijativnom odboru od osamnaest entuzijasta, osnovan je u Zagrebu RK »Veteran 54«. Poput Splićana, »stari« igrači iz svih zagrebačkih klubova udružili su se u želji da produže svoj aktivni sportski vijek, ističući pri tome geslo »da ću dok živim ovaj naš klub pomagati moralno i materijalno te da ću osobno sudjelovati na sportskom polju...«

Na skupštini u veljači 1983. godine klub mijenja ime u »Zagrebački veteranski ragbi klub« (ZVRK) i nastavlja okupljati »odslužene« ragbijaše. U početku se na tječu u regiji da bi danas igrali samo prijateljske susrete sa srodnim klubovima u zemlji i inozemstvu.

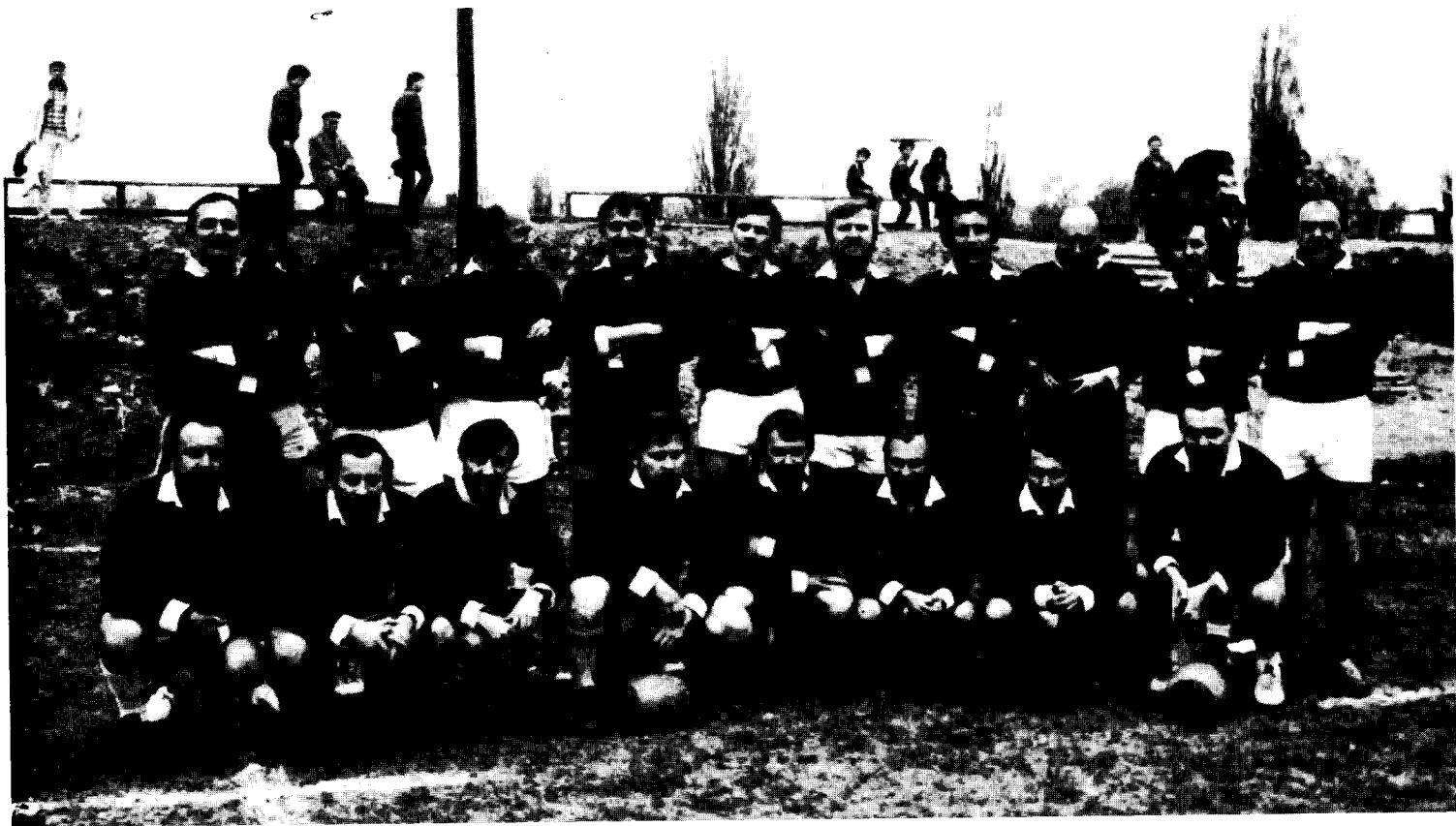

Dio sudionika svečane sjednice održane povodom 25. obljetnice

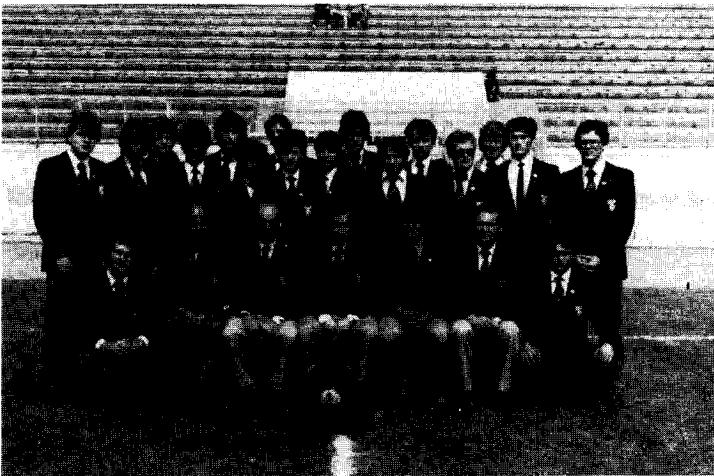
RK »Šibenik«

*Stoje slijeva: Miroić, trener, Benedek, Škornja, Šupe, Milošević, Mrdalj, Šare, Bujas, Krstić.
Čuće slijeva: Perkov, Baković, Štokić, Kuštera, Klarić, Veljanovski, Protega, Đelinović*

RK »ZVRK« snimljen 1983. godine.

Stoje slijeva: Držić, Rušnjak, Čizmić, F. Marjanović, Nadinić, Jelenić, Murić, Skledar, B. Marjanović, Rožman, Mrkoci, kapetan
Čuće slijeva: Milošević, Piasek, Hlupić, Miškulinić, Hršak, Delgalo, Boršo i Habuš

Omladinska reprezentacija u Tunisu 1981. godine

Omladinska reprezentacija na prvenstvu FIRA-e u Tunisu doživljava potpuni neuspjeh i time se otvara pitanje nastupanja na tim turnirima.

Ni seniorska reprezentacija ne pokazuje vidnog napretka.

Renata Verbanca kao disciplinskog suca mijenja komisija od tri člana; Branko Armanda, Josip Kačić-Barišić te Damir Šunjić, svi diplomirani pravnici. Njen predsjednik je postao Armando.

1981.

Najlažeća godina protjeće u znaku opće stagnacije. »Mašinac« iz Mostara ugasio se radi nepremostivih zapreka. Poslije vrlo dobro izvršene pripreme osniva

se u Nišu RK »Student«, primarno zahvaljujući inicijativi prof. Angela Petrova i Milorada Filipovića, koji je pred više godina igrao u Beogradu. Sastavljen je inicijativni odbor, okupljeni studenti i aprila 1981. godine osnovan je klub. Odmah se uključuje u natjecanje, i to u regiju Istok, jer u regiji Jug, kojoj izvorno pripada, ovo je zasada jedini klub. U ovih par godina učvrstili su svoj status u sportskom Nišu i danas s uspjehom igraju i seniori i omladinci.

Zbog slabih igara i još lošijih rezultata na prethodnim turnirima, u vrlo teškoj finansijskoj situaciji, dorosi se

»Student« snimljen 1983. godine.

Stoje slijeva: M. Filipović, trener, Cvetanović, Ignjatović, Majcen, Živković, Stojanović, Arsekić, Veličković, Ilijev, Pavlović, Radić, Petrov, trener

Ćuće slijeva: Radenković, Ilić, Petrušić, Nešić, Jovanović, Mitić, Filipović, Ristić, kapetan i Milojković

neizbjegna odluka da se privremeno obustave nastupi omladinske reprezentacije na prvenstvu FIRA-e; preostaju samo tradicionalni susreti s mladim Talijanima.

Ni seniorska reprezentacija ne pokazuje vidnog napretka.

U anketi koju je vodio neumorni Stanojlović, a objavljenoj u zagrebačkim »Sportskim novostima«, najbolji u ovoj godini su:

senior: Tihomir Vranešević — »Zagreb«

omladinac: Žiga Dobnikar — »Koloy's«

trener: Zdenko Jajčević — »Zagreb«

sudac: Stipe Vitaljić iz Splita.

1982.

Godina 1982. nije započela uspješno.

Zbog pomanjkanja sredstava, omladinska reprezentacija ni ove godine ne ide na prvenstvo FIRA-e; ostaje samo susret s Italijom. Ovako igrajući jedan susret godišnje, teško je napredovati, moglo bi se čak očekivati i nazadovanje. Međutim, zbog nešto boljeg rada s mlađim uzrastima po klubovima, te nailaska jedne vrlo darovite generacije, u susretu s Italijom, u Udinama, omladinci pružaju do tada najbolju igru i postižu umjeren poraz od 10 : 4. Ovaj rezultat kao da je dao podstrek svima, od samih igrača do rukovodstva Saveza.

Seniorska reprezentacija ostavlja bliјed dojam, dva poraza i dvije pobjede u grupi »B« prvenstva FIRA-e.

Krajem godine malo vedrine na sumornom nebnu.

Kao stalni sistem natjecanja uvodi se prvenstvo Jugoslavije za kadete, što je znak dalnjeg afirmiranja i garancija bolje sutrašnjice. Iako uz dosta truda, igrajući po sistemu ragbija IX, prvo prvenstvo je uspješno privедeno kraju.

U Zenici se osniva drugi klub. Na inicijativu Enesa Begičevića i Vladimira Hamera, te uz asistenciju Hasana Juhića pri Sportskom društvu »Rudar« osniva se ragbijska sekcija. Iako bez svog igrališta i suočen s početnim teškoćama, klub pristupa natjecanju i ubrzo polučuje veliki uspjeh osvojivši prvo mjesto u grupi »B« prvenstva države za 1983. godinu. S uspjehom se natječe i u omladinskoj kategoriji.

Pred sam kraj godine grupa veterana s Miodragom Leovcem na čelu osniva »Beogradski ragbi klub« (BRK). Početna orientacija da se djeluje samo s veteranim brzo se širi na sve uzraste. Klub se uključuje u natjecanje regije Istok, a posebna pažnja posvećuje se najmlađima. To daje rezultata; u nepune dvije godine od osnutka BRK postiže golem uspjeh nastupivši u finalu kupa Jugoslavije za omladince. Osvajanje titule prvaka Jugoslavije za kadete 1984. godine konačna je potvrda ispravnosti puta kojim su krenuli.

Ove godine ragbi konačno pušta korijene u Srbiji izvan Beograda i Niša: u Kruševcu, u kasarni »7. juli«, osniva se ragbijska sekcija.

1983.

Izgleda da nakon uspješnih godina, po nekom čudnom, nepisanom pravilu, slijede one manje uspješne, bliјede. Takva je bila i ova. Istina, ono što je najvažnije, nije

RK »Beogradski ragbi klub«.

Stoje slijeva: Štiglić, liječnik, Marinković, Pavlović, Samardžić, Sarić, Andrić, Mijušković, Novović, Tanasković, Mitrović, Hebar, Kulundžija, trener.

Čuće slijeva: Rošić, Lajaničić, Tarić, Karanović, Grozdanović, Obradović, Djuk, Petrović, Kudra, Zaroski

se nijedan klub rasformirao, ali nijedan novi nije osnovan.

Omladinska reprezentacija ne igra na prvenstvu FIRA-e. Jedan susret s dvije godine mlađim kolegama iz Italije i tjesan poraz, što je ostvaren u zadnjoj utakmici, aktualizira mišljenje po kojem bi s omladincima trebalo »nešto napraviti«.

Seniorska reprezentacija, čak ispod svoga kvalitetnog prosjeka, trpi u prvenstvu FIRA-e tri poraza i postiže jednu pobjedu. Dijelom je i to razlog što SOFK Jugoslavije nije odobrila odlazak u Casablancu na IX mediteranske igre.

U anketi »Sportskih novosti« najbolji su:

senior: Nesir Vehabović — »Čelik«

omladinac: Ibrahim Hasagić — »Čelik«

trener: Suad Kapetanović — »Čelik«

sudac: Andro Murić iz Zagreba.

Zadnjih dana godine, točnije 28. 12. na svojoj VI konferenciji Jugoslavenski olimpijski komitet primio je u članstvo Ragbi savez Jugoslavije.

Obzirom da ragbi nije na programu olimpijskih igara ovaj čin je veliko priznanje Savezu, ali i sportskoj grani u cijelini.

1984.

Godina počinje dobro; 21. januara u Beogradu je održana osnivačka skupština Ragbi saveza Srbije. U Kruševcu je ragbi sekcija stekla takvu popularnost i stabilnost da prerasta u klub. Zahvaljujući osnivaču i ne-

umornom zaljubljeniku u ragbi kapetanu JNA Dragalu Vujsinoviću, sekcija napušta zidove kasarne i postaje punopravni član sportskog Kruševca. Koristeći i dalje vojno igralište, ostaje rasadnik ragbija među mladima u JNA. Seniori i omladinci natječu se u regiji Istok. Kao i za »Studenta« iz Niša, ovo je samo gostovanje u »tuđoj« regiji, dok regija Jug ne dobije treću momčad.

Par mjeseci kasnije, pred početak ljeta, grupa mlađih u Beogradu predvođena iskusnim Predragom Milankom osniva klub »Žarkovo«. Već u jesen uključuje se s omladincima u prvenstvo regije i u natjecanje za kup Jugoslavije.

Nakon desetogodišnjeg amaterskog rada od finansijske komisije se oprostio Stjepan Livačić, a za novog predsjednika izabran je Velimir Ozretić.

Omladinska reprezentacija, stekavši napokon malo povoljniji tretman, odigrala je u ovoj godini šest susreta, tri prijateljska i tri za prvenstvo FIRA-e. Bilanca od tri pobjede, jedne neriješene igre i dva poraza ukazuje na dobar potez kojim su omladinci, vraćeni nakon tri godine, na međunarodno poprište.

Međutim, ovakva politika spram omladinaca, notorno pomanjkanje sredstava te zaredali neuspjesi seniorske momčadi učinili su da se na seniorsku reprezentaciju počne gledati s velikom dozom kritičnosti. Iz navedenih razloga poseglo se za najnepopularnijom mjerom — seniori nisu prijavljeni za prvenstvo FIRA-e 1984/85. (Prethodno je predana regularno zakazana utakmica sa Švedskom iz ciklusa 1983/84). Ova odluka izazvala je dosta nezadovoljstva i sumnji u ispravnost orientacije, ali je na kraju prihvaćena objektivnost takva stava i nužnost onoga što je napravljeno.

RK »7. juli«, Kruševac, slikan 1984. godine

Stoje slijeva: Pavlović, Nejić, Benjamin, Milenković, Banović, Vukičević, Kerunović, Tasić, Milanović, Kocić

Cuće slijeva: Miloš, Stojanović, Nikolić, Milunović, Vujsinović, Andelković, Jarić, Panić i Borovčanin

TABLICA 9.

Dobitnici značajnijih priznanja Ragbi Saveza Jugoslavije

Zlatna plaketa:

BRANIMIR ALAUPOVIĆ
MIODRAG BRANKOVIĆ
MIODRAG KRDŽIĆ
SLAVKO MRKOCI
DUŠAN NOVAKOV
BRANKO PIPER
MIHOVIL RADJA
MILOŠ RADONJIĆ
ŽIVKO SKROZA, posmrtno
BERISLAV STANOJLOVIĆ
SINIŠA TARTAGLIA
IVAN VIDIŠ

Zlatna medalja:

DRAGAN KESIĆ
BRANKO RADIĆ
NIKOLA STANČEVIĆ

Medalje:

DUBRAVKO GEROVAC
PREDRAG MILANKO
TIHOMIR VRANEŠEVIĆ
ANTE ZEKAN
ZLATKO ZVER

Plakete:

RK DINAMO
RK MLADOST
RK NADA

Pojedinci:

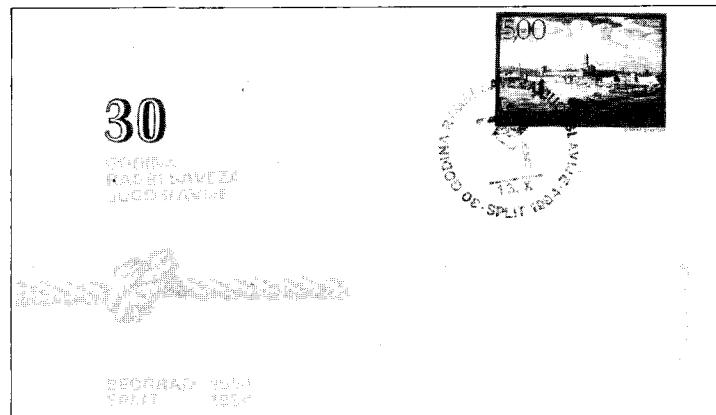
LEO ANTONINI
ŽELJKO DVORNIK
SOKRAT IVANOVSKI
ZORAN OŠLJANAC
ANDREJA PARČETIĆ
ANĐEJKO ŠTETIN
STIPE VITALIĆ

Seniorski sastav je u ovoj godini odigrao četiri susreta, i to jedan za prvenstvo FIRA-e s Tunisom, priateljsku utakmicu s engleskom grofovijom Middlesex, te dvije utakmice u kupu oslobođenja Beograda. Tri izgubljene utakmice i samo jedna pobeda nad reprezentacijom Beograda, i dalje ne obećavaju veći napredak.

»Sportske novosti« iz Zagreba u suradnji sa Stanojlovićem birali su najuspješnije:

senior: Nesir Vehabović — »Čelik«
omladinac: Ibrahim Hasagić — »Čelik«
trener: Suad Kapetanović — »Čelik«
sudac: Predrag Milanko iz Beograda.

Krajem godine, točnije 15. decembra, održana je svečana sjednica s pompoznim skupom od preko stotinu delegata, uzvanika i gostiju iz cijele zemlje. U svečanoj atmosferi evociran je tridesetogodišnji predeni put i iskazano zadovoljstvo što je dočekana tako visoka obljetnica.

Prigodno filatelističko izdanie RSJ

TABLICA 10.

Ragbi klubovi

Naziv kluba	Mjesto	Osnovan	Prestao s radom	Napomena
1. »Beli orao«	Šabac	1919.	1923.	
2. »Jugoslavija«	Beograd	1922.	1926.	reaktiviran 1955. prestao 1959.
3. »Partizan«	Beograd	01. 11. 1953.	1963.	reaktiviran 28. 04. 1974.
4. »Radnički«	Beograd	12. 1953.	1961.	
5. ASK	Pančevo	17. 01. 1954.		1954. mijenja naziv u
»Jedinstvo«				1963. mijenja naziv u
ISP				1965. mijenja naziv u
»Dinamo«				
6. »Mladost«	Zagreb	17. 01. 1954.		
7. »Sloboda«	Beograd	1954.	1960.	
8. »Radnički«	Sombor	1954.	1959.	
9. »Zmaj«	Zemun	1954.	1965.	
10. »Trešnjevka«	Zagreb	1955.	1958.	
11. »Naša krila«	Zemun	15. 05. 1955.	1959.	
12. »Trgovački«	Zagreb	10. 1955.		1956. mijenja naziv u reakt 16. 02. 1964.
»Zagreb«				1957.
13. »Crvena zvezda«	Beograd	1956.	1959.	
14. »Utva«	Pančevo	26. 11. 1956.	1961.	
15. »Bjelovar«	Bjelovar	1956.	1957.	
16. »Nada«	Split	20. 02. 1959.		
17. JRB	Beograd	1959.		1963. mijenja naziv u 1975. mijenja naziv u
»Brodarac«				
»Galax«				1977.
18. »Krešo Rakić«	Zagreb	1961.		1964. mijenja naziv u 1968. mijenja naziv u
»Gradevinar«				
»Lokomotiva«				
19. »Omladinac«	Pančevo	12. 1961.	1963.	

Naziv kluba	Mjesto	Osnovan	Prestao s radom	Napomena
20. »Ljubljana«	Ljubljana	20. 10. 1963.		1978. mijenja naziv u
»Ljubljana-Koloy's«				
21. »Arena«	Pula	05. 01. 1965.	1967.	
22. »Singidunum«	Beograd	23. 05. 1967.	1971.	
23. »Kumrovec«	Kumrovec	01. 09. 1968.		1970. mijenja naziv u
»Metka«				1973.
24. »Metalplastika«	Makarska	20.12. 1968.		1970. mijenja naziv u
»Energoinvest«				
25. »Student«	Sisak	20. 02. 1970.		1978. mijenja naziv u
»Sisak«				
26. »Zenica«	Zenica	16. 09. 1972.		1977. mijenja naziv u
»Čelik«				
27. »Ragbi '59«	Split	27. 02. 1974.		
28. »Bežigrad«	Ljubljana	21. 06. 1974.		
29. »Borac«	Starčevo	26. 06. 1978.		
30. »Sinj«	Sinj	11. 07. 1978.		
31. »Mašinac«	Mostar			1979. 1981.
32. »Ploče«	Kardeljevo	01. 06. 1979.		
33. »Šibenik«	Šibenik	11. 04. 1980.		
34. »Veteran '54«	Zagreb	14. 05. 1980.		1983. mijenja naziv u
Zagrebački vete- ranski ragbi klub (ZVRK)				
35. »Student«	Niš	16. 04. 1981.		
36. »Rudar«	Zenica	02. 09. 1982.		
37. Beogradski ragbi klub (BRK)	Beograd	20. 12. 1982.		
38. »7. juli«	Kruševac	31. 03. 1984.		od 20. 10. 1982. djelovao kao sekcija
39. »Žarkovo«	Beograd	05. 06. 1984.		

U čast proslave štampana je prigodna filatelistička konverta, a Siniša Tartaglia je organizirao vrlo atraktivnu izložbu na temu »Ragbi i filatelija«.

Na sam zadnji dan godine iznenada je umro jedan od inicijatora i utemeljitelja ragbija u Jugoslaviji — Dragomar Maršićević. Smrt druga Maršićevića s tugom je primljena u cijeloj sportskoj javnosti, jer je osim ragbija zadužio i druge sportove.

Za vrijeme svečane sjednice podijeljene su zlatne plakete, plakete, zlatne medalje i medalje zaslužnim pojedincima i klubovima. Bila je to spektakularna dioba najvećih priznanja koja su, prethodno usvojenim pravilnikom, inaugurirana kao stalne nagrade Saveza. Idejno rješenje dao je akademski kipar Aleksandar Midžor iz Splita.

Radost skupština bila je uveličana i prezentacijom prve lopte za ragbi napravljene u Jugoslaviji, a koju je, u suradnji s Komisijom za razvoj i propagandu Saveza, izradio »Sport« iz Beograda.

Da ovakav program ne bi prošao bez sportskog dijela, pobrinuli su se veterani iz većine ragbijaških centara. Oni su u živahnoj igri »Crvenih« i »Plavih« pokušali vratiti sebe i malobrojne gledaoce na davnji početak. Vratiti se na početak? Možda samo asocijativno kao na ovoj utakmici. A ovdje, na križanju desetljeća, ostaje samo jedna jedina odrednica: licem okrenuti — prema Sutra stremiti novim obljetnicama.

jugoslovenski olimpijski komitet
beograd terazije 35/1 telefon 335 357

Broj 129/1 - 29.XII.1983.

RAGBI SAVEZ JUGOSLAVIJE
Sportski centar "Gripe"
58000 SPLIT
XX Divizije bb

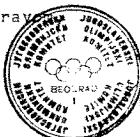
Dragi drugovi,

Na osnovu čl. 10. Statuta Jugoslovenskog olimpijskog komiteta, učesnici Šeste Konferencije Jugoslovenskog olimpijskog komiteta, na sednici održanoj 28. decembra 1983. godine u Beogradu, doneli su jednoglasnu ODLUKU o prijemu u članstvo JOK-a Ragbi saveza Jugoslavije.

Na istoj sednici biran je za člana Konferencije drug Damir Dumanić, predsednik Ragbi saveza Jugoslavije.

Obaveštavajući vas o prednjem želimo vam puno uspeha u daljem radu i razvoju ragbi sporta u našoj zemlji.

S olimpijskim pozdravom

GENERALNI SEKRETAR,
Caslav Verijaš

Ragbi danas u Jugoslaviji

Predstaviti današnji jugoslavenski ragbi pretpostavlja priznavanje dviju činjenica koje ovaj sport prati od njegova početka. U obitelji jugoslavenskih sportova ragbi danas spada u »male sportove«, pa su mu zbog toga u osnovi ograničene materijalne mogućnosti razvoja. Ova činjenica je od presudnog značenja i godinama spušta razvojne programe ovog sporta.

Druga i najvažnija karakteristika ragbija, kojom se malo sportova u Jugoslaviji može podići, jest princip totalnog amaterizma na čijem temelju počiva djelovanje od osnovnih organizacija do najvećeg organa — Saveza.

Suočeni sa sve većom profesionalizacijom odnosa u društvu, pa i u sportu, neki su danas skloni tvrdnji da princip totalnog amaterizma postaje za ragbi njegov bitni limitirajući faktor razvoja. Bili oni u pravu ili ne, danas u Ragbi savezu Jugoslavije nema ozbiljnijih težnji ka promjeni ovog osnovnog opredjeljenja.

Prilagođavajući se današnjem trenutku, funkcionalno samoupravna organiziranost Saveza gotovo potpuno odgovara potrebama i razini razvoja ragbija u Jugoslaviji.

Ragbi savez Jugoslavije je amaterska sportska organizacija dobrovoljno udruženih ragbi saveza socijalističkih republika i autonomnih pokrajina, samostalnih ragbi klubova-sekcija, odnosno aktiva, te Zbora ragbi sudaca i Zbora ragbi trenera Jugoslavije sa svojstvom pravne osobe.

Savez ima svoj znak u obliku ragbi lopte na plavoj podlozi u čijoj sredini je ukoso postavljen čvor od kopna; a u donjem dijelu ukoso položene lopte stoji tekst: RSJ.

Savez je član Saveza za fizičku kulturu Jugoslavije od 1954. godine i Međunarodne federacije ragbi amatera (FIRA) od 1966. godine; od 1983. godine Savez je član Jugoslavenskog olimpijskog komiteta.

Ragbi u nas kao grana fizičke kulture, ali još i šire od toga, ima složenu društvenu ulogu, pa su u tom smislu zacrtana i statutarna usmjerena:

»Osnovni cilj Saveza je razvijanje i unapređivanje ragbija. Poštujući osnovne programske zadatke i samostalnost svake pojedine pridružene i osnovne organizacije, Savez neposredno ili preko pridruženih i osnovnih organizacija radi na ostvarivanju zajedničkih ciljeva i zadataka, pri čemu se posebno naglašavaju socijalistički odgoj ragbija, razvijanje socijalističkog patriotizma, širenje bratstva i jedinstva, afirmacija amaterskog načela, unapređenje kolektivnog rada i odgovornosti, razvijanje društvene samozaštite, te sve ostale aktivnosti koje pridonose podizanju fizičke, zdravstvene, radne i obrambene sposobnosti i svakog pojedinca, odnosno svih naših naroda.«

Organi saveza su Skupština i Odbor samoupravne kontrole. Skupština je najviši organ Saveza i sačinjavaju je:

- jedan (1) delegat republičkih ragbi saveza,
- jedan (1) delegat pokrajinskih ragbi saveza,
- jedan (1) delegat svake osnovne organizacije,
- jedan (1) delegat Zbora ragbi sudaca Jugoslavije,
- jedan (1) delegat Zbora ragi trenera Jugoslavije,
- sekretar Saveza.

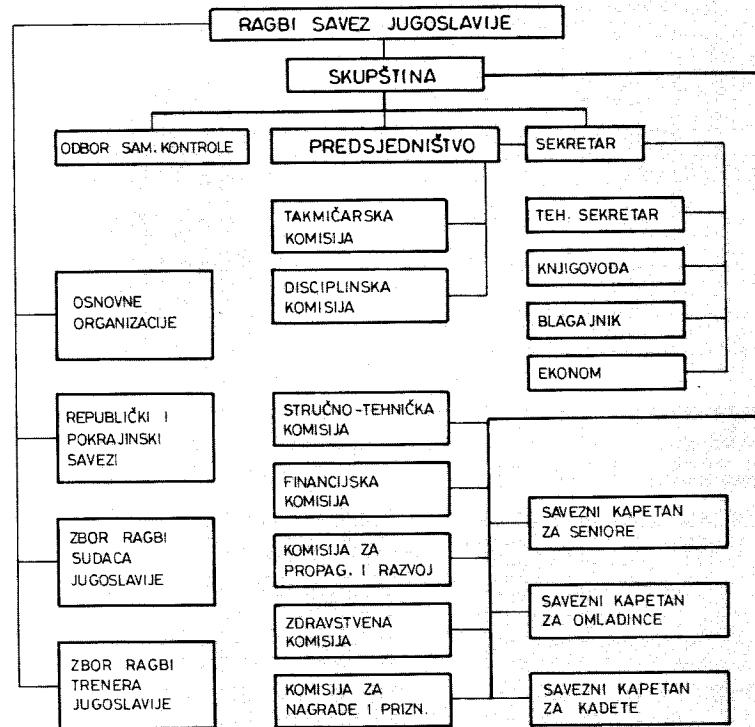
Skupština iz redova delegata bira svoj kolegijalni izvršni organ. Predsjedništvo koje sačinjavaju četiri člana po mogućnosti iz sjedišta Saveza i sekretar Saveza. Pored Predsjedništva Skupštine, Odbora samoupravne kontrole, članova Predsjedništva i sekretara, Skupština bira savezne kapetane za seniore, omladince i kadete, te predsjednike Stručno-tehničke komisije, Financijske komisije, Zdravstvene komisije, Komisije za propagandu i razvoj ragbija i Komisije za nagrade i priznanja.

Predsjedništvo Skupštine bira predsjednika i imenuje od njih predložene članove Takmičarske i Disciplinske komisije. Predsjedništvo imenuje i svoje pomoćne organe:

- tehničkog sekretara,
- knjigovodu,
- blagajnika i
- ekonoma.

TABLICA 11

Shematski prikaz organizacije Saveza

Predsjedništvo Skupštine
Sjede slijeva: N. Hrštić,
D. Dumanić, J. Kudrić
Stoje slijeva: M. Radja i S.
Tartaglia

Popis ragbijskih radnika koji djeluju u organizaciji
Ragbi saveza Jugoslavije

Odbor samoupravne kontrole

- Željko Bećica, ekonomist — predsjednik,
- Andrija Murić, tehničar — član,
- Janez Pilgram, dipl. ing. — član

Predsjedništvo Skupštine

- Damir Dumanić, dipl. ing. — predsjednik,
- Jakov Kudrić, soc. radnik — sekretar,
- Nediljko Hrštić, dipl. ekonomist — član,
- Mihovil Radja, dipl. pravnik — član,
- Siniša Tartaglia, dipl. ing. — član

Predsjedništvo Skupštine

Sjede slijeva: N. Hrštić, D. Dumanić, J. Kudrić,
stoje: M. Radja i S. Tartaglia

Takmičarska komisija

- Augustin Tvrđić, dipl. pravnik — predsjednik,
- Zdenko Hrga, dipl. ing. — član,
- Branko Armanda, dipl. pravnik — član,
- Ante Perišić, dipl. ing. — član,
- Duško Bartulović, ekonomist — član

Disciplinska komisija

- Branko Armanda, dipl. pravnik — predsjednik,
- Damir Šunjić, dipl. pravnik — član,
- Josip Kačić-Barišić, dipl. pravnik — član

Stručno-tehnička komisija

- Branimir Alaupović, dipl. ing. — predsjednik
- Rudolf Bartolić, profesor — član,
- Zdenko Jajčević, profesor — član,
- Tonči Cvitanović, dipl. pravnik — član,
- Mihovil Radja, dipl. pravnik — član
- Siniša Tartaglia, dipl. ing. — član,

- Suad Kapetanović, profesor — član,
- Branko Piper, službenik — član,
- Bojan Železnikar, organizator rada — član

Finansijska komisija

- Velimir Ozretić, ekonomist — predsjednik,
- Irma Dužević, ekonomist — član,
- Nataša Troškot, ekonomist — član

Komisija za razvoj i propagandu

- Miodrag Leovac, tehničar — predsjednik,
- Mitko Vučinić, dipl. ing. — član,
- Dragan Jovanović, službenik — član

Zdravstvena komisija

- Miodrag Branković, liječnik — predsjednik,
- Žarko Delavić, liječnik — član
- Miomir Marić, profesor — član
- Leo Senjanović, liječnik seniorske reprezentacije
- Dean Đurđev, liječnik omladinske reprezentacije

Komisija za nagrade i priznanja

- Branimir Alaupović, dipl. ing. — predsjednik,
- Dušan Novakov, službenik — član,
- Mihovil Radja, dipl. pravnik — član

Tehnički sekretar

- Knjigovođa
Blagajnik
Ekonom
Ankica Papić, tehničar
Gordana Beroš, ekonomist
Vlado Čaleta, tehničar
Željko Ljubić, tehničar

Zbor ragbi sudaca Jugoslavije

- Andreja Grozdanović, prevodilac — predsjednik,
- Zapad: Janez Oman, pilot — član,

Sjever: Andrija Murić, tehničar — član,
Jadran: Veselko Šimić, student — član,
Centar: Zehrudin Mušinović, metalostrugar — član,
Istok: Blagoje Stoiljković, dipl. ing. — član

Savezni kapetan za seniore

— Branimir Alaupović, dipl. ing.

Savezni kapetan za omladince

— Suad Kapetanović, profesor

Na teritoriju Jugoslavije Savez organizira slijedeća stalna natjecanja:

- Prvenstvo Jugoslavije za seniore,
- Prvenstvo Jugoslavije za omladince,
- Prvenstvo Jugoslavije za kadete,
- Kup Jugoslavije za seniore
- Kup Jugoslavije za omladince.

Sva natjecanja su jedinstvena za cijeli teritorij Jugoslavije i odvijaju se u skladu propozicija i ostalih akata Saveza, a natjecanjima rukovodi Takmičarska komisija Saveza.

Pravo sudjelovanja u natjecanjima imaju sve osnovne organizacije s po jednom ili više momčadi, te momčadi različitih ragbi aktiva. Pod ovim se podrazumijevaju momčadi obrazovnih ustanova, radnih organizacija, mjesnih zajednica, jedinica JNA i drugih, uz pretpostavku da se prijave u skladu s odlukom nadležnog organa Saveza. Sve momčadi se natječu jednakopravno.

Osnovne organizacije i aktivi podijeljeni su, u svrhu provedbe natjecanja, u šest regija utvrđenih po geografskom principu:

- Zapad, — Jadran,
- Sjever, — Istok,
- Centar, — Jug.

Organizacija natjecanja odvija se u dva dijela: regionalni i završni. Regiju tvore najmanje tri (3) momčadi, pa su danas natjecanja organizirana u pet regija: Zapad, Sjever, Istok, Centar i Jadran. U regiji Jug djeluju samo dvije momčadi, pa kako nije ispunjen kriterij minimalnog broja momčadi, natječu se u geografski najbližoj regiji — Istok.

Osnovne organizacije na području pojedine regije uskladjuj zajedničke interese i akcije putem samoupravnog dogovaranja na način koji im najbolje odgovara.

Danas u regijama djeluju i natječu se slijedeće momčadi:

<i>Regija Zapad</i>	<i>Regija Sjever</i>	<i>Regija Istok</i>
Bežigrad	Lokomotiva	BRK
Koloy's	Mladost	Dinamo
Golovec	Sisak	Partizan
Hermes	Zagreb	Borac
Dravlje	ZVRK	Student
		7. juli
		Žarkovo

<i>Regija Centar</i>	<i>Regija Jadran</i>
Čelik	Energoinvest
Čelik II	Nada
Rudar	Ploče
	Sinj
	Šibenik
	Ragbi 59

Prvenstvo Jugoslavije za seniore igra se po dvostrukom bod-sistemu (dvokružno), a prvoplasirane momčadi u regionalnom dijelu prvenstva postaju prvaci svojih regija za tekuću godinu.

Završni dio se odvija u dvije grupe, i to, grupa »A« sa šest momčadi i grupa »B« sa četiri momčadi. Pra-

Rasprostranjenost klubova u Jugoslaviji i granica regije

vo sudjelovanja u natjecanju »A« grupe stječe onoliko momčadi iz regije koliko ih je u prethodnom natjecanju iz te regije bilo uvršteno do petog mesta natjecanja »A« grupe prvenstva prethodne sezone, te momčad iz čije regije je bio pobjednik »B« grupe u prethodnom prvenstvu.

Pravo sudjelovanja u natjecanju u grupi »B« stječe po jedna momčad iz regije prema postignutom redoslijedu natjecanja u regiji, kada se izuzmu ekipe koje se natječu u grupi »A«. U slučaju da se za natjecanje u grupi »B« prijavi manje od četiri momčadi, pravo na natjecanje u grupi »B« stječe ekipe iz regije u kojima je bilo najviše sudionika.

Pobjedniku grupe »A« pripada naslov prvaka Jugoslavije u ragbiju za dotičnu godinu; ostale momčadi u grupi »A« zauzimaju plasman od drugog do šestog mesta, a momčadi u grupi »B« od sedmog do desetog mesta, ovisno o redoslijedu u grupi. Ostale momčadi iz prvenstva regije ne razigravaju za svoj daljnji redoslijed u prvenstvu.

Momčadi koje nakon regularnog dijela prvenstva steknu pravo natjecanja u grupi »A« i »B« završnog dijela prvenstva, gube to pravo ako njihove omladinske momčadi nisu sudjelovale ili su brisane iz omladinskog prvenstva Jugoslavije za tekuću godinu.

Omladinsko prvenstvo Jugoslavije se također sastoji od dva dijela, regionalnog i završnog. Regionalni dio je organiziran isto kao i za seniore, dok se završni dio, u kojem sudjeluju prvoplasirane momčadi regije, organizira kao dvodnevni turnir, s tim da je domaćin turnira svake godine druga regija.

Kadetsko prvenstvo Jugoslavije se održava po sistemu ragbi IX i sastoji se od regionalnog dijela, koji se igra u proljetnoj sezoni, te završnog dijela, koji se igra u

jesenskoj sezoni. Prvoplasirane momčadi u regionalnom dijelu stječu pravo sudjelovanja u završnom dijelu prvenstva. Završni dio se odvija po sistemu »na ispadanje«, pa momčad koja je izgubila susret gubi i pravo daljnog sudjelovanja.

Kup Jugoslavije je tradicionalno natjecanje jedinstveno za cijeli teritorij Jugoslavije. Natjecanje se odvija po sistemu »na ispadanje«, a parovi su tako raspoređeni da se za četvrtfinale plasira ukupno osam momčadi. Četiri prvoplasirane momčadi prethodnog prvenstva Jugoslavije automatski postaju četvrtfinalisti Kupa.

Kup za omladince se uvijek igra u jesenskoj sezoni, a kao i prvenstvo, sastoji se od regionalnog i završnog dijela. Međutim, umjesto turnira, prvoplasirani regionalnog dijela u završnici igraju po sistemu »na ispadanje«. Pobjednici polufinala sastaju se u finalu koje se u pravilu igra prije Dana Republike.

Sva natjecanja reguliraju propozicije koje donosi Skupština Saveza.

U sezoni 1984/85. natječu se u:

— Prvenstvu Jugoslavije za seniore	21 momčad
— Prvenstvu Jugoslavije za omladince	19 momčadi
— Prvenstvu Jugoslavije za kadete	17 momčadi
— Kupu Jugoslavije za seniore	15 momčadi
— Kupu Jugoslavije za omladince	12 momčadi

U evidenciji Saveza registrirano je 2220 aktivnih igrača svih kategorija, od kadeta do veterana.

Ovim igračkim potencijalom rukovodi 64 trenera. Od njih samo šestorica imaju status ragbi-trenera, stečeni nakon položenih tečajeva I i II stupnja, koje su organizirali RSJ i Fakultet za fizičku kulturu Sveučilišta u Zagrebu. Povremenim odlaskom na tečajeve koje orga-

»Prošireno Predsjedništvo« je sastav u kojem najčešće radi ovaj najviši organ.
Slijeva: N. Hrštić, član Predsjedništva, J. Kudrić, sekretar, D. Dumanić, predsjednik Predsjedništva, M. Radja, član Predsjedništva,
B. Armanda, predsjednik Disciplinske komisije, S. Tartaglia, član Predsjedništva, V. Ozretić, predsjednik Finansijske komisije i Ž. Bećica,
predsjednik Samoupravne kontrole.

nizira FIRA, najčešće u Francuskoj, treneri upotpunjaju svoja iskustva. Inače, dobar i brojan trenerski kadar jedan je od osnovnih pretpostavki i garancija za brži i kvalitetniji napredak. Na žalost, danas u Jugoslaviji ta pretpostavka nije ispunjena. Uzroke tome treba tražiti uglavnom u skromnim materijalnim mogućnostima, nedostatku prevedene stručne literature, ali i u drugim manjkavostima objektivne i subjektivne naravi.

U okviru Saveza djeluje Zbor ragbi sudaca Jugoslavije, predstavljajući zajedništvo osoba koje djeluju u zborovima ragbi sudaca regije, a imaju najmanje položen ispit za »ragbi suca pripravnika«. Organizacija, dјelokrug i način rada Zbora sudaca utvrđen je Pravilnikom o sucima i suđenju ragbi utakmica.

Danas u sudačkoj organizaciji aktivno djeluje četrdeset sudaca, koji se svake godine okupljaju na godišnjoj skupštini i seminaru radi unapređivanja organizacijskih i stručnih pitanja. Svake godine po dva suca i trenera prisustvuju višednevnom seminaru koji organizira FIRA.

Nedovoljan broj kvalitetnih trenera i sudaca nisu jedina pitanja o kojima se danas raspravlja u Savezu. U traženju bržeg razvoja ulazu se znatni napor u propagandi i informiranju, a posebno briga se poklanja osnivanju novih klubova. Međutim, evidentna je disproporcija između želja, planova i ambicija za većim dostignućima, te objektivnih i materijalnih mogućnosti, koje, reklo bi se, predstavljaju limitirajući faktor. U ovakvim okolnostima pokušava se vlastitim snagama ostvarivati programe koji želje uskladjuju s mogućnostima.

Usprkos spomenutim, prije svega objektivnim teškoćama, bržem i kvalitetnijem razvoju pridonose i nastojanja kojima se želi omasoviti kadetski i omladin-

ski pogon. Dijelom zahvaljujući i administrativnim mjerama, postiglo se da omladinci postižu bolje rezultate. Naime, pred nekoliko godina, uz pomalo »isforsirane« odluke, započelo se ozbiljnije raditi i s kadetima, koji su već 1984. godine prvi put stupili na međunarodnu scenu i postigli solidne rezultate u vrlo jakoj konkurenciji s momčadima iz zemalja u kojima se igra ragbi visoke evropske razine.

Ovim se potvrđuje inače afirmirano mišljenje da odgovarajući rad s kadetima i omladincima predstavlja onu »zlatnu« osnovu na kojoj se i, pored oskudne materijalne baze, može trajno unapređivati kvalitet jugoslavenskog ragbia.

Berislav Stanojlović, aktivan je u ragbiju od prvih dana...

TABLICA 13.

Savezni kapetani omladinske reprezentacije

Razdoblje	Mjesto	Broj utakmica
1974—1980.	Dušan Novakov, Pančevo	16
1980—1982.	Marko Protega, Split	6
1982—1983. od 1983—	Siniša Tartaglia, Split Suad Kapetanović, Zenica	1 7

Primjedba: Uloga saveznog kapetana obuhvaća i ulogu trenera.

a oni su tek počeli,

U svakom slučaju, trideset godina odricanja, neprekidnog rada i natjecanja učvrstilo je temelje ovom sporu i omogućilo planiranje niza akcija ka bržem i kvalitetnijem razvoju.

Jedino uvažavajući gornje činjenice, možemo i zaključiti da budućnost ragbija u Jugoslaviji nije ugrožena, već da je put njegova razvoja neminovan i zagarantiran. Pitanje je samo sretnog stjecanja okolnosti u kojima će se rezultati takva razvoja brže ili sporije približavati kvaliteti i masovnosti razvijenih zemalja Evrope i svijeta. Poznavajući jugoslavenska ragbijaška pokoljenja, možemo biti sigurni da će se to uskoro ostvariti.

PROŠLO JE 30 GODINA...

Sutrašnjica ragbija u svjetskim relacijama

Francuski publicist Renaud de Laborderie, pišući o igri s ovalnom loptom, kaže: »Ragbi, star nešto više od stotinjak godina, mlađi je no ikada. U čemu leži tajna te mladosti? Ragbi je dugo bio sport elite, dok je danas demokratiziran i stvara u čovjeku osjećaj kolektivnog duha. To je sport grubijana kojim se bave džentlmeni, to je aktivni propagator prijateljstva među narodima«. Moglo bi se reći da je Laborderie ovim riječima odgovorio na nedoumicu utkanu u naslov poglavlja. Iz njegova razmišljanja proistječe nedvojbeni optimizam i čini se da je lako na takvom temelju stvarati viziju plodne budućnosti.

Kako inače protumačiti da sport, koji je organizacijski nejedinstven (formalno djeluje u dvije svjetske federacije), koji nema svjetskog prvenstva i kojeg nema u programu olimpijskih igara očituje tako brz napredak? Kako protumačiti silnu ekspanziju ragbija na primjer u Argentini, Japanu i SSSR, zemljama s različitim medijama, koje nisu osobito povezane ni s Britanijom ni s Francuskom, glavnim rasadnicima ragbija? Znači li i to da je ovaj sport zaista fenomen?

Ipak ostaje jedna dilema: kako bi tek bilo da se poluči toliko logično i toliko prizeljkivano jedinstvo?! Zar

nije čudno da gotovo tri četvrtine zemalja od onih u kojima je ragbi pustio korjenje nisu ni članice jedne od dviju svjetskih federacija. Dapaće, te dvije institucije ne samo da nisu zainteresirane da privuku druge zemlje u asocijacije koje predvode već jedna od njih (IB) čak ne želi širiti taj ekskluzivni krug i nikog ne prima u svoje »društvo«. Ali, kako naprijed? Možda je lako stvoriti jedinstvenu svjetsku organizaciju i krenuti uhodanim stazama kojima su prošli drugi sportovi. Međutim, ne bi li se u tom slučaju zamutila čistoća amaterskih odnosa i možda poremetilo shvaćanje zajedništva i bliskosti na koje je ragbi danas tako ponosan? Nije li ovo dragocjenije od onoga što bi dobili? Stoga se mudrom doima politika malih, opreznih koraka sa željom da se ragbi brže razvija, da se izjednači s drugim najpopularnijim sportovima, ali i da se sačuva »ono nešto« što su drugi već davno izgubili ili čak nisu nikada ni imali.

Prvi korak, doduše mali, napravljen je na proslavi 100. godišnjice postojanja Velškog saveza 1981. godine u Cardiffu. Na tom do danas najvećem skupu ragbijaša svijeta u prisutnosti delegata iz oko šezdeset zemalja sa svih pet kontinenata otvoreno je raspravljano o stvaranju jedinstvene svjetske organizacije, te predloženo da se upriliči sastanak predstavnika svih zemalja iz obitelji ragbija.

Dругi, vjerojatno presudan korak mogao bi se učiniti 1986. godine u Londonu, kada se proslavlja 100. obljetnica International Rugby Football Boarda. To će zapravo biti svojevrstan svjetski kongres ragbija. Domaćini, Englezi, već su poslali preliminarne pozive. O zaključcima toga skupa za sada se može samo nagadati, ali jedno je posve jasno: vrijeme koje dolazi puno je dobrih namjera i sva je zgoda da će nemirnu i čudnu prošlost zamijeniti ljepša budućnost.

TABLICA 14.

Popis sudaca koji su prestali suditi

Red. br.	Prezime i ime	Počeo suditi	Najviši rang	Stekao godine	Prestao suditi
1.	Badalić Dušan	prije 1960. prije 1960.	savezni republički	1961. 1961.	1971. 1964.
2.	Banašin Boris	1971.	republički	1964. 1964.	1964. 1964.
3.	Bartolić Rudolf	prije 1960.	republički	1964.	1962.
4.	Blažević Boris	1966.	savezni	1964.	1964.
5.	Brdarić Momčilo		savezni	1976.	1961.
6.	Cakara Vojislav	prije 1960.	republički	1961.	1961.
7.	Ćonković Predrag	prije 1960.	republički	1961.	1961.
8.	Dinić Nайдан	1967.	republički	1969.	1962.
9.	Dopudić Nebojša	1960.	republički	1961.	1961.
10.	Dragutinović Vladeta	prije 1960.	republički	1991.	1974.
11.	Đurić Tomislav	1962.	republički	1964.	1978.
12.	Dujmović Nikola	prije 1960.	republički	1961.	1970.
13.	Đurđić Nebojša		republički	1961.	1976.
14.	Franjković Vili	prije 1960.	republički	1961.	1964.
15.	Grigić Vedran	1967.	regionalni	1961.	1961.
16.	Habuš Zdravko	1962.	regionalni	1962.	1963.
17.	Hrovat Miran	1974.	regionalni	1964.	1965.
18.	Knaffl Egon	1974.	savezni	1984.	1961.
19.	Kostiov Dušan	1971.	regionalni	1973.	1978.
20.	Kušmir Ivan	prije 1960.	republički	1961.	1964.
21.	Kuvečić Ante	1974.	regionalni	1964.	1964.
22.	Lulić Zvonimir	1974.	regionalni	1974.	1961.
23.	Mačković Ljubomir	prije 1960.	republički	1964.	1964.
24.	Mamuzić Velibor	1964.	republički	1966.	1964.
25.	Marijanović Branko	prije 1960.	republički	1961.	1964.
26.	Marijanović Franjo	1962..	regionalni	1962.	1964.
27.	Marković Vlada	prije 1962.	republički	1961.	1964.
28.	Mičunović Milan	prije 1960.	regionalni	1964.	1966.
29.	Milanović Siniša	1981..	regionalni	1981.	1978.

Red. br.	Prezime i ime	Najviši rang	Stekao godine	Počeo suditi	Najviši rang	Stekao godine	Prestao suditi
30.	Milovanović Nikola	prije 1960. prije 1960.	1960.	1960.	republički	1961.	1964.
31.	Mišković Vojko	1962.	1962.	1961.	republički	1961.	1964.
32.	Nonveiller Ervin	1964.	prije 1960.	1961.	regionalni	1962.	1964.
33.	Nović Slobodan	1964.	prije 1960.	1974.	republički	1961.	1978.
34.	Peršić Boštan	1976.	Sudija Švedskoj	1960.	regionalni	1974.	1964.
35.	Petrović Đorđe	1964.	1961.	1974.	regionalni	1974.	1978.
36.	Plantan Bojan	1962.	1961.	1974.	regionalni	1974.	1978.
37.	Pribanić Željko	1964.	1961.	1970.	regionalni	1970.	1976.
38.	Radojičić Miloš	1964.	1961.	1960.	republički	1961.	1964.
39.	Ribačić Svetislav	1964.	1976.	1978.	republički	1976.	1981.
40.	Ruščuklić Edžem	1964.	1962.	1962.	regionalni	1962.	1964.
41.	Samboljak Stanko	1964.	1962.	1961.	regionalni	1962.	1963.
42.	Škotačić Branislav	1961.	1963.	1960.	republički	1965.	1965.
43.	Skoroza Živko	1961.	1963.	1960.	regionalni	1961.	1965.
44.	Srbijenović Đeki	1961.	1961.	1960.	regionalni	1961.	1965.
45.	Stepanović Petar	1961.	1962.	1960.	regionalni	1961.	1965.
46.	Stojić Đorđe	1964.	1962.	1960.	regionalni	1961.	1965.
47.	Sprejic Nikola	1974.	1965.	1960.	regionalni	1961.	1965.
48.	Spanjol Petar	1981.	1964.	1960.	regionalni	1961.	1965.
49.	Štimac Branimir	1978.	1964.	1960.	regionalni	1961.	1965.
50.	Štimac Branko	1978.	1964.	1960.	regionalni	1961.	1965.
51.	Štimac Zlatko	1974.	1965.	1960.	regionalni	1961.	1965.
52.	Vejić Mladen	1974.	1965.	1960.	regionalni	1961.	1965.
53.	Venturini Mario	1964.	1962.	1960.	regionalni	1961.	1965.
54.	Veselinović Ivan	1966.	1962.	1960.	regionalni	1961.	1965.
55.	Začić Branimir	1964.	1961.	1960.	regionalni	1961.	1965.
56.	Začić Đorđe	1962.	1961.	1960.	regionalni	1961.	1965.
57.	Zanosić Josip	1961.	preminuo	1967.	regionalni	1966.	1969.
58.	Ziga Dragoljub	1964.	1964.	1974.	regionalni	1978.	1980.
29.	Milanović Siniša	1982..	1982..		republički		

TABLICA 15.

Popis danas aktivnih sudaca

Red. br.	Prezime i ime	Mjesto	Počeo suditi	Najviši rang	Stekao	Napomena
1.	Ajaupović Branimir	Zagreb	prije 60	instruktor	1977.	
2.	Antonini Zdenko	Split	1967.	savezni	1982.	veteran od 84.
3.	Bartuljević Duško	Split	1974.	republički	1981.	veteran od 81.
4.	Bilandžić Petar	Split	prije 60	savezni	1961.	veteran od 81.
5.	Čado Šreto	Zenica	1977.	republički	1983.	
6.	Daković Ivan	Beograd	1980	republički	1983.	
7.	Grozdanović Andreja	Beograd	1975.	instruktor	1983.	
8.	Grozdancović Milan	Beograd	1975.	regionalni	1976.	
9.	Herman Radostav	Zagreb	1981.	republički	1982.	
10.	Ivović Zoran	Beograd	1981.	republički	1983.	
11.	Juričko Velimir	Zagreb	1981.	republički	1983.	
12.	Jurković Ante	Ljubljana	1982	savezni	1985.	veteran od 80.
13.	Kapetanović Suad	Zenica	1977.	republički	1983.	
14.	Kapić Miroslav	Zenica	1975.	republički	1983.	
15.	Katalenić Ivan	Zagreb	1981.	regionalni	1981.	
16.	Komei Blaž	Ljubljana	1974	republički	1978.	
17.	Milanko Predrag	Beograd	1974.	savezni	1978.	
18.	Milošević Dubravko	Zagreb	1982.	regionalni	1982.	
19.	Miskulin Darko	Zagreb	1971.	savezni	1978.	
20.	Mikoci Slavko	Zagreb	prije 60	savezni	1961.	veteran od 76.
21.	Murić Andrija	Zagreb	1978	savezni	1982.	
22.	Mušinović Zehrudin	Zenica	1975.	savezni	1982.	
23.	Oman Janez	Ljubljana	1974.	savezni	1978.	
24.	Pavlović Miodrag	Zagreb	1984	regionalni	1984.	
25.	Piper Branko	Beograd	1964.	republički	1973.	veteran od 81.
26.	Podorac Šrdan	Zagreb	1982.	regionalni	1982.	
27.	Radja Mišović	Split	prije 60	savezni	1974.	veteran od 77.
28.	Rnjak Nikola	Split	1974.	republički	1981.	veteran od 83.
29.	Stanolić Berislav	Beograd	1964.	savezni	1967.	veteran od 76.
30.	Stević Milomir	Pančevo	1984	regionalni	1984.	

TABLICA 16.

Prvaci Jugoslavije

Red. br.	Prezime i ime	Mjesto	Počeo suditi	Najviši rang	Stekao	Napomena
157.					"JED	
158.					"MLJ	
159.					"PAR	
160.					"PAR	
161.					"PAR	
162.					"NAC	
163.					"NAC	
164.					"NAC	
165.					"NAC	
166.					"NAC	
167.					"NAC	
168.					"DIN	
169.					"DIN	
170.					"NAC	
171.					"NAC	
172.					"NAC	
173.					"NAC	
174.					"DIN	
175.					"ZAC	
176.					"ZAC	
177.					"ZAC	
178.					"ZAC	
179.					"DIN	
180.					"ZAC	
181.					"ZAC	
182.					"ČEL	
183.					"ČEL	
184.					"ČEL	

TABLICA 16.

Prvaci Jugoslavije — seniori

Godina	Mjesto igranja	Pobjednik	Druugi finalist	Rezultat
1957.	„JEDINSTVO“	Pančevac		
1958.	„MLADOST“	Zagreb		
1959.	„PARTIZAN“	Beograd	JEDINSTVO	16 : 14
1960.	„PARTIZAN“	Beograd	MLADOST	18 : 10
1961.	„PARTIZAN“	Beograd	ZMAJ	38 : 21
1962.	„NADA“	Split	PARTIZAN	22 : 11
1963.	„NADA“	Split	MLADOST	5 : 0
1964.	„NADA“	Split	PARTIZAN	
1965.	„NADA“	Split	„NATjecanje Nije Završeno“ (finalisti)	
1966.	„NADA“	Split	„Brodarac“ i „Mladost“	
1967.	„NADA“	Split	BRODARAC	12 : 5
1968.	„DINAMO“	Pančevac	MLADOST	8 : 3
1969.	„DINAMO“	Pančevac	NATjecanje nije održano	
1970.	„NADA“	Split	—	
1971.	„NADA“	Split	MLADOST	
1972.	„NADA“	Split	BRODARAC	24 : 18
1973.	„NADA“	Split	GRADEVINA R	69 : 15
1974.	„DINAMO“	Pančevac	MLADOST	
1975.	„ZAGREB“	Zagreb	Kumrovec NADA	
1976.	„ZAGREB“	Zagreb	BRODARAC	
1977.	„ZAGREB“	Zagreb	GRADEVINA R	
1978.	„ZAGREB“	Zagreb	MLADOST	
1979.	„ZAGREB“	Zagreb	MLADOST	
1980.	„ZAGREB“	Zagreb	MLADOST	
1981.	„ZAGREB“	Zagreb	MLADOST	
1982.	„ČELIK“	Zenica	MLADOST	
1983.	„ČELIK“	Zenica	MLADOST	
1984.	„ČELIK“	Zenica	MLADOST	

TABLICA 17.

Kup Jugoslavije — seniori

Godina	Mjesto igranja	Pobjednik	Druugi finalist	Rezultat
1958.	„MLADOST“	Zagreb		
1959.	„PARTIZAN“	Beograd	JEDINSTVO	16 : 14
1960.	„PARTIZAN“	Beograd	MLADOST	18 : 10
1961.	„PARTIZAN“	Beograd	ZMAJ	38 : 21
1962.	„NADA“	Split	PARTIZAN	22 : 11
1963.	„NADA“	Split	MLADOST	5 : 0
1964.	„NADA“	Split	PARTIZAN	
1965.	„NADA“	Split	„NATjecanje nije završeno“ (finalisti)	
1966.	„NADA“	Split	„Brodarac“ i „Mladost“	
1967.	„NADA“	Split	BRODARAC	12 : 5
1968.	„DINAMO“	Pančevac	MLADOST	8 : 3
1969.	„DINAMO“	Pančevac	NATjecanje nije održano	
1970.	„NADA“	Split	—	
1971.	„NADA“	Split	Zagreb	
1972.	„NADA“	Split	MLADOST	
1973.	„NADA“	Split	Kumrovec NADA	
1974.	„NADA“	Split	BRODARAC	
1975.	„NADA“	Split	GRADEVINA R	
1976.	„NADA“	Split	MLADOST	
1977.	„NADA“	Split	BRODARAC	
1978.	„NADA“	Split	GRADEVINA R	
1979.	„NADA“	Split	MLADOST	
1980.	„NADA“	Split	MLADOST	
1981.	„NADA“	Split	MLADOST	
1982.	„ČELIK“	Zagreb	MLADOST	
1983.	„ČELIK“	Zagreb	MLADOST	
1984.	„ČELIK“	Zagreb	MLADOST	

TABLICA 18.

Prvaci Jugoslavije — omladinci

1969.	"NADA"	Split	
1970.	"DINAMO"	Pančevo	
1971.	nije odigrano		
1972.	"STUDENT"	Sisak	RAGBI VIII
1973.	"ZAGREB"	Zagreb	RAGBI XV
1974.	" LJUBLJANA"	Ljubljana	
1975.	"STUDENT"	Sisak	
1976.	"STUDENT"	Sisak	
1977.	"STUDENT"	Sisak	
1978.	"STUDENT"	Sisak	
1979.	"SISAK"	Sisak	
1980.	"ČELIK"	Zenica	
1981.	"KOLOY S"	Ljubljana	
1982.	"ČELIK"	Zenica	
1983.	"ČELIK"	Zenica	
1984.	"NADA"	Split	

TABLICA 19

Kup Jugoslavije — omladinci

Godina	Mjesto igranja	Pobjednik	Drugi finalist	Rezultat
1974.	Pančevo	DINAMO	NADA	
1976.	Sisak	STUDENT	igran turnir	
1977.	Ljubljana	STUDENT	igran turnir sa 4 momčadi	
1978.	Makarska	STUDENT	igran turnir sa 4 momčadi	
1979.	Ljubljana	ČELIK	KOLOY'S	14 : 4
1980.	Ljubljana	KOLOY'S	ČELIK	13 : 3
1981.	Split	ČELIK	NADA	14 : 3
1982:	Split	ČELIK	NADA	10 : 4
1983.	Split	NADA	SISAK	30 : 6
1984.	Split	NADA	BRK 61:4 natic. ponишteno	

TABLICA 21.

Pregled svih

3. Stara Zagora -
BUGARSKA
(19.5.). Svietski
lat. Kovaj. R.
tega. Mijajlov
vakov [kap.],
da. Zvekić (3)
Sudac: T.

4. Split — 30.1.;
JUGOSLAVIJA
10:12 (30.3).
ceschi, Gartn
lat (kap., 4),
lović (6), Rr

TABLICA 20.

Prvaci Jugoslavije — kadeti

1982.	Zagreb	NADA	PARTIZAN	8 : 4
1983.	Split	NADA	CELIK	32 : 8
1984.	Zagreb	BRK	LOKOMOTIVA	60 : 4

Tablica 27.

Klubovi po regijama

ZAPAD	ISTOK	CENTAR
1. RK »Bački grad« — 61000 Ljubljana — Einspelerjeva 20 tel. 061/317-001 Tajnik: Jos Zalokar, tel. 061/311-922 — ured 317-001 — kući	2. RK ARK »Mladost« — 41000 Zagreb, Trg marsala Tita 8/1 tel. 041/444-406 Predsjednik: Zdravko Hobuš, tel. 041/577-114 ured Tajnik: Ivica Filipović, tel. 041/218-888 lok. 390 ured 318-256 kući	Tajnik: Ljubiša tel. 011/662-841 402-650
2. RK »Koloj's« — 61000 Ljubljana Ob kamniški progi 1 tel. 061/552-542 Predsjednik: Vinko Može, tel. 061/217-792 — ured 349-795 — kući Tajnik: Boris Kukovec, tel. 061/213-213 int. 24, 71 — ured 342-342 — kući	3. RK »Sisak« — 44000 Sisak, R. Končara 2 Predsjednik: Risto Stevanović, dipl. oec. tel. 044/33-505 — kući Tajnik: Tomislav Ribarić, dipl. ing. tel. 044/30-424 kući Tajnik: Marijan Vehanc, tel. 041-311-029 ured	1. RK »Borac« — 26232 Starčevo, Pančevački put 12 Predsjednik: Miloš Similjanović Tajnik: Anton Deninger, tel. 013/44-755 int. 373 — ured 3. RK »Dinamo« — 26000 Pančevo Predsjednik: Đorđe Arsenović tel. 013/512-020 — ured Tajnik: Milan Stanković, 013/44-122 ured Humska 1, tel. 011/648-222, lokal 203 Predsjednik: Svetislav Miličević, tel. 011/638-848 — kući Tajnik: Ljubiša Blagojević, tel. 011/345-110 — kući Tajnik: Milivoj Vrga, tel. 041/431-111 lok. 34, 95 — ured 310-224 — kući
3. RK »Sjever« 1. RK »lokomotiva« — 41000 Zagreb, Crnatskova 18 tel. 041/442-381 Predsjednik: Božo Cvitanović, tel. 041/682-718 — kući Tajnik: Vladimir Delgalos, tel. 041/272-914 — ured	4. RK »Zagreb« — 41000 Zagreb, Kranjčevićeva 4, tel. 041-029 Predsjednik: Željko Dumančić, tel. 041/329-948 — ured 445-757 — kući Tajnik: Marijan Vehanc, tel. 041-311-029 ured	2. RK »Čelik« — Predsjednik: Boško Šćepanović, tel. 072/25-133 24-324 Tajnik: Mirko Jurić, tel. 072/21-240 24-680
4. Zagrebački veteranski ragbi klub — 41000 Zagreb, Kranjčevićeva 4 tel. 041/552-228 Predsjednik: dr Mišo Končar, tel. 041/574-666 int. 216, 180, 237 Tajnik: Vladimir Delgalos, tel. 041/272-914 — ured	5. RK »Žarkovo« — 11132 Žarkovo, Vodovodska 158, tel. 011/517-557 Predsjednik: Dimitrije Conić, tel. 011/650-275 — ured 583-253 — kući	1. RK »Energoim« Borisa Kidriča ; Predsjednik: Bo tel. 058/611-555 611-638 Tajnik: Davor Đurđević, tel. 058/611-555 611-507

- Tajnik: Ljubiša Lukić,
tel. 011/662-841 — ured
klub —
isanska 10
drag Leovac,
nt. 235 ured
kući
atović,
ured
kući
- CENTAR**
1. RK »Rudar« — 72000 Zenica, p.p. 202
Rudnici mrtkog ugla »Zenica«
Predsjednik: Nedo Pejić,
tel. 072/38-022 — ured ili 38-011
Tajnik: Vlastimir Hamer,
tel. 072/35-637 — kući i ured
2. RK »Čelik« — 72000 Zenica, p.p. 147
Predsjednik: Boško Kukoli,
tel. 072/25-133 lok. 41, ured
24-324 — kući
- Tajnik: Mirko Jović,
tel. 072/21-240 — ured
24-680 — kući
- JADRAN**
1. RK »Energoinvest« — 58320 Makarska,
Borisa Kidriča 34, tel. 058/611-555
Predsjednik: Borben Sumić,
tel. 058/611-555 lok. 18 — ured
611-638 — kući
- Tajnik: Davor Đapić,
tel. 058/611-555 lok. 27 — ured
611-507 — kući
2. RK »Nada« — 58000 Split,
Z. Frankopanska 17, tel. 058/581-649
Predsjednik: Mihovil Rada,
tel. 058/521-111 — ured
510-120 — kući
- Tajnik: Predrag Perišić,
tel. 058/42-422 — ured
47-580 — kući
3. RK »Ploče« — 58340 Kardeljevo,
Vojimir Barbir, Luka Ploče
Predsjednik: Vojimir Barbir,
tel. 058/79-581 — kući
79-206 — ured
- Tajnik: Mate Dragobratović,
tel. 058/79-033 — ured
4. RK »Ragbi 59« — 58000 Split,
Z. Frankopanska 17
tel. 058/581-649
Predsjednik: Željko Dvornik, dipl. ing.,
tel. 058/44-566 — ured
516-571 — kući
- Tajnik: Mladen Vejić, dipl. ing.,
tel. 058/591-244 — ured
554-091 — kući
5. RK »Šinj« — 58230 Sinj, p.p. 71
Predsjednik: Miodrag Todorović,
tel. 018/49-066 — kući
25-153 — ured
- Tajnik: Goran Filipović,
tel. 018/55-656 — kući
Tajnik: Ante Grčić, tel. 058/82-184
6. RK »Šibenik« — Ivo Bačca, 59000 Šibenik,
Dobrić 4
Predsjednik: Vlatko Friganović,
tel. 059/23-894 — kući
28-942 — ured
- Tajnik: Ivo Bačca, dipl. ing.,
tel. 059/24-952 — kući
25-858 — ured
- JUG**
1. RK »7. Juli« — 37000 Kruševac,
Luke Ivanović bb
Hala sportova
Predsjednik: Aleksandar Mihajlović,
tel. 037/21-866 — kući
28-059 — ured
- Tajnik: Dragan Vujašinović, dipl. ing.,
tel. 037/22-394 — kući
25-567, lok. 712 ured
2. RK »Student« — 18000 Niš,
Milenka Stojkovića 13
tel. 018/63-538
Predsjednik: Miodrag Todorović,
tel. 018/49-066 — kući
25-153 — ured
- Tajnik: Goran Filipović,
tel. 018/55-656 — kući
Tajnik: Ante Grčić, tel. 058/82-184

1971. GODINA	Grupa »A«	1. »Nada« 2. »Zagreb« 3. »Dinamo« 4. »Brodarac« 5. »Mladost« 6. »Ljubljana«	12 10 2 0 278:94 12 9 0 3 316:111 30 12 7 2 3 225:97 28 12 6 2 4 182:109 26 12 5 0 7 135:202 22 12 2 0 10 87:215 15 (-1) 12 0 0 12 53:448 12	34 28 22 26 22 15 (-1) 12
1971. GODINA	Grupa »B«	1. »Energoinvest« 2. »Metka« 3. »Student«	1. »Lokomotiva« 2. »Singidunum« 3. »Lokomotiva« 4. »Lokomotiva« 5. »Energoinvest«	8 6 0 2 198:44 8 6 0 2 131:71 20 8 3 0 5 55:121 14 8 4 0 4 65:86 12 (-4) 8 1 0 7 47:194 6 (-4)
1972. GODINA	Grupa »A«	1. »Nada« 2. »Mladost« 3. »Brodarac« 4. »Dinamo« 5. »Zagreb« 6. »Energoinvest«	10 8 0 2 221:96 26 10 6 0 4 113:197 22 10 6 1 3 180:129 19 (-4) 10 4 0 6 292:106 18 10 4 0 6 142:137 18 10 1 1 8 79:362 13	38 26 19 (-4) 18 18 13
1972. GODINA	Grupa »B«	1. »Ljubljana« 2. »Metka« 3. »Lokomotiva« 4. »Zagreb« 5. »Energoinvest«	12 11 0 1 371:44 34 12 9 0 3 164:84 30 12 4 0 8 164:169 19 (-1) 12 0 0 12 33:435 7 (-5)	40 34 30 (-1) 19 (-5)
1973. GODINA	Grupa »A«	1. »Nada« 2. »Dinamo« 3. »Zagreb« 4. »Brodarac« 5. »Ljubljana« 6. »Mladost« 7. »Energoinvest« 8. »Metka«	14 13 0 1 517:71 40 14 12 0 2 442:78 38 14 10 0 4 263:160 33 (-1) 14 7 0 7 192:175 27 (-1) 14 6 0 8 217:236 26 14 4 0 10 144:283 21 (-1) 14 3 0 11 124:246 20 14 1 0 13 89:559 15 (-1)	40 38 33 (-1) 27 26 21 (-1) 20 15 (-1)
A		16 13 0 3 519:123 42 16 14 1 1 402:104 41 (-4) 16 10 1 5 277:156 37 16 8 1 7 200:237 33 16 7 2 7 217:204 32 16 9 0 7 204:181 30 (-4) 16 4 1 11 157:238 25 16 3 0 13 139:422 22 16 1 0 15 107:497 18		

1971. GODINA	Grupa »B«	1. »Lokomotiva« 2. »Zenica« 3. »Student«	1. »Mladost« 2. »Ragbi '59« 3. »Bežigrad« 4. »Student«	9. »Mladost« 10. »Ragbi '59« 11. »Bežigrad« 12. »Student«	6 6 0 0 121:33 18 6 4 0 2 100:73 11 (-3) 6 2 0 4 76:120 10 6 0 0 6 41:112 6	
1971. GODINA	Grupa »A«	1. »Nada« 2. »Dinamo« 3. »Ljubljana«	1. »Nada« 2. »Dinamo« 3. »Zagreb«	1. »Nada« 2. »Ljubljana« 3. »Zenica« 4. »Mladost«	6 5 0 1 184:76 15 (-1) 6 4 0 2 130:96 14 6 2 0 4 92:191 10 6 1 0 5 62:105 8	
1972. GODINA	Grupa »B«	1. »Nada« 2. »Dinamo« 3. »Zagreb«	1. »Dinamo« 2. »Energoinvest« 3. »Zagreb«	1. »Zagreb« 2. »Dinamo« 3. »Ljubljana« 4. »Energoinvest«	6 5 0 1 396:19 16 6 4 1 1 177:70 14 (-1) 6 2 1 3 131:127 11 6 0 0 6 6:494 6	
1972. GODINA	Grupa »A«	1. »Nada« 2. »Mladost« 3. »Brodarac« 4. »Lokomotiva« 5. »Energoinvest«	1. »Dinamo« 2. »Energoinvest« 3. »Ljubljana« 4. »Brodarac« 5. »Nada«	1. »Galax« 2. »Partizan« 3. »Student« 4. »Lokomotiva«	6 5 0 1 180:55 16 6 5 0 1 169:51 16 6 2 0 4 140:36 7 (-3) 6 0 0 6 21:308 3 (-3)	
1973. GODINA	Grupa »C«	1. »Nada« 2. »Mladost« 3. »Brodarac« 4. »Dinamo« 5. »Zagreb« 6. »Energoinvest«	1. »Lokomotiva« 2. »Mladost« 3. »Brodarac« 4. »Dinamo« 5. »Zagreb« 6. »Energoinvest«	1. »Nada« 2. »Ljubljana« 3. »Zenica« 4. »Student« 5. »Lokomotiva« 6. »Bežigrad«	1. »Galax« 2. »Partizan« 3. »Student« 4. »Lokomotiva« 5. »Bežigrad« tako da je končani redoslijed prenosta za 1976:	6 5 0 1 180:55 16 6 5 0 1 169:51 16 6 2 0 4 140:36 7 (-3) 6 0 0 6 21:308 3 (-3)
1973. GODINA	Grupa »B«	1. »Ljubljana« 2. »Metka« 3. »Lokomotiva« 4. »Student«	1. »Lokomotiva II« (osvojila II mjesto) 2. »Lokomotiva II« (osvojila IV mjesto)	1. »Nada« 2. »Ljubljana« 3. »Zenica« 4. »Student« 5. »Lokomotiva« (osvojila IV mjesto)	11:9 35:3 9:17 7:9 6 0 0 6 17:3 6 0 0 6 0:20	
1974. GODINA	Grupa »A«	1. »Nada« 2. »Dinamo« 3. »Ljubljana« 4. »Brodarac« 5. »Zenica« 6. »Student«	1. »Dinamo« 2. »Energoinvest« 3. »Ljubljana« 4. »Zenica« 5. »Student« 6. »Mladost«	1. »Nada« 2. »Ljubljana« 3. »Zenica« 4. »Student« 5. »Zenica« 6. »Energoinvest«	12. »Lokomotiva« 11 (-1)	

1977. GODINA

Grupa »A«		Grupa »B«	
1. „Zagreb“	6 6 0 0 251:50	1. „Zagreb“	10 9 1 0 268:87
2. „Dinamo“	6 4 0 2 158:79	2. „Dinamo“	10 6 1 3 134:89
3. „Nada“	6 2 0 4 113:76	3. „Nada“	10 5 0 5 80:114
4. „Mladost“	6 0 0 6 50:367	4. „Koloy S“	10 4 0 6 115:188
		5. „Čelik“	10 3 0 7 102:137
		6. „Partizan“	10 2 0 8 76:160 (-4)
		Grupa »A«	
5. „Zenica“	2 1 0 1 34:14	7. „Energoinvest“	4 4 0 0 79:12
6. „Student“	2 1 0 1 14:34	8. „Mladost“	4 1 0 3 41:60
		9. „Bežigrad“	4 1 0 3 27:75

1978. GODINA

Grupa »A«		Grupa »B«	
1. „Zagreb“	6 6 0 0 172:65	1. „Zagreb“	10 8 1 1 203:68
2. „Dinamo“	6 4 0 2 137:33	2. „Dinamo“	10 5 3 2 76:49
3. „Nada“	6 2 0 4 60:94	3. „Čelik“	10 4 1 4 163:106
4. „Zenica“	6 0 0 6 46:223	4. „Koloy S“	10 2 2 6 87:162
		5. „Nada“	10 2 0 8 71:170
		6. „Energoinvest“	10 (-4)
		7. „Student“	4 0 0 4 13:123
		Grupa »B«	
5. „Energoinvest“	4 3 1 0 56:16	7. „Partizan“	6 5 0 1 205:9
6. „Partizan“	4 2 1 1 88:18	8. „Mladost“	5 3 0 2 92:79
7. „Student“	4 0 0 4 13:123	9. „Sini“	6 2 0 4 43:120
		10. „Bežigrad“	5 1 0 4 22:154

1979. GODINA

Grupa »A«		Grupa »B«	
1. „Dinamo“	8 7 0 1 122:78	1. „Čelik“	10 9 1 0 258:45
2. „Zagreb“	8 5 0 3 216:104	2. „Nada“	10 7 0 3 132:78
3. „Nada“	8 5 0 3 116:68	3. „Koloy S“	10 5 0 5 126:141
4. „Koloy S“	8 1 0 7 96:211	4. „Dinamo“	10 5 0 5 115:136
5. „Čelik“	8 2 0 6 122:211	5. „Partizan“	10 0 10 41:278
	8 (-4)		5 (-5)
		Grupa »B«	
1. „Dinamo“	8 7 0 1 122:78	7. „Sini“	8 6 0 2 208:100
2. „Zagreb“	8 5 0 3 216:104	8. „Energoinvest“	8 6 0 2 133:87
3. „Nada“	8 5 0 3 116:68	9. „Bežigrad“	8 4 1 3 102:96
4. „Koloy S“	8 1 0 7 96:211	10. „Rudar“	8 3 0 5 81:125
5. „Čelik“	8 2 0 6 122:211	11. „Borac“	8 0 1 7 60:176
	8 (-4)		8 (-1)

1980. GODINA

Grupa »A«		Grupa »B«	
1. „Zagreb“	6 6 0 0 251:50	1. „Zagreb“	10 9 1 0 268:87
2. „Dinamo“	6 4 0 2 158:79	2. „Dinamo“	10 6 1 3 134:89
3. „Nada“	6 2 0 4 113:76	3. „Nada“	10 5 0 5 80:114
4. „Mladost“	6 0 0 6 50:367	4. „Koloy S“	10 4 0 6 115:188
		5. „Čelik“	10 3 0 7 102:137
		6. „Partizan“	10 2 0 8 76:160
			(-4)
		Grupa »A«	
5. „Zenica“	2 1 0 1 34:14	7. „Energoinvest“	4 4 0 0 79:12
6. „Student“	2 1 0 1 14:34	8. „Mladost“	4 1 0 3 41:60
		9. „Bežigrad“	4 1 0 3 27:75
			(-4)
		Grupa »B«	
7. „Sini“	6 5 0 1 135:49	7. „Sini“	6 5 0 1 135:49
8. „Borac“	6 4 0 2 99:72	8. „Borac“	6 4 0 2 99:72
9. „Mladost“	6 3 0 3 114:66	9. „Mladost“	6 3 0 3 114:66
10. „Bežigrad“	6 0 0 6 31:192	10. „Bežigrad“	6 0 0 6 31:192

1983. GODINA

Grupa »A«		Grupa »B«	
1. „Čelik“	10 8 0 2 189:48	1. „Čelik“	10 8 0 2 189:48
2. „Zagreb“	10 7 0 3 121:65	2. „Zagreb“	10 7 0 3 121:65
3. „Nada“	10 3 1 6 89:149	3. „Nada“	10 3 1 6 89:149
4. „Koloy S“	10 3 0 7 59:189	4. „Koloy S“	10 3 0 7 59:189
5. „Energoinvest“	10 0 1 9 44:153	5. „Energoinvest“	10 0 1 9 44:153
		Grupa »B«	
7. „Rudar“	8 7 0 1 220:44	7. „Rudar“	8 7 0 1 220:44
8. „Borac“	8 5 2 1 129:42	8. „Borac“	8 5 2 1 129:42
9. „Blačac“	8 3 1 4 110:75	9. „Blačac“	8 3 1 4 110:75
10. „Bežigrad“	8 2 0 6 103:162	10. „Bežigrad“	8 2 0 6 103:162
		Grupa »A«	
11. „Mladost“	8 1 1 6 53:292	11. „Mladost“	8 1 1 6 53:292
		Grupa »B«	
11. „Bežigrad“	8 7 0 3 132:78	11. „Bežigrad“	8 7 0 3 132:78
		Grupa »A«	
12. „Rudar“	10 5 0 5 126:141	12. „Rudar“	10 5 0 5 126:141
13. „Blačac“	10 5 0 5 115:136	13. „Blačac“	10 5 0 5 115:136
14. „Bežigrad“	10 3 1 6 99:93	14. „Bežigrad“	10 3 1 6 99:93
15. „Partizan“	10 0 10 41:278	15. „Partizan“	10 0 10 41:278
		Grupa »B«	
16. „Sini“	8 6 0 2 208:100	16. „Sini“	8 6 0 2 208:100
17. „Energoinvest“	8 6 0 2 133:87	17. „Energoinvest“	8 6 0 2 133:87
18. „Bežigrad“	8 4 1 3 102:96	18. „Bežigrad“	8 4 1 3 102:96
19. „Rudar“	8 3 0 5 81:125	19. „Rudar“	8 3 0 5 81:125
20. „Blačac“	8 0 1 7 60:176	20. „Blačac“	8 0 1 7 60:176

1982. GODINA

Grupa »A«		Grupa »B«	
1. „Dinamo“	8 7 0 1 122:78	1. „Čelik“	10 8 0 2 222:79
2. „Zagreb“	8 5 0 3 216:104	2. „Zagreb“	10 7 0 3 171:79
3. „Nada“	8 5 0 3 116:68	3. „Nada“	10 6 0 4 142:84
4. „Koloy S“	8 1 0 7 96:211	4. „Dinamo“	10 5 0 5 79:80
5. „Čelik“	8 2 0 6 122:211	5. „Partizan“	10 2 0 8 68:211
	8 (-4)	6. „Partizan“	10 2 0 8 75:224
		7. „Energoinvest“	10 2 0 8 75:224
		8. „Bežigrad“	10 2 0 8 75:224
		9. „Lokomotiva“	10 2 0 8 75:224

1984. GODINA

Grupa »A«		Grupa »B«	
1. „Čelik“	10 9 1 0 258:45	1. „Čelik“	10 9 1 0 258:45
2. „Nada“	10 7 0 3 132:78	2. „Nada“	10 7 0 3 132:78
3. „Koloy S“	10 5 0 5 126:141	3. „Koloy S“	10 5 0 5 126:141
4. „Zagreb“	10 5 0 5 115:136	4. „Zagreb“	10 5 0 5 115:136
5. „Dinamo“	10 3 1 6 99:93	5. „Dinamo“	10 3 1 6 99:93
6. „Partizan“	10 0 10 41:278	6. „Partizan“	10 0 10 41:278
	5 (-5)		
		Grupa »B«	
7. „Sini“	8 6 0 2 208:100	7. „Sini“	8 6 0 2 208:100
8. „Energoinvest“	8 6 0 2 133:87	8. „Energoinvest“	8 6 0 2 133:87
9. „Bežigrad“	8 4 1 3 102:96	9. „Bežigrad“	8 4 1 3 102:96
10. „Rudar“	8 3 0 5 81:125	10. „Rudar“	8 3 0 5 81:125
11. „Blačac“	8 0 1 7 60:176	11. „Blačac“	8 0 1 7 60:176

NAPOMENA: U zagradama su navedeni bodoći oduzeti odlikuma natjecateljske komisije zbog nepoštivanja Pravilnika o odigravanju ragač utakmica.

TABELA 29.

Pregled uspješnosti klubova u dosadašnjim prvenstvima

Naziv	Raniji naziv kluba	Doslovni Prethodno активан	Prvično radom
1. »Dinamo«	»ASK «—»ISP« „Jedinstvo“	1954..	12 11 11 10 10 9 10 9 11 12 12 11 10 9 11 11 12 11 11 9 7 8 269
2. »Nada«		1959..	11 12 10 11 9 11 11 10 11 10 7 9 8 8 11 7 5 4 5 9 5 5 4 2 204
3. »Mladost«		1954.. 1955.. 1964..	5 9 7 8 7 11 8 10 10 12 12 11 12 11 11 9 189
4. »Zagreb«	»Trgovački«	1955..	8 7 7 8 8 7 9 7 6 8 9 9 10 9 9 9 7 9 10 156
5. »Koloy«	»Ljubljana«	1963..	
6. »Galax«	»JRB« —	1960.. 1977..	
7. »Partizan«	»Brodarac«	1953.. 1961.. 1974..	
8. »Celik«	»Zenica«	1972..	
9. »Energoinvest«	»Metaloplastika«	1968..	
10. »Emal«	1954.. 1965..	9 9 9 7 8 8	
11. »Lokomotiva«	»K. Rakić« —		
12. »Sisak«	»Građevinar«	1961..	
13. »Beograd«	»Student«	1974..	
14. »Metka«	»Kumrovec«	1968.. 1973..	
15. »Singidunum«		1967.. 1971..	
16. »Borec«		1978..	
17. »Sini«		1978..	
18. »Radnički«		1953.. 1961..	
19. »Rudar«		1982..	
20. »Arenas«		1965.. 1967..	
21. »Ploče«		1979..	
22. »Ragbi '59«		1974..	
10 9 1 0 258:45 29			
10 7 0 3 132:78 24			
10 5 0 5 126:141 20			
10 5 0 5 115:136 20			
10 3 1 6 99:93 -17			
10 0 0 10 41:278 5 (-5)			
8 6 0 2 208:100 20			
8 6 0 2 133:87 20			
8 4 1 3 102:96 17			
8 3 0 5 81:125 14			
8 0 1 7 60:176 8 (-1)			

LEGENDA: Za osvojeno prvo mjesto dale se 12 bodova, za drugo 11, treće 10 itd. U proteklih 30 godina održano je 28 prvenstava Jugoslavije za seniore, pa se u tablicama 29. i 30 daje statistički prikaz uspješnosti klubova u tim prvenstvima. uz neke brojčane pokazatelle.
Uspješnost klubova na način da je za osvojeno prvo mjesto dalo 12 bodova za drugo 11 itd. U početku su se prvenstva odigravala po turnirskom sistemu, na kojima su sudjelovala 3 ili 4 kluba, dok je kasnije u prvenstvu uveden liga-sistem, koji se u nekoliko navrata mijenja, da bi poslijenjih 14 godina zdržao danasni način, tj. grupu »A« i grupu »B«, odnosno I i II ligu, s izmikom 1976. godine. U ovim tablicama su rezultati samo završnog dijela prvenstva, tj. bez natjecanja u regijama u kojima sudjeluje preko 20 klubova. U toku jednog prvenstva (u dijelu) sudjelovalo je najviše 12 klubova.

TABLICA 30.

Zbirni prikaz utakmica proteklih 28 prvenstava Jugoslavije

Red. br.	Klub	Broj prven- stava	Ukupno utak- mica	Pobjed- i nerije- šeno	Dati i primjeni poeni kuta
1.	»Dinamo« *	26	233	149 11 73	5180:2053
2.	»Nada« *	24	228	157 7 64	4523:2123
3.	»Mladost« *	25	190	77 5 108	2169:3384
4.	»Zagreb« *	19	199	133 6 60	4431:2065
5.	»Kolovos« *	19	206	81 6 122	2551:1687
6.	»Galax« *	15	153	87 6 60	2567:1784
7.	»Partizan«	13	69	33 2 34	1127:929
8.	»Čelik« *	12	98	45 2 51	1504:1950
9.	»Energoinvest« *	13	126	54 7 65	1633:2152
10.	»Zmaj« *	6	30	4 1 25	221:439
11.	»Lokomotiva« *	11	107	20 0 87	988:3141
12.	»Sisak« *	9	56	17 0 39	604:1168
13.	»Beograd«	8	51	14 1 36	481:1433
14.	»Metka«	4	50	18 0 32	511:1100
15.	»Singidunum«	4	52	11 0 41	405:1503
16.	»Borac«	3	22	9 3 10	288:290
17.	»Sini«	2	12	7 0 178:69	178:69
18.	»Radnički«	1	3	0 0 3	28:96
19.	»Rudar«	2	16	10 0 6	301:169
20.	»Arena«	1	4	1 2 1	47:21
21.	»Plod« *	1	8	3 1 4	110:75
22.	»Ragbi 59«	1	6	4 0 2	100:73
23.	»Nada II«	1	6	3 0 3	93:77
24.	»Lokomotiva II«	1	6	0 0 6	7:146
U k u p n o:		—	1934	937 60 937	3027:3027

N a p o m e n a: Redoslijed kubova je napravljen prema broju bodova iz tablice 29.
Iz prikaza je vidljivo da nijedan klub nije nastupio u svih 28 prvenstava. U svim prvenstvima je odigrano ukupno 967 utakmica. Samo 3,10% utakmica postiglo je neresenim rezultatom. Prosječno je po utakmici postignut 31,05 poena.
* Iskazani rezultat obuhvaća i rezultate kubova čiji je ovo slijedenik.

TABLICA 31.

Pregled nastupa mlađe reprezentacije

1. RICANY 2. 5. 1970 ČSSR — JUGOSLAVIJA U. 24	11:6 (8:3)
2. PANČEVO 3. 10. 1980. JUGOSLAVIJA U. 23 — DINAMO (seniori)	4:53 (4:16)
3. PANČEVO 5. 10. 1980. JUGOSLAVIJA U. 23 — JUGOSLAVIJA (seniori)	6:58 (6:28)

TABLICA 32.

Bibliografija — Jugoslavenska izdanja

1. »PRIRUČNIK ZA TRENERE RAGBI Xll«, 1955. g., izdavač Sport-čki institut Beograd, autor nije naveden.
2. »PRAVILA IGRE RUGBY — 15 sa osnovnim upustvima i tehničkim dodatcima«, ožujak 1959. god.
3. »RAGBI 13«, 1963. god Autor Vladimir Marković, izdavač Ragbi savez Jugoslavije, Beograd.
4. »RAGBI PRAVILA — KOMENTAR«, 1963. god Autor Boris Blažević, izdavač »Sportska knjiga«, Beograd.
5. »RUGBY PRAVILA IGRE S TUMACENJIMA«, siječanj 1965. god. Stručna redakcija Branimir Alaušović, izdavač Ragbi podsavz Zagreb, tiraž 300 komada.
6. »RAGBI — PRAVILA IGRE S TUMACENJEM«, siječanj 1968. god. Stručna redakcija Branimir Alaušović, izdavač Ragbi savez Jugoslavija, tiraž 1000 komada.

TABLICA 33.

7. »TAKTIKA LINIJE chwill, Usmjerjenje
8. »STAVOVI, INTERFEZA RAGBI SPORTE«, Split, 1973.
9. »RAGBI-PRAVILA I vil Radja i Šiniša tiraž 2000 komada
10. »10 GODINA RAG god. Autor Marko Makarska, tiraž 20
11. »RAGBI«, maj 197 »Nada«, Split.
12. »MOGUĆNOST PF BIJU«, Mijo Lulić, Split.
13. »RAZVOJ RAGBI plomski rad, Split.
14. »RAGBI PRAVILA Stručna redakcija Hrvatske i Ragbi s ZVOJ RAGBIJA U rad, Split, 1983.
15. »POVIJEST RAGBI RAGBIJA U rad, Split, 1983.
16. »BULTEM«, službenine. Do sada izašlo 17. »DVADESET GODIŠ izdavač Ragbi klub
18. »UTjecaj SOCIJA RAGBIJA«, Drago

potrebu organiziranijeg pristupa u ovom sportu. Na inicijativu Dragana Maršičevića trideset šest delegata iz Beograda, Zagreba, Ljubljane, Rijeke, Novog Sada i Pančeva 10. jula 1954. godine u Beogradu osnivaju asocijaciju jugoslavenskih ragbijaša. Tako je rođen RAGBI SAVEZ JUGOSLAVIJE. Pod okriljem Saveza, čije je sjedište bilo u Beogradu, djelovao je u Zagrebu Odbor za ragbi XV. Za prvog predsjednika izabran je Mile Ćubrić, a za potpredsjednika Milan Ercegan. Oni su vrlo brzo obavili osnovne organizacijske poslove i uveli ragbi u obitelj jugoslavenskih sportova.

Konačno, poslije stoljetnog rvanja i dokazivanja na izvornom tlu, jedna sportska igra, »pravni sljednik« najstarije igre loptom na svijetu, dobila je u Jugoslaviji novi poen afirmacije.

Poletni zamah s kraja 1953. godine prenijet je i u nadne dvije godine, 1954. i 1955. Međutim, nakon toga zanos naglo jenjava. Kao da se počelo gubiti snagu, kao da je očuvanje i učvršćivanje onoga što je stvorenno bila jedina svrha. Ni to nije bilo lako. Opasnosti

Mile Ćubrić

Žika Jovanović

Života Ranković

Branimir Štimac

Danijel Mejaški

TABLICA 4.

Predsjednici saveza

1. Mile Ćubrić	1954—1957.	Beograd
2. Žika Jovanović	1957—1959.	Beograd
3. † Života Ranković	1959—1964.	Beograd
4. Branimir Štimac	1964—1966.	Zagreb
5. Danijel Mejaški	1966—1973.	Zagreb
6. Damir Dumanović	od 1973.	Split

TABLICA 5.

Sekretari saveza

1. † Dragan Maršičević	1954—1959.	Beograd
2. Boris Blažević	1959—1960.	Beograd
3. Berislav Stanojlović	1960—1962.	Beograd
4. Duško Badalić	1962—1966.	Beograd
5. Branimir Alaupović	1966—1973.	Zagreb
6. Marko Protega	1973—1976.	Split
7. Jakov Kudrić	od 1976.	Split

Izvođenje »tenija« na utakmici »Jedinstvo« — »Partizan« 1957. godine

Slijeva: Lazić (»Jedinstvo«), sudac Čonkić, igrači »Partizana« Arsenijević, Stanojlović (s loptom), Stevanović, Jovanović, Maksimović, Mičunović, Milovanović i Kulišić

kraja zlokobno su prijetile sa svih strana i tužno je bilo vidjeti kako gotovo s lakoćom nestaje ono što se tako mukotrpno rađalo.

Za mnoge klubove koji su nastali u ovom razdoblju najveći problem su bili treneri, odnosno stručni kadar. U prvim godinama jedino su »Partizan« i »Mladost« imali trenere koji su se i ranije bavili ragbijem. Ova dvojica su godinama bili jedini »pravi« stručnjaci. Zbog toga su oni bili predavači na tečaju koji je 1955. godine organizirao Sportski institut u Beogradu i kojemu su prisustvovali treneri svih tadašnjih klubova. Godinu

dana kasnije Ragbi odbor Beograda organizirao je tečaj za svoje trenere u Vrњačkoj Banji. Oba tečaja počinjali su i suci, kojih je tada bilo preko 20 aktivnih.

1956—1957.

U ovom razdoblju osnovani su novi klubovi »Utva« i »Bjelovar«, dok su prestali postojati »Naša krila« i »Zagreb«.

U dvorani sindikalnog doma tvornice aviona »Utva« održana je u novembru 1956. godine osnivačka skupština istoimenog kluba. Momčad je nastupala nepune četiri godine u prvenstvu Ragbi odbora Beograda, dohvativši pri tome četvrtu mjesto, da bi krajem 1961. godine bila rasformirana.

RK »Bjelovar« je vjerojatno jedini klub u našoj zemlji koji je uredno osnovan i koji je formalno postojao, a da nije odigrao ni jednu utakmicu. Inicijatori njegova osnutka bili su ragbijaški radnici iz Zagreba. U okviru te inicijative u Bjelovaru je »Mladost« odigrala par propagandnih utakmica težeći stvaranju prikladne atmosfere. Međutim, vrijednom i upornom predsjedniku Franji Frnetiću, kraj mnogih nedraća, ubrzo se nametnuo problem »pravog« terena i, kako nije bilo sretnog izlaza iz krize, klub se ugasio i tako zadržao jedan zaista bizarni rekord.

Stanovita podvojenost i akutna dilema oko ragbija XIII odnosno XV i dalje su predstavljale veliki teret za mladu i slabašnu organizaciju.

Unatoč svim boljkama i nedraćama, Savezu uspijeva 1957. godine organizirati prvo prvenstvo Jugoslavije, koje je po turnirskom sistemu održano 8., 9. i 10. XI

u Pančevu, Beogradu i Zemunu u ragbiju XIII. U odlučujućoj utakmici za prvo mjesto momčad »Jedinstva« iz Pančeva pobijedila je zagrebačku »Mladost« sa 11 : 3.

Konačan izgled tablice:

»Jedinstvo« (Pančevo)	3	3	0	0	41:19	6
»Mladost« (Zagreb)	3	2	0	1	82:29	4
»Partizan« (Beograd)	3	1	0	2	30:27	2
»Radnički« (Beograd)	3	0	0	3	28:96	0

Tadašnji predsjednik Saveza Mile Čubrić uručio je pokal pobjedničkoj momčadi.

1958—1959.

Ni slijedeće dvije godine nisu blistave. S radom prestaju klubovi »Sloboda« i »Jugoslavija« u Beogradu, te »Radnički« iz Sombora, ali, kao po nekom nepisanim pravilu o ravnoteži, osnivaju se novi klubovi, »Nada« u Splitu i »Jugoslovensko rečno brodarstvo« — JRB u Beogradu.

RK »Nada« je prvi ragbijski klub u Dalmaciji. Osnovan je na inicijativu trojice tadašnjih srednjoškolaca odnosno studenata: Ive Ganze, Petra Pavkovića i Siniše Tartaglie. Oni su ubrzo okupili više od 30 mladića s kojima su se nadmetali u igri sličnoj ragbiju, tih godina vrlo popularnoj na splitskom kupalištu »Bačvice«. Ovu grupu mladića primilo je Omladinsko sportsko društvo »Nada«, formiravši sekciju za ragbi, koja nakon nekoliko godina prerasta u klub. Na čelu splitskih ragbijsa od samog početka pa do svoje smrti, punih 15 godina bio je Emil Oštrić. Prvi mjeseci rada bili su teški bez pravog poznavaoce igre. Međutim, po-

vratkom u Split dotadašnjeg igrača »Mladosti« Mihovila Radje i njegovim dolaskom u »Nadu« riješen je i taj problem. Sve kasnije godine uspjeha i slave ovog u jugoslavenskom ragbiju najuspješnijeg kolektiva usko su vezane za njegovo ime. Punih 15 godina Radja je bio trener seniorske momčadi koja je u tom razdoblju osvojila 10 državnih prvenstva i 6 puta kup Jugoslavije. Godine 1974. Radja postaje tehnički direktor Kluba, a danas je predsjednik tog uspješnog kolektiva, koji je u međuvremenu osvojio još 3 puta kup Jugoslavije te više puta bio pobjednik u omladinskim i kadetskim natjecanjima.

Pored Mihovila Radje, koji je među ostalim obavljao i niz funkcija u Ragbi savezu Jugoslavije i Hrvatske, od čega dvanaest godina (1968—1980) funkciju saveznog trenera i kapetana, ističu se svojim radom: Leo Antonini, Željko Dvornik, Leo Senjanović i Stipe Vitaljić.

Klub »JRB« nastao je u okviru Radne organizacije »Jugoslovensko rečno brodarstvo« u čijim službama je radilo više ragbijsa iz Beograda. Momčad u početku nije imala znatnijih uspjeha, ali dolaskom većeg broja igrača iz netom utrnulog »Radničkog«, te trenera B. Stanojlovića, klub je igrački brzo napredovao. Nakon što je primljen u centralno sportsko društvo, slijedom okolnosti mijenja ime u »Brodarac«. Pod tim imenom s jednom uspješnom generacijom klub je postigao svoje najveće uspjeha. Stalno je među vodećima u borbi za primat u državnom prvenstvu, a dva puta je osvojio kup Jugoslavije. I danas je teško objasniti iz kojih razloga je ovaj uspješni sportski kolektiv promijenio ime — postao je »Galax«. Nedugo poslije toga, ne nalazeći ni s novim imenom izlaz iz križe, prestaje djelovati, a većina igrača prelazi u obnovljeni »Partizan«.

RK »Nada« maja 1973. godine.

Stoje slijeva: Emil Oštrić, predsjednik, Milat, Guina, Kolombatović, Antonini, kapetan, B. Radić, T. Ivanišević, Veić, Marović, Grubišić, Protega, Radja, trener

Čuće slijeva: Blašković, Bjelanović, Kalinić, Alebić, N. Rnjak, Armanda, Zekan, Cvitanović

ILK JBB na snimku iz 1971. godine

Stoje slijeva: Stevanović, Marinković, Vasiljević, Popović, Dabić, Vojislav Mišković, predsjednik, Vitas, Šaponja, Karara, N. Marinković, Mitrović, Mijajlović, Marković, tehniko
Ćuće slijeva: trener B. Piper, Momirović, Jović, Klarin, I. Piper, Tešić, Moromilov, Nikolić

Prvenstvo Jugoslavije i dalje se igra po sistemu turnira. Godine 1958. i 1959. sudjeluje po 4 momčadi, a 1960. samo tri. Prvaci postaju »Mladost«, te dva puta za redom »Partizan«.

Godina 1958. važna je po uvođenju natjecanja za kup Jugoslavije za seniore. Evo tadašnjih završnih susreća

1958.	»Jedinstvo«	
	Finale: »Jedinstvo« — »Mladost«	16 : 14
1959.	»Mladost«	
	Finale: »Mladost« — »Jedinstvo«	18 : 10
1960.	»Jedinstvo«	
	Finale: »Jedinstvo« — »Zmaj«	38 : 21

1960—1961.

Godine 1961. osniva se u Zagrebu novi klub »Krešo Rakić«, ali kako je orijentiran na rad s omladinom u jednoj srednjoj građevinskoj školi, perspektiva mu baš nije osobita. Naime, klubovi pri školama uglavnom nemaju tradicije, njihova ambicija postaje neko od ligaških natjecanja, a to je teško održivo zbog materijalnih uvjeta ili stručno-kadrovske i igracke mogućnosti. Takve momčadi, u pravilu, poslije početnog entuzijazma i stanovitih sportskih uspjeha, padaju u sferu opće nebrige, u prejakoj konkurenciji rezultati postaju blijedi, motiviranost slabi i kraj je ubrzo tu.

Na sreću s ovim kolektivom to nije bio slučaj. Po prelasku škole u Novi Zagreb, igrači mijenjaju ime kluba u »Građevinar«. Prvi trener bio je Nikola Šprajc, a prvu

utakmicu odigrao je »Građevinar« 15. 11. 1964. godine protiv ISP i ovo je, ako ne prva, onda jedna od prvih utakmica omladinaca u Jugoslaviji. Najveći uspjeh ovog kluba je plasman u finale kupa Jugoslavije 1968. godine.

Opet zbog organizacijskih i finansijskih teškoća, koje u principu prate ovakve kolektive, pogotovo školske, odlučeno je da se potraži bolje rješenje. Inicijator ovakve orientacije, energični i uporni Živko Skroza, uspijeva u okviru sportskog društva »Lokomotiva« osnovati ragbijski klub. U novu sredinu prešli su svi igrači »Građevinara« i nastavili natjecanje pod novim imenom. Prvi trener je Šprajc, zatim Zaić, te mnogi drugi. Od 1972. godine trener postaje Ante Stagličić, bivši igrač »Nade« i reprezentacije, po nekim najbolji branič kojeg je Jugoslavija imala. Godine 1979. klub je na mjesto trenera angažirao Srđana Podvorca, koji je uz Stagličića i neumornog Vrge pridonio općoj konsolidaciji prilika u momčadi. »Lokomotiva« je u službenim natjecanjima redovita, mada do sada bez većih rezultatskih uspjeha.

Pred sam kraj 1961. godine u Pančevu je osnovan RK »Omladinac«. Trener Božidar Lužajić i predsjednik Đurica Nikić okupili su u novoj sredini većinu igrača od upravo rasformirane »Utve«. Klub je odigrao vrlo malo utakmica, a onda se zbog osipanja igrača 1963. godine ugasio.

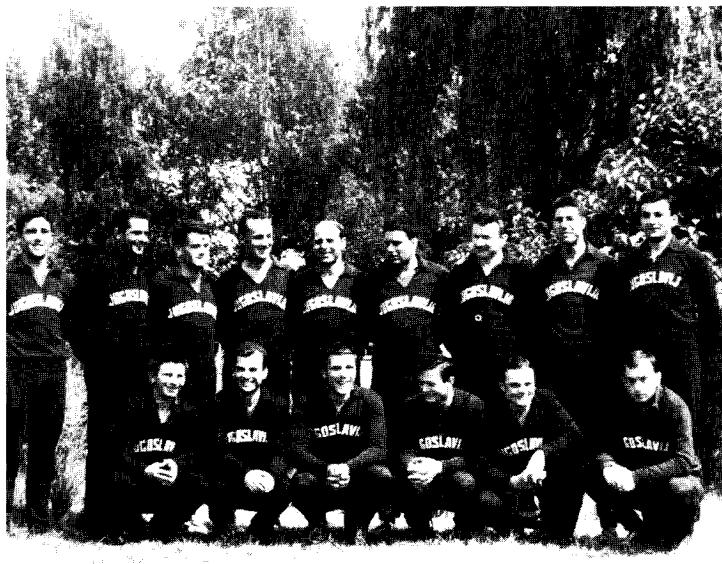
Na žalost, iste godine prestaje s radom i »Radnički« iz Beograda, uz »Partizana« naš najstariji klub. Finansijska nemoć sportskog društva, ali još više gubitak igrališta što ga je pojela nemilosrdna stambena izgradnja su i za ragbijše nepremostive zapreke. Kako su na tom igralištu igrali i ostali beogradski klubovi, odjednom su se svi našli u poziciji »beskućnika«, a taj

ITK "Lokomotiva" 1973. godine.

Ustoje slijeva: Živko Skroza kao sudac, Škočilović, Rendulić, Pavlinić, Pavić, Zanoški, Ruščukić, Slunjski, Juričko, Stagličić, trener

Čine slijeva: Mikić, Damiani, Budinski, Skadarka, Karabelj, kapetan, Luluć, Krnjak, Škrinjar

Snimak s priprema reprezentativaca u Zagrebu pred susret s amaterskom reprezentacijom Francuske

teški problem ragbijaša u glavnom gradu ni danas nije kvalitetno riješen.

U kupu Jugoslavije trijumfirala je »Mladost« pobijedivši u Zagrebu u finalnom susretu »Partizana« sa 22 : 11.

Iako početni zanos lagano opada. Savez ove 1961. godine uz velike napore uspijeva organizirati prvi susret državne reprezentacije. Protivnik je zvučna i renomirana amaterska reprezentacija Francuske. Savezni kapetan i trener Boris Blažević je za ovu priliku na pripremama u Zagrebu okupio 20 igrača.

*Banja Luka, 21. 5. 1961. godine.
Prva reprezentacija Jugoslavije*

Veliki dan jugoslavenskog ragbija, 21. 6. 1961. godine, osvanuo je u Banjoj Luci kišovit i tmuran. Ipak, 5000 gledalaca bodrilo je domaću momčad koja je od favoriziranih Francuza izgubila sa 13 : 0 (5 : 0).

Za Jugoslaviju su nastupili Korenčić, Gartner, Arsen Franceschi, Krišković, Marjanović, Štimac i Habuš (svi »Mladost«), Vukelić, Arsenijević, Juzović, Pavković (»Partizan«), Josimov, Novakov i Stepanov (»Jedinstvo«), Stanković i Janković (»Zmaj«), Piper (»Radnički«) i Dvornik (»Nada«).

*Banja Luka, 21. 5. 1961. godine. Jugoslavija—Francuska 0:13.
Glavni sudac Vlada Marković (Beograd) te pomoćnici Mihovil
Rudja (Split) Živko Skroza (Zagreb).*

1962—1963.

Godine 1962. i 1963. nisu dale ništa bitnog u općem razvoju, a činjenica što jedni više igraju ragbi XIII, a drugi ragbi XV još više otežava situaciju.

U punoj logici organizacijskog stasanja i u želji što efikasnijeg i operativnijeg djelovanja ragbijaški radnici u Hrvatskoj osnivaju 1. 4. 1962. godine u Zagrebu novi republički savez, kao prvu asocijaciju te vrsti u Jugoslaviji. Prvi predsjednik Ragbi saveza Hrvatske sa sjedištem u Zagrebu bio je Franjo Ivanišević, a potpredsjednici Ž. Skroza (Zagreb) i M. Radja (Split).

Godine 1963. zagrebački klub »Krešo Rakić« mijenja ime u »Gradevinar«, a beogradski JRB u »Brodarac«; iste godine osniva se u Sloveniji klub »Ljubljana«.

RK »Ljubljana« je prvi ragbi klub u Sloveniji čiji je početak vezan za igrača splitske »Nade« Sinišu Tartagliju, ljubljanskog studenta. Tartaglia s Janezom Pilgramom, tada poznatim slovenskim atletičarom, okuplja prve zaljubljenike, mahom dalmatinske studente, kao što je bio i sam. Odigrana je i prva utakmica, a da još nije naden pokrovitelj. To je uslijedilo nešto kasnije kada ih je prihvatio Željezničarsko sportsko društvo »Ljubljana« i omogućilo da ragbi pusti prve koriđene u Sloveniji. Uz Tartagliju i Pilgrama, a kasnije Andriju Alujevića i Bojana Železnikara, klub je učvrstio temelje i danas je jedan od jačih ragbijaških kolektiva u zemlji.

Ovdje je potrebno istaknuti Sinišu Tartagliju, jednog od osnivača »Nade«, »Arene«, »Energoinvesta« i »Ragbija 59«. Taj vrijedni ragbijaški radnik je obavljao niz dužnosti u Ragbi savezu Jugoslavije, a od 1960. godine stalno predstavlja Savez u Tehničkoj komisiji FIRA.

Propagirajući razvoj ragbija u Sloveniji, »Ljubljana« je inicirala osnivanje klubova u Novom Mestu, Celju, Kranju, Vrhnicama i Rijeci, dok je u Puli pripomogla prilikom osnivanja RK »Arena«. Kao i drugi klubovi, »Ljubljana« je vrlo rano uspostavila kontakte s više klubova u Italiji s kojima i danas, zbog blizine održava dobre i česte kontakte. Kasnije klub upotpunjuje ime u »Ljubljana-Koloy's« i na taj način osigurava materijalnu bazu.

Iako uvijek u vrhu jugoslavenskog ragbija, klub nema nekih vidnjih sportskih trofeja, ali je poznata ljubljanska škola u domaćem ragbiju, koja je uvijek obilovala novinama tehničko-taktički dotjeranog ragbija.

Momčad »Ljubljane«

Stoje slijeva: Bojović, kapetan, Rezar, Zver, Kokolj, Čergan, Starc, Kosanović, Gorjup, Pilgram, trener.
Čuće slijeva: Cimperman, Plantan, Pirc, Ložar, Pilko, Brajnik, Primožič.

Zagreb, jesen 1963. godine

Svoj prvi nastup »Ljubljana« nije imala u svom gradu, gostovala je u Zagrebu protiv »Mladosti« koja je za tu priliku gostima posudila dresove. Pobijedili su domaćini (bijele majke) sa 30:11

Sesto prvenstvo države, održano 1962. godine, proteklo je u znaku velike novine i napretka; dotadašnji turnirski sistem, neadekvatan za ragbi u svakom pogledu, zamijenjen je jednokružnim liga-sistemom. Prvenstvo je osvojila »Nada« ispred »Mladosti«, »Partizana« i »Zmaja«. Slična situacija bila je i 1963. godine, kada

je prvenstvo opet osvojila »Nada«; te godine natjecanje u kupu nije završeno.

Godina 1963. važna je i po tome što su tada prvi put nastupile dvije republičke reprezentacije. Naime, u Zagrebu i Karlovcu organiziran je turnir na kojem su sudjelovale reprezentacije Srbije i reprezentacija pokrajine Parme, te dvije momčadi Hrvatske — »crvena« i »plava«. Prvi dan u Zagrebu igrali su:

Hrvatska (crvena)	—	Srbija	16 : 0
Parma	—	Hrvatska (plava)	3 : 0

a drugi dan u Karlovcu

Srbija	—	Hrvatska (plava)	3 : 0
Parma	—	Hrvatska (crvena)	27 : 0

Sve utakmice igrane su po sistemu ragbija XV.

Razdoblje ragbija XV

Sjedište Saveza u Beogradu (1964—1966)

1964.

Godina koja nailazi sigurno je prijelomna u 30-godišnjoj povijesti Saveza. Te godine donijet je niz bitnih zaključaka koji su iz temelja preusmjerili tok razvoja ragbija u Jugoslaviji.

Počelo je sa V skupštinom 5. 4. 1964. godine u Beogradu, na kojoj je definitivno riješeno pitanje koji će se ragbi igrati u Jugoslaviji. Sistem ragbija XIII, koji se u Jugoslaviji igrao od početka, manje je popularna varijanta ragbija i u svijetu sve više bazirana na profesional-

nim principima. Za razliku od ovoga, ragbi XV je u svijetu daleko popularniji i igra se isključivo na amaterskim osnovama.

Shvaćajući ove odnose i prihvaćajući nužnost napretka, ragbijaški radnici Jugoslavije su na spomenutoj skupštini donijeli povijesnu odluku o definitivnom prestanku igranja ragbija XIII, te o obveznom prijelazu na ragbi XV.

Na taj skupštini izabran je Izvršni odbor od 15 članova. Za predsjednika je biran Branimir Štimac, potpredsjednici Mihovil Radja i Berislav Stanojlović, sekretar Duško Badalić te članovi: Pero Čića, Franjo Ivanišević, Tomislav Janković, Velibor Mamuzić, Milan Ostojić, Mladen Polovina, Miloš Radonjić, Živko Skroza, Milan Sunko, Branko Štimac, Siniša Tartaglia.

Uspostavljen je kontakt s FIRA-om (Federation Internationale de Rugby Amateur) u Parizu, i iz toga je rezultirao dolazak tehničkog tajnika te institucije gosp. J. M. Gouauxa. Treneri svih klubova i suci okupili su se mjeseca juna 1964. godine na sedmodnevnom tečaju organiziranom na otoku Badiji, a predavači su, uz spomenutog Gouauxa, bili Branko Štimac i Branimir Alaupović. Tečaj je, osim notorne želje za povećanjem broja trenera i sudaca, trebao omogućiti lakši i jednostavniji prelazak na ragbi XV. Novo prvenstvo, zakazano je za kraj septembra, trebalo je početi po novom sistemu i u znaku novih pravila.

Zajedništvo boravka na Badiji i prijateljstvo stvoreno u toj i kasnijim prilikama trajna je vrijednost i dragocjeno iskustvo; duh Badije, ako se tako može reći, omogućio je u tom vremenu bolje razumijevanje i uspješnije svladavanje teškoća i za još mnogo godina ostao djelotvoran impuls.

Otpk Badija, juli 1964. godine. Prvi tečaj za trenere ragbija XV.

Na kongresu FIRA-e održanom 23. 9. 1964. godine u Le Havru (Francuska), Jugoslavija je primljena za punopravnog člana ragbijaške međunarodne organizacije i time je, na određeni način, desetogodišnje bavljenje ragbijem steklo novu dimenziju i usmjereno je za daljnji rad.

Novo prvenstvo igralo se prvi put jedinstveno po jednostrukom bod-sistemu sa šest momčadi. Natjecanje je proteklo bez ikakvih problema, a u izjednačenoj trci prvak je postala »Nada« ispred »Brodarca« zahvaljujući boljem količniku.

Te dvije momčadi sastale su se i u finalu kupa; pred više od 6000 gledalaca u Splitu, na tadašnjem igrali-

Momčad RK »Zagreb« koja je 1976. godine osvojila prvenstvo Jugoslavije.

Stoje slijeva: Rudi Bartolić, Milan Jelenić, Andro Murić, Damir Petrović, Dragutin Strgar, Zdenko Jajčević, Velimir Juričko, Drago Ribarić, Dubravko Gerovac, Željko Pavlinec

Sjede slijeva: Vjekoslav Rožman, Ivan Pijasek, Drago Vlahović, Zoran Blaževac, Dubravko Milošević, Marijan Coha, Ivica Katalenić, Darko Miškulin, Zdenko Jakuš

štu Nogometnog kluba »Hajduk«, pobijedila je »Nada« sa 12 : 5.

Na inicijativu Branimira Alaupovića i Živka Skroze reaktiviran je rad RK »Zagreb«. Ova dvojica nenadomjestivih ragbijaških radnika preuzeли su i funkcije predsjednika i tajnika.

Za trenera je postavljen jedan od najboljih jugoslavenskih ragbijaša Rudi Bartolić, student Fakulteta za fizičku kulturu u Zagrebu, a njega je kasnije vrlo uspješno zamjenio njegov kolega s Fakulteta za fizičku kulturu Zdenko Jajčević. Oni su bili realna prepostavka kasnjem uspjehu kluba. »Zagreb«, višestruki prvak Jugoslavije (6 puta) i pobjednik kupa, jedan je od najuspješnijih ragbijaških kolektiva u zemlji.

1965.

U prvenstvu, koje se zbog finansijskih problema igralo i dalje po jednostrukom bod-sistemu, nastupa šest momčadi. Prvak je opet splitska »Nada«. Pobjednik u kupu je »Brodarac«, nakon što je u finalu pobijedio »Mladost«.

U Puli je osnovan RK »Arena«. Družba od dvadesetak entuzijasta okupljenih oko dra Dušana Kostiova zasjala je ragbijaškim nebom poput meteora. Klub je djelovao svega četrnaest mjeseci; radi ozbiljnih finansijskih teškoća i odlaska iz Pule velikih zagovornika ragbija Kostiova i Graše, klub prestaje s radom. Gledajući postignute rezultate, rijetko će koji klub u tako kratkoj povijesti imati takav uspon kao »Arena«.

Momčad je odigrala samo dvije prijateljske utakmice i odmah zatim 14 prvenstvenih. Četiri pobjede, tri nerijesena rezultata i devet poraza tvore bilans vrijedan

RK »Arena«

Stoje slijeva: Bekl, Mihaljević, Marinković, Fonda, Juretić, Manojlović, Kosmos, Kostiov, Škorić, Vučić
Čuće slijeva: Samardžić, Pavlovski, Tomić, Stojanovski, Nikolić, Bošnjaković, Petrović

priznanja i prava je šteta što je ovaj kolektiv nestao s ragbijaške pozornice. Kostiov i Grašo ostali su vjerni ragbiju kao istaknuti funkcioneri Saveza, odnosno RK »Nade«.

Prvak Jugoslavije »Nada« prvi put sudjeluje u Kupu prvaka, službenom natjecanju FIRA. Doživljava potpun neuspjeh izgubivši u svojoj grupi od prvaka Poljske, ČSSR i DDR.

1966.

Ova je godina važna po tome što se prvi put prvenstvo igralo po dvokružnom bod-sistemu, opet sa šest momčadi.

čadi, od kojih su prve četiri prvoplasirane iz prošlog prvenstva; prethodno su »Ljubljana«, »Arena«, »Zagreb« i »Građevinar« razigravali za petu momčad, a onda od ove četiri, drugoplasirana »Arena« sa »Zmajem« za šestu. Cup natjecanje nije završeno.

Ove se godine počinje igrati i ragbi VIII; u Zagrebu je šest tamošnjih momčadi odigralo jedan prigodni turnir.

Ovo će imati veliki utjecaj u dalnjem razvoju ragbija, pogotovo u natjecanjima za kup seniora, te pri uvođenju omladinaca u službena natjecanja za prvenstvo i kup.

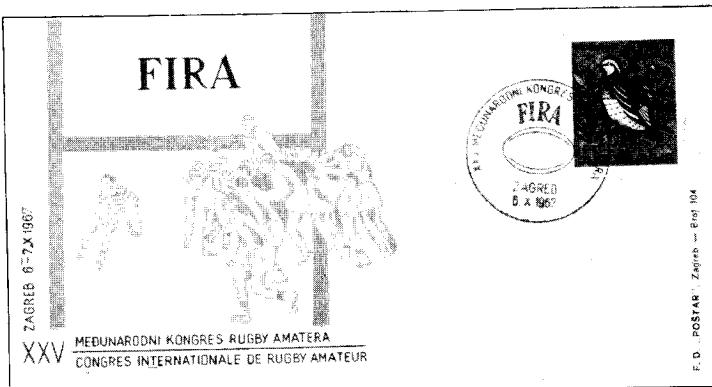
U ovom razdoblju klubovi održavaju brojne prijateljske susrete s momčadima iz Italije, Rumunjske, ČSSR i Bugarske.

Sesta skupština Saveza održana je 29. 5. 1966. godine u Zagrebu. Donijeto je nekoliko radikalnih odluka:

- sjedište Saveza seli iz Beograda u Zagreb,
- Izvršni se odbor bira na Skupštini, a broj članova smanjuje se sa 15 na 11.
- prvenstvo Jugoslavije igra se po dvokružnom bod-sistemu s neograničenim brojem klubova,
kup Jugoslavije igra se u ragbiju VIII,
- posebnu pažnju posvetiti će se razvoju omladinskog ragbija.

Izabrano je novo rukovodstvo Saveza:

- predsjednik: Danijel Mejaški
- potpredsjednici: Pero Lalović, Branimir Štimac, Duško Badalić
- sekretari: I Branimir Alaupović
II Mladen Joja
- članovi: Ante Jurković, Mladen Ostojić, Branko Piper, Mihovil Radja, Branko Štimac

Prva prigodna omotnica izdana 6. 10. 1967. godine u čast XXV kongresa FIRA-e u Zagrebu

predsjednici komisija:

- Takmičarska: Branimir Štimac
- Sudačka: Branko Piper
- Stručna: Branko Štimac
- Disiplinska: Vukmil Keczkemety
- Zdravstvena: Mladen Ostojić.

Sjedište Saveza u Zagrebu (1966—1973)

U oktobru 1966. godine Branimir Alaupović i Branimir Štimac sudjeluju u radu kongresa FIRA u Rimu. To je prvi put da je Jugoslavija zastupljena u ovom forumu.

Prvenstvo za sezonu 1966/67. završilo je nakon prvog dijela iznenadjućim vodstvom momčadi »Zagreba«. Međutim, na kraju je splitska »Nada« uspjela osvojiti naslov pravaka ispred »Dinama« iz Pančeva. »Arena« je imala uspješan start, ali je u nastavku posustala; iz

Godina 1967. prvi put je sastavljena reprezentacija Slovenije.

Stoje slijeva: Jerin, Jurišić, Kovačević, Arko, Rodin, Alujević, Borčić, Zupanac, S. Dekleva, Conradi

Cuće slijeva: Kudrić, Košenina, Ilić, Jurić, Pilgram, Tartaglia, kapetan, M. Dekleva

financijskih razloga klub je u zadnjoj četvrtini natjecanja morao odustati od sudjelovanja u prvenstvu.

Pobjednik kupa u 1967. godini bila je »Mladost«; igrao se ragbi VIII.

1967.

Posebno markantan trenutak za ragbi u Jugoslaviji bio je XXV kongres FIRA od 6. do 8. oktobra 1967. godine u Zagrebu. Time je svjetska federacija ukazala puno povjerenje svom mlađom članu. Ovaj kongres je važan po tome što su baš u Zagrebu, a uz pomoć i naših delegata, predstavnici nekih zemalja istupili u smislu smanjenja utjecaja francuskog saveza u svjetskoj federaciji. Može se reći da je demokratizacija odnosa u FIRA-i počela baš na ovom kongresu.

Ovom prilikom održana je filatelističko-ragbijska premijera u Jugoslaviji; u zajednici s Ragbi savezom Jugoslavije filatelističko društvo »Poštar« iz Zagreba izdalo je prigodnu omotnicu posvećenu kongresu FIRA, pa je tako ragbi prvi put našao mjesto u jednom filatelističkom izdanju.

Jedan od prvih koraka na međunarodnoj sceni jugoslavenski ragbi je učinio u domovini, primivši u goste mladu reprezentaciju Italije (igrači do 21 godine).

Talijani su odigrali tri utakmice: u Splitu protiv »Nade«, propagandnu u Sarajevu protiv reprezentacije Zagreba te u Ljubljani protiv prvi put sastavljene reprezentacije Slovenije. U sva tri susreta gosti su uvjerljivo pobijedili.

Ove godine u Beogradu u stanu Stanislava Kolundžije osnovan je RK »Singidunum«. Kolundžija je bio idejni

pokretač, trener i vođa, jednom riječju sve. Međutim, bez ičije pomoći, prepušteni sami sebi, »Singidunum« nije mogao duže opstati. Mladići koji su sami sebi plaćali opremu, suce, putovanja, shvatili su, poslije četiri igracke sezone da je to neodrživo, pa su gotovo svi prešli u tada vrlo dobro organizirani »Brodarac«.

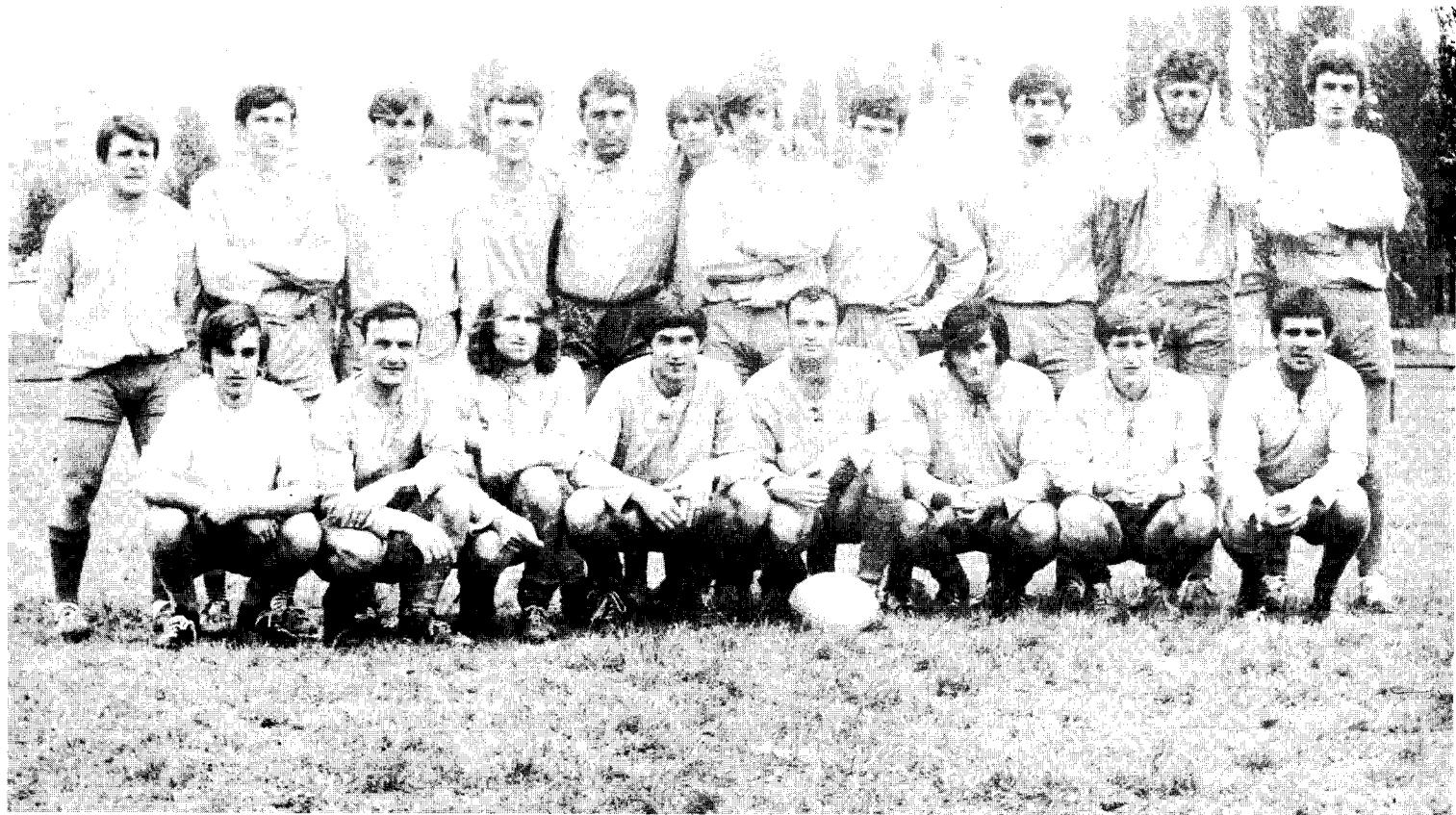
Krajem godine, radi zauzetosti na drugim dužnostima, Mladen Joja i Mladen Ostojić prestaju biti članovi Izvršnog odbora, a zamjenjuju ih Živko Skroza i Feđa Kovačević. Isto tako dolazi do promjena u komisijama. Novi predsjednik takmičarske komisije je Vukmil Keczekemety, Sudačke: Duško Badalić, a Disciplinske: Hrvoje Krišković.

1968.

Početkom ove godine izlaze iz tiska »Pravila igre«; istovremeno počinje praksa da se svake godine svi ragbi suci na početku sezone okupe na svom godišnjem sastanku. Na tim skupovima prorađuju se izmjenе pravila, dogovaraju se kriteriji suđenja, te određuju suci za sva važnija natjecanja. Kasnije je ovaj skup dobio još veće značenje i prerastao u Zbor sudaca Jugoslavije s kompetencijama utvrđenim u normativnim aktima Saveza.

Prvenstvo u sezoni 1967/68. proteklo je u znaku »Dinama«, »Nade« i »Brodarca«, triju momčadi koje vode »mrtvu« trku. Zahvaljujući boljoj razlici, prvak je »Dinamo«. Inače, prvenstvo se igralo po dvokružnom bod-sistemu, a sudjelovalo je osam momčadi.

Prvi dio kupa odigran je po regijama sistemom ragbija VIII. Završni dio, finale, održano je u Kumrovcu za Dan mladosti; »Nada« je pobijedila »Građevinara«.

RK »Singidunum«

Stoje slijeva: Jakovljev, Stolevski, Blagić, Deretić, Savić, Bodrožić, Matko, Ivančević, Trifunović, Ivanovski, Audolović, Atanasković
Čuće slijeva: Milanko, Obradović, S. Kolundžija, Popović, Sukonjica, N. Kolundžija, Stević, Žebeljan

TABLICA 6.

Savezni kapetani seniorske reprezentacije

Razdoblje	Broj utakmica
1961. Boris Blažević, Beograd	1
1967—1969. Branko Štimac, Zagreb	5
1969—1975. Branimir Alaupović, Zagreb	16
1975—1980. Mihovil Radja, Split	23
1980—1981. Dušan Novakov, Pančevo	11
1981—1982. Suad Kapetanović, Zenica	3
od 1982. Branimir Alaupović, Zagreb	12

TABLICA 7.

Treneri seniorske reprezentacije

Razdoblje	Broj utakmica
1968—1975. Mihovil Radja, Split	21
1975—1976. Zdenko Jajčević, Zagreb	2
1976—1977. Dušan Novakov, Pančevo	3
1977—1978. Siniša Tartaglia, Split	4
1978—1979. Leo Antonini, Split	8
1979. Leo Antonini i Vladimir Škvor, Prag	3
1979—1980. Dušan Novakov, Pančevo	3
1980. Branko Piper, Beograd	2
1980. Zdenko Jajčević, Zagreb	1
1980. Suad Kapetanović, Zenica	1
1981. Branko Piper, Beograd	1
od 1982. Zdenko Jajčević, Zagreb	12

Godine 1961. te dijelom 1981. i 1982. savezni kapetan je obavljao i funkciju trenera.

Zadnjih godina klubovi posvećuju više pažnje radu s omladincima. Rezultat toga je prvo omladinsko natjecanje organizirano 1968. godine. Na turniru za pokal »Plavog vjesnika« između osam momčadi pobjedio je Građevinski školski centar iz Zagreba.

Slijedeći važni događaj je izbor rukovodstva reprezentacije; Branko Štimac je određen za saveznog kapetana, a Mihovilu Radji povjerena je dužnost saveznog trenera.

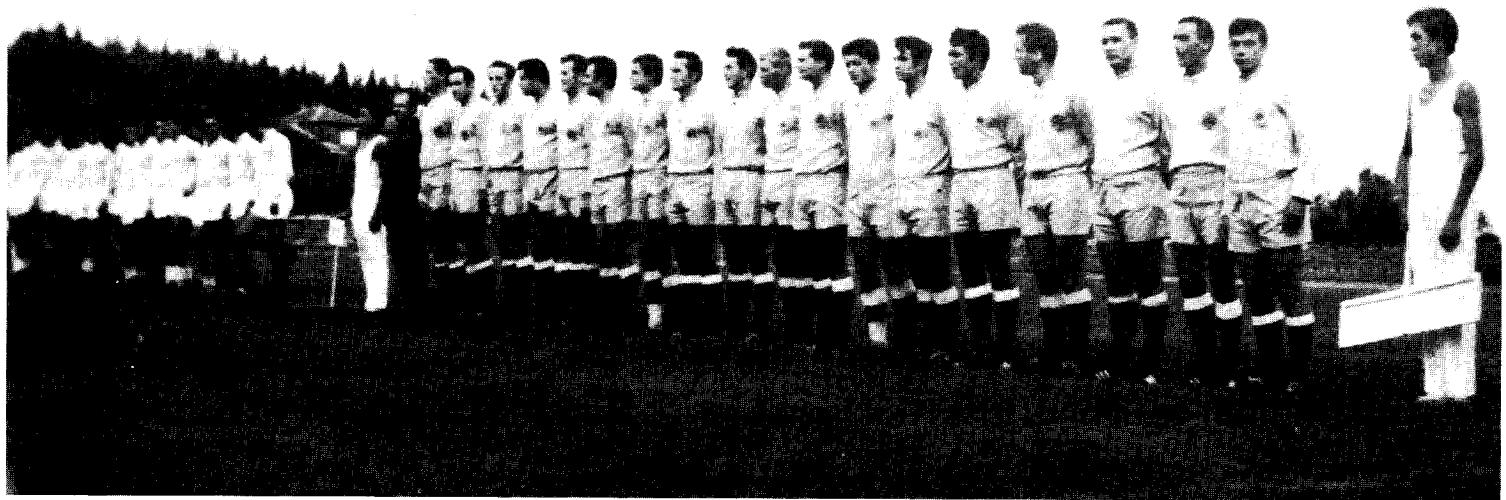
U sezoni 1968/69. Jugoslavija prvi put prijavljuje nastup u seniorskom prvenstvu FIRA-e.

U okviru priprema i uigravanja odlazi se 1. 4. 1968. godine u Staru Zagoru (Bugarska) na jaki međunarodni turnir. Reprezentacija još nije imala svojih dresova pa igra u posuđenim od klubova, a trošak putovanja igrača snosili su njihovi klubovi. Neiskustvo na međunarodnoj sceni rezultiralo je porazima koji nisu bili osobito visoki. Jugoslavija je izgubila od Rumunjske rezultatom 11 : 3, a zatim od Bugarske sa 29 : 6.

U Splitu je iste godine, točnije 30. 11, odigrana prijateljska utakmica sa ČSSR. To je bila prva utakmica reprezentacije u ragbiju XV na tlu Jugoslavije. Iskusnija momčad ČSSR pobijedila je sa 12 : 10.

Nepun mjesec nakon toga, 29. 12. 1968. godine, u San Dona di Piave jugoslavenska reprezentacija nastupila je prvi put u natjecanjima prvenstva FIRA. Poraz u grupi »B« od favoriziranih Talijana (22 : 3) nije nikoga iznenadio, kao ni 9 : 19 sa selekcijom Sjeverne Italije u Rovigu dva dana kasnije.

Velika stranica povijesti je okrenuta. Uključiti se u evropske tokove ragbija je dostignuće i podsticaj, i to mora uroditи napretkom.

Prva reprezentacija u ragbiju XV 1968. godine.

Slijeva: Novakov, kapetan, Alujević, Tudor, Mijajlović, Milat, Veić, Kovač, Kompara, Protega, Rožman, Stagličić, Zvekić, Ošljanac, Parčetić, Armanda, Popović, Habuš, N. Rnjak, Jakovljev

Ove za ragbi važne godine, koja se po dinamičnim skokovima u razvoju može usporediti samo s prelomnim godinama 1963. i 1964, osnovana su dva nova kluba.

Najprije je u Kumrovcu osnovan RK »Kumrovac«, koji kasnije mijenja ime u »Metka«. Inicijativni odbor sačinjavali su Tomislav Gada, Daniel Greblički, Velimir Čizmek i Zvonimir Pavlinić. Klub je osnovan uz pomoć ragbijaških radnika iz Zagreba i gotovo odmah su slijedili službeni nastupi.

HK »Metka« snimljena u Modeni 1972. godine.

Stoje slijeva: Arambašić, Žalokar (»Ljubljana«), Golubić, Lukec, Primožič (»Ljubljana«), K. Čižmek, V. Čižmek, Županić, Kolar, Kratochwill (»Ljubljana«), M. Hrbud.

Cuće slijeva: Kantura, Ohnjec, I. Hrbud, Vrabec, Pavlinić, Semenčik, Greblički i Horvat

Dolaskom »Zagrebovih« igrača Pavlinića i Vjekoslava Arambašića, koji je preuzeo i treniranje, klub je počeo vidno napredovati na sportskom planu.

Na žalost poslije pet godina uspješnog djelovanja zbog krize u rukovodstvu, odlaska Arambašića iz Kumrovcu i neriješenih finansijskih pitanja, aktivnost kluba prestaje.

Pred sam kraj godine osnovan je i klub »Metalplastika« u Makarskoj. Siniša Tartaglia i Tomislav Curavić, inače bivši igrači »Ljubljane«, zaposleni u istoimenoj tvornici predano su se uhvatili osnivanja kluba nailazeći na puno razumijevanje u gradu. Klub brzo napreduje i već u narednoj sezoni sudjeluje u svim natjecanjima koje organizira Savez. Najveći uspjeh postignut je 1974. godine osvajanjem naslova viceprvaka Jugoslavije, pobjednika na Dalmatinskim igrama, te pobjednika Kupa Jadrana.

U prvenstvu 1968/69. godine sudjeluje osam momčadi. Iako je »Nada« bila u vodstvu kroz 10 kola, na kraju je triumfirao »Dinamo«. U kupu, koji se ponovo igra po sistemu ragbija XV, pobjednik je »Nada«; finalna utakmica odigrana je u Kumrovcu u čast Dana mladosti.

1969.

Ove se godine prvi put organizira prvenstvo Jugoslavije za omladince. Igralo se najprije po regijama, čiji su se pobjednici okupili u Sisku na turniru. Prvi pobjednik je »Nada«; igralo se po sistemu ragbija VIII.

Seniorska reprezentacija je odigrala dvije utakmice za prvenstvo FIRA u grupi »B«. Pobjeda nad Bugarskom 22 : 6 prvi je uspjeh jugoslavenske nacionalne momčadi.

Momčad RK »Energoinvest« iz 1974. godine

Stoje slijeva: V. Šimić, Skender, Pejković, Erceg, Ban, D. Šimić, Ivanišević, Protega

Srednji red slijeva: Mrkša, Glibota, J. Rakušić, Šabić, Kostanić, Babić, Vujičić, M. Mucić, Kelvišer

Sjede slijeva: Kurtović, pomoćični trener, Bašić, tajnik, Dapić, predsjednik, Tartaglia, tener i kapetan

di, a minimalni poraz od Španjolske u Madridu, s obzirom na logičnu razliku u kvalitetu, primljen je bez iznenađenja.

Aktivnost u 1969. godini počinje održavanjem VII skupštine Saveza u Zagrebu (29. 3.). U duhu statutarnih odredbi Sekretarijat je zamijenjen Predsjedništvom od tri člana koje bira Skupština, dok se Izvršni odbor formira na delegatskom principu (svaka osnovna organizacija, uključujući i komisiju sudaca, delegira po jednog člana). Natjecanje za seniore i dalje se odvija po liga-sistemu. Početni uspjesi u radu s omladincima i spoznaja da je takav rad elementarna garancija napretka, ponukali su delegate da donesu odluku po kojoj je svaki klub obavezan imati omladinsku momčad; u protivnom ne može sudjelovati u završnoj fazi seniorskog prvenstva Jugoslavije.

Finansijska situacija u Savezu je, kao i obično, krajnje teška, a prihodi na kojima se zasniva osnovna egzistencija potječe uglavnom od klubova.

U Predsjedništvo su izabrani: Daniel Mejaški, predsjednik, Živko Skroza, potpredsjednik, Branimir Alaupović, tajnik.

Predsjednici komisija su:

Duro Jovičić (Takmičarska), Hrvoje Krišković (Disciplinska), Berislav Stanojlović (Sudačka) i Boris Korenčić (Stručna).

Osnovana je i Komisija za razvoj i propagandu s Živkom Skrozom, predsjednikom i potpredsjednicima Berislavom Stanojlovićem i Mihovilom Radjom.

Za novog saveznog kapetana za seniore izabran je Branimir Alaupović.

Ovo su godine vrlo teške za ragbi. Dok u pojedinim središtima očito napreduje i tehnički i organizacijski i zaoštrava pitanje kontinuiteta razvoja, slaba i malobrojna kadrovska osnova postaje kočnicom. Tako npr. u školskoj godini 1969/70. devet studenata Fakulteta za fizičku kulturu u Zagrebu želi specijalizirati ragbi. Na žalost, zbog neadekvatne organiziranosti te visokoškolske ustanove i nepostojanja odgovarajućeg nastavnog kadra, toj devetorici to nije bilo omogućeno. Slično je bilo i s pokušajem uvođenja ragbija u JNA. Poslije niza razgovora, sve se svršilo konstatacijom da se ne raspolaže stručnim kadrom za tu namjeru, da čak i klubovi u tome oskudijevaju.

U ovako isforsiranim pokušajima širenja ragbija, pri čemu se precjenjuju objektivne mogućnosti, neminovno dolazi do vraćanja na »tvrdо tlo« uz dragocjeno iskustvo da je prije takvih akcija prijeko potrebno izbalsirati želje s realnošću, inače dobiju se dvojbeni ishodi, unatoč uloženom trudu i vremenu.

1970.

Početkom godine osniva se klub u Sisku. Ime »Student« nije slučajno. Grupa studenata Tehnološkog fakulteta s Ladislavom Adžijom na čelu okupila je veći broj istomišljenika i, kao gotovo svugdje, počela s radom bez igdje ičega. A zna se, beskrajne su teškoće dok sredina prihvati novi sport, dok se dobije oprema i igralište i dok se stvore uvjeti natjecanja.

Cetiri godine trebale su novoj upravi na čelu s predsjednikom Ivanom Maslakom i tajnikom Ladislavom Adžijom da ovaj novi kolektiv postavi na noge. Svojim radom brzo su se istakli kasniji treneri Josip Radović i Tomislav Ribarić.

RK »Student« 1975. godine.

Stoje slijeva: Vavro, T. Ribarić, Slavulj, Grgurec, Šubarić, Jandrić, Subanović, Radović, Dolenc, Klobučar, Kenda, Mijić.
Čuće slijeva: Dragić, S. Ribarić, Žerić, Pešut, Čučković, Vranešević, Broćilo

Klub u seniorskoj konkurenciji nema vidljivih uspjeha, ali devet titula omladinskog prvaka i pobjednika omladinskog kupa svjedoče o snazi momčadi i garantiraju bolju sutrašnjicu.

Seniorska reprezentacija u natjecanju grupe »B« pobjedila je Poljsku, ali u dva navrata trpi poraze od Čehoslovaka.

Ove godine prvi svoj nastup imala je mlada reprezentacija (igrači do 24 godine) i izgubila u Ričanyima od ČSSR 11:6. Državni prvak »Dinamo« igrao je u Kupu šampiona i u svojoj grupi osvojio drugo mjesto iza

prvaka DDR, a ispred Bugara i Poljaka, što je svakako vrijedan uspjeh.

U prvenstvu za seniore, organiziranom po dvokružnom bod-sistemu, igralo je devet momčadi, što je najveći broj do tada. Zbog grubog propusta vlastite uprave, »Dinamo« ne odlazi na utakmicu u Kumrovec, gubi četiri boda i tako prepušta prvo mjesto »Nadi«, iako je do tada bio u uvjerljivom vodstvu bez izgubljene utakmice.

Velika satisfakcija za »Dinamo« su omladinci, koji u prvenstvu osvajaju prvo mjesto.

1971.

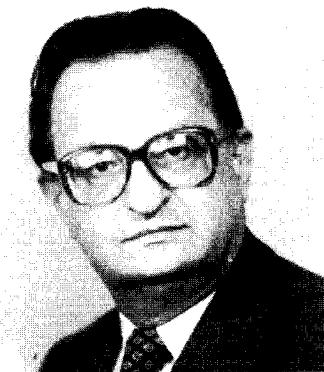
Josip Skledar je novi predsjednik Takmičarske komisije.

Prvenstvo 1971. godine igra se u dvije grupe. U grupi »A« je šest, a u grupi »B« pet momčadi. Prvo mjesto osvaja »Nada«, a pobjednik u »B« grupi je »Energo-invest«. U finalu kupa »Brodarac« je pobijedio »Nadu«; omladinsko prvenstvo nije održano.

Dva poraza seniorske reprezentacije od Španjolske u grupi »B« prvenstva FIRA potvrđuju da unatoč nespornom napretku još nema snaga, stručnih i igrачkih, koje bi omogućile vidniji rezultatski preokret.

1972.

U sezoni 1971/72. prvenstvo se opet igra u dvije grupe: »A« sa šest i »B« s četiri momčadi. Prvak je »Nada«, a u grupi »B« »Ljubljana«.

Savezni kapetan Branimir Alaušović, jedan od veteranata ragbija, obavljao je i niz odgovornih dužnosti u Savezu

Omladinsko prvenstvo igralo se po regijama, a pobjednici dalje po kup-sistemu. Igran je ragbi VIII, a prvak je »Student«.

Godine 1972. za predsjednika Sudačke komisije izabran je Branko Štimac.

Krajem godine reprezentacija je bila na vrlo uspješnoj turneji u Belgiji, Nizozemskoj i SR Njemačkoj, i na kraju, u Aosti, igrala za prvenstvo FIRA protiv Italije. Minimalni porazi od Belgije i Nizozemske, te velika pobjeda nad selekcijom Sjeverne Rajne dali su podstrek jugoslavenskim igračima u odlučnoj utakmici. Renomirana momčad Italije bila je na rubu poraza, ali i rezultat od 13 : 12 za Italiju predstavlja je za mladi, poljetni sastav pravi uspjeh.

Jeseni 1972. godine osnovan je RK »Zenica«, prvi klub u SR Bosni i Hercegovini. Stjecajem okolnosti u Zenicu su se vratili sa studija bivši igrač »Ljubljane«

Raif Hadžić te Suad Kapetanović, igrač »Zagreba«. Oni su početkom godine okupili veću grupu zainteresiranih mladića te im kroz film, predavanja i treninge počeli otkrivati »tajne« ragbija. Klub je osnovan uz pomoć Saveza i odmah od početka pokazuju brz napredak. Predsjednik Nezir Odić, tajnik Hadžić i prvi trener Kapetanović vodili su klub vrlo uspješno, a dvojica potonjih i danas su »udarne snage« zeničkog ragbija. Godine 1978. »Zenica« je učlanjena u sportsko društvo »Čelik«. U novim, boljim uvjetima rada njihov entuzijazam dobio je još veće mogućnosti.

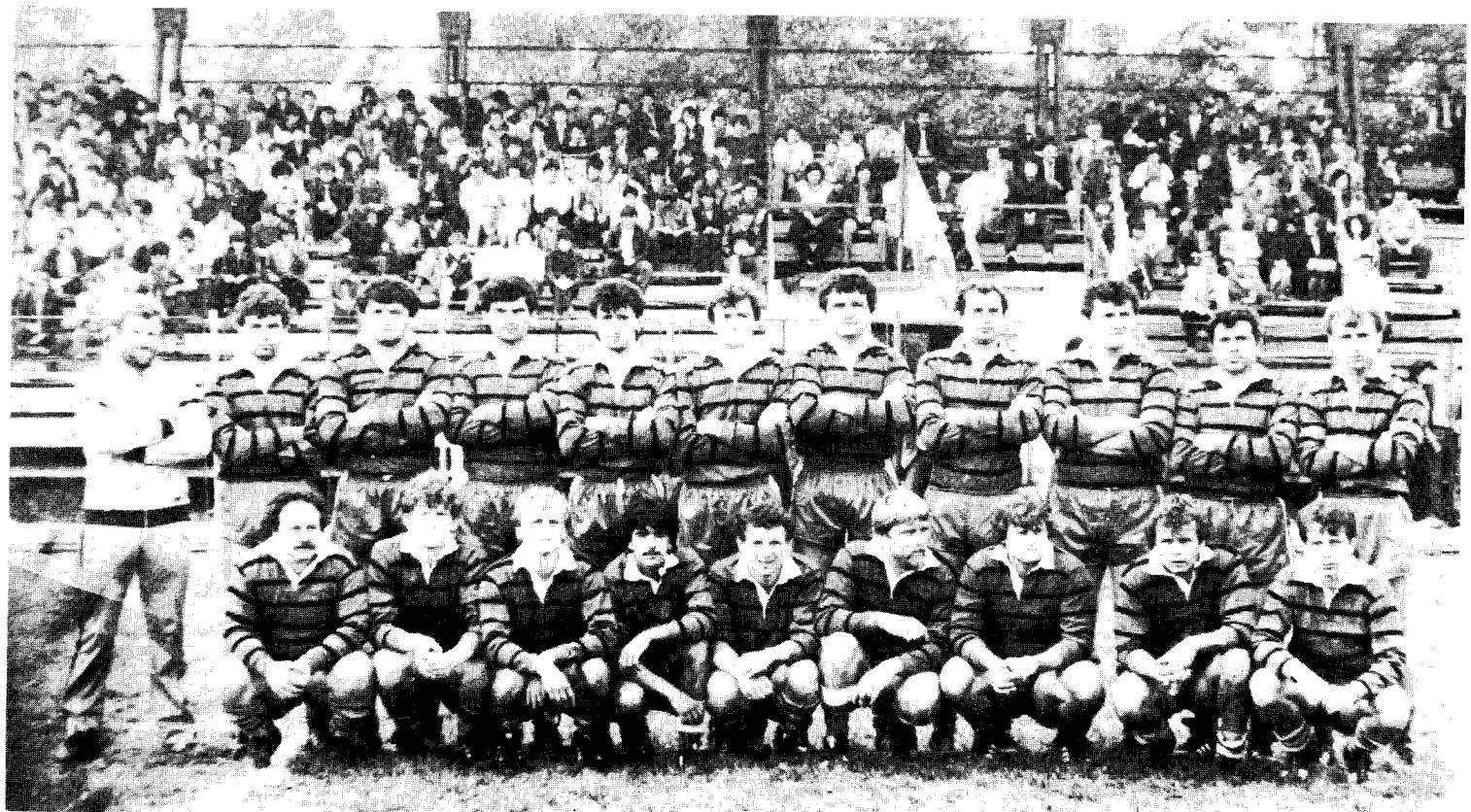
Uspjesi kluba zadnjih godina svrstavaju ga u red najuspješnijih ragbijaških kolektiva u zemlji. Igrači »Čelika« zaredom su osvojili tri zadnja seniorska prvenstva te Kup Jugoslavije; omladinci su tri puta bili prvaci Jugoslavije i tri puta pobednici Kupa.

1973.

Osnivanjem RK »Zenica« broj klubova je povećan na jedanaest. Da bi se dobilo na kvaliteti, grupa »A« je povećana na osam momčadi, a grupa »B« smanjena na tri.

Inače u godini 1973. nije osnovan ni jedan klub. Savez se bori s teškoćama finansijske prirode, a besparica prati i rad u klubovima.

Situacija sa sjedištem Saveza u Zagrebu postaje otežana zbog pomanjkanja kadra, a kako je tada u tom pogledu u Beogradu stanje još i teže, nameće se kao logična i moguća situacija da Savez preseli u Split. U tom smislu obavljeni su preliminarni dogovori.

RK »Čelik».

Stoje slijeva: Suad Kapetanović, trener, Kresović, D. Uzunović, Pirgić, Barišić, Imamović, Karaman, Purić, Tubin, Kapić, Vehabović, kapetan

Cuće slijeva: Levi, Hasagić, D. Majcen, M. Uzunović, Lješić, S. Majcen, Deljkić, Lagumdžija

Otvoreni skup na utakmici ČSSR — Jugoslavija 32:3 u Pragu 21. 10. 1973. godine

RK »Ragbi '59« snimljen 1984.

Gornji red slijeva: Antonini, Škoko, Ondini, Barćot, Listeš, T. Ivanisević, Piplović, Marinković, Grubišić, Kalinić, Bašić.

Srednji red: Bjelanović, Cvitanović, I. Radić, Salvador, Bartulović, Franceschi, N. Rnjak, Armanda, Biluš, Pavela

Donji red: Ganza, Kovačević, Veić, tajnik, Tartaglia, tehnički rukovodilac, Radja, Dvornik, predsjednik, Alujević, potpredsjednik, Blašković i Tudor

Sjedište Saveza u Splitu od 1973. godine

Skupština Saveza, održana 15. 9. 1973. godine u Splitu, potvrdila je prepostavljeni rasplet. Sjedište Saveza preseljeno je u Split s novim Predsjedništvom i obnovljenim sastavima komisija. Za predsjednika je biran Damir Dumanić, dipl. ing., za potpredsjednika dr Dušan Kostiov, a za sekretara Marko Protega. Pred-

sjednik Takmičarske komisije je dipl. ing. Ivica Vidiš, Stručne: dipl. ing. Siniša Tartaglia, Financijske: oec. Stjepan Livačić, Zdravstvene: dr Zoran Peršić, Sudačke: dipl. ing. Branimir Alaupović. Disciplinski sudac je dipl. pravnik Ante Marušić, savezni kapetan je B. Alaupović, a trener je dipl. pravnik M. Radja.

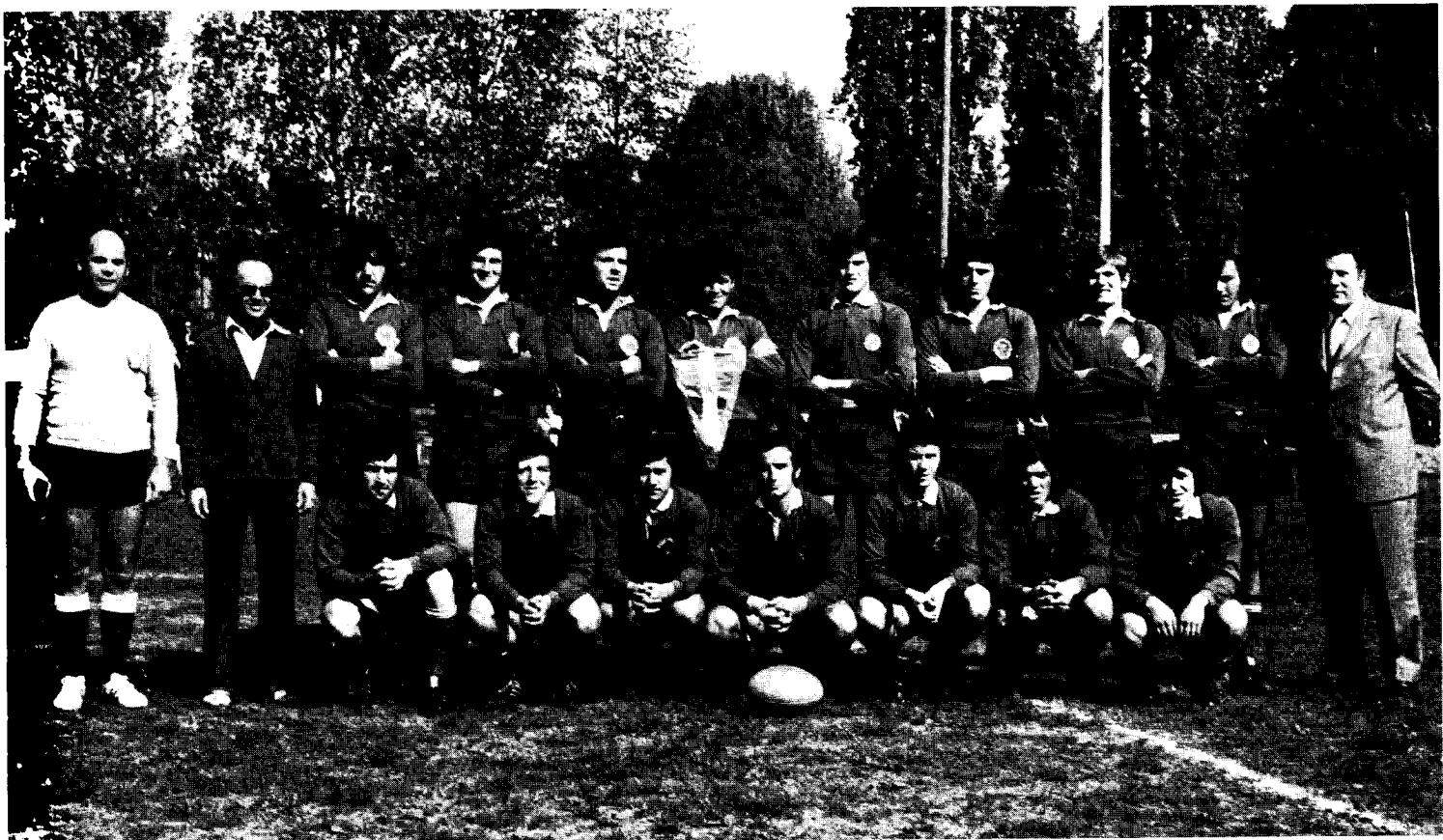
Preseljenjem Saveza u Split na čelu organizacije je novi predsjednik Damir Dumanić. Kao ni njegov pretvodnik Daniel Mejaški, ni on nije potekao iz redova ragbijskih radnika. Međutim, razvijena komunikativnost i sposobnost rukovođenja, te visoka sportska kultura bili su presudni pri izboru, a što se je višestrukoj potvrdilo u njegovoj kasnijoj ragbijskoj aktivnosti.

Isključivo zaslugom Dumanića i Radje ragbi je bio uvršten u program Mediteranskih igara 1979. godine u Splitu. Njegovi uspješni kontakti s predstavnicima FIRA, gdje je Dumanić član Upravnog savjeta, a posebno korektni i prisni odnosi sa SFK Jugoslavije, omogućili su Savezu značajniji tretman u okvirima ovih važnih institucija. Kompletna njegova aktivnost čini da su danas Dumanić i Savez nerazdvojiva cjelina.

1974.

Početkom godine u Splitu se osniva prvi veteranski ragbijski klub u Jugoslaviji s kapitalnom odredbom statuta da nijedan član ne može biti mlađi od 35 godina.

Prvi predsjednik je Ivo Ganza, tajnik Željko Dvornik, a trener Kajo Krstulović. Iste godine klub se natječe u grupi »B« prvenstva, a kasnije i u regiji.

Prva omladinska reprezentacija na prvenstvu FIRA u Heidelbergu 1974. godine.

Stoje slijeva: B. Štimac, sudac, D. Novakov, savezni kapetan i trener, B. Žižić, B. Marović, A. Dudović, M. Mucić, kapetan, S. Škrinjer, Ž. Pavlinec, S. Čado, Đ. Skender, Ž. Skroza, voda puta

Čuće slijeva: M. Stanković, D. Krstičević, N. Blaževac, Ć. Hodžić, B. Železnikar, D. Joveski i V. Dragomirov

Radne obveze i nemilosrdni zakon godina učinili su da splitski veterani poslige tri sezone odstupe od natjecanja u prvenstvu. Ostali su aktivni u kupu Jugoslavije, te uz to igraju veći broj prijateljskih susreta u zemlji i inozemstvu.

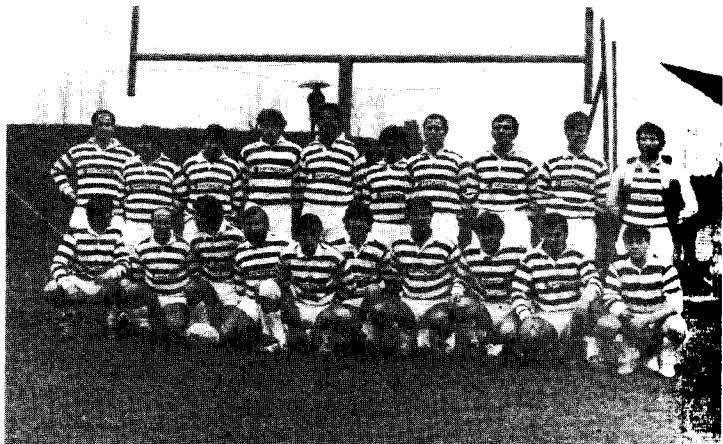
Ove je godine prvi put u povijesti jugoslavenskog ragbija sastavljena omladinska reprezentacija, koja nastupa na službenom prvenstvu FIRA-e u SR Njemačkoj. Poraži u sva tri susreta nisu nikoga ni iznenadili, ni deprimirali; spoznaja da je učinjen povijesni korak i time izazvano zadovoljstvo trebalo je dati novi impuls u radu s omladinskim uzrastom.

Seniorska reprezentacija je u ovoj godini imala samo jedan susret u prvenstvu FIRA-e u grupi »B«, i to sa SR Njemačkom (8 : 20).

Polovinom 1974. godine u Ljubljani se osniva drugi ragbijaški klub — »Bežigrad«, što se može smatrati nesumnjivim povećanjem interesa za ovaj sport u Sloveniji. Prethodno je postojao »Akademik« kao sekcija RK »Ljubljane«. Prvi predsjednik je bio Štefan Zver, a trener Ahte Jurković. Ovim je Jurković zaokružio svoje dugogodišnje bavljenje ragbijem, stekavši već ugled uspješnog suca i funkcijama u organima Saveza.

Momčad se redovito natječe u prvenstvu i kupu, a doista pažnje posvećuje se radu s najmlađim uzrastima. Za ovo u prvom redu zasluga pripada Josu Zalokaru velikom entuzijasti ragbija, koji u ovom klubu djeluje od prvog dana.

U ovoj godini riješen je jedan od velikih uvijek aktualnih problema ragbija — terminologija. Poslige jednogodišnje rasprave, Skupština je na sjednici u Splitu

RK »Bežigrad«

Stoje slijeva: Kokalj, J. Janežič, Cvenček, M. Janežič, M. Ginja, Hrovat, Vospolit, Krilič, Plešnar, B. Plantan

Čuće slijeva: Puconja, Ložar, Slavec, Perpar, Krebs, Klančar, Raković, Dragosavljević, V. Plantan, Klemenčič

30. 3. 1974. godine prihvatile jedinstvenu terminologiju za hrvatsko ili srpsko jezično područje. Konačno su prevedeni i unificirani francuski i engleski izrazi, koji su do tada upotrebljavani, pa su s ovako usklađenim terminima pripremljena nova pravila igre upotpunjena prikladnim tekstovima i tablicama. Već januara 1975. godine ta vrijedna i korisna »Žuta knjižica«, kako je popularno nazvana, ugledala je svjetlo dana.

Zahvaljujući inicijativi velikog broja starih igrača, obnavlja se rad RK »Partizan« iz Beograda, kluba koji i danas uspješno djeluje.

Dragan Kesić, jedan od najuspješnijih reprezentativaca prve generacije u »okršaju« s igračima ČSSR-a

1975.

Kao prethodne tako i ove godine, u grupi »A« prvenstva natječe se osam momčadi, a u grupi »B« četiri; ovo je ujedno godina s najvećim brojem momčadi u završnom dijelu natjecanja.

Seniorska reprezentacija odigrala je dva susreta; prvi je bio prijateljski s vrlo jakom momčadi »Waitemata« iz Novog Zelanda, te sa ČSSR-om u okviru prvenstva FIRA u grupi »B«.

Početkom godine utvrđeni su novi sastavi komisija Saveza i imenovani njihovi predsjednici:

Sudačka: dipl. ing. Branimir Alaupović

Tamičarska: Jakov Kudrić

Unapređenje i propaganda: dipl. pravnik Mihovil Radja

Stručno-tehnička: dipl. ing. Siniša Tartaglia

Financijska: oec. Stjepan Livačić

Zdravstvena: dr Zoran Peršić

Slijedeće godine donose dosta teškoća. U četiri naredne godine nije osnovan nijedan klub, i to je u smislu popularizacije najlošije razdoblje. Osim toga, i postojeći klubovi s mukom opstaju u oskudnim materijalnim uvjetima. Svima je, međutim, jasno da je imperativ uspješnog razvoja u radu s omladinskim uzrastom i u klubovima i u reprezentaciji. Na žalost za rad na obim razinama — seniorskoj i omladinskoj — ni klubovi ni Savez nemaju dovoljno sredstava. Naravno, nije riječ samo o sredstvima.

1976.

Zbog ovako složenih okolnosti omladinska reprezentacija nije otišla u Madrid na prvenstvo FIRA za 1975.

godinu. Naredne godine stanje se popravlja. Uz posebne napore omladincima je omogućen nastup na turniru u Francuskoj. U daleki Albi, u podnožje Pirineja, autobusom je otputovala jugoslavenska ekspedicija predvođena sekretarom Saveza Jakovom Kudrićem te saveznim kapetanom za omladince i trenerom Dušanom Novakovim.

Goleme udaljenosti prevaljuju se autobusima, u vožnjama koje traju danima, jede se po popularnoj formuli »iz torbe«, uglavnom potrošnja je racionalizirana do ekstrema. Ovakvoj praksi izvrgnuti su, bez razlike, i seniori i omladinci. Za ove potonje želi se uz maksimalna materijalna naprezanja stvoriti kakve takve uvjeti razvoja u čvrstom uvjerenju da su oni prava i jedina garancija prosperiteta.

Ove 1976. godine seniorska reprezentacija odigrala je tri utakmice u okviru grupe »B« FIRA-e. U dva navrata pobijedena je Švicarska, a u susretu s Belgijom pretrpljen je poraz.

Pod teretom uvijek okrutnih financijskih nedača pokušalo se reorganizacijom prvenstva smanjiti ukupne troškove. Tako je osam momčadi, koje su trebale igrati u prvoj ligi, podijeljeno u dvije grupe po četiri. U grupama se natjecanje odvija po dvokružnom bod-sistemu, a onda istoplasirani iz svake grupe međusobno igraju po dvije utakmice za konačni redoslijed. Prvak je postao »Zagreb«.

U junu dolazi do smjene na mjestu sekretara Saveza — homo novus je 34-godišnji Jakov Kudrić. Nov čovjek na neugodnoj sekretarskoj »fotelji«, ali stari član ragbijske obitelji: igrač »Ljubljane« od njena početka, igrač »Energoinvesta« te član i predsjednik Takmičarske komisije od preseljenja Saveza u Split. Više od osam godina Kudrić uspješno vodi »administraciju«

Saveza. I puno više od same administracije; djelovanje Saveza, u odnosu na ranije godine, znatno je opsežnije i kompleksnije (podvostručen broj klubova, više uzrasta i više rada s njima, složeniji stupanj organiziranosti, razgranati stručni poslovi, teže financijsko poslovanje i dr.). Popularni Jaša strpljivo drži te konce, bđajući nad interesima Saveza na miran, osebujan način. Kudrića je na mjestu predsjednika Takmičarske komisije zamjenio dipl. ing. Kajo Krstulović.

Radi prelaska na novu dužnost u okviru svoje profesije, disciplinski sudac Ante Marušić zahvalio se na dužnosti, a za novog suca imenovan je dipl. pravnik Stjepan Kacić-Bartulović, koji je isto zbog prezauzetosti ovu funkciju ubrzo prepustio Nikši Pušiću.

Na inicijativu istinskog zaljubljenika u ragbi Berislava Stanojlovića provedena je u organizaciji beogradskog »Sporta« anketa o najuspješnijim pojedincima u ragbiju za 1975. godinu.

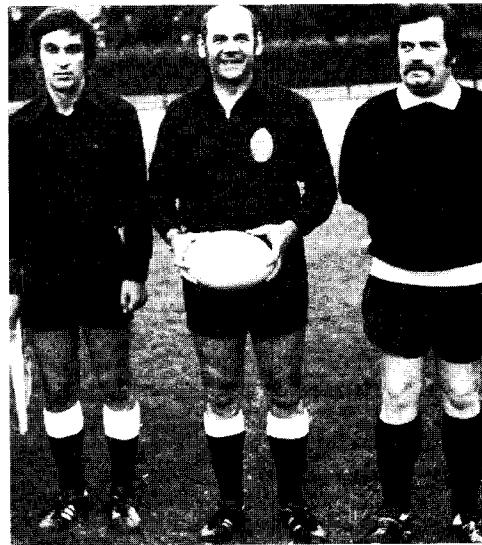
Anketa je dala slijedeće:

senior: Željko Pavlinec — »Zagreb«,
trener: Zdenko Jajčević — »Zagreb«,
sudac: Branko Štimac iz Zagreba.

1977.

Nailazeća godina važna je po vrijednim turnejama seniorske i omladinske reprezentacije. Seniori su bili u Rumunjskoj i odigrali tri utakmice protiv jakih ligaških momčadi ostvarivši ishod od dvije pobjede i jednog poraza. Omladinci su gostovali u Engleskoj. Ni veliki porazi u dva susreta nisu mogli umanjiti značenje ovih susreta. Osjetiti dah domovine ragbijia, posjetiti Twickenham, prisustvovati utakmici Kupa pet nacija Engleska—Škotska, sve su to doživljaji koje ovi mlađi neće lako zaboraviti.

*Uz B. Alaupovića
naša najuspješnija
sudačka trojka
Slijeva Predrag
Milanko (Beograd),
jedini s titulom
internacionalnog
suka dobitijenom od
FIRA-e. Branko Šti-
mac iz Zagreba (u
sredini), doađen
naših sudaca i Stipe
Vitaljić (Split),
oboje suci nacio-
nalnog ranga pri-
znatog od FIRA-e*

Krajem iste godine dogovoren je s talijanskim savezom jedan koristan oblik suradnje koji traje do danas. U Ljubljani je odigran susret naše omladinske reprezentacije protiv Italije (igraci ispod 17 godina), a ti susreti postaju već tradicija održavajući se, iz godine u godinu, izmjenično u Italiji i Jugoslaviji.

Zbog tragičnog udesa ulogu disciplinskog suca od preminulog Pušića preuzima dipl. pravnik Renato Verbanec.

U anketi beogradskog »Sporta« za najbolje u 1976. godini proglašavaju se:

senior: Željko Pavlinec — »Zagreb«,
trener: Zdenko Jajčević — »Zagreb«,
sudac: Predrag Milanko iz Beograda.

Momčad Jugoslavije koja je nastupila u Zagrebu protiv reprezentacije Novog Zelanda (igraci jugoslavenskog porijekla); pobijedili su gosti 10 : 0.

Gornji red slijeva: S. Čado, Zver, Božičković, Cvetković, Stančević, B. Radić, Kostanić, Listeš, Trkulja, Guina

Srednji red slijeva: S. Radić, Filipčić, Gerovac, Tepić, Katalenić, Armanda, Kesić.

Sjede slijeva: M. Mucić, Tartaglia, trener, Pavlinec, kapetan, M. Radja, savezni kapetan, Zekan

1978.

U sportu, kao i inače u životu, poslijе kriznih dolaze uspješnija razdoblja. Takve su bile dvije slijedeće godine.

Seniorska reprezentacija odigrala je u 1978. godini rekordnih devet utakmica, četiri za prvenstvo FIRA i pet prijateljskih. U ovoj godini ostvaren je veliki sportski uspjeh, zapravo najveći: Jugoslavija je kao pobjednik podgrupe razigravala sa SSSR-om u dvije utakmice za ulazak u grupu »A«. U oba susreta pobijedili su igrači Sovjetskog Saveza, ali jugoslavenski ragbijaši dospjeli su visoko osmo mjesto na ljestvici FIRA-e.

Omladinska reprezentacija imala je također uspješnu sezonu; na prvenstvu FIRA-e u Parmi osvojila je u grupi »B« prvo mjesto.

Ove je godine osnovan RK »Borac«. Zbog renoviranja gradskog stadiona u Pančevu, »Dinamo« je svoje utakmice igrao u obližnjem Starčevu. Domaćinima se sport toliko dopao, da su odlučili formirati sekciju koja bi uz uobičajeno djelovanje na posredan način stvarala igrački kadar za »Dinamo«. Sastavljen je inicijativni odbor u koji su, uz domaćina, ušli i predstavnici RK »Dinamo«. Međutim, ideja o sekciji ubrzo je evoluirala u viši oblik rezultirajući osnivanjem kluba koji djeli u okviru Sportskog društva »Borac« u Starčevu. Od tada se uspješno natječe u regiji Istok te je više puta sudjelovalo i u završnici prvenstva (u grupi »B«).

Iste godine osnovan je RK »Sinj«. Na inicijativu Jakova Dukića, koji je ragbi igrao za vrijeme studija u Zagrebu, te uz pomoć Saveza formiran je inicijativni odbor za osnivanje kluba. S trenerom Markom Protegom, vrijednim i upornim sportskim radnikom, Sinjani su čvrsto zakoračili na jugoslavensku ragbijašku scenu.

RK »Borac«

Stoje slijeva: V. Zlokolić, trener, Žalec, I. Stavrov, Krstić, Gačić, D. Stavrov, Stojanović, Stevović, Sekulović, Filipović, Memić, član IO.

Čuće slijeva: Kolenderac, D. Keljević, G. Keljević, Živulji, Vukosavljević, Deninger, Kostić, Simanić, Milić, Cvetković, Kankaraš

Momčad se brzo uhodava i uskoro nastupa u završnom dijelu prvenstva, u grupi »B«. Da je orientacija kluba ispravna, govori i činjenica što su njihovi kadeti već 1980. godine (23. 11) odigrali s »Nadom« jednu od prvih kadetskih utakmica u zemlji. Inače, danas se natječu sa sva tri uzrasta.

Rezultati izbora najboljih u anketi beogradskog »Sportsa« isti su kao i prethodne godine.

TABLICA 8.

Dobitnici zlatne značke saveza za fizičku kulturu Jugoslavije

BRANIMIR ALAUPOVIĆ	1979.
MIHOVIL RADJA	1976.
† ŽIVKO SKROZA	1979.
BERISLAV STANOJLOVIĆ	1979.
† BRANKO ŠTIMAC	1979.
SINISA TARTAGLIA	1976.

1979.

U ovoj godini Savez slavi svoj prvi važniji jubilej — 25 godina postojanja. Istodobno Split je domaćin najveće sportske manifestacije do tada održane u Jugoslaviji — VIII mediteranskih igara. Uvrštavanje ragbija u program Igara bilo je za ragbijашku organizaciju veliko priznanje i obveza. Sudjelovanje na MIS-u i šansa za eventualni natjecateljski uspjeh učinili su ovu godinu jednom od markantnijih u povijesti jugoslavenskog ragbija.

Trebalo je pruženu šansu iskoristiti, i izvući dragocjene »poene« za budućnost. Okupljene su sve raspoložive snage, kadrovske i druge, i svatko je nastojao pridonijeti svoj obol. Prilika je bila jedinstvena i nitko je nije htio propustiti. Možda u ragbijашkim redovima nikada prije, a ni poslije, nije bilo toliko jedinstva, toliko čvrstine. Okončana su višegodišnja razmišljanja o znaku Saveza; u želji za suvremenijim rješenjem, prihvaćena je zanimljiva, duhovita i aplikativna ideja prof.

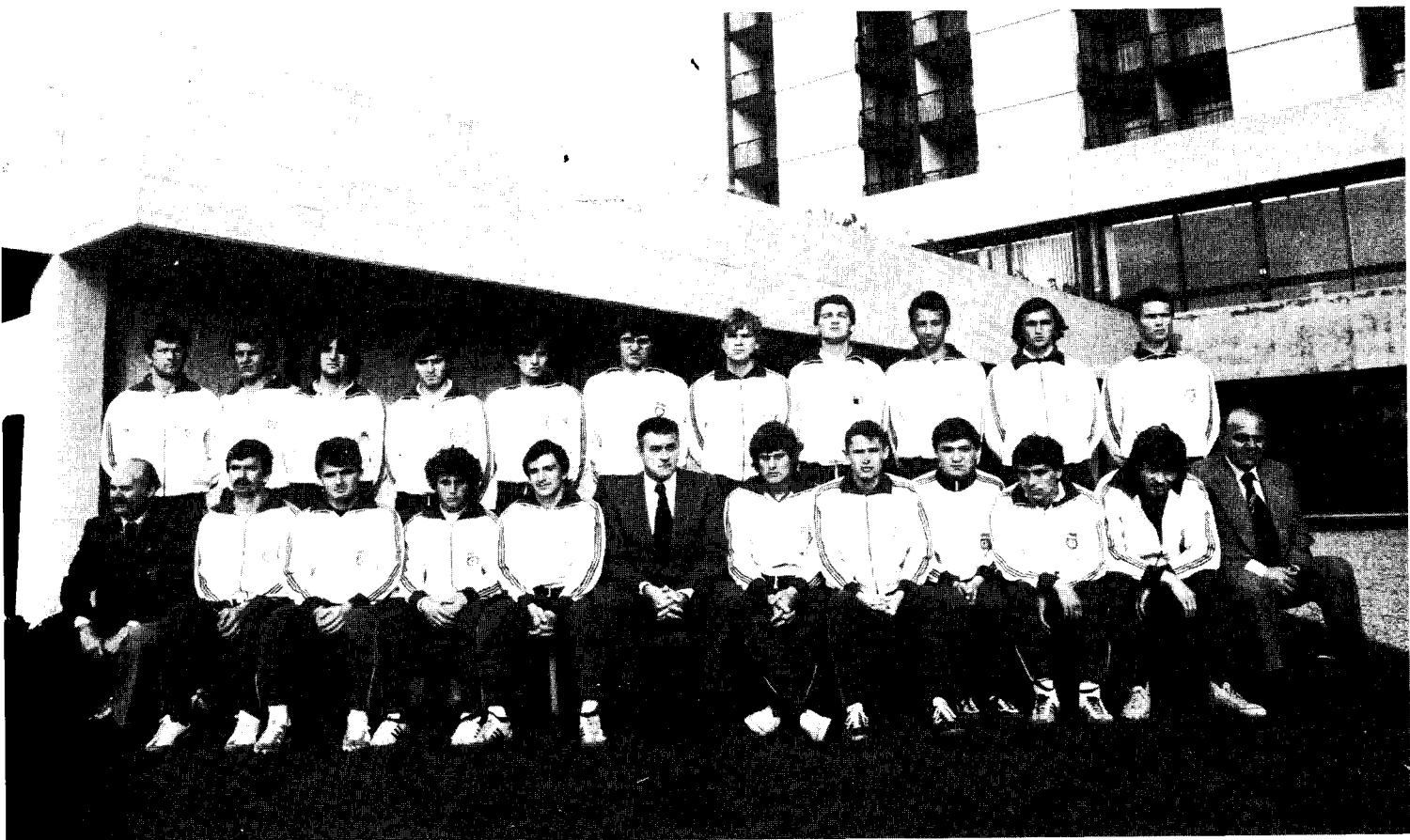
RK »Sinj«

Stoje slijeva: Protega, trener, Pavelić, Mladina, Vučemilo, Sušak, I. Pavić, Karačić, Klarić-Kukur

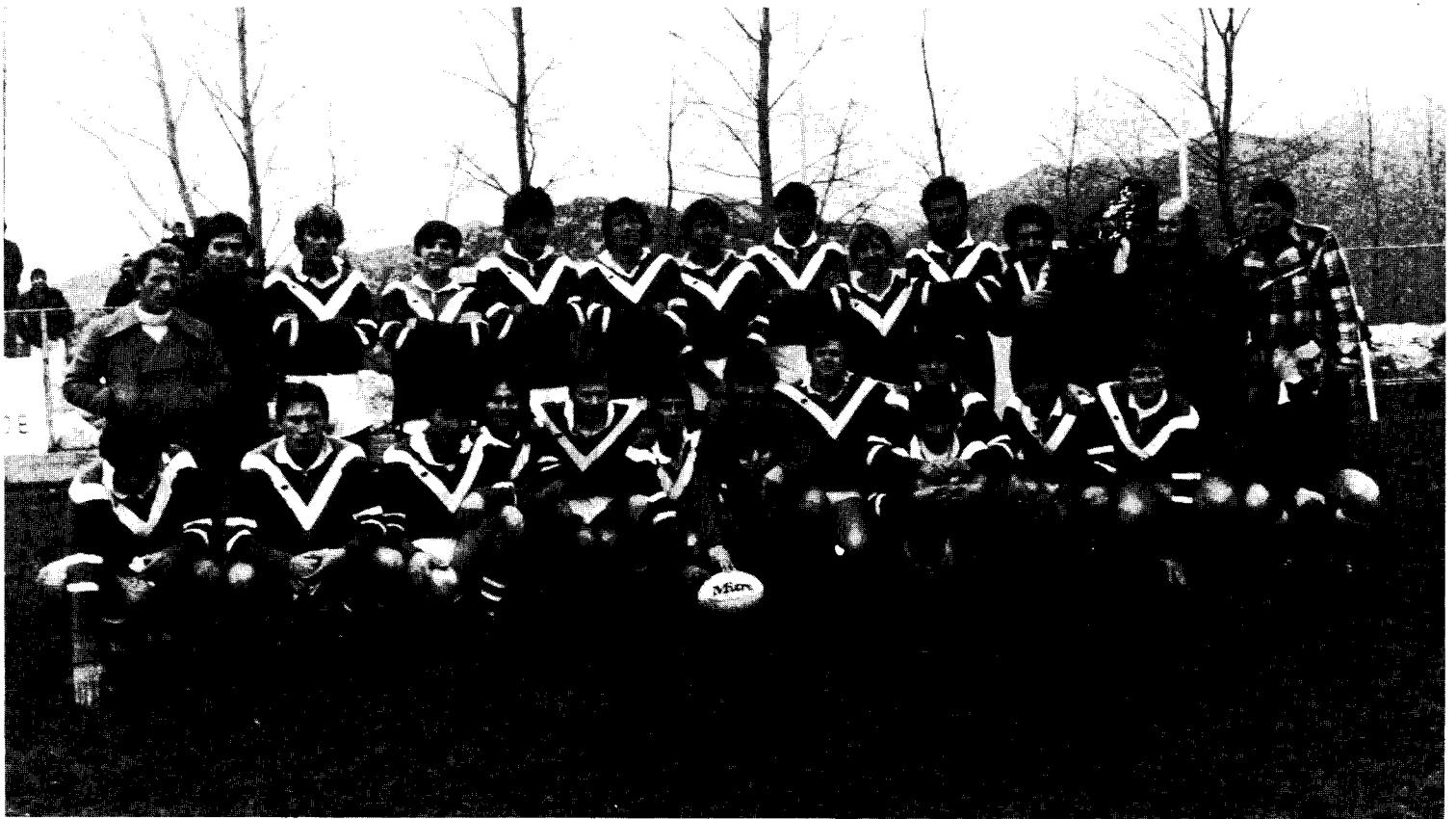
Cuće slijeva: Jagnić, N. Pavić, Žigo, Z. Pavić, Katić, Uvanović, Jureta

Ahmeda Piragića. Stilizirani čvor elementarno asocira na igru, a posebno na čvrstnu sporta i organizacije. Novi znak je izведен na značkama, a nešto kasnije Savez je dobio i svoje prve kravate, tradicionalni simbol druženja ragbijića.

Sportski program ove »naj« godine počeo je nastupom omladinaca na prvenstvu FIRA-e u Lisabonu. Iako nisu dosegli vrednije rezultate, ovo je mladoj selekciji bio četvrti nastup na tom službenom natjecanju, pa bi, kako se misli, već samo nastupanje trebalo dati omladinskom ragbiju osjetnu dozu afirmacije, a seniorska reprezentacija bi morala crpsti kvalitetne igrače s ne-

Omladinska reprezentacija na prvenstvu FIRA u Lisabonu 1979. godine

RK »Ploče«

Stoje slijeva: M. Mihailović, B. Kulidžan, član uprave, Pavlović, Lazarević, Jurković, Batinović, trener, Rudež, Gareta, J. Mihailović, V. Kulidžan, Musa, Dragobratović, Caleb, član uprave
Čuće slijeva: Antičić, Novaković, Grgurinović, Juras, Macan, Spahić, Vlatković, Sovački, Markota, Tomašić, Erceg i Krstičević

kakvim međunarodnim iskustvom. Ovakva razmišljanja trpjela su dosta kontraargumenata i nisu mogla dugo opstati.

Tih dana u Mostaru je poslije zrelih nastojanja (bilo je čak i treninga), osnovan ragbijski klub »Mašinac« u sastavu sportskog univerzitetskog društva. Na žalost, nakon početnog entuzijazma slijedi neslavni i tužan kraj. Uz neriješene organizacijske probleme, bez trenera i posve nezainteresirane općinske SOFK-e ishod nije mogao biti povoljniji.

Sredinom 1979. godine na inicijativu Slobodana Jakića, Ivice Pavlovića i Ivana Batinovića, a uz sveobuhvatnu pomoć i angažiranje Ragbi saveza, osnovan je u Kardejljevu RK »Ploče«. Ovdje je situacija izgledala dosta optimistička, jer osim naklonjenosti općinske SOFK-e problem trenera bio je olakšan uključivanjem Batinovića koji je igrao ragbi za vrijeme studija u Zagrebu. Klub nije imao zapaženih sportskih rezultata, osim što je u kratkom vremenu odgojio dvojicu omladinskih reprezentativaca. Zbog unutrašnjih organizacijskih problema i stanovitih nesporazuma na gradskim relacijama, klub danas proživljava veliku krizu.

Zbog službenog odlaska van granica zemlje, polovinom godine je za predsjednika Takmičarske komisije umjesto Kaje Krstulovića izabran dipl. pravnik Augustin Tvrdić. Ovu za Savez vitalnu komisiju vodi već punih šest godina. Njegovo poznavanje pravilnika, a sada već i rutina prava su garancija da »vruća« problematika kojom se ova komisija bavi bude uvijek u granicama tolerantnog.

Stigao je očekivani kraj ljeta i donio zvukove fanfara što označiše početak VIII mediteranskih igara. U prekrasnom ambijentu novog stadiona u Splitu, u veličanstvenom ceremonijalu otvaranja Igara defilirali su rag-

bijaši iz šest mediteranskih zemalja, a među njima i četa Jugoslavena pažljivo izabrana i pripremana. Cilj je bio ujedno i velik i skroman: brončana medalja, kao realan domet jugoslavenskog ragbija na Mediteranu, kao potvrda vrijednosti i nade, kao novi podsticaj. Na žalost, u borbi za treće mjesto, porazom od Maroka, pomučen je opći osjećaj zadovoljstva. Međutim, ostaje konstatacija da je echo Ibara donio ragbiju nedvojbene koristi i da je s Igrama ragbi profitirao više nego što je dobio možda prethodnih desetak godina mukotrpног rada.

Krajem godine svečano je proslavljen 25. obljetnica Saveza. U svom vijeku Savez je, ovisno o mnoštvu prilika, obitavao u tri ragbijska središta — u Beogradu, Zagrebu i Splitu. Poput sjedišta mijenjao je i svoju organizacionu bit; od jednostavnih upravnih oblika rukovođenja do složene samoupravne strukture u kojoj 15 klubova — osnovnih organizacija — ostvaruje, kako se kaže, svoja prava i obveze. Najznačajnija aktivnost je natjecanje u kojem predano, iz godine u godinu, iz pet regija stasaju prvaci Jugoslavije i pobednici kupova. Danas su to seniori i omladinci, a sutra već kadeti, možda i pioniri.

Četvrt stoljeća dominira pitanje stručnog i sudačkog kadra i unatoč evidentnim naporima situacija se sporo poboljšava; slično je i s volonterskim potencijalom — opća kriza vlada u ovoj sferi i sve je teže mobilizirati nove ljudе.

Posebno zanimljiva relacija u ovom dvadeset petogodišnjem razdoblju jesu kontakti s vanjskim svijetom. Oni se uglavnom manifestiraju u odnosima prema FIRA-i, bilo kroz sudjelovanje državnih selekcija u natjecanjima, bilo u zastupljenosti i radu u organima i forumima FIRA-e. Ovi su oblici posebno intenzivirani u vrijeme priprema i održavanja VIII mediteranskih igara,

Predsjednik Dumanić s počasnim Predsjedništvom na svečanoj sjednici (N. Kapetanović, M. Radonjić, Ž. Skroza i Š. Zver)

a ugled što su ga stekli predstavnici Saveza, kako za sebe, tako i za ragbijašku organizaciju i cijelu zemlju, ilustrira se u okolnosti da je već petero njih zasluzilo odličja FIRA-e.

Bila je to krasna prigoda da se okupe ragbijaši svih generacija i da sumiraju svoje sportske uspjehe u proteklom razdoblju.

Za tu priliku igrana je utakmica veterana Hrvatske i Srbije, te seniorskih momčadi Jugoslavije i Rumunjske (»B«). Na svečanoj sjednici uručena su priznanja zasluznim i istaknutim radnicima i organizacijama, a

uz to je pripremljena prva filatelistička izložba na temu ragbija.

1980.

Ovoj godini bilo je predodređeno da prođe u sjeni burne MIS-ovske 1979; k tome je trebalo doći do određenih i skustvenih spoznaja i pripremiti se za novo planinsko razdoblje. Napravljen je četverogodišnji program razvoja, izabrano je novo rukovodstvo seniorske i omladinske reprezentacije, a došlo je i do manjih promjena u organizacijskom ustrojstvu Saveza.

Osnovana su dva nova kluba. U aprilu je bivši igrač »Energoinvesta« Miroslav Perić uz pomoć igrača »Arene« Ivana Kosmosa te Stanka Županovića i Natka Gilejvića uspio osnovati ragbijaški klub »Šibenik«. Iako nije imao svoje igralište, a to je i ostao najveći problem, klub se ubrzo uključio u prvenstvo regije i do danas, iako s prekidima i s velim teškoćama, sudjeluje u tom natjecanju.

Mjesec dana kasnije, zahvaljujući inicijativnom odboru od osamnaest entuzijasta, osnovan je u Zagrebu RK »Veteran 54«. Poput Splićana, »stari« igrači iz svih zagrebačkih klubova udružili su se u želji da produže svoj aktivni sportski vijek, ističući pri tome geslo »da ću dok živim ovaj naš klub pomagati moralno i materijalno te da ću osobno sudjelovati na sportskom polju...«

Na skupštini u veljači 1983. godine klub mijenja ime u »Zagrebački veteranski ragbi klub« (ZVRK) i nastavlja okupljati »odslužene« ragbijaše. U početku se na tječu u regiji da bi danas igrali samo prijateljske susrete sa srodnim klubovima u zemlji i inozemstvu.

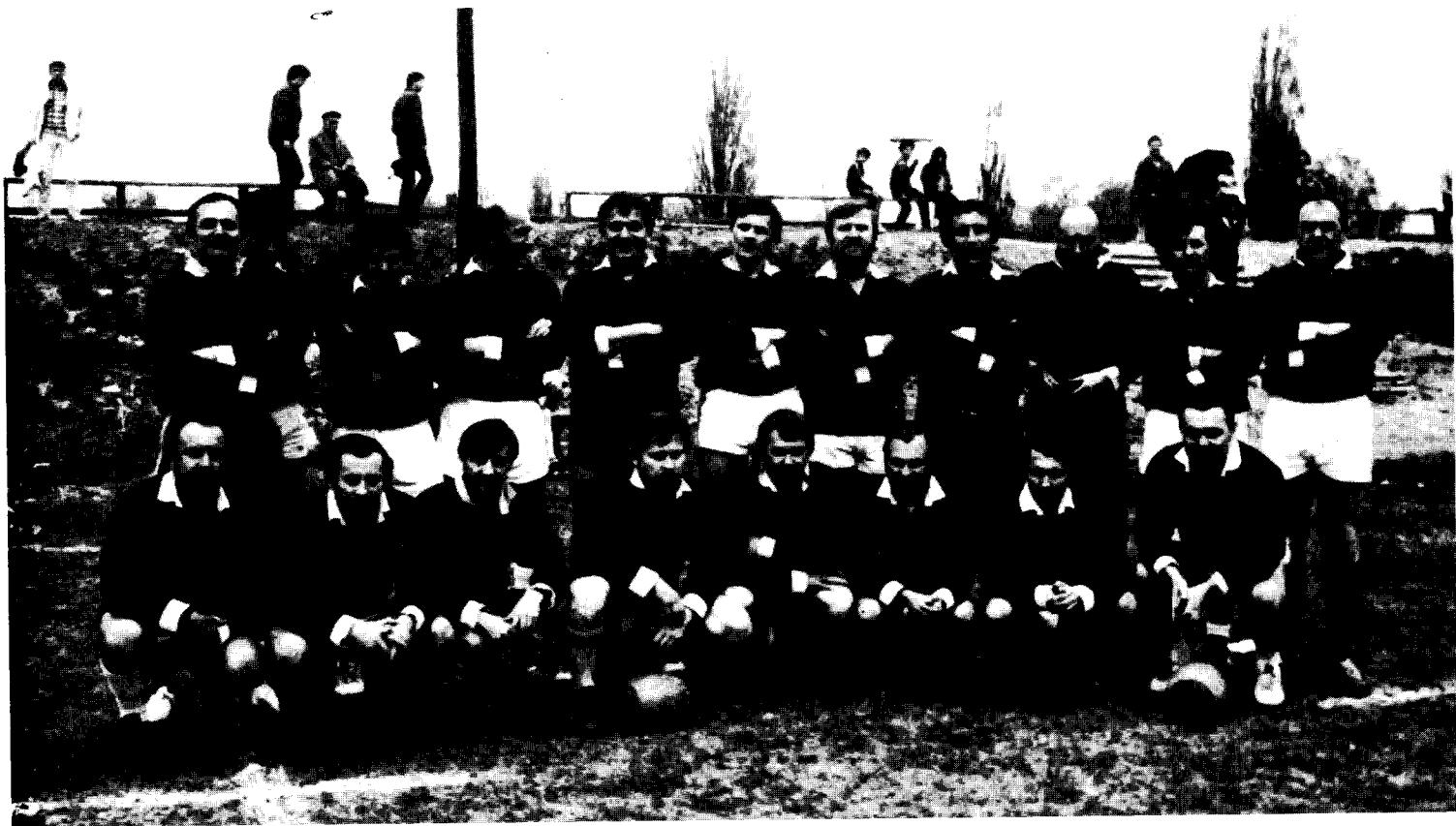

Dio sudionika svečane sjednice održane povodom 25. obljetnice

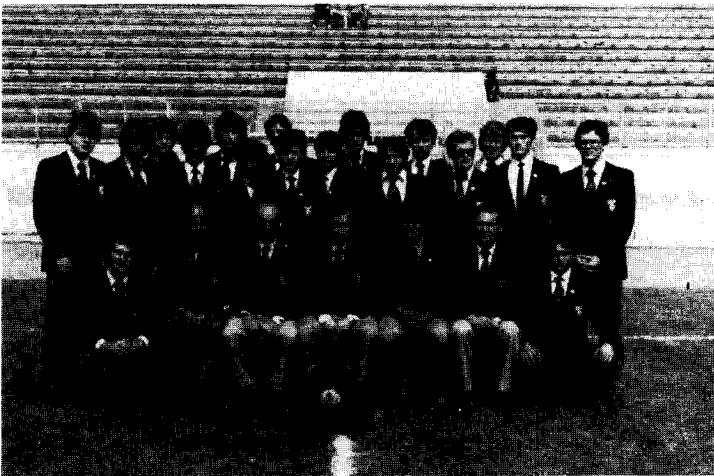
RK »Šibenik«

*Stoje slijeva: Miroić, trener, Benedek, Škornja, Šupe, Milošević, Mrdalj, Šare, Bujas, Krstić.
Čuće slijeva: Perkov, Baković, Štokić, Kuštera, Klarić, Veljanovski, Protega, Đelinović*

RK »ZVRK« snimljen 1983. godine.

Stoje slijeva: Držić, Rušnjak, Čizmić, F. Marjanović, Nadinić, Jelenić, Murić, Skledar, B. Marjanović, Rožman, Mrkoci, kapetan
Čuće slijeva: Milošević, Piasek, Hlupić, Miškulinić, Hršak, Delgalo, Boršo i Habuš

Omladinska reprezentacija u Tunisu 1981. godine

Omladinska reprezentacija na prvenstvu FIRA-e u Tunisu doživljava potpuni neuspjeh i time se otvara pitanje nastupanja na tim turnirima.

Ni seniorska reprezentacija ne pokazuje vidnog napretka.

Renata Verbanca kao disciplinskog suca mijenja komisija od tri člana; Branko Armanda, Josip Kačić-Barišić te Damir Šunjić, svi diplomirani pravnici. Njen predsjednik je postao Armando.

1981.

Najlažeća godina protjeće u znaku opće stagnacije. »Mašinac« iz Mostara ugasio se radi nepremostivih zapreka. Poslije vrlo dobro izvršene pripreme osniva

se u Nišu RK »Student«, primarno zahvaljujući inicijativi prof. Angela Petrova i Milorada Filipovića, koji je pred više godina igrao u Beogradu. Sastavljen je inicijativni odbor, okupljeni studenti i aprila 1981. godine osnovan je klub. Odmah se uključuje u natjecanje, i to u regiju Istok, jer u regiji Jug, kojoj izvorno pripada, ovo je zasada jedini klub. U ovih par godina učvrstili su svoj status u sportskom Nišu i danas s uspjehom igraju i seniori i omladinci.

Zbog slabih igara i još lošijih rezultata na prethodnim turnirima, u vrlo teškoj finansijskoj situaciji, dorosi se

»Student« snimljen 1983. godine.

Stoje slijeva: M. Filipović, trener, Cvetanović, Ignjatović, Majcen, Živković, Stojanović, Arsekić, Veličković, Ilijev, Pavlović, Radić, Petrov, trener

Ćuće slijeva: Radenković, Ilić, Petrušić, Nešić, Jovanović, Mitić, Filipović, Ristić, kapetan i Milojković

neizbjegna odluka da se privremeno obustave nastupi omladinske reprezentacije na prvenstvu FIRA-e; preostaju samo tradicionalni susreti s mladim Talijanima.

Ni seniorska reprezentacija ne pokazuje vidnog napretka.

U anketi koju je vodio neumorni Stanojlović, a objavljenoj u zagrebačkim »Sportskim novostima«, najbolji u ovoj godini su:

senior: Tihomir Vranešević — »Zagreb«

omladinac: Žiga Dobnikar — »Koloy's«

trener: Zdenko Jajčević — »Zagreb«

sudac: Stipe Vitaljić iz Splita.

1982.

Godina 1982. nije započela uspješno.

Zbog pomanjkanja sredstava, omladinska reprezentacija ni ove godine ne ide na prvenstvo FIRA-e; ostaje samo susret s Italijom. Ovako igrajući jedan susret godišnje, teško je napredovati, moglo bi se čak očekivati i nazadovanje. Međutim, zbog nešto boljeg rada s mlađim uzrastima po klubovima, te nailaska jedne vrlo darovite generacije, u susretu s Italijom, u Udinama, omladinci pružaju do tada najbolju igru i postižu umjeren poraz od 10 : 4. Ovaj rezultat kao da je dao podstrek svima, od samih igrača do rukovodstva Saveza.

Seniorska reprezentacija ostavlja bliјed dojam, dva poraza i dvije pobjede u grupi »B« prvenstva FIRA-e.

Krajem godine malo vedrine na sumornom nebnu.

Kao stalni sistem natjecanja uvodi se prvenstvo Jugoslavije za kadete, što je znak dalnjeg afirmiranja i garancija bolje sutrašnjice. Iako uz dosta truda, igrajući po sistemu ragbija IX, prvo prvenstvo je uspješno privедeno kraju.

U Zenici se osniva drugi klub. Na inicijativu Enesa Begičevića i Vladimira Hamera, te uz asistenciju Hasana Juhića pri Sportskom društvu »Rudar« osniva se ragbijska sekcija. Iako bez svog igrališta i suočen s početnim teškoćama, klub pristupa natjecanju i ubrzo polučuje veliki uspjeh osvojivši prvo mjesto u grupi »B« prvenstva države za 1983. godinu. S uspjehom se natječe i u omladinskoj kategoriji.

Pred sam kraj godine grupa veterana s Miodragom Leovcem na čelu osniva »Beogradski ragbi klub« (BRK). Početna orientacija da se djeluje samo s veteranim brzo se širi na sve uzraste. Klub se uključuje u natjecanje regije Istok, a posebna pažnja posvećuje se najmlađima. To daje rezultata; u nepune dvije godine od osnutka BRK postiže golem uspjeh nastupivši u finalu kupa Jugoslavije za omladince. Osvajanje titule prvaka Jugoslavije za kadete 1984. godine konačna je potvrda ispravnosti puta kojim su krenuli.

Ove godine ragbi konačno pušta korijene u Srbiji izvan Beograda i Niša: u Kruševcu, u kasarni »7. juli«, osniva se ragbijska sekcija.

1983.

Izgleda da nakon uspješnih godina, po nekom čudnom, nepisanom pravilu, slijede one manje uspješne, bliјede. Takva je bila i ova. Istina, ono što je najvažnije, nije

RK »Beogradski ragbi klub«.

Stoje slijeva: Štiglić, liječnik, Marinković, Pavlović, Samardžić, Sarić, Andrić, Mijušković, Novović, Tanasković, Mitrović, Hebar, Kulundžija, trener.

Čuće slijeva: Rošić, Lajaničić, Tarić, Karanović, Grozdanović, Obradović, Djuk, Petrović, Kudra, Zaroski

se nijedan klub rasformirao, ali nijedan novi nije osnovan.

Omladinska reprezentacija ne igra na prvenstvu FIRA-e. Jedan susret s dvije godine mlađim kolegama iz Italije i tjesan poraz, što je ostvaren u zadnjoj utakmici, aktualizira mišljenje po kojem bi s omladincima trebalo »nešto napraviti«.

Seniorska reprezentacija, čak ispod svoga kvalitetnog prosjeka, trpi u prvenstvu FIRA-e tri poraza i postiže jednu pobjedu. Dijelom je i to razlog što SOFK Jugoslavije nije odobrila odlazak u Casablancu na IX mediteranske igre.

U anketi »Sportskih novosti« najbolji su:

senior: Nesir Vehabović — »Čelik«

omladinac: Ibrahim Hasagić — »Čelik«

trener: Suad Kapetanović — »Čelik«

sudac: Andro Murić iz Zagreba.

Zadnjih dana godine, točnije 28. 12. na svojoj VI konferenciji Jugoslavenski olimpijski komitet primio je u članstvo Ragbi savez Jugoslavije.

Obzirom da ragbi nije na programu olimpijskih igara ovaj čin je veliko priznanje Savezu, ali i sportskoj grani u cijelini.

1984.

Godina počinje dobro; 21. januara u Beogradu je održana osnivačka skupština Ragbi saveza Srbije. U Kruševcu je ragbi sekcija stekla takvu popularnost i stabilnost da prerasta u klub. Zahvaljujući osnivaču i ne-

umornom zaljubljeniku u ragbi kapetanu JNA Dragalu Vujsinoviću, sekcija napušta zidove kasarne i postaje punopravni član sportskog Kruševca. Koristeći i dalje vojno igralište, ostaje rasadnik ragbija među mladima u JNA. Seniori i omladinci natječu se u regiji Istok. Kao i za »Studenta« iz Niša, ovo je samo gostovanje u »tuđoj« regiji, dok regija Jug ne dobije treću momčad.

Par mjeseci kasnije, pred početak ljeta, grupa mlađih u Beogradu predvođena iskusnim Predragom Milankom osniva klub »Žarkovo«. Već u jesen uključuje se s omladincima u prvenstvo regije i u natjecanje za kup Jugoslavije.

Nakon desetogodišnjeg amaterskog rada od finansijske komisije se oprostio Stjepan Livačić, a za novog predsjednika izabran je Velimir Ozretić.

Omladinska reprezentacija, stekavši napokon malo povoljniji tretman, odigrala je u ovoj godini šest susreta, tri prijateljska i tri za prvenstvo FIRA-e. Bilanca od tri pobjede, jedne neriješene igre i dva poraza ukazuje na dobar potez kojim su omladinci, vraćeni nakon tri godine, na međunarodno poprište.

Međutim, ovakva politika spram omladinaca, notorno pomanjkanje sredstava te zaredali neuspjesi seniorske momčadi učinili su da se na seniorsku reprezentaciju počne gledati s velikom dozom kritičnosti. Iz navedenih razloga poseglo se za najnepopularnijom mjerom — seniori nisu prijavljeni za prvenstvo FIRA-e 1984/85. (Prethodno je predana regularno zakazana utakmica sa Švedskom iz ciklusa 1983/84). Ova odluka izazvala je dosta nezadovoljstva i sumnji u ispravnost orientacije, ali je na kraju prihvaćena objektivnost takva stava i nužnost onoga što je napravljeno.

RK »7. juli«, Kruševac, slikan 1984. godine

Stoje slijeva: Pavlović, Nejić, Benjamin, Milenković, Banović, Vukičević, Kerunović, Tasić, Milanović, Kocić

Cuće slijeva: Miloš, Stojanović, Nikolić, Milunović, Vujsinović, Andelković, Jarić, Panić i Borovčanin

TABLICA 9.

Dobitnici značajnijih priznanja Ragbi Saveza Jugoslavije

Zlatna plaketa:

BRANIMIR ALAUPOVIĆ
MIODRAG BRANKOVIĆ
MIODRAG KRDŽIĆ
SLAVKO MRKOCI
DUŠAN NOVAKOV
BRANKO PIPER
MIHOVIL RADJA
MILOŠ RADONJIĆ
ŽIVKO SKROZA, posmrtno
BERISLAV STANOJLOVIĆ
SINIŠA TARTAGLIA
IVAN VIDIŠ

Zlatna medalja:

DRAGAN KESIĆ
BRANKO RADIĆ
NIKOLA STANČEVIĆ

Medalje:

DUBRAVKO GEROVAC
PREDRAG MILANKO
TIHOMIR VRANEŠEVIĆ
ANTE ZEKAN
ZLATKO ZVER

Plakete:

RK DINAMO
RK MLADOST
RK NADA

Pojedinci:

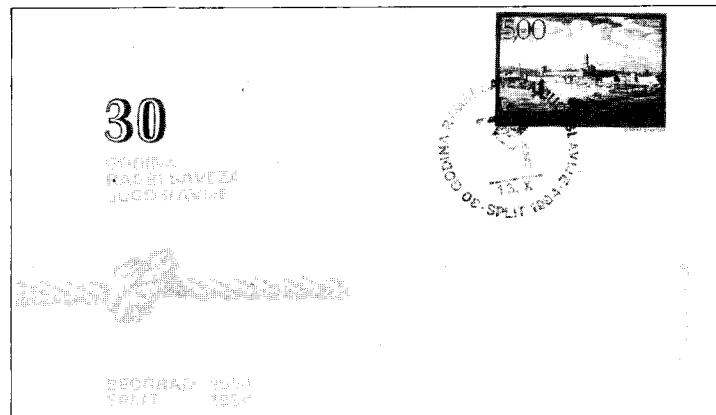
LEO ANTONINI
ŽELJKO DVORNIK
SOKRAT IVANOVSKI
ZORAN OŠLJANAC
ANDREJA PARČETIĆ
ANĐEJKO ŠTETIN
STIPE VITALIĆ

Seniorski sastav je u ovoj godini odigrao četiri susreta, i to jedan za prvenstvo FIRA-e s Tunisom, priateljsku utakmicu s engleskom grofovijom Middlesex, te dvije utakmice u kupu oslobođenja Beograda. Tri izgubljene utakmice i samo jedna pobeda nad reprezentacijom Beograda, i dalje ne obećavaju veći napredak.

»Sportske novosti« iz Zagreba u suradnji sa Stanojlovićem birali su najuspješnije:

senior: Nesir Vehabović — »Čelik«
omladinac: Ibrahim Hasagić — »Čelik«
trener: Suad Kapetanović — »Čelik«
sudac: Predrag Milanko iz Beograda.

Krajem godine, točnije 15. decembra, održana je svečana sjednica s pompoznim skupom od preko stotinu delegata, uzvanika i gostiju iz cijele zemlje. U svečanoj atmosferi evociran je tridesetogodišnji predeni put i iskazano zadovoljstvo što je dočekana tako visoka obljetnica.

Prigodno filatelističko izdanie RSJ

TABLICA 10.

Ragbi klubovi

Naziv kluba	Mjesto	Osnovan	Prestao s radom	Napomena
1. »Beli orao«	Šabac	1919.	1923.	
2. »Jugoslavija«	Beograd	1922.	1926.	reaktiviran 1955. prestao 1959.
3. »Partizan«	Beograd	01. 11. 1953.	1963.	reaktiviran 28. 04. 1974.
4. »Radnički«	Beograd	12. 1953.	1961.	
5. ASK	Pančevo	17. 01. 1954.		1954. mijenja naziv u
»Jedinstvo«				1963. mijenja naziv u
ISP				1965. mijenja naziv u
»Dinamo«				
6. »Mladost«	Zagreb	17. 01. 1954.		
7. »Sloboda«	Beograd	1954.	1960.	
8. »Radnički«	Sombor	1954.	1959.	
9. »Zmaj«	Zemun	1954.	1965.	
10. »Trešnjevka«	Zagreb	1955.	1958.	
11. »Naša krila«	Zemun	15. 05. 1955.	1959.	
12. »Trgovački«	Zagreb	10. 1955.		1956. mijenja naziv u reakt 16. 02. 1964.
»Zagreb«				1957.
13. »Crvena zvezda«	Beograd	1956.	1959.	
14. »Utva«	Pančevo	26. 11. 1956.	1961.	
15. »Bjelovar«	Bjelovar	1956.	1957.	
16. »Nada«	Split	20. 02. 1959.		
17. JRB	Beograd	1959.		1963. mijenja naziv u 1975. mijenja naziv u
»Brodarac«				
»Galax«				1977.
18. »Krešo Rakić«	Zagreb	1961.		1964. mijenja naziv u 1968. mijenja naziv u
»Gradevinar«				
»Lokomotiva«				
19. »Omladinac«	Pančevo	12. 1961.	1963.	

Naziv kluba	Mjesto	Osnovan	Prestao s radom	Napomena
20. »Ljubljana«	Ljubljana	20. 10. 1963.		1978. mijenja naziv u
»Ljubljana-Koloy's«				
21. »Arena«	Pula	05. 01. 1965.	1967.	
22. »Singidunum«	Beograd	23. 05. 1967.	1971.	
23. »Kumrovec«	Kumrovec	01. 09. 1968.		1970. mijenja naziv u
»Metka«				1973.
24. »Metalplastika«	Makarska	20.12. 1968.		1970. mijenja naziv u
»Energoinvest«				
25. »Student«	Sisak	20. 02. 1970.		1978. mijenja naziv u
»Sisak«				
26. »Zenica«	Zenica	16. 09. 1972.		1977. mijenja naziv u
»Čelik«				
27. »Ragbi '59«	Split	27. 02. 1974.		
28. »Bežigrad«	Ljubljana	21. 06. 1974.		
29. »Borac«	Starčevo	26. 06. 1978.		
30. »Sinj«	Sinj	11. 07. 1978.		
31. »Mašinac«	Mostar			1979. 1981.
32. »Ploče«	Kardeljevo	01. 06. 1979.		
33. »Šibenik«	Šibenik	11. 04. 1980.		
34. »Veteran '54«	Zagreb	14. 05. 1980.		1983. mijenja naziv u
Zagrebački vete- ranski ragbi klub (ZVRK)				
35. »Student«	Niš	16. 04. 1981.		
36. »Rudar«	Zenica	02. 09. 1982.		
37. Beogradski ragbi klub (BRK)	Beograd	20. 12. 1982.		
38. »7. juli«	Kruševac	31. 03. 1984.		od 20. 10. 1982. djelovao kao sekcija
39. »Žarkovo«	Beograd	05. 06. 1984.		

U čast proslave štampana je prigodna filatelistička konverta, a Siniša Tartaglia je organizirao vrlo atraktivnu izložbu na temu »Ragbi i filatelija«.

Na sam zadnji dan godine iznenada je umro jedan od inicijatora i utemeljitelja ragbija u Jugoslaviji — Drađan Maršićević. Smrt druga Maršićevića s tugom je primljena u cijeloj sportskoj javnosti, jer je osim ragbija zadužio i druge sportove.

Za vrijeme svečane sjednice podijeljene su zlatne plakete, plakete, zlatne medalje i medalje zaslužnim pojedincima i klubovima. Bila je to spektakularna dioba najvećih priznanja koja su, prethodno usvojenim pravilnikom, inaugurirana kao stalne nagrade Saveza. Idejno rješenje dao je akademski kipar Aleksandar Midžor iz Splita.

Radost skupština bila je uveličana i prezentacijom prve lopte za ragbi napravljene u Jugoslaviji, a koju je, u suradnji s Komisijom za razvoj i propagandu Saveza, izradio »Sport« iz Beograda.

Da ovakav program ne bi prošao bez sportskog dijela, pobrinuli su se veterani iz većine ragbijaških centara. Oni su u živahnoj igri »Crvenih« i »Plavih« pokušali vratiti sebe i malobrojne gledaoce na davnji početak. Vratiti se na početak? Možda samo asocijativno kao na ovoj utakmici. A ovdje, na križanju desetljeća, ostaje samo jedna jedina odrednica: licem okrenuti — prema Sutra stremiti novim obljetnicama.

jugoslovenski olimpijski komitet
beograd terazije 35/1 telefon 335 357

Broj 129/1 - 29.XII.1983.

RAGBI SAVEZ JUGOSLAVIJE
Sportski centar "Gripe"
58000 SPLIT
XX Divizije bb

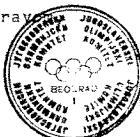
Dragi drugovi,

Na osnovu čl. 10. Statuta Jugoslovenskog olimpijskog komiteta, učesnici Šeste Konferencije Jugoslovenskog olimpijskog komiteta, na sednici održanoj 28.decembra 1983. godine u Beogradu, doneli su jednoglasnu ODLUKU o prijemu u članstvo JOK-a Ragbi saveza Jugoslavije.

Na istoj sednici biran je za člana Konferencije drug Damir Dumanić, predsednik Ragbi saveza Jugoslavije.

Obaveštavajući vas o prednjem želimo vam puno uspeha u daljem radu i razvoju ragbi sporta u našoj zemlji.

S olimpijskim pozdravom

GENERALNI SEKRETAR,
Caslav Verijaš

Ragbi danas u Jugoslaviji

Predstaviti današnji jugoslavenski ragbi pretpostavlja priznavanje dviju činjenica koje ovaj sport prati od njegova početka. U obitelji jugoslavenskih sportova ragbi danas spada u »male sportove«, pa su mu zbog toga u osnovi ograničene materijalne mogućnosti razvoja. Ova činjenica je od presudnog značenja i godinama spušta razvojne programe ovog sporta.

Druga i najvažnija karakteristika ragbija, kojom se malo sportova u Jugoslaviji može podići, jest princip totalnog amaterizma na čijem temelju počiva djelovanje od osnovnih organizacija do najvećeg organa — Saveza.

Suočeni sa sve većom profesionalizacijom odnosa u društvu, pa i u sportu, neki su danas skloni tvrdnji da princip totalnog amaterizma postaje za ragbi njegov bitni limitirajući faktor razvoja. Bili oni u pravu ili ne, danas u Ragbi savezu Jugoslavije nema ozbiljnijih težnji ka promjeni ovog osnovnog opredjeljenja.

Prilagođavajući se današnjem trenutku, funkcionalno samoupravna organiziranost Saveza gotovo potpuno odgovara potrebama i razini razvoja ragbija u Jugoslaviji.

Ragbi savez Jugoslavije je amaterska sportska organizacija dobrovoljno udruženih ragbi saveza socijalističkih republika i autonomnih pokrajina, samostalnih ragbi klubova-sekcija, odnosno aktiva, te Zbora ragbi sudaca i Zbora ragbi trenera Jugoslavije sa svojstvom pravne osobe.

Savez ima svoj znak u obliku ragbi lopte na plavoj podlozi u čijoj sredini je ukoso postavljen čvor od kopna; a u donjem dijelu ukoso položene lopte stoji tekst: RSJ.

Savez je član Saveza za fizičku kulturu Jugoslavije od 1954. godine i Međunarodne federacije ragbi amatera (FIRA) od 1966. godine; od 1983. godine Savez je član Jugoslavenskog olimpijskog komiteta.

Ragbi u nas kao grana fizičke kulture, ali još i šire od toga, ima složenu društvenu ulogu, pa su u tom smislu zacrtana i statutarna usmjerena:

»Osnovni cilj Saveza je razvijanje i unapređivanje ragbija. Poštujući osnovne programske zadatke i samostalnost svake pojedine pridružene i osnovne organizacije, Savez neposredno ili preko pridruženih i osnovnih organizacija radi na ostvarivanju zajedničkih ciljeva i zadataka, pri čemu se posebno naglašavaju socijalistički odgoj ragbija, razvijanje socijalističkog patriotizma, širenje bratstva i jedinstva, afirmacija amaterskog načela, unapređenje kolektivnog rada i odgovornosti, razvijanje društvene samozaštite, te sve ostale aktivnosti koje pridonose podizanju fizičke, zdravstvene, radne i obrambene sposobnosti i svakog pojedinca, odnosno svih naših naroda.«

Organi saveza su Skupština i Odbor samoupravne kontrole. Skupština je najviši organ Saveza i sačinjavaju je:

- jedan (1) delegat republičkih ragbi saveza,
- jedan (1) delegat pokrajinskih ragbi saveza,
- jedan (1) delegat svake osnovne organizacije,
- jedan (1) delegat Zbora ragbi sudaca Jugoslavije,
- jedan (1) delegat Zbora ragi trenera Jugoslavije,
- sekretar Saveza.

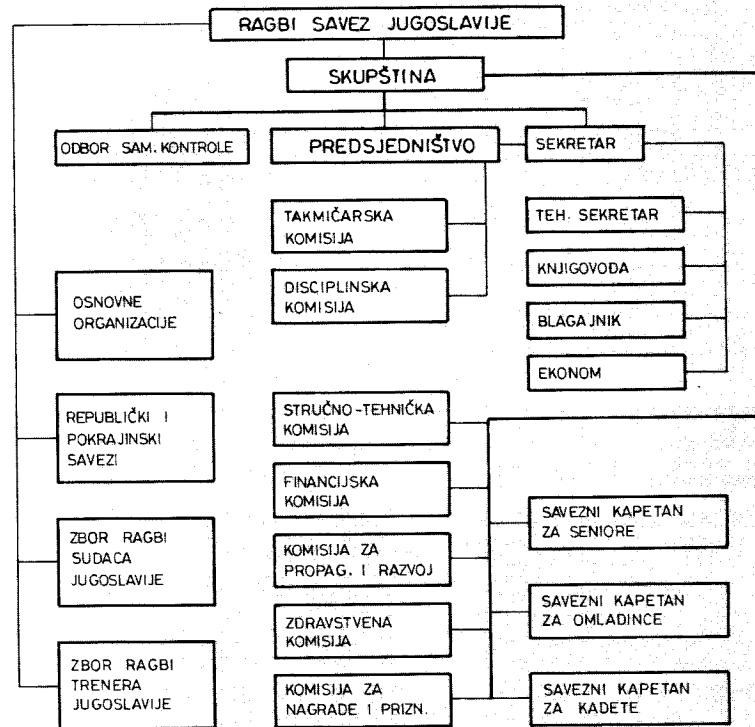
Skupština iz redova delegata bira svoj kolegijalni izvršni organ. Predsjedništvo koje sačinjavaju četiri člana po mogućnosti iz sjedišta Saveza i sekretar Saveza. Pored Predsjedništva Skupštine, Odbora samoupravne kontrole, članova Predsjedništva i sekretara, Skupština bira savezne kapetane za seniore, omladince i kadete, te predsjednike Stručno-tehničke komisije, Financijske komisije, Zdravstvene komisije, Komisije za propagandu i razvoj ragbija i Komisije za nagrade i priznanja.

Predsjedništvo Skupštine bira predsjednika i imenuje od njih predložene članove Takmičarske i Disciplinske komisije. Predsjedništvo imenuje i svoje pomoćne organe:

- tehničkog sekretara,
- knjigovodu,
- blagajnika i
- ekonoma.

TABLICA 11

Shematski prikaz organizacije Saveza

Predsjedništvo Skupštine
Sjede slijeva: N. Hrštić,
D. Dumanić, J. Kudrić
Stoje slijeva: M. Radja i S.
Tartaglia

Popis ragbijskih radnika koji djeluju u organizaciji
Ragbi saveza Jugoslavije

Odbor samoupravne kontrole

- Željko Bećica, ekonomist — predsjednik,
- Andrija Murić, tehničar — član,
- Janez Pilgram, dipl. ing. — član

Predsjedništvo Skupštine

- Damir Dumanić, dipl. ing. — predsjednik,
- Jakov Kudrić, soc. radnik — sekretar,
- Nediljko Hrštić, dipl. ekonomist — član,
- Mihovil Radja, dipl. pravnik — član,
- Siniša Tartaglia, dipl. ing. — član

Predsjedništvo Skupštine

Sjede slijeva: N. Hrštić, D. Dumanić, J. Kudrić,
stoje: M. Radja i S. Tartaglia

Takmičarska komisija

- Augustin Tvrđić, dipl. pravnik — predsjednik,
- Zdenko Hrga, dipl. ing. — član,
- Branko Armanda, dipl. pravnik — član,
- Ante Perišić, dipl. ing. — član,
- Duško Bartulović, ekonomist — član

Disciplinska komisija

- Branko Armanda, dipl. pravnik — predsjednik,
- Damir Šunjić, dipl. pravnik — član,
- Josip Kačić-Barišić, dipl. pravnik — član

Stručno-tehnička komisija

- Branimir Alaupović, dipl. ing. — predsjednik
- Rudolf Bartolić, profesor — član,
- Zdenko Jajčević, profesor — član,
- Tonči Cvitanović, dipl. pravnik — član,
- Mihovil Radja, dipl. pravnik — član
- Siniša Tartaglia, dipl. ing. — član,

- Suad Kapetanović, profesor — član,
- Branko Piper, službenik — član,
- Bojan Železnikar, organizator rada — član

Finansijska komisija

- Velimir Ozretić, ekonomist — predsjednik,
- Irma Dužević, ekonomist — član,
- Nataša Troškot, ekonomist — član

Komisija za razvoj i propagandu

- Miodrag Leovac, tehničar — predsjednik,
- Mitko Vučinić, dipl. ing. — član,
- Dragan Jovanović, službenik — član

Zdravstvena komisija

- Miodrag Branković, liječnik — predsjednik,
- Žarko Delavić, liječnik — član
- Miomir Marić, profesor — član
- Leo Senjanović, liječnik seniorske reprezentacije
- Dean Đurđev, liječnik omladinske reprezentacije

Komisija za nagrade i priznanja

- Branimir Alaupović, dipl. ing. — predsjednik,
- Dušan Novakov, službenik — član,
- Mihovil Radja, dipl. pravnik — član

Tehnički sekretar

- Knjigovođa
Blagajnik
Ekonom
Ankica Papić, tehničar
Gordana Beroš, ekonomist
Vlado Čaleta, tehničar
Željko Ljubić, tehničar

Zbor ragbi sudaca Jugoslavije

- Andreja Grozdanović, prevodilac — predsjednik,
- Zapad: Janez Oman, pilot — član,

Sjever: Andrija Murić, tehničar — član,
Jadran: Veselko Šimić, student — član,
Centar: Zehrudin Mušinović, metalostrugar — član,
Istok: Blagoje Stoiljković, dipl. ing. — član

Savezni kapetan za seniore

— Branimir Alaupović, dipl. ing.

Savezni kapetan za omladince

— Suad Kapetanović, profesor

Na teritoriju Jugoslavije Savez organizira slijedeća stalna natjecanja:

- Prvenstvo Jugoslavije za seniore,
- Prvenstvo Jugoslavije za omladince,
- Prvenstvo Jugoslavije za kadete,
- Kup Jugoslavije za seniore
- Kup Jugoslavije za omladince.

Sva natjecanja su jedinstvena za cijeli teritorij Jugoslavije i odvijaju se u skladu propozicija i ostalih akata Saveza, a natjecanjima rukovodi Takmičarska komisija Saveza.

Pravo sudjelovanja u natjecanjima imaju sve osnovne organizacije s po jednom ili više momčadi, te momčadi različitih ragbi aktiva. Pod ovim se podrazumijevaju momčadi obrazovnih ustanova, radnih organizacija, mjesnih zajednica, jedinica JNA i drugih, uz pretpostavku da se prijave u skladu s odlukom nadležnog organa Saveza. Sve momčadi se natječu jednakopravno.

Osnovne organizacije i aktivni podijeljeni su, u svrhu provedbe natjecanja, u šest regija utvrđenih po geografskom principu:

- Zapad, — Jadran,
- Sjever, — Istok,
- Centar, — Jug.

Organizacija natjecanja odvija se u dva dijela: regionalni i završni. Regiju tvore najmanje tri (3) momčadi, pa su danas natjecanja organizirana u pet regija: Zapad, Sjever, Istok, Centar i Jadran. U regiji Jug djeluju samo dvije momčadi, pa kako nije ispunjen kriterij minimalnog broja momčadi, natječu se u geografski najbližoj regiji — Istok.

Osnovne organizacije na području pojedine regije uskladjuju zajedničke interese i akcije putem samoupravnog dogovaranja na način koji im najbolje odgovara.

Danas u regijama djeluju i natječu se slijedeće momčadi:

<i>Regija Zapad</i>	<i>Regija Sjever</i>	<i>Regija Istok</i>
Bežigrad	Lokomotiva	BRK
Koloy's	Mladost	Dinamo
Golovec	Sisak	Partizan
Hermes	Zagreb	Borac
Dravlje	ZVRK	Student
		7. juli
		Žarkovo

<i>Regija Centar</i>	<i>Regija Jadran</i>
Čelik	Energoinvest
Čelik II	Nada
Rudar	Ploče
	Sinj
	Šibenik
	Ragbi 59

Prvenstvo Jugoslavije za seniore igra se po dvostrukom bod-sistemu (dvokružno), a prvoplasirane momčadi u regionalnom dijelu prvenstva postaju prvaci svojih regija za tekuću godinu.

Završni dio se odvija u dvije grupe, i to, grupa »A« sa šest momčadi i grupa »B« sa četiri momčadi. Pra-

Rasprostranjenost klubova u Jugoslaviji i granica regije

vo sudjelovanja u natjecanju »A« grupe stječe onoliko momčadi iz regije koliko ih je u prethodnom natjecanju iz te regije bilo uvršteno do petog mesta natjecanja »A« grupe prvenstva prethodne sezone, te momčad iz čije regije je bio pobjednik »B« grupe u prethodnom prvenstvu.

Pravo sudjelovanja u natjecanju u grupi »B« stječe po jedna momčad iz regije prema postignutom redoslijedu natjecanja u regiji, kada se izuzmu ekipe koje se natječu u grupi »A«. U slučaju da se za natjecanje u grupi »B« prijavi manje od četiri momčadi, pravo na natjecanje u grupi »B« stječe ekipe iz regije u kojima je bilo najviše sudionika.

Pobjedniku grupe »A« pripada naslov prvaka Jugoslavije u ragbiju za dotičnu godinu; ostale momčadi u grupi »A« zauzimaju plasman od drugog do šestog mesta, a momčadi u grupi »B« od sedmog do desetog mesta, ovisno o redoslijedu u grupi. Ostale momčadi iz prvenstva regije ne razigravaju za svoj daljnji redoslijed u prvenstvu.

Momčadi koje nakon regularnog dijela prvenstva steknu pravo natjecanja u grupi »A« i »B« završnog dijela prvenstva, gube to pravo ako njihove omladinske momčadi nisu sudjelovale ili su brisane iz omladinskog prvenstva Jugoslavije za tekuću godinu.

Omladinsko prvenstvo Jugoslavije se također sastoji od dva dijela, regionalnog i završnog. Regionalni dio je organiziran isto kao i za seniore, dok se završni dio, u kojem sudjeluju prvoplasirane momčadi regije, organizira kao dvodnevni turnir, s tim da je domaćin turnira svake godine druga regija.

Kadetsko prvenstvo Jugoslavije se održava po sistemu ragbi IX i sastoji se od regionalnog dijela, koji se igra u proljetnoj sezoni, te završnog dijela, koji se igra u

jesenskoj sezoni. Prvoplasirane momčadi u regionalnom dijelu stječu pravo sudjelovanja u završnom dijelu prvenstva. Završni dio se odvija po sistemu »na ispadanje«, pa momčad koja je izgubila susret gubi i pravo daljnog sudjelovanja.

Kup Jugoslavije je tradicionalno natjecanje jedinstveno za cijeli teritorij Jugoslavije. Natjecanje se odvija po sistemu »na ispadanje«, a parovi su tako raspoređeni da se za četvrtfinale plasira ukupno osam momčadi. Četiri prvoplasirane momčadi prethodnog prvenstva Jugoslavije automatski postaju četvrtfinalisti Kupa.

Kup za omladince se uvijek igra u jesenskoj sezoni, a kao i prvenstvo, sastoji se od regionalnog i završnog dijela. Međutim, umjesto turnira, prvoplasirani regionalnog dijela u završnici igraju po sistemu »na ispadanje«. Pobjednici polufinala sastaju se u finalu koje se u pravilu igra prije Dana Republike.

Sva natjecanja reguliraju propozicije koje donosi Skupština Saveza.

U sezoni 1984/85. natječu se u:

— Prvenstvu Jugoslavije za seniore	21 momčad
— Prvenstvu Jugoslavije za omladince	19 momčadi
— Prvenstvu Jugoslavije za kadete	17 momčadi
— Kupu Jugoslavije za seniore	15 momčadi
— Kupu Jugoslavije za omladince	12 momčadi

U evidenciji Saveza registrirano je 2220 aktivnih igrača svih kategorija, od kadeta do veterana.

Ovim igračkim potencijalom rukovodi 64 trenera. Od njih samo šestorica imaju status ragbi-trenera, stečeni nakon položenih tečajeva I i II stupnja, koje su organizirali RSJ i Fakultet za fizičku kulturu Sveučilišta u Zagrebu. Povremenim odlaskom na tečajeve koje orga-

»Prošireno Predsjedništvo« je sastav u kojem najčešće radi ovaj najviši organ.
Slijeva: N. Hrštić, član Predsjedništva, J. Kudrić, sekretar, D. Dumanić, predsjednik Predsjedništva, M. Radja, član Predsjedništva,
B. Armanda, predsjednik Disciplinske komisije, S. Tartaglia, član Predsjedništva, V. Ozretić, predsjednik Finansijske komisije i Ž. Bećica,
predsjednik Samoupravne kontrole.

nizira FIRA, najčešće u Francuskoj, treneri upotpunjaju svoja iskustva. Inače, dobar i brojan trenerski kadar jedan je od osnovnih pretpostavki i garancija za brži i kvalitetniji napredak. Na žalost, danas u Jugoslaviji ta pretpostavka nije ispunjena. Uzroke tome treba tražiti uglavnom u skromnim materijalnim mogućnostima, nedostatku prevedene stručne literature, ali i u drugim manjkavostima objektivne i subjektivne naravi.

U okviru Saveza djeluje Zbor ragbi sudaca Jugoslavije, predstavljajući zajedništvo osoba koje djeluju u zborovima ragbi sudaca regije, a imaju najmanje položen ispit za »ragbi suca pripravnika«. Organizacija, dјelokrug i način rada Zbora sudaca utvrđen je Pravilnikom o sucima i suđenju ragbi utakmica.

Danas u sudačkoj organizaciji aktivno djeluje četrdeset sudaca, koji se svake godine okupljaju na godišnjoj skupštini i seminaru radi unapređivanja organizacijskih i stručnih pitanja. Svake godine po dva suca i trenera prisustvuju višednevnom seminaru koji organizira FIRA.

Nedovoljan broj kvalitetnih trenera i sudaca nisu jedina pitanja o kojima se danas raspravlja u Savezu. U traženju bržeg razvoja ulazu se znatni napor u propagandi i informiranju, a posebno briga se poklanja osnivanju novih klubova. Međutim, evidentna je disproporcija između želja, planova i ambicija za većim dostignućima, te objektivnih i materijalnih mogućnosti, koje, reklo bi se, predstavljaju limitirajući faktor. U ovakvim okolnostima pokušava se vlastitim snagama ostvarivati programe koji želje uskladjuju s mogućnostima.

Usprkos spomenutim, prije svega objektivnim teškoćama, bržem i kvalitetnijem razvoju pridonose i nastojanja kojima se želi omasoviti kadetski i omladin-

ski pogon. Dijelom zahvaljujući i administrativnim mjerama, postiglo se da omladinci postižu bolje rezultate. Naime, pred nekoliko godina, uz pomalo »isforsirane« odluke, započelo se ozbiljnije raditi i s kadetima, koji su već 1984. godine prvi put stupili na međunarodnu scenu i postigli solidne rezultate u vrlo jakoj konkurenciji s momčadima iz zemalja u kojima se igra ragbi visoke evropske razine.

Ovim se potvrđuje inače afirmirano mišljenje da odgovarajući rad s kadetima i omladincima predstavlja onu »zlatnu« osnovu na kojoj se i, pored oskudne materijalne baze, može trajno unapređivati kvalitet jugoslavenskog ragbia.

Berislav Stanojlović, aktivan je u ragbiju od prvih dana...

TABLICA 13.

Savezni kapetani omladinske reprezentacije

Razdoblje	Mjesto	Broj utakmica
1974—1980.	Dušan Novakov, Pančevo	16
1980—1982.	Marko Protega, Split	6
1982—1983. od 1983—	Siniša Tartaglia, Split Suad Kapetanović, Zenica	1 7

Primjedba: Uloga saveznog kapetana obuhvaća i ulogu trenera.

a oni su tek počeli,

U svakom slučaju, trideset godina odricanja, neprekidnog rada i natjecanja učvrstilo je temelje ovom sporu i omogućilo planiranje niza akcija ka bržem i kvalitetnijem razvoju.

Jedino uvažavajući gornje činjenice, možemo i zaključiti da budućnost ragbija u Jugoslaviji nije ugrožena, već da je put njegova razvoja neminovan i zagarantiran. Pitanje je samo sretnog stjecanja okolnosti u kojima će se rezultati takva razvoja brže ili sporije približavati kvaliteti i masovnosti razvijenih zemalja Evrope i svijeta. Poznavajući jugoslavenska ragbijaška pokoljenja, možemo biti sigurni da će se to uskoro ostvariti.

PROŠLO JE 30 GODINA...

Sutrašnjica ragbija u svjetskim relacijama

Francuski publicist Renaud de Laborderie, pišući o igri s ovalnom loptom, kaže: »Ragbi, star nešto više od stotinjak godina, mlađi je no ikada. U čemu leži tajna te mladosti? Ragbi je dugo bio sport elite, dok je danas demokratiziran i stvara u čovjeku osjećaj kolektivnog duha. To je sport grubijana kojim se bave džentlmeni, to je aktivni propagator prijateljstva među narodima«. Moglo bi se reći da je Laborderie ovim riječima odgovorio na nedoumicu utkanu u naslov poglavlja. Iz njegova razmišljanja proistječe nedvojbeni optimizam i čini se da je lako na takvom temelju stvarati viziju plodne budućnosti.

Kako inače protumačiti da sport, koji je organizacijski nejedinstven (formalno djeluje u dvije svjetske federacije), koji nema svjetskog prvenstva i kojeg nema u programu olimpijskih igara očituje tako brz napredak? Kako protumačiti silnu ekspanziju ragbija na primjer u Argentini, Japanu i SSSR, zemljama s različitim medijama, koje nisu osobito povezane ni s Britanijom ni s Francuskom, glavnim rasadnicima ragbija? Znači li i to da je ovaj sport zaista fenomen?

Ipak ostaje jedna dilema: kako bi tek bilo da se poluči toliko logično i toliko prizeljkivano jedinstvo?! Zar

nije čudno da gotovo tri četvrtine zemalja od onih u kojima je ragbi pustio korjenje nisu ni članice jedne od dviju svjetskih federacija. Dapaće, te dvije institucije ne samo da nisu zainteresirane da privuku druge zemlje u asocijacije koje predvode već jedna od njih (IB) čak ne želi širiti taj ekskluzivni krug i nikog ne prima u svoje »društvo«. Ali, kako naprijed? Možda je lako stvoriti jedinstvenu svjetsku organizaciju i krenuti uhodanim stazama kojima su prošli drugi sportovi. Međutim, ne bi li se u tom slučaju zamutila čistoća amaterskih odnosa i možda poremetilo shvaćanje zajedništva i bliskosti na koje je ragbi danas tako ponosan? Nije li ovo dragocjenije od onoga što bi dobili? Stoga se mudrom doima politika malih, opreznih koraka sa željom da se ragbi brže razvija, da se izjednači s drugim najpopularnijim sportovima, ali i da se sačuva »ono nešto« što su drugi već davno izgubili ili čak nisu nikada ni imali.

Prvi korak, doduše mali, napravljen je na proslavi 100. godišnjice postojanja Velškog saveza 1981. godine u Cardiffu. Na tom do danas najvećem skupu ragbijaša svijeta u prisutnosti delegata iz oko šezdeset zemalja sa svih pet kontinenata otvoreno je raspravljano o stvaranju jedinstvene svjetske organizacije, te predloženo da se upriliči sastanak predstavnika svih zemalja iz obitelji ragbija.

Dругi, vjerojatno presudan korak mogao bi se učiniti 1986. godine u Londonu, kada se proslavlja 100. obljetnica International Rugby Football Boarda. To će zapravo biti svojevrstan svjetski kongres ragbija. Domaćini, Englezi, već su poslali preliminarne pozive. O zaključcima toga skupa za sada se može samo nagadati, ali jedno je posve jasno: vrijeme koje dolazi puno je dobrih namjera i sva je zgoda da će nemirnu i čudnu prošlost zamijeniti ljepša budućnost.

TABLICA 14.

Popis sudaca koji su prestali suditi

Red. br.	Prezime i ime	Počeo suditi	Najviši rang	Stekao godine	Prestao suditi	Prezime i ime	Počeo suditi	Najviši rang	Stekao godine	Prestao suditi
1.	Badalić Dušan	prije 1960.	savezni republički	1961. 1961.	1971. 1964.	30. Milovanović Nikola	prije 1960. prije 1960.	republički republički	1961. 1964.	1964.
2.	Banašin Boris	prije 1960.	republički	1964.	1976.	31. Mišović Vojko	1962.	regionalni republički	1962.	1964.
3.	Bartolić Rudolf	1971.	republički	1964.	32. Nonveiller Evđen	prije 1960.	regionalni republički	1961.	1964.	1964.
4.	Blažević Boris	prije 1960.	savezni	1961.	33. Nović Slobodan	1974.	regionalni republički	1974.	1978.	1964.
5.	Bardarić Momčilo	1966.	savezni	1976.	Sudić u Švedskoj	prije 1960.	regionalni republički	1961.	1964.	1964.
6.	Cakara Vojislav	prije 1960.	republički	1961.	35. Petrović Đorđe	1974.	regionalni republički	1974.	1978.	1978.
7.	Čonković Predrag	prije 1960.	republički	1964.	36. Plantan Bojan	1974.	regionalni republički	1970.	1976.	1976.
8.	Dinić Nайдан	1967.	republički	1969.	37. Pribanić Željko	1970.	regionalni republički	1961.	1964.	1964.
9.	Dopud Nebojša	1960.	republički	1961.	38. Radonjić Miloš	prije 1960.	regionalni republički	1978.	1981.	1981.
10.	Dragutinović Vladeta	prije 1960.	republički	1961.	39. Ribarić Svetislav	1976.	regionalni republički	1962.	1964.	1964.
11.	Drižić Tomislav	1962.	podsvetnici	1964.	40. Ruščuković Edhem	1962.	regionalni republički	1962.	1963.	1963.
12.	Dumović Nikola	prije 1960.	republički	1961.	41. Sambolek Stanko	1962.	regionalni republički	1965.	1965.	1965.
13.	Burkić Nebojša	prije 1960.	republički	1981.	42. Škočajić Branislav	1963.	regionalni republički	1961.	1961.	1961.
14.	Franković Vili	prije 1960.	republički	1961.	43. Skroza Živko	prije 1960.	regionalni republički	1961.	1961.	1961.
15.	Grigić Vedran	1967.	regionalni	1961.	44. Srbijenović Đeki	prije 1960.	regionalni republički	1961.	1964.	1964.
16.	Habuš Zdravko	1962.	regionalni	1962.	45. Stepanović Petar	prije 1960.	regionalni republički	1961.	1964.	1964.
17.	Hrovat Miran	1974.	regionalni	1974.	46. Stojić Đoran	prije 1960.	regionalni republički	1968.	1968.	1965.
18.	Knafl Egon	1974.	savezni	1978.	47. Šprajc Nikola	1965.	regionalni republički	1965.	1966.	1966.
19.	Kostiov Dušan	1971.	regionalni	1973.	48. Španjol Petar	1964.	regionalni republički	1964.	1964.	1964.
20.	Kušmir Ivan	prije 1960.	republički	1961.	49. Štrmac Branimir	prije 1960.	regionalni republički	1970.	1970.	1964.
21.	Kuvacić Ante	1974.	republički	1981.	50. Štrmac Branko	prije 1960.	regionalni republički	1961.	1964.	1964.
22.	Lulić Zvonimir	1974.	regionalni	1974.	51. Štrmac Zlatko	prije 1960.	regionalni republički	1968.	1972.	1972.
23.	Mačković Ljubomir	prije 1960.	regionalni	1961.	52. Veić Mladen	1974.	regionalni republički	1965.	1966.	1966.
24.	Mamuzić Velibor	1964.	republički	1966.	53. Venturini Mario	1962.	regionalni republički	1962.	1962.	1962.
25.	Marijanović Branko	prije 1960.	republički	1961.	54. Veselinović Ivan	prije 1960.	regionalni republički	1961.	1964.	1964.
26.	Marijanović Franjo	1962..	regionalni	1962.	55. Začić Đorđe	1960.	regionalni republički	1961.	1964.	1964.
27.	Marković Vlada	prije 1962.	republički	1961.	56. Zakić Dimitrij	prije 1960.	regionalni republički	1966.	1966.	1966.
28.	Mičunović Milan	prije 1960.	regionalni	1964.	57. Zanoški Josip	1967.	regionalni republički	1974.	1978.	1978.
29.	Milanović Siniša	1981..	regionalni	1982.	58. Žiga Dragoljub	1974.	regionalni republički	1974.	1978.	1980.

Red. br.	Prezime i ime	Počeo suditi	Najviši rang	Stekao godine	Prestao suditi	Prezime i ime	Počeo suditi	Najviši rang	Stekao godine	Prestao suditi
1.	Badalić Dušan	prije 1960.	savezni republički	1961. 1961.	1971. 1964.	30. Milovanović Nikola	prije 1960. prije 1960.	republički republički	1961. 1964.	1964.
2.	Banašin Boris	prije 1960.	republički	1964.	1976.	31. Mišović Vojko	1962.	regionalni republički	1962.	1964.
3.	Bartolić Rudolf	1971.	republički	1964.	32. Nonveiller Evđen	prije 1960.	regionalni republički	1961.	1964.	1964.
4.	Blažević Boris	prije 1960.	savezni	1961.	33. Nović Slobodan	1974.	regionalni republički	1974.	1978.	1964.
5.	Bardarić Momčilo	1966.	savezni	1976.	34. Peršić Boštan	prije 1960.	regionalni republički	1961.	1964.	1964.
6.	Cakara Vojislav	prije 1960.	republički	1961.	35. Petrović Đorđe	1974.	regionalni republički	1974.	1978.	1978.
7.	Čonković Predrag	prije 1960.	republički	1964.	36. Plantan Bojan	1974.	regionalni republički	1970.	1976.	1976.
8.	Dinić Naidan	1967.	republički	1969.	37. Pribanić Željko	1970.	regionalni republički	1961.	1964.	1964.
9.	Dopud Nebojša	1960.	republički	1961.	38. Radonjić Miloš	prije 1960.	regionalni republički	1978.	1981.	1981.
10.	Dragutinović Vladeta	prije 1960.	republički	1961.	39. Ribarić Svetislav	1976.	regionalni republički	1962.	1964.	1964.
11.	Drižić Tomislav	1962.	podsvetnici	1964.	40. Ruščuković Edhem	1962.	regionalni republički	1962.	1963.	1963.
12.	Dumović Nikola	prije 1960.	republički	1961.	41. Sambolek Stanko	1962.	regionalni republički	1965.	1965.	1965.
13.	Burkić Nebojša	prije 1960.	republički	1981.	42. Škočajić Branislav	1963.	regionalni republički	1961.	1961.	1961.
14.	Franković Vili	prije 1960.	republički	1961.	43. Skroza Živko	prije 1960.	regionalni republički	1961.	1961.	1961.
15.	Grigić Vedran	1967.	regionalni	1961.	44. Srbijenović Đeki	prije 1960.	regionalni republički	1961.	1964.	1964.
16.	Habuš Zdravko	1962.	regionalni	1962.	45. Stepanović Petar	prije 1960.	regionalni republički	1961.	1964.	1964.
17.	Hrovat Miran	1974.	regionalni	1974.	46. Stojić Đoran	prije 1960.	regionalni republički	1968.	1972.	1972.
18.	Knafl Egon	1974.	savezni	1978.	47. Šprajc Nikola	1965.	regionalni republički	1965.	1966.	1966.
19.	Kostiov Dušan	1971.	regionalni	1973.	48. Španjol Petar	1964.	regionalni republički	1964.	1964.	1964.
20.	Kušmir Ivan	prije 1960.	republički	1961.	49. Štrmac Branimir	prije 1960.	regionalni republički	1970.	1970.	1964.
21.	Kuvacić Ante	1974.	republički	1981.	50. Štrmac Branko	prije 1960.	regionalni republički	1961.	1964.	1964.
22.	Lulić Zvonimir	1974.	regionalni	1974.	51. Štrmac Zlatko	prije 1960.	regionalni republički	1968.	1972.	1972.
23.	Mačković Ljubomir	prije 1960.	regionalni	1961.	52. Veić Mladen	1974.	regionalni republički	1965.	1966.	1966.
24.	Mamuzić Velibor	1964.	republički	1966.	53. Venturini Mario	1962.	regionalni republički	1962.	1962.	1962.
25.	Marijanović Branko	prije 1960.	republički	1961.	54. Veselinović Ivan	prije 1960.	regionalni republički	1961.	1964.	1964.
26.	Marijanović Franjo	1962..	regionalni	1962.	55. Začić Đorđe	1960.	regionalni republički	1961.	1964.	1964.
27.	Marković Vlada	prije 1962.	republički	1961.	56. Zakić Dimitrij	prije 1960.	regionalni republički	1966.	1966.	1966.
28.	Mičunović Milan	prije 1960.	regionalni	1964.	57. Zanoški Josip	1967.	regionalni republički	1974.	1978.	1978.
29.	Milanović Siniša	1981..	regionalni	1982.	58. Žiga Dragoljub	1974.	regionalni republički	1974.	1978.	1980.

TABLICA 15.

Popis danas aktivnih sudaca

Red. br.	Prezime i ime	Mjesto suditi	Počeo rang	Najviši godine	Stekao	Napomena
1.	Ajaupović Braimir	Zagreb	prije 60.	instruktor	1977.	
2.	Antonini Zdenko	Split	1967.	savezni	1982.	veteran od 84
3.	Bartulović Duško	Split	1974.	republički	1981.	veteran od 81.
4.	Bilandžić Petar	Split	prije 60.	savezni	1961.	veteran od 81.
5.	Čado Šreto	Zenica	1977.	republički	1983.	
6.	Daković Ivan	Beograd	1980.	republički	1983.	
7.	Grozdenović Andrea	Beograd	1975.	instruktor	1983.	
8.	Grozdenović Milan	Beograd	1975.	regionalni	1976.	
9.	Herman Radostav	Zagreb	1981.	republički	1982.	
10.	Ivović Zoran	Beograd	1981.	republički	1983.	
11.	Juričko Velimir	Zagreb	1981.	republički	1983.	
12.	jurković Ante	Ljubljana	1982.	savezni	1965.	veteran od 80
13.	Kapetanović Suad	Zenica	1977.	republički	1983.	
14.	Kapić Miroslad	Zenica	1975.	republički	1983.	
15.	Katalenić Ivan	Zagreb	1981.	regionalni	1981.	
16.	Komei Blaž	Ljubljana	1974.	republički	1978.	
17.	Milanko Predrag	Beograd	1974.	savezni	1978.	
18.	Milošević Dubravko	Zagreb	1982.	regionalni	1982.	
19.	Miskulin Darko	Zagreb	1971.	savezni	1978.	
20.	Mirkoci Slavko	Zagreb	prije 60.	savezni	1961.	veteran od 76.
21.	Murić Andrija	Zagreb	1978.	savezni	1982.	
22.	Mušinović Zehrudin	Zenica	1975.	savezni	1982.	
23.	Oman Janez	Ljubljana	1974.	savezni	1978.	
24.	Pavlović Miodrag	Beograd	1984.	regionalni	1984.	
25.	Piper Branko	Beograd	1964.	republički	1978.	veteran od 81.
26.	Podorac Šrdan	Zagreb	1982.	regionalni	1982.	
27.	Radja Mihovil	Split	prije 60.	savezni	1974.	veteran od 77.
28.	Rnjak Nikola	Split	1974.	republički	1981.	veteran od 83.
29.	Stanolić Berislav	Beograd	1964.	savezni	1967.	veteran od 76.
30.	Stević Milomir	Pačovo	1984.	regionalni	1984.	

TABLICA 16.

Prvaci Jugoslavije

Red. br.	Prezime i ime	Mjesto suditi	Počeo rang	Najviši godine	Stekao	Napomena
31.	Stojiljković Blagoje	Beograd	1975.	republički	1983.	
32.	Stojiljković Goran	Beograd	1984.	regionalni	1984.	
33.	Sabonović Sulejman	Zenica	1975.	republički	1978.	
34.	Šimić Veseljko	Makarska	1982.	republički	1983.	
35.	Tartaglia Siniša	Split	1962.	republički	1970.	veteran od 77.
36.	Tešić Zdravko	Beograd	1981.	regionalni	1981.	
37.	Veselinov Momčilo	Pančevo	1974.	savezni	1978.	
38.	Vitalić Stipe	Split	1970.	savezni	1972.	
39.	Zalokar Jos	Ljubljana	1974.	republički	1978.	
40.	Željeznak Nikola	Zagreb	1981.	republički	1982.	

TABLICA 17.

Prvaci Jugoslavije — seniori

Kup Jugoslavije — seniori

Miesto igranja	Godina	Pobjednik	Drugi finalist	Rezultat
Borovo	1958.	JEDINSTVO	MLADOST	16 : 14
Ostješek	1959.	MLADOST	JEDINSTVO	18 : 10
Beograd	1960.	PARTIZAN	ZMAJ	38 : 21
Zagreb	1961.	MLADOST	PARTIZAN	22 : 11
Zagreb	1962.	MLADOST	PARTIZAN	5 : 0
—	1963.	NATjecanje NUE ZAVRŠENO	(finalisti »Brodarac« i »Mladost«)	
Split	1964.	NADA	BRODARAC	12 : 5
Zemun	1965.	BRODARAC	MLADOST	8 : 3
—	1966.	NATjecanje NUE	ODRŽANO	
Zagreb	1967.	MLADOST	BRODARAC	24 : 18
Kumrovec	1968.	NADA	GRAĐEVINAR	69 : 15
Kumrovec	1969.	NADA	BRODARAC	16 : 9
Split	1970.	NADA	DINAMO	14 : 6
Beograd	1971.	BRODARAC	NADA	21 : 11
Sisak	1972.	NADA	DINAMO	22 : 0
Pančevac	1973.	DINAMO	NADA	25 : 4
Knin	1974.	ZAGREB	NADA	26 : 9
Mostar	1975.	DINAMO	NADA	3 : 0
Zagreb	1976.	NADA	ZAGREB	18 : 15
Beograd	1977.	DINAMO	PARTIZAN	17 : 9
Zagreb	1978.	DINAMO	ZAGREB	12 : 7
Split	1979.	DINAMO	NADA	17 : 6
Zenica	1980.	ZAGREB	CELIK	18 : 3
Sisak	1981.	ZAGREB	NADA	13 : 4
Split	1982.	NADA	DINAMO	36 : 3
Split	1983.	ČELIK	ENERGOINVEST	38 : 0
Zagreb	1984.	NADA	CELIK	25 : 7

TABLICA 18.

Prvaci Jugoslavije — omladinci

Godina	Mjesto igranja	Drugi pobjednik	Drugi finalist	Rezultat
1969.	„NADA“	Split		
1970.	„DINAMO“	Pančevo		
1971.	nije održano			
1972.	„STUDENT“	Sisak	RAGBI VIII	
1973.	„ZAGREB“	Zagreb	RAGBI XV	
1974.	„LJUBLJANA“	Ljubljana		
1975.	„STUDENT“	Sisak		
1976.	„STUDENT“	Sisak		
1977.	„STUDENT“	Sisak		
1978.	„STUDENT“	Makarska	STUDENT	
1979.	„STUDENT“	Ljubljana	ČELIK	
1980.	„STUDENT“	Ljubljana	KOLOY'S	
1981.	„STUDENT“	Split	ČELIK	
1979.	„SISAK“	Sisak	NADA	
1980.	„ČELIK“	Zenica	NADA	
1981.	„KOLOY'S“	Ljubljana	ČELIK	
1982.	„ČELIK“	Zenica	NADA	
1983.	„ČELIK“	Zenica	NADA	
1984.	„NADA“	Split		

TABLICA 20.

Prvaci Jugoslavije — kadeti

Godina	Mjesto igranja	Drugi pobjednik	Drugi finalist	Rezultat
1982.	Zagreb	NADA	PARTIZAN	8 : 4
1983.	Split	NADA	ČELIK	32 : 8
1984.	Zagreb	BRK	LOKOMOTIVA	60 : 4

TABLICA 21.

Pregled svih

1. Banja Luka — JUGOSLAVIJA (0:5) — Prijat Franceschi, K mac, Habuš, Vlč, Pavković, nov, Stanković Sudac: V.
2. Stara Zagora — RUMUNJSKA (3:0). Svjetski Kovac, Parčeti lović, protega žman, Rniak (3), Jakovljev. Sudac: XY
3. Stara Zagora — BUGARSKA (19:0). Svjets lat, Kovac, Rc teg, Mijajlović vakov (kap.), da, Zvekić (3) Sudac: T.
4. Split — 30. 11 JUGOSLAVIJA 10:12 (0:3). ceschi, Garth lat (kap., 4), Iović (6). Rr

Tablica 27.

Klubovi po regijama

ZAPAD

1. RK »Bački grad« — 61000 Ljubljana — Einspelerjeva 20 tel. 061/317001 Tajnik: Jos Zalokar, tel. 061/311-922 — ured 317-001 — kući
2. RK »Kolov's« — 61000 Ljubljana Ob kamniški progi 1 tel. 061/552-542 Predsjednik: Vinko Može, tel. 061/217-792 — ured 349-795 — kući Tajnik: Boris Kukovec, tel. 061/213-213 int. 24, 71 — ured 342-342 — kući U ovoj regiji povremeno se natječu kao aktivi, a nisu uredno registrirani kod RSJ sljedeće momčadi: Dravlje, Fužine, Golovec i Hermes.
3. RK »Sisak« — 44000 Sisak, R. Končara 2 Predsjednik: Risto Stevanović, dipl. oec. tel. 044/33-505 — kući Tajnik: Tomislav Ribařić, dipl. ing. tel. 044/30-424 kući
4. RK »Zagreb« — 41000 Zagreb, Kranjčevićeva 4, tel. 314-029 Predsjednik: Željko Dumančić, tel. 041/329-948 — ured 445-757 — kući Tajnik: Marijan Vehanc, tel. 041-311-029 ured

SJEVER

1. RK »Lokomotiva« — 41000 Zagreb, Crnatičeva 18 tel. 041/442-381 Predsjednik: Božo Cvitanović, tel. 041/682-718 — kući Tajnik: Mijo Vrga, tel. 041/431-111 lok. 34, 95 — ured
2. RK ARK »Mladost« — 41000 Zagreb, Trg marsala Tita 8/1 tel. 041/444-406 Predsjednik: Zdravko Hobuš, tel. 041/577-114 ured Tajnik: Ivica Filipović, tel. 041/218-888 lok. 390 ured 318-256 kući
3. RK »Sisak« — 44000 Sisak, R. Končara 2 Predsjednik: Risto Stevanović, dipl. oec. tel. 044/33-505 — kući Tajnik: Tomislav Ribařić, dipl. ing. tel. 044/30-424 kući
4. RK »Zagreb« — 41000 Zagreb, Kranjčevićeva 4, tel. 314-029 Predsjednik: Željko Dumančić, tel. 041/329-948 — ured 445-757 — kući Tajnik: Marijan Vehanc, tel. 041-311-029 ured

ISTOK

1. Beogradski ragbi klub — 11000 Beograd, Risanska 10 Predsjednik: Miodrag Leovac, tel. 011/650-322 int. 235 ured Tajnik: Petar Bulatović, tel. 011/763-688 ured 621-118 kući
2. RK »Borac« — 26232 Starčevo, Pančevački put 12 Predsjednik: Miloš Simjanović Tajnik: Anton Deninger, tel. 013/44-755 int. 373 — ured 30-444/508 ured Tajnik: Milan Stanković, 013/44-122 ured Humska 1, tel. 011/648-222, lokal 203 Predsjednik: Svetislav Miličević, tel. 011/638-848 — kući Tajnik: Ljubiša Blagojević, tel. 011/345-110 — kući 648-222/250 — ured
3. RK »Dinamo« — 26000 Pančevo Predsjednik: Đorđe Arsenović tel. 072/35-637 Tajnik: Mirko J. tel. 072/21-240 24-324
4. RK »Partizan« — 11000 Beograd, Tajnik: Miroslav Miličević, tel. 011/648-222, lokal 203 Predsjednik: Svetislav Miličević, tel. 011/638-848 — kući Tajnik: Ljubiša Blagojević, tel. 011/345-110 — kući 648-222/250 — ured

CENTAR

1. RK »Energoinvest« Borisa Kidriča; Predsjednik: Bo tel. 058/611-555 611-638 Tajnik: Davor Đ. tel. 058/611-555 611-507
2. RK »Žarkovo« — 11132 Žarkovo, Vodovodska 158, tel. 011/517-557 Predsjednik: Dimitrije Conić, tel. 011/650-275 — ured 583-253 — kući

Tajnik: Ljubiša Lukić,
tel. 011/662-841 — ured
klub —
isanska 10
đrag Leovac,
nt. 235 ured
kući
atović,
ured
kući

CENTAR

2. RK »Nada« — 58000 Split,
Z. Frankopanska 17, tel. 058/581-649
Predsjednik: Mihovil Rada,
tel. 058/521-111 — ured
510-120 — kući

1. RK »Rudar« — 72000 Zenica, p.p. 202
Rudnici mrkog uglja »Zenica«
Predsjednik: Nedо Pejić,
tel. 072/38-022 — ured ili 38-011

JADRAN

Tajnik: Vladimir Hamer,

tel. 072/35-637 — kući i ured

2. RK »Čelik« — 72000 Zenica, p.p. 147
Predsjednik: Boško Kukolj,
tel. 072/25-133 lok. 41, ured
24-324 — kući

Ivanović

— ured

anković, 013/44-122 ured

11000 Beograd,

11/648-222, lokal 203

Ivanović,

— kući

Iagojević,

— kući

250 — ured

11132 Žarkovo,

tel. 011/517-557

nitrije Conić,

— ured

— kući

6 RK »Šibenik« — Ivo Baica, 59000 Šibenik,
Dobric 4
Predsjednik: Vlatko Friganović,
tel. 059/23-894 — kući
28-942 — ured

Tajnik: Ivo Baica, dipl. ing.,
tel. 059/24-952 — kući
25-858 — ured

JUG

1. RK »7. Juli« — 37000 Kruševac,
Luke Ivanović bb
Hala sportova

Predsjednik: Aleksandar Mihaјović,
tel. 037/21-866 — kući
28-059 — ured

Tajnik: Dраган Vujašinović, dipl. ing.,
Vojimir Barbir, Luka Ploče
Predsjednik: Vojimir Barbir,
tel. 058/79-581 — kući
79-206 — ured

Tajnik: Mate Dragobratović,
tel. 058/79-033 — ured
4. RK »Ragbi 59« — 58000 Split,
Z. Frankopanska 17
tel. 058/581-649

Tajnik: Dраган Vujašinović, dipl. ing.,
tel. 037/22-394 — kući
25-567, lok. 712 ured

Predsjednik: Željko Dvornik, dipl. ing.

tel. 058/44-566 — ured
516-571 — kući

2. RK »Student« — 18000 Niš,
Milenka Stojkovića 13

Predsjednik: Miodrag Todorović,
tel. 018/63-538
25-153 — ured

Tajnik: Goran Filipović,
tel. 018/55-656 — kući

1971. GODINA	Gru p a »B«	1. »Energoinvest« »Metka« »Student« »Singidunum« »Lokomotiva«	8 6 0 2 198:44 20 8 6 0 2 131:71 20 8 3 0 5 55:121 14 8 4 0 4 85:86 12 (-4) 8 1 0 7 47:194 6 (-4)	1. »Lokomotiva« 2. »Zenica« 3. »Student«	4 4 0 0 109:14 12 4 1 0 3 63:90 6 4 1 0 3 29:97 6	9. »Mladost« 10. »Rabbi '59« 11. »Bežigrad« 12. »Student«
1971. GODINA	Gru p a »A«	1. »Nada« »Dinamo« »Zagreb« »Brodarac« »Ljubljana«	10 9 0 1 254:69 28 10 8 0 2 194:94 26 10 6 0 4 250:105 22 10 3 0 7 140:154 16 10 1 0 9 73:350 12	U grupi »A« redoslijed je dobiven računajući samo međusobne susrete ekipa ko-najuće na kraju prvenstva isti broj bodova:	1. »Nada« 2. »Dinamo« 3. »Zagreb«	4 4 0 0 109:14 12 4 2 0 2 42:37 8 4 2 0 2 33:53 8
1972. GODINA	Gru p a »B«	1. »Mladost« »Dinamo« »Zagreb« »Ljubljana« »Brodarac« »Nada«	10 8 0 2 221:96 26 10 6 0 4 113:197 24 10 6 1 3 180:129 19 (-4) 10 4 0 6 292:106 18 10 4 0 6 142:137 18 10 1 1 8 73:382 13	7. »Lokomotiva« 8. »Mladost« 9. »Zenica« 10. »Student«	14 3 0 11 89:334 11 (9) 14 3 0 11 89:334 11 (9) 6 5 0 1 130:28 16 6 4 0 2 71:50 10 (-4) 6 0 0 1 180:254 23 (-1)	1. »Galax« 2. »Partizan« 3. »Student« 4. »Lokomotiva« Klubovi grupe gravali, ovino-čni redoslijed 4. 2 utakmice.
1972. GODINA	Gru p a »A«	1. »Nada« »Mladost« »Brodarac« »Dinamo« »Zagreb« »Energoinvest«	12 11 0 1 371:44 34 12 9 0 3 164:84 30 12 4 0 8 164:169 19 (-1) 12 0 0 12 33:435 7 (-5)	»NADA II« (osvojila II mjesto) »LOKOMOTIVA I« (osv. IV mjesto) »NADA II« (osvojila II mjesto)	6 3 0 6 7:146 0 (-6)	»Zagreb« — »Dinamo« — »Energoinvest« »Mladost« —
1973. GODINA	Gru p a »B«	1. »Ljubljana« »Metka« »Lokomotiva« »Student«	14 11 0 3 316:111 36 14 11 0 3 465:100 36 14 11 0 3 108:36 36 14 9 0 5 268:155 32 14 5 0 9 129:256 23 (-1)	1. »Zagreb« 2. »Nada« 3. »Dinamo« 4. »Ljubljana« 5. »Energoinvest« 6. »Brodarac«	14 13 0 1 578:110 40 14 10 1 3 426:118 34 14 10 0 4 480:115 34 14 7 0 7 243:281 28 14 6 1 7 253:268 27 14 6 0 8 171:216 26	tako da je k 1976: 1. »Zagreb« 2. »Nada« 3. »Ljubljana« 4. »Dinamo« 5. »Energoinvest« 6. »Metka«
1973. GODINA	Gru p a »A«	1. »Nada« »Dinamo« »Zagreb« »Brodarac« »Ljubljana« »Mladost«	14 2 1 11 89:357 19 14 2 0 12 109:448 6 (-12)	7. »Lokomotiva« 8. »Zenica«	14 3 0 11 119:461 19 14 0 0 14 60:761 13 (-1)	6. »Energoinvest«

1977. GODINA

Grupa »A«

1. „Zagreb“	6	6	0	251:50	18
2. „Dinamo“	6	4	0	2158:79	14
3. „Nada“	6	2	0	4113:76	10
4. „Mladost“	6	0	0	650:367	6

Grupa »B«

5. „Zenica“	2	1	0	1	34:14	4
6. „Student“	2	1	0	1	14:34	4

1978. GODINA

Grupa »A«

1. „Zagreb“	6	6	0	172:65	18
2. „Dinamo“	6	4	0	137:33	14
3. „Nada“	6	2	0	460:94	10
4. „Zenica“	6	0	0	646:223	6

Grupa »B«

5. „Energoinvest“	4	3	1	0	56:16	11
6. „Partizan“	4	2	1	1	88:18	9
7. „Student“	4	0	0	4	13:123	4

1979. GODINA

Grupa »A«

1. „Dinamo“	8	7	0	1	122:78	22
2. „Zagreb“	8	5	0	3	216:104	18
3. „Nada“	8	5	0	3	116:68	18
4. „Koloy S“	8	1	0	7	96:211	10
5. „Čelik“	8	2	0	6	122:211	8 (-4)

Grupa »B«

1. „Čelik“	10	8	0	2	222:79	26
2. „Zagreb“	10	7	0	3	171:79	24
3. „Nada“	10	6	0	4	142:84	22
4. „Dinamo“	10	5	0	5	79:80	20
5. „Partizan“	10	2	0	8	68:211	14

Grupa »B«

6. „Partizan“	6	6	0	0	282:32	18
7. „Energoinvest“	6	3	0	3	65:69	12
8. „Bežigrad“	6	2	0	4	74:140	10
9. „Lokomotiva“	6	1	0	5	39:219	8

1980. GODINA

Grupa »A«

1. „Zagreb“	10	9	1	0	268:87	29
2. „Dinamo“	10	6	1	3	134:89	23
3. „Nada“	10	5	0	5	80:114	20
4. „Koloy S“	10	4	0	6	115:188	18
5. „Čelik“	10	3	0	7	102:137	16

Grupa »B«

6. „Partizan“	10	2	0	8	76:160	10 (-4)
7. „Energoinvest“	4	4	0	0	79:12	12
8. „Mladost“	4	1	0	3	41:60	6
9. „Bežigrad“	4	1	0	3	27:75	2 (-4)

1981. GODINA

Grupa »A«

1. „Zagreb“	10	8	1	1	203:68	27
2. „Dinamo“	10	5	3	2	76:49	23
3. „Čelik“	10	5	1	4	163:106	21
4. „Koloy S“	10	4	1	1	121:166	19
5. „Nada“	10	2	2	6	87:162	16

Grupa »B«

6. „Energoinvest“	10	2	0	8	71:170	10 (-4)
7. „Partizan“	6	5	0	1	205:9	16
8. „Mladost“	5	3	0	2	92:79	11
9. „Šinj“	6	2	0	4	43:120	10
10. „Bežigrad“	5	1	0	4	22:154	3 (-4)

Grupa »B«

1. „Čelik“	10	9	1	0	258:45	29
2. „Nada“	10	7	0	3	132:78	24
3. „Koloy S“	10	5	0	5	126:141	20
4. „Zagreb“	10	5	0	5	115:136	20
5. „Dinamo“	10	3	1	6	99:93	17

1984. GODINA

Grupa »A«

1. „Čelik“	10	9	1	0	258:45	29
2. „Nada“	10	7	0	3	132:78	24
3. „Koloy S“	10	5	0	5	126:141	20
4. „Zagreb“	10	5	0	5	115:136	20
5. „Dinamo“	10	3	1	6	99:93	17

Grupa »B«

6. „Partizan“	10	8	0	2	208:100	20
7. „Energoinvest“	8	6	0	2	133:87	20
8. „Bežigrad“	8	4	1	3	102:96	17
9. „Šinj“	8	4	1	3	102:96	17
10. „Rudar“	8	3	0	5	81:125	14

Napomena: U zagradama su navedeni bodoći oduzeti odlikuma natjecateljske komisije zbog nepoštivanja Pravilnika o odigravanju rabi utakmica.

TABELA 29.

Pregled uspješnosti klubova u dosadašnjim prvenstvima

6	5	0	1	135:49	16
6	4	0	2	99:72	13 (-1)
6	3	0	3	114:66	12
6	0	0	6	31:192	6

Naziv	Raniji naziv klubova	Osnovan	Prstalo	Prisvojeno	Aktivan	Ukuđeno
1. »Dinamo«	»ASK «—»SP«, »Jedinstvo«	1954.	12 11 11 10	10 9 10 9 11 12	12 11 10 9 11 11 12 11 11 9 7 8	269
2. »Náda«		1959.	11 12 12 11	11 12 12 12 12 11	11 12 12 7 11 11 10 10 10 8 10 10 11 261	
3. »Mladost«		1954.	11 12 10 11	9 11 11 10 11 10 7 9	8 8 11 7 5 4 5 9 5 5 4 2	204
4. »Zagreb«	»Trgovački«, »Ljubljana«	1955.	1956 1964.	5 9 7 8 7 11 8 10 12 12 11 12 11 11 9 189		
5. »Koloy«, »Galax«	»JRB« — »Brodarac«	1963.		8 7 7 8 8 7 9 7 6 8 9 9 10	9 9 9 7 9 10 156	
6. »Partizan«		1960.	1977.	10 9 11 10 10 10 9 10 9 10 9 8 7	3 7 7 6 8 8 9 8 10 12 12 12 11 137	
7. »Celik«	»Zenica«	1953.	1961.	10 10 12 12 12 10		
8. »Energoinvest«	»Metalplastika«	1968.			3 4 5 8 8 9 8 10 12 12 12 99	
9. »Lokomotiva«	»K. Rakić«, »Građevinar«	1954.	1965.	9 9 9 7 8 8	6 6 7 6 11 8 7 8 6 6 7 8 5 91	
10. »Ema«	»Student«	1961.				50
11. »Bežigrad«	»Metka«, »Singidunum«	1974.				
12. »Sisak«	»Kumrovec«	1968.				
13. »Radnički«	»Borac«, »Sini«	1967.				
14. »Rudar«	»Singidunum«	1973.				
15. »Plače«	»Borac«, »Sini«	1978.				
16. »Radnički«	»Radnički«	1982.				
17. »Ragbi '59«	»Ragbi '59«	1984.				

LEGENDA: Za osvojeno prvo mjesto dale se 12 bodova, za drugo 11, treće 10 itd. U proteklih 30 godina održano je 28 prvenstava Jugoslavije za seniore, pa se u tablicama 29. i 30. daje statistički prikaz uspješnosti klubova u tim prvenstvima. uz još neke brojčane pokazatelle. Uspješnost klubova je prikazana na način da je za osvojeno prvo mjesto dato 12 bodova za drugo 11 itd. U počeku su se prvenstva odigravala po turnirskom sistemu, na kojima su sudjelovala 3 ili 4 kluba, dok je kasnije u prvenstvu uveden liga-sistem, koji se u nekoliko navrata mijenja, da bi posljednjih 14 godina zadrožio danasnji način, tj. grupu »A« i grupu »B«, odnosno I i II ligu, s izmikom 1976. godine. U ovim tablicama su rezultati samo završnog dijela prvenstva, tj. bez natjecanja u regijama u kojima sudjeluje preko 20 klubova. U toku jednog prvenstva (u zavrsnom dijelu) sudjelovao je najviše 12 klubova.

TABLICA 30.

Zbirni prikaz utakmica proteklih 28 prvenstava Jugoslavije

Red. br.	Klub	Broj prven- stava	Ukupno utak- mica	Pobjedu- šeno	Nerije- šeno	Poraz	Dati i primjeni- ci poeni kuta
1.	»Dinamo« *	26	233	149	11	73	5180:2053
2.	»Nada«	24	228	157	7	64	4523:2123
3.	»Mladost«	25	190	77	5	108	2169:3384
4.	»Zagreb«	19	199	133	6	60	4431:2065
5.	»Kolov's« *	19	206	81	6	122	2551:3667
6.	»Galax« *	15	153	87	6	60	2567:1784
7.	»Partizan«	13	69	33	2	34	1127:929
8.	»Čelik« *	12	98	45	2	51	1504:1950
9.	»Energoinvest« *	13	126	54	7	65	1633:2152
10.	»Zmaj«	6	30	4	1	25	221:439
11.	»Lokomotiva« *	11	107	20	0	87	968:3141
12.	»Sisak«	9	56	17	0	39	604:1168
13.	»Bežigrad«	8	51	14	1	36	481:1433
14.	»Metka«	4	50	18	0	32	511:1100
15.	»Singidunum«	4	52	11	0	41	405:1503
16.	»Borac«	3	22	9	3	10	288:290
17.	»Sinj«	2	12	7	0	7	178:169
18.	»Radnički«	1	3	0	0	3	28:96
19.	»Rudar«	2	16	10	0	6	301:169
20.	»Arena«	1	4	1	2	1	47:21
21.	»Plote«	1	8	3	1	4	110:75
22.	»Ragbi 59«	1	6	4	0	2	100:73
23.	»Nada II«	1	6	3	0	3	93:77
24.	»Lokomotiva II«	1	6	0	0	6	7:146
U k u p n o:		—	1934	937	60	937	30027:3027

N a p o m e n a: Redoslijed klubova je napravljen prema broju bodova iz tablice 29.

Iz prikaza je vidljivo da nijedan klub nije nastupio u svih 28 prvenstava. U svim prvenstvima je odigrano ukupno 967 utakmica. Samo 3,10% utakmica je rezultiralo nefiksanim rezultatom. Prosječno je po utakmici postignut 31,05 poena.

* označen rezultat obuhvaća i rezultate klubova čiji je ovo slijedenik.

TABLICA 31.

Pregled nastupa mlađe reprezentacije

1. RIGANY 2. 5. 1970 ČSSR — JUGOSLAVIJA U. 24	11:6 (8:3)
2. PANČEVO 3. 10. 1980. JUGOSLAVIJA U. 23 — DINAMO (seniori)	4:53 (4:16)
3. PANČEVO 5. 10. 1980. JUGOSLAVIJA U. 23 — JUGOSLAVIJA (seniori)	6:58 (6:28)

TABLICA 32.

Bibliografija — Jugoslavenska izdanja

1. »PRIRUČNIK ZA TRENERE RAGBI XIII«, 1955. g., izdavač Sport-čki institut Beograd, autor nije naveden.
2. »PRAVILA IGRE RUGBY — 15 sa osnovnim upustvima i tehničkim dodatcima«, ožujak 1959. god. Stručna redakcija Branimir Alajupović i Vojislav Čokare.
3. »RAGBI 13«, 1963. god. Autor Vladimir Marković, izdavač Ragbi savez Jugoslavije, Beograd.
4. »RAGBI PRAVILA — KOMENTAR«, 1963. god. Autor Boris Blažević, izdavač »Sportska knjiga«, Beograd.
5. »RUGBY PRAVILA IGRE S TUMACENJIMA«, siječanj 1965. god. Stručna redakcija Branimir Alajupović, izdavač Ragbi podsavz Zagreb, tiraž 300 komada.
6. »RAGBI — PRAVILA IGRE S TUMACENJEM«, siječanj 1968. god. Stručna redakcija Branimir Alajupović, izdavač Ragbi savez Jugoslavija, tiraž 1000 komada.

TABLICA 33.

7. »TAKTIKA LINIJE chwill, Usmjerjenje
8. »STAVOVI, INTEREZA RAGBI SPORTE«, zagreb 1973.
9. »RAGBI-PRAVILA I vi Radja i Šiniša tiraž 2000 komada
10. »10 GODINA RAG god. Autor Marko Makarska, tiraž 20
11. »RAGBI«, maj 197 »Nada«, Split
12. »MOGUĆNOST PF BIJU«, Mijo Lulić, Split
13. »RAZVOJ RAGBI plomski rad, Split
14. »RAGBI PRAVILA Stručna redakcija Hrvatske i Ragbi s ZVOJ RAGBIJA U rad, Split, 1983.
15. »POVIJEST RAGBI 16. »BILTEM«, službenine. Do sada izašlo 17. »DVADESET GODIŠ izdavač Ragbi klub Dragu
18. »UTjecaj SOCIJA RAGBIJA«, Drag